

ประชุม กฎหมายประจำศก

เล่ม ๓

กฎหมายตราสามดวง ตอน ๓
กฎหมายในรัชกาลที่ ๑
ภายหลังกฎหมายตราสามดวง
และกฎหมายเพิ่มเติม

รวบรวมโดย

นายร้อยตำรวจโท เสถียร ตายดัก্ষณ์

แพทย์ประกาศนียบัตรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและเนติบัณฑิตสยาม

เคยเป็นผู้สอนกฎหมายณโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

และโรงเรียนพลตำรวจ

๑ ๓ ๑

สงวนลิขสิทธิ์

พิมพ์ครั้งแรกวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

คำนำ

หนังสือประชุมกฎหมายประจำศกเล่ม ๓ นี้ แบ่งเป็น ๓ ภาค คือ ภาค ๑ รวมกฎหมายตราด้ามทอง ซึ่งไม่ปรากฏในหนังสือกฎหมาย ๒ เล่มของหมอบรัดเลย์ แต่กรมหลวงราชบุรีได้ทรงคัดลงพิมพ์ได้ในหนังสือกฎหมายราชบุรีเล่ม ๓ ของพระองค์ท่าน

ภาค ๒ รวมกฎหมายและประกาศต่าง ๆ ในรัชกาลที่ ๑ ซึ่งออกภายหลังจากกฎหมายตราด้ามทอง

ภาค ๓ รวมกฎหมายและประกาศต่าง ๆ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาแผนกราชกิจฯ และบางเรื่องไม่เคยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเลย ผู้รวบรวมได้ค้นพบภายหลังที่ได้พิมพ์กฎหมายนั้น ๆ ไปแล้ว จึงได้มารวมพิมพ์ไว้ในภาค ๓ ของเล่มนี้

ที่มาของหนังสือเล่มนี้

๑. หนังสือกฎหมายราชบุรี เล่ม ๓
๒. หนังสือกฎหมายฉบับเขียนเลขที่ ๑๑๑ ของหอพระสมุดวชิรญาณ
๓. หนังสือขอบังคับการปกครองหัวเมือง ร.ศ. ๑๑๖ ซึ่งทางราชการพิมพ์ขึ้นไว้ใช้ โดยฉะเพาะ
๔. หนังสือฉักรรเดินรางวัดแต่ด้าวอง เก็บเงินค่าน้ำ จำนวน ๑๒๐

๕. หนังสือกฎสำหรับกระทรวง ว่าด้วยตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชการในศาลารัตนโกสินทร์ศก ๑๒๐ ซึ่งพิมพ์ไว้ใช้ในราชการ

๖. หนังสือประกาศแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม พระราชบัญญัติจัดศพพระนาง รัตนโกสินทร์ศก ๑๑๘ กระทรวงมหาดไทยพิมพ์ใช้ในราชการ

๗. หนังสือขอมงับของกรมตำรวจในกรณีแก้ไขสัญญาตามพระราชบัญญัติขึ้น พ.ศ. ๒๔๖๔ พิมพ์ไว้ใช้ในราชการ

๘. หนังสือหัตถ์รัฐประศาสตร์ในแบบพิมพ์ไว้ใช้ในราชการ

๙. หนังสือราชกิจจานุเบกษาประจำ พ.ศ. ๒๔๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๔๗๕ (เฉพาะแผนกราชกิจจา)

นายร้อยตำรวจโท เสถียร ดายลักษณ

ผู้รวบรวม

สารบัญ

พระราชบัญญัติ

กฎหมายจัดตั้งและกรมศักดิ์สำเร็จ

พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๕๐

หน้า

๓

๓๒๓

ประกาศกระแสพระบรมราชโองการ

ประกาศ แก่ ไซ อัครา คำ อรรณเนียม พระราชบัญญัติดีด้วย

พาดนะ ร.ศ. ๑๓๘

๒๓๓

กฎกระทรวงและกฎข้อบังคับต่างๆ

ข้อบังคับการปกครองหัวเมือง ร.ศ. ๑๓๖

๓๓๔

กฎสำหรับ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย ตำแหน่ง แด หนอที่

ราชการในคำตา ร.ศ. ๑๒๐

๒๐๕

ข้อบังคับของกรมตำรวจ ในกรณีและใช้ มีนยาตาม

พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๖๔

๒๓๗

ข้อบังคับที่ ๑/๒๔๗๓ ว่าด้วยการทำจรรยาบรรณสำหรับ

ข้าราชการกระทรวงมหาดไทย

๒๗๗

	หน้า
ข้อบังคับที่ ๒/๒๕๗๓ ว่าด้วยการตรวจราชการในหัวเมือง	๒๕๕
ข้อบังคับที่ ๓/๒๕๗๓ แก่ ไซกฏเด็นาบคตค เรื่องให้ข้าราชการผู้ใหญ่ออกไปตั้งต้นผู้ร้ายด้วยตนเอง	๓๐๒
ระเบียบเดอกลตวรคชาราชการซึ่งสมควรจะรับพระราชทานเหรียญคุณวุฒิมาลา เข้มคิดปวิทยา	๓๐๖
ข้อบังคับที่ ๓/๒๕๗๓ ว่าด้วยการตั้ง และ ย้าย ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยในหัวเมือง	๓๓๗
ข้อบังคับที่ ๒/๒๕๗๓ ว่าด้วยลักษณะตงไทยข้าราชการผู้ประพฤติดีคุณนย	๓๒๓

ประกาศและแจ้งความกระทรวงมหาดไทย

ประกาศคักเคอณผู้ตั้งฮวดฐป็นจากต่างประเทศ	๓๕๕
ประกาศเรื่องเปิดขนแปดงอำเภอในจังหวัดสมุทรสงคราม	๒๕๗
ประกาศโอนอำเภอเมืองฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ไปขึ้นจังหวัดเชียงใหม่	๒๕๗
แจ้งความเรื่องโอนตำบลไชยคราม ตำบลคอนดัก ไปขึ้นอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๗๓
แจ้งความเรื่องตั้งกิ่งอำเภออมก๋อยชนในจังหวัดเชียงใหม่	๒๗๓
แจ้งความเรื่อง โอนตำบลในจังหวัดอุบลและรชุนธิ์	๒๗๕
ประกาศเรื่องเลิกอัยการพระนครมาต	๒๗๖

	หน้า
ประกาศตั้งมณฑลราชการเรือนจำ	๓๐๕
แจ้งความเรื่องตั้งกิ่งอำเภอบ่อพลอยในจังหวัดกาญจนบุรี	๓๓๐
แจ้งความเรื่องยุบอำเภอท่าโรงช้าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓๓๓
ประกาศเปลี่ยนชื่ออำเภอธานีเป็นอำเภอสุโขทัยธานี	๓๔๕
ประกาศตั้ง นายทะเบียน ตาม ความใน พระราชบัญญัติ รัถ ยมนตรี พ.ศ. ๒๔๗๓	๓๔๗
ประกาศตั้ง นายทะเบียน ตาม ความใน พระราชบัญญัติ รัถ ยมนตรี พ.ศ. ๒๔๗๓	๓๖๔
ประกาศพระราชทานนามถนน	๓๖๕
ประกาศเรื่องเปลี่ยนนามอำเภอตลาดใหญ่เป็นอำเภอตะกั่ว- ป่า	๓๖๘
ประกาศตั้งเรือนจำแยกแยะตั้งนายอำเภอท้องที่เป็นมณฑลชา การเรือนจำ	๓๗๐
ประกาศเรื่องเปลี่ยนนามอำเภอเด่นดงเป็นอำเภอหน้าป่าด	๓๗๒

ประกาศและแจ้งความ

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ประกาศเรื่องตั้งนายช่างบำรุงทางแขวง ตำบใน กรมรถไฟ
หลวงแห่งกรุงสยาม เป็นเจ้าพนักงานสำรวจและเก็บเงินรัช-
ชูปการแก่ผู้โดยสารคนงานของกรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยาม ๒๖๗

(๕)

หน้า

ประกาศตั้งนายช่างบำรุงทางแขวงดำซี้ ฯ เป็นเจ้าพนักงาน
สำรวจและเก็บเงินรัชชูปการแก่ญาติ และ คนงาน ของ กรมรถไฟ
หลวงแห่งกรุงสยาม

๒๘๗

แจ้งความเรื่องถ้อยคำบรรณบัตรของรัฐบาล

๓๓๐

ประกาศยกเลิกสิทธิอำนาจในการสำรวจและเก็บเงินรัชชูปการ
ของนายช่างด้านซ้ายตะวันออกเฉียงเหนือแห่งกรมรถไฟ
หลวง

๓๓๘

**ประกาศกระทรวงเกษตรราชการ
กระทรวงเกษตรพาณิชย์การ,
กระทรวงคมนาคม
และกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม**

ประกาศเปิดที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๓๐ ๒๕๓, ๒๕๓

ประกาศเปิดการรับส่ง โทรเลขที่อำเภอยะโฮร์ ๒๕๓

ประกาศเรื่องตั้งตราไปรษณียากรชนิดใหม่ในการเดิน อากาศไปรษณีย์ ๒๕๕, ๒๕๗

ประกาศเรื่องเปิดการไปรษณีย์ชนวนติดต่อต่อกันต่างประเทศ ๒๕๖

(๕)

หน้า

ประกาศเรื่องระเบียบการผ่อนผันแก่เจ้าของที่ดินสำหรับที่ดินในบริเวณที่รัฐบาลหวงห้ามและจัดซื้อเพื่อใช้ในการทตนา
ไชน่า

๒๖๕

ประกาศโอนราชโถกกิจจังหวัดพังงา ๘ ตามตจากความปกครองของกองราชโถกกิจมณฑลภูเก็ต กลับคืนไปอยู่ในความปกครองของกองราชโถกกิจจังหวัดพังงา

๓๓๘

ประกาศเรื่องแก้ราคาตราไปรษณียากรรัชกาลที่ ๕

๓๓๗

ประกาศเบ็ดที่ทำการคลัง ขอมต้น ที่ ทำการไปรษณีย์ ไทรว
เดธบางแห่ง

๓๓๓, ๓๓๓, ๓๓๕, ๓๕๗, ๓๕๘

ประกาศเรื่องเปิดหออทะเบียนที่ดินจังหวัดชยนาท

๓๕๓

ประกาศเบ็ดการตั้งโทรเลขโดยทางวิทยุ จังหวัด ประเทบ
ธานี

๓๕๕

ประกาศและแจ้งความกระทรวงทหารเรือ

แจ้งความเบ็ดนระเบียบการปกครองบางอย่าง

๒๖๓

ประกาศเรื่องขงเครื่องหมายราชการของกระทรวงธรรมการ

๒๗๓

ประกาศและแจ้งความกระทรวงกระลาโหม

แจ้งความเรื่องเบ็ดนเครื่องแต่งตอแบบทหารบกบางอย่าง

๒๖๒

ประกาศเรื่องต้นามบัณฑิตานภาษ

๓๖๓

(๖)

ประกาศและแจ้งความกระทรวงธรรมการ

	หน้า
ประกาศจัดปรกรมศึกษาธิการใหม่	๓๓๘
แจ้งความเรื่องระเบียบขอพระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์ ปัจจุบัน เพื่อเป็นการตอบแทนในกรที่บริจาคทรัพย์สร้าง ถาวรณสถาน	๓๔๖
ประกาศเปลี่ยนชื่อแผนกปรุงยาในคณะแพทยศาสตร์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๓๕๗
ประกาศเรื่องระเบียบการด้อมใต้แข่งขันเพื่อรับพระราชทาน ทุนเล่าเรียนหลวง	๓๕๘

ประกาศและแจ้งความกระทรวงวัง

แจ้งความเรื่องดำทับการเผ่าทูตของชุดพระบาทของหม่อม ราชวงศ์และมูดับต้นคาน	๓๖๓
ประกาศยุบเลิกตำแหน่งชชบคและผู้ชชบคชชบคกรมบัญชี พระราชดำนักกระทรวงวัง	๓๖๗
ประกาศรวมราชการกรมมหาดเด็กเวรศักดิ์กับเวรสิทธิ์	๓๖๘

แจ้งความกรมไปรษณีย์โทรเลข

แจ้งความเรื่องให้ ทำการไปรษณีย์โทรเลขอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทำการรับจ่ายเงินขนานัตินพระราช อาณาเขต	๓๖๘
--	-----

	หน้า
แจ้งความ ยก เด็ก ที่ทำการ ไปรษณีย์ โทรเลข ประเภทรับ อนุญาตที่ ๓๓๖	๒๖๘
แจ้งความ เรื่อง ให้ ที่ทำการ ไปรษณีย์ โทรเลข หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เปิดรับจ่ายเงินชานาคี	๒๖๘
แจ้งความ เรื่อง ยับเด็ก และ เม็ต ที่ทำการ ไปรษณีย์ บาง แห่ง	๒๖๙, ๒๗๐
แจ้งความเรื่อง ที่ทำการ ไปรษณีย์ โทรเลขจังหวัดกาฬสินธุ์ และมหาวิทยาลัย เปิดทำการรับจ่ายเงิน โทรเลขชานาคี	๒๖๙
แจ้งความเรื่อง ยกเด็กที่ทำการไปรษณีย์บางแห่ง	๒๗๐, ๒๗๑
แจ้งความ เรื่อง เปิดการ รับจ่ายเงินไปรษณีย์ชานาคี ต่าง ประเทศที่ ๆ ทำการไปรษณีย์ โทรเลขจังหวัดศรี	๒๗๑
แจ้งความเรื่อง ตั้งที่ทำการไปรษณีย์ ที่ตำบลบึงคุดย จังหวัด ลำปาง	๒๗๑
แจ้งความเรื่อง เปิดการ ไซ โทรเลขที่จังหวัดชัยภูมิ	๒๗๒
แจ้งความ เรื่อง เปิด ที่ทำการ ไปรษณีย์ ที่ อำเภอ โพนพิสัย จังหวัดหนองคาย	๒๗๕
แจ้งความ เรื่อง เปิด การรับส่ง เงิน ไปรษณีย์ชานาคีต่าง ประเทศที่จังหวัดสระบุรี	๒๗๗
แจ้งความ เรื่อง เปิด การรับส่ง เงิน ชานาคี ชน ที่ ๆ ทำการ ไปรษณีย์ โทรเลข หักหนี้และทุ่งตั้ง	๒๗๗
แจ้งความเรื่อง ยับที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่ตำบลบาง- คุดำ อำเภอ บางคุดำ จังหวัดฉะเชิงเทรา	๒๗๗
แจ้งความ เรื่อง เปิด ที่ทำการ ชานาคีต่างประเทศ ชันณะที่ ทำการไปรษณีย์ โทรเลขนครราชสีมา	๒๗๗

(๘)

	หน้า
แจ้งความ เรื่อง เบิก ถวาย ษนาณัติ ใน ประเทศ ณ ที่ทำการ ไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๓๒ กรุงเทพฯ	๓๒๗
แจ้งความเรื่องเปิดการรับตั้ง โทรเลขที่ชวเลขชัยบุรี จัง- หวัดหันองคาย	๓๒๘
แจ้งความเรื่องเปิดการรับตั้งเงินชนาณัติณที่ทำการไปรษ- ณีย์ โทรเลขบ้านโป่ง	๓๓๕
แจ้งความเรื่องเปิดทำการรับตั้งพัสดุไปรษณีย์ต่างประเทศ และรับจ่ายเงินไปรษณีย์ชนาณัติต่างประเทศที่ทำการไปรษ- ณีย์ โทรเลขจังหวัดลพบุรี	๓๓๖
แจ้งความ เรื่องหยุดทำการรับ และ จ่ายเงินชนาณัติใน จัง- หวัดที่ยุบรวมการปกครอง	๓๔๕
แจ้งความเรื่องเปิดทำการรับตั้งพัสดุไปรษณีย์ต่างประเทศ และรับจ่ายเงินไปรษณีย์ชนาณัติต่างประเทศณที่ทำการไปรษ- ณีย์ โทรเลขจังหวัดปราจีนบุรี	๓๔๖

ประกาศกรมเจ้าท่า

ประกาศเรื่องมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปทุมธานี
ทำการเป็นเจ้าพนักงานเจ้าท่า

๓๖๓

(๘)

ประกาศกรมบัญชาการกลางมหาดเล็ก

หน้า

ประกาศยกเด็กกิจการ และตำแหน่งต่าง ๆ ของ กรมชาวที่
และกรมพระอัครราช

๒๖๐

ประกาศกรมบัญชาการคณะเลื้อม้า

ประกาศเรื่องโปรดเกล้าฯ ให้เปิดย่นนามตำแหน่งผู้บังคับ
กองดับเพลิงเป็นดับไฟ

๒๖๐

ประกาศสภากรรมการกลาง จัดการลูกเสือแห่งสยาม

ประกาศใช้ข้อบังคับตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะ
ปกครองลูกเสือ พ.ศ. ๒๔๖๓ ๒๖๖, ๓๐๘, ๓๕๐, ๓๕๓, ๓๕๕,
๓๕๘, ๓๖๒, ๓๗๐

ประกาศกรมศุลกากร

ประกาศเรื่องของซึ่งนำเข้ามาในประเทศสยามทางอรัญญ-
ประเทศ

๓๕๒

(๑๐)

แจ้งความถึงภาภาษาดลยาม

แจ้งความเรื่องประกวดการตรวจค้นในทองแพทยศาสตร์ หน้า ๓๓๒

เบ็ดเตล็ด

วิธีการเดินรวงวัดเตตรองเก็บเงินค่านาจำนจนศก ๑๒๐	๓๑๕
คำแนะนำการใช้ โทรเลขในคดีที่เกี่ยวแก่คนในบังคับต่างประเทศในหัวเมือง	๒๕๗
หัตถ์รัฐประศาสตร์โนบาย ซึ่ง ได้ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ว่างไว้สำหรับปฏิบัติราชการ ในมณฑลปัตตานี	๒๕๘
ประกาศ ฎีกาเผยแผ่พานิชย์ เรื่อง ตั้ง กรรมการ และที่ปรึกษาฎีกา	๓๓๕
แจ้งความกรมรถไฟหลวงเรื่องสร้างและเคอร์รถไฟรายชู้	๓๓๖

ประชุมกฎหมายประจำศก เล่ม ๓

ภาค ๑

กฎหมายตราสามดวง (ตอน ๓)

กฎหมายตราสามดวงตอนนี้ ปรากฏในกฎหมายราชบุรี
เล่ม ๑ และสารบาญประชุมกฎหมายไทย ของคุณหลวงประ
ดิษฐ์มนูธรรม ได้ อ้างถึง แต่ไม่ปรากฏในกฎหมาย ๒ เล่ม
ของหมอบรัดเด

กฎหมายลิตแลกรมศักดิ์ลำเหริง

ศัภมัตติ จุติศักราช ๓๑๖๓ ปีระกาดังวัจฉระ นักษัตริศรัคักฤคิย
ลำษามาศ ศักกะบัคษัตติคระมีคักัศกรวรวร ข้าพระพทชเจ้าหลวงชรรม-
ลำตวร พิเคระหัตถษณชษทรณม ญุคเปนกถอนกถาวไฉ โดยใน
ดั่งเชปแต่ใจความ คมดักษณชษทรณม ๕ ลำถาน กระแต่พระอัยการ
บพเกำ อินพระบาทสมเด็จพระบรมนารถ บรมนพิตรพระพทชเจ้า
ชยหัว แต่ก่อนหวกบัญญัติไฉ โดยมวรนราชวิสัยให้เป็นค้ำขบ แก่ผู้
พิพทษชดระดากกรปรบ แต่ผู้ประกบบริบรองพองชษทรณม อินทชย
ราชฎรกลำวทว ให้เป็นทิตานประโยชน์ โสธนากกรไปโนชนาคค
จรมิมะระดีการกำหนดชชบแลฉค เป็นนินทร ทจะให้เดัย ทรพย ดั่ง
ชองคองราชทั้นท ในประจันนมากหลาย ชีอคหวรายโสรัตวอน
เหตุทำไม่คอรที่จะให้เคอชวอน แมไม่รูจักดักษณชษทรณม ๕ ลำถาน
อินชตคิย โยวอนกถาวไฉ สรรพทชจะปองให้ เพราะโลกหลวง
แลงเอนา

อินว่าดักษณของคชชทรณม ๕ ประการนั้นคือ มิได้เขาพองแฉค้ำกฎ
ไล่คด้วยบทพระชรรมนญ ๓ ทศิตัญทรชน พ้องพ้อมแม่ตวันบั้ง-
คัม ๓ ความไม่รับในลำถอน ทัวไม่คอรเขียนว่ารับ ๓ ให้การ
สรรพคองชช ทัวดับค่อไม่เขียนเชา ๓ ตามความเจอนชกพ้อง
มิได้คองตามค้ำกฎ ๓ เปนใจตบแปดงลำถอน แทรกไล่คองลศค

ข้อความ ๓ เกาะจำเตยถามไม่มีพ้อง ไม่เรียกชื่อตามคำหมาย ๓
 รัฐบาลแต่งคารม ให้ตั้งนมใจหทัยจำเตย ๓ มิได้โดยแก้อุทธรณ์
 กล่าวโทษก่อนคดีข้อความ ๓ ๘ ขอนห้ามชื่อของคดีอุทธรณ์ ด้านวน
 ถอนขาดคดีเตย

อันว่าลักษณะคดีอุทธรณ์ ๓๒ ประการนั้น คือ ให้ โฉนดขาด
 เหลือหมาย คำกฎหมายให้หมดคงทุกข้อ ๓ อายวน ย่อด้านวนความ
 ด้านวนถามระบุไป ๓ คัดความฟ้องผิดเพี้ยน ข้ออ้างเขียนเป็นข้อ
 คัด ๓ ด้านฟ้องย่อให้เข้าฟัง ปิดข้อบังให้ตั้งความ ๓ คัดข้อ
 ถามลงกระเบียต แบ่งข้อเด็ดให้เกินไป ๓ ตรงไชยเป็นหลัก
 เพชร ถามความแตกขาดกระเขียน ๓ มิได้เขียนคำคัดด้านวนไว้
 เขียนลงใต้แถวถัดบน ๓ ปฏิเสธกลับเกิดอนถาม กลับข้อความ
 เขาเป็นภาค ๓ ข้ออ้างมากไม่ได้เขียน แยกตั้งแปลงเปลี่ยนกลับ
 เป็นต่อ ๓ ไม่แจ้งชื่อทำอายวน ขัดด้านวนมิให้ตั้ง ๓ คัดด้านวน
 วนแหะใจความ โจทย์จำเตยถามมีรัฐ ๓ ของอาจตั้งแปลงใบัด
 ไม่ออกกักคัดตามระหว่าง ๓ ดิบสองอ้างกล่าวไว้ ข้อตั้งอุทธรณ์
 ให้ พิเคราะห์เหตุโทษเจตนา

อันว่าลักษณะคดีอุทธรณ์ ๒๓ ประการนั้น คือ มิได้เกาะคู่ความ
 ไว้ แยกตั้งเป็นใจเกาะข้างเดียว ๓ เกาะ หนึ่งเห็นขม มิให้มว

เรียกคำฐาแต่ข้างหนึ่ง ๑ ทำตอตั้งผดกฏหมาย กตบยัถย้ายคำ
 ปรีกษา ๑ คัดล้านอนมาช้ชาติ ใจความกลตมิให้แจ้ง ๑ เป็น
 ใจแกด้งด่อนแนะนำ ให้มีคำคิงทูเถา ๑ มิได้เอาค่าประกัน
 ไว้ ให้มันตูกความหนี ๑ อ้นล้านอนช้ให้คืน ๑ ตูกความมิได้ยื่น
 ฐู้เห็น ๑ รับคิงทูเถาเจ้นมเอาเมา ให้พิพากษาชาติเค็ด ๑ เร่ง
 ดินใหม่เดร์จให้ ไม่ครบ ๑ ปรีกษายังมีจับล้านอน ทำตามถนถง
 เขาเอง ๑ ไม่กตอเวรงเรียกดินใหม่ ก่อนมิได้ ปรีกษาทับ ๑
 ถอบไปรับใบัดจมาแต่ง ทำถบแปดงเปดียนใบัดจ ๑ ให้มันคินัด
 แต่ข้างเดียว ข้างหนึ่งเห็นยวมให้หนี ๑ ตั้งใบัดจแต่โดยใจ ไม่
 คุมไปพร้อมคูกความ ๑ เมื่อทากถมดึบพยาน มิให้ดำบาดค่อหน้า
 พระ ๑ แดดงเดยตะค่าปรีกษา ไม่เอามาอ้นให้ฟัง ๑ ค้อย
 ล้านอนบงมิให้เห็น จะผูกประเด็นมิได้อ้น ๑ ไม่ถามพยานโดย
 บังคับ มิให้พยานรับค่าค่าน ๑ เอาเทียบทานตูกได้ ช่อนมิให้
 ตูกความฐู้ ๑ ไม่เอาคูล้านอนถง โดยล้านอนตรงค่าบังคับ ๑
 คัดล้านอนดบับังไว้ ถักถอบให้ข้างหนึ่งแก ๑ ๒๑ แทถด่าอไว้
 ช้อชอครือทอธรณ์ให้ พิเคราะห์หุโทษเกิดนา

อนว่าถกษณนา ๆ อทอธรณ์ ๒๒ ประการนี้ คือ ถามความแต่
 อ่าเกอใจไม่มีใครนงถักกับ ๑ ไม่ดั่งทอพิคณข้างมา โคกระบือ
 อ้าโดยทานตั้ง ๑ เรียกค่าทงค่าบังคับ ค่าฐาทรพย์เอาถัว
 เหลือ ๑ เป็นมิตรเช้อชอขใจ ตูกความไปจับดัมเถ ๑ ทำโอเว

รับสิ้นบน ถูกความคนชั้นทำชั่ว ไม่คงอยู่ในดีจจา เป็นพาด
 ปล้นดีดะมิ ด้ำนวนจุมฮำไว้ช้ำ พันอายุมามีได้เกาะ ๑ ท่าน
 ตั้งจำเพาะให้ถาม ให้การความผิดมคอง ๑ รับร้องฟ้องคำกฎไว้
 เน้นช้ำไปไม่บังคับ ๑ ดงเออทรัพย์แต่โดยใจ ยังมีได้ มีระวาง ๑
 ความยอมพรางไม่ไปอ่า ให้ปรึกษาตัดสินเอง ๑ ไม่กดอวเกรง
 เดพยัดร ๑ ทำหยอช้ำแก่ถูกความ ๑ เกาะทงถลามโดยพนักงาน
 ใช้ตระดการไม่ตองท ๑ ผูกไฟรลถูกความไว้ ๑ ตั้งเหตุภัยพาด
 วิวาท ๑ เขาคอรวมญวศมาไว้ด่า พิจารณาไม่เป็นธรรม ๑ ทำ
 เกยตถนถูกความไว้ มงคบไซ ไม่เร่งทรัพย์ ๑ ยอความกตบยให้
 โกรธ ๑ อทธรณ โทษผู้ปรึกษา ๑ เรียก ททรัพย์ มา แดงเขาไป
 มีตั้งให้จงเสร์จัด ๑ เขาทาชบุตรเป็นญาติ ๑ ทศัดชวดเป็นผลม ๑
 หมายเจาะกุมกอนบงคบ ฟองทอนรับเขามาไว้ ๑ หนึ่งมีได้เอา
 คุณความ มาได้ถามโดยบัญญัติ ๑ ทงนมีให้ว่า เขาความหลง
 กรมกระทรวงมาว่าชาน ๑ ๒๒ ประการกล่าวไว้ ชื่อหน้า ๆ อทธรณ
 ให้ พิเคราะห์ให้โทษเกิดนา

อนว่าลักษณะอาษาชนะอทธรณ & ประการนั้น คือ มีได้รู้
 รูมิได้เห็นว่าเห็น อาษาเป็นพยานเขา ๑ วัเห็นเตาครนดับถาม
 ไม่รับตามคนวิเห็น ๑ หนึ่งชอนเวนมให้พบ แดงหลุดหลุดบดวย
 ความ ๑ เมอด้บถามไม่ด้บถาด ไม่แกคานแก ไม่จริง ๑ อ้ายจน
 หนึ่งใจความไว้ ให้การไปไม่สิ้นชอ ๑ ๕ บทยอจำไว้ก่อน ชื่อ
 อาษาชนะอทธรณ กล่าวโทษพยานแดงนา

ถ้าอุทธรณ์ว่าแปลงไม้ดี ปลูกเปลี่ยนผลัดพระอัยการ ทำหัก
 หาญเข้มแข็งเขา แปลงทรัพย์เขามากเป็นน้อย ตลอดตลอดจนแ
 ดง หากันตรงเช่นตั้งนี้ ถูกต้องที่ท่าตายดี จะเร่งรัดเรียก
 ดินใหม่ เขาพินัยนั้นไม่ชอบ ควรให้มอบไม้ดีไว้ ท่านว่าให้
 แก่ อุทธรณ์ ขณะก่อนได้ปรับใหม่ ระยะเวลาการไม่ได้เร่งรัด
 ตามใบสั่งมีอุทธรณ์ ระยะเวลากรักคงเขา ใบสั่งเก่าไปเร่งทรัพย์
 อุทธรณ์ท่านผิดถูกด้วยดี ทั้งปวงจงแจ้งเถิดหนา

ให้มันมรดกโดยมาตรา เหตุแห่งญาติสาธา ฝ่ายบุ๋ยาต้อง
 เคียงกัน ญาติฝ่ายตายายนัน ให้ทรัพย์บนเตียงตั้งนอน หลาน
 ทางควรตั้งหนึ่งหมาย ลูกตั้งนาชาว บุษายาย พนของผู้ตายต่าง
 บิดา รับราชการมาจึงเพิ่มอีกตั้งนอน พวกหนึ่งควรจำไว้ หนา
 เหตุหนักท่านว่าตั้งหนึ่งไป หลานเขื่อนมาวตาเป็นทาสน้อย ตั้ง
 กิ่งชยาก็อยเร่งแบ่งให้ ตั้งบ้านาชาวผู้บนโดย พนของต่างได้ พอ
 เคียงกัน ลูกเมียทาสกับหลานตั้งนิต ตั้งตั้งประดิษฐานให้มัน
 เมียน้อยกับลูกเมียน้อยบน ตั้งตั้งตั้งนเป็นมาตรา เมียหลวง
 กับลูกเมียหลวงเก่า พนของของเขาตั้งตั้งซา พอเคียวแม่เคียว
 กันมา สามตั้งท่านว่าแต่โบราณ เมียหลวงกระษัตริย์ประธา
 ให้ สามตั้งได้ทุกสถาน แต่เหตุมาถึงเมียพระราชทาน หก
 สถานจงแจ้งในบัญชี ถ้าผู้ใดรับราชการได้ ทอให้ตั้งหนึ่ง
 เดิมหน้า เมียหลวงอยู่กับกันด้วยกันมา พักตั้งสามตั้งไป จง

ไตรภพมรรฎกนทงต่วน คำตงมาว่าควรแบ่งกึ่งให้ เมียน้อย
 ส่ามบั้นไป กิ่งต่วนบั้นให้ จึงควรการ ถ้าส่ามบั้นตงมาท่านแบ่ง
 ให้ กิ่งทวนไปโดยบรรหาร ขอบครท่านมาพยาบด แต่
 เดือนหงประมาณถึงขอบบ ไตรภพยต่วนกึ่งทวนกนทมด ต้องมี
 กำหนดมาตงดี ต่วนหงพ้งบั้นให้ค่านม แต่ทาบถงเจดบไป จง
 บั้นทรพย ให้โตแต่กึ่งต่วน รับราชการว่าควรอีกกึ่งให้ ถ้าคัก
 นก ๕๐๐ ขึ้นไป บิวไฟรชางมาทงบอง อิกทงชางพทษา เรือ
 เจดวชนไปปนทดวง ทรพย ต่วนชกนทงบอง เจ้าอระทรวง
 จงแจก ๕ ภาคไป คำตงมาให้บั้นส่ามภาคควร ยกต่วนชอง
 ทดวงหามิไม้ หักแต่ตืบตดเป็นพินัย สด่างไว้ ให้แจ้งแด้ตงมา

จบต่วนแบ่งบั้นแต่เทวน

มาตราหนึ่งข้าทนาย ตกไปชายถึงท่งย่าง เณดียงบางยม
 ดงราว ต่วนชองดาวถ่าแพงเพชร ต่วนแถดเคศไซไทย ได้
 หลตาพวเซียวคน ให้เจามนเดยเบยไถ หนึ่งผู้โตตงไฟรฟ้า ถูก
 เมยชวคนท่านทั้น ไปจากททงตดาด ตงเชครชวคต่นนท่า ใหม่
 กิ่งค่านม้นไป ถั่วคบไว้ ในเวรชงเจ้า ทนททนเทอค่าจ้งงาม
 จากเมืองชวมพาก่นางถง ปรึบคกงจ้งจ่าไว้ ตางเมืองโตต่วน
 มา ปรึบตองค่าถ่าไม้ได้ ตองค่าใหม่ไซท่นถ่วน ให้ตักทวน
 โดยฉกรรจ์ ถ่าทชน ๑๒ ปี ยกโทษคมันเดยก่อน ตืบหกผชน

๓๓ ยี่สิบงามดีให้เซต ถ้าสิบเจ็ด ๑๘ ปี ๓๐ ที่ดีให้หนัก
 หนึ่งโจรลักพนักงาติ ถักภาทาสของท่านไป ผู้ใดให้อาศรัยอยู่
 เจ้าเรือนรู้ กงโจรใหม่ หารู้ ไม่ยกโทษเสีย ถัดถักเมียท่านภาท
 ทำชู้ ทรือนผู้ใด เจ้าเรือนไม่บอกค่านับ เป็นใจปรบมกชกต
 คุมพอกยออดดากครว เมียท่านมาทำชู้ได้ เจ้าเรือนเท่าโทษ
 พอกใหม่ หนึ่งชายโคดมรักช่า ถักภามาท่านต้นได้ หนนทุน
 ไหมมันชวคิซัว ไม่ได้ควใหม่ดองค้ำ บครภรรยาช่าผู้ใด โจร
 ถักไปใครถักมา ดังเจ้าช่าในสิบวัน เดือนหนึ่งนั้นตามไกลไกล
 ค่านับให้ทำตามภาค ทางไกลยากให้ดองดอง ทางไกลควรให้
 ภาคหนึ่ง ถักคองพรางคนใจ มีดังให้ไซงานมัน ผู้ใดนั้น
 กงโจรปรบ หนึ่งคืนทรพยคนหนีหาย ของผู้รายถักเอาไป ผู้
 ใดได้รับดินจ้าง หนึ่งดีอย่างบนสัญญา จะนำมาให้ท่านไซ น้า
 มิได้ ให้ไซของ ถ่าเงินทองยังไม่รับ ให้ทำทรพยหายสามดอง
 ภาคหนึ่งควรใหม่ไซ หนึ่งผู้ใดให้เดบียง ถ่าดงเดยงแก่ชกเขา
 ให้ใหม่เท่าค่าตัวมัน ถ่ากรรมกรรมผู้ชายยัง ผู้ใดถ่าดงบมิโทษ
 หนึ่งได้บงกักคว หนีเจ้ามาใจ เรือนคน หนึ่งช่าคนท่านหนีมา
 สามวันตราในเวียงบอก หัววันอกไม่บอกใคร เรียงวันใหม่วันละ
 หนึ่งพัน คุบช่าท่านนกว่าเดือนไป เจ้าเรือนใหม่เท่า ขอบช่า
 อยนานมาเกิดถักเอา ให้ดังเจ้าของช่าคน หนึ่งทาสรวนเวหนีมา
 ให้เขาปลดก่าดงเดยง ให้เดบียงมันหนีไป ต่างเมืองไกลนอก
 เมืองบ้าน ไซคนท่านจงเร่งจำ หนึ่งแนะนำสอนไพร่ฟ้า ถูกเมีย
 ช่าคนท่านน ยุงมันถักทรพยหนี ไหมทอตรีคุณเอา บทหนึ่ง

เจ้าข้าหันมา ลงมาหาเรือจ้างไป เจ้าข้าไทยตามมาทัน บอก
 ต้าคัมเรียกคนท้าย ไม่ฟังพายภาจามไป ทาษหนีได้ ใช้กิ่งค้ำ
 ทาษหนีมาชนเรือนใคร เจ้าข้าได้ตามทันที ตามคิดเจ้าเรือนพราง
 มั่นกันกว้างข้าของเขา ขอบจากเขาปรบเอาขอม อนึ่งข้าตบหนี
 หลัดหลบ เจ้าตามพบจะเอาไป นมเณผู้โตชวดตชก ยอครว่า
 ผลักชิงทงษทานไว้ถัก ทาษทานหนีไปแห่งใด ผู้ซึ่งไว้ใช้ชาควร
 อนึ่งทงษรวนหนีหลัดหลบ ผู้โตพบจับให้หนี คำค้ำมีเท่าใด ๆ
 ท่านให้ ไหมจึงเต็มคำ บทหนึ่งจำถกเมียใคร คนชาวไทยไซของ
 คน เขาไปชนช่อนเด็กได้ ตังค้ำใหม่มันทัว บทหนึ่งมีว่าคน
 ข้า จำชื่อคาไซร่ตรวนไว้ มันหนีไปใครถอดออก ปามาบอก
 เจ้าข้าไทย บ้าเห็นจไซ้อย่าไหมน ถ้าปามาทางจันนี้ จึงให้
 มันตามไกลแต่ไกลนี้

จะกล่าวโจรสตการณ์ พวกหนึ่งพาดคบเพื่อน ปล้นบ้านเรือน
 กดางจนคน เข้างบับนชักไทรของ ไทเจ้าของคันทกใจ เก็บทรัพย์ ไป
 ช้อโจรปล้น อนึ่งโรมนคตมคตลา การวชชชาญตักก ไทหตบหมตชน
 เก็บของ ช้อโจรยชงตมมถกก ทนงโจรชกเพื่อนมากหลาย เทยว
 เกรกรวยคี่ห่าบคอน นาวาจรทัพไว่นร เลื่อนเถื่อนมาทางบกนำ
 เหล่านเจ้าโจรตชง พวกหนึ่งนงคชยทางทว เครีของต้าตราหามไม้
 ตอมมองไปตทางเปลยว เขาตกเฉยวชงทพยหนี โจรหม่นชอดกนย
 อนึ่งไปตด้วยตังกลางทว ตะเพื่อนวางกตบคณมา อัยรักษาเฝ้า

เรือนไว้ ถึงไม่ไปทำร้ายก็ดี ใครพวกนซอด้วกรณ อนึ่งดวงรณ
 เรือเรือนเขา เขาทรพยเดาซอด้วงตก อนึ่งยอกยกทรพยท่านไป
 บังไว้ไซ้ไม่บอกเจ้า เขาพบเจ้าว่าหีบหยอก มันไม่บอกซอด้วงเดิม
 อนึ่งใครเยี่ยมคอยค่อมมอง มีเพื่อนต้องด้อมดีหา อัยราวป่าทับ
 ริมไพร ที่ใด ๆ ไม่ให้เห็น หดขยดเรนศอยดกทรพย ใครนบ
 เปนซุ่มซ่อน กัดราวไว้ก่อน ๘ ด้าน อีก ๘ ประการ ซื่อต่างกัน
 ใครหนึ่งนซอนัตกร มีชกรณเหตพอร พดพนชยคคิตตามตัว
 เหมือนเมฆมวกดตบคุดาตา ใครหนึ่งทวารายพมอง ดกเขี้ยวของเขย
 ด้วไร พ่อแม่ไปดักเขามา ซื่อด้วด้วคะหา อนึ่งไม่ละเล็กล่อน
 ไค พดด้งไรถักดั่งนซอ ซื่อใครด้วรวพจงจำ อนึ่งทาหลอกหลอน
 แดงคักร ให้เขากดด้วดกทรพย ไป ซื่อใครถยตงน อนึ่งเทยว
 คักรของเขา ทางเรือเขาบถไม่ละ ซื่อมันฐะทุดะกะใคร พดก
 หนึ่งโดนตงยงซื่อต คบเพื่อนตตเป็นพาด เทยวด้วถนตงพงไฟ
 เล็ดดอกไปปดนคั เดยงชวเป็นนจ ดงแต่คิตใครกรรม ซื่อจ
 ธรรมพอนเตา อนึ่งมันเสาโรงเรือนบ้าน โขถวิหรรพระด้วป
 พระพทรูปเจดีย์ เป็นพวถตบ้านเรือนปดน โนมณฑตโกถกกระ
 ษัตริย์ ซื่อว่าตษกรณ อนึ่งเจดีย์พระพทรูป พระด้วถนท่านแต่ง
 ไว้ ดอกทองไปหลอหลอมเล็ย เดยงตกเม็ยญาติเทศนหัดน
 ซื่อใครด้วรวจได้ จำให้ไว้เป็นด้าคณ คีวเขวตด้วยกัน เป็น
 ใคร ๑๒ แถน

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตั้งไว้ จะปรับไหมตงโทษมัน ต่าง ๆ กันโดย

นิยม ย่องดั้มกับปล้นศตพก ถอบตักถักตึง พันแทงทั้งเจ้า
 ทรพยตาย ซำคนร้ายตกตามกัน เพื่อนพวกมันไม่ลงมือ เหตุว่า
 นค้อโถงในดิน ตัดมือคนจน ถึงขอ ถำมัน ต่อ แทง เจ้าทรพย
 ทำนให้ปรับตามแผนถอว คัดนัดคนทองทันมือ อย่าให้ ถออาวช
 ไต้ ถำมันไม่พันแทงเขา ถกถักเอาแต่ทรพยไป ตั้งปรับใหม่
 นวมอศต อั้งโจรสักทั้งเรือนน ให้ทอนมัน ๒๕ คักมอวาซัด
 เรือนเขา บทหนึ่งเต่าโจรสักถัก ให้เขียนสักทัวใหม่ จ้งไว้
 ไซ้ราชการ อั้งทั้งเรือนบ้านด้วยไฟ จากค้ำใหม่ตบได้ท่น ๓๐
 นวมอศตอย่าได้ ถำตามไปใหม่เรือนบ้าน เดี่ยวทรพยทานโทษถึง
 ตาย ถักวักววยให้ถักถอก ถักเมยตกลเขาสิ้นใหม่ จ้งมวไว้ใน
 ศกศอว ทำน ประมวญโทษ หนึ่งเต่า ถักคววยเขาโค ซ้าง นำ
 เกอียนนาวาคณขาม ๒๕ ถักวอนถักใหม่ ถักตั้งอนโคตักไว้ ทอก
 ถักตั้งยกทอน ๕๐ คักแกมหีบโทษปรับใหม่ ถำมคั้งให้ตัก
 หน้ามัน ใหม่แถวหน้านวมอศต คักหน้าเมยถักถอว ตั้ง
 ชวงของเขามา ทรพยรวควาเพอังกัก ปรับแถวตहांตบคัก ทรพย
 น้อยถักควาเพอังกัก ให้ตมัน ๒๕ คักตั้งมาแต่รอยเบย ให้ต
 เดี่ยว ๑๕ ที่ โทษจ้งมีไซ้ของเขา ประจันแถวรอบตาด พัก
 ชาติ ๕๐๐๐๐ ขึ้นไป เขาโทษใหม่คักนวมอ ถำโจรสักตำตราว
 คอยเมยงมดไปคอกมอง เขาแต่ของถักมีถัก ห่มได้ถักถองเนอ
 ปลตา ถักเวดามคักมันไป ประจันไว้ตะแดงแดงแดง ให้ฮาย ตี
 ด้วยหวาย ๕๐ ถัก ยังบทหนึ่งโจรสัก ถำทรพย ยังกวาดตั้งชน
 ตากว่าหม่นตงมา ให้ทอน ๕๐ ที่ ใหม่ทัว ๓๐ นวมอว ตักให้

ตัวนี้แต่ซ้อคง อนึ่งในดงปล้นหน่บ่า เรียกว่าธรรมพอน โทษ
 มัศจรรย์หมัดดี เด็ดหมัดแตกข้างร้าย โจร พวก ทลาย ปล้น
 ตมภ์ เป็นสัตว์ดีมีให้ทวนรบ นิ้วมือ ๓๐ คัดแล้วคัก จำให้
 หนักได้ คุกไว้ ใช้ กวไปให้ แล่นเขม ถูก เขม เป็น คน น้าร้อน
 ราษฎรดีไฟฟ้า ผู้คนชาชายแจกเมือง ยกยอกเขมของเขาดินจ่าง
 ซ่อนเร้นพรางตังคนเขา ตงดำเกาเรือมาค่า โทษถักภาถังชีวิต
 ผู้รู้บิดไม่บอกชาน จำให้นวนดำมเคอนถวน แล้วให้ทวนโดย
 ฉกรรจ์ ผู้ไปนั้นแต่ ๓๐ ปี ๓๖ มีเป็นคณเทศ ผู้กศอทะเลวนรอบ
 คตาด ทวนชยชาต ๓๐ เดรัจ ถ้าจับเจ็ด ๓๖ ปี ทวนทอ โดย
 ฉกรรจ์ ถ้าตัวมันเคมใจไป ได้ครได้๖ เคอนคง ทวนแล้วตั้ง
 ซักเจ้าไฟไฟ แจกเมืองใหม่ฉนท โดยชอบ อนึ่งโจรตบตักคักคก
 ทานให้ตกโทษทวนมัน นิ้วมือหนึ่งเดียวให้หมด ยังอีกบทถักข้างมร
 ตักไฟฟ้าตมภ์ปล้น จำทุกซทน ๕ ประการ ยามให้ชานคูกเป็น
 เรือน ถ้าพวกเพื่อนโจรเหล่านี้ ตามคิดขังมรกับ กับโจรตกรือ
 โศกระบือ อายมชอโทษประมาณ ตามประการจำให้คง ผู้จะ
 ตั้งโจร มีได้ ให้จำไว้ นำคูก กอน รูป ชินวร หดอม กระจาย
 โทษนี้ตายด้วยเพลิงดับ พวกหดอมรปล่มชายช้อ คัดคั่นมือชยา
 ใหม ๕๐ ที่ทวนมันเดียว ปรับเอาเบยคนละ ๗ แฉน ถ้าชคเตน
 โภถอาหาร เจดีย์ถานชดถวงพระ ทอนชยาละ ๕๐ เขา นิ้วมือเด่า
 ดินให้ตัก ทองพระพุทธรมันตกลอก โทษนาบปลอกคัวให้พอง ถ้า
 ดักของพระแดงซี ๕๐ คงทวนคั่นนอ ซาอย่างถัดดอยประจวน
 จตุรถานตังคุณใหม่ หนึ่งผู้ ไตถวงคัยชช วิหารพุทศาถา ยี-

ดิบห้า ๕๐ ทวน ท่านว่าควรให้ทำไซ้ ถ้าผู้ใดขัดบ้องกัน ให้
 ใจรมนอยู่บ้านเรือน แกล้งกตบเกิดชนช้อนเดือกได้ มีดั่งให้ ใจ
 หนีรอด โทษให้ทอดเต่าผู้ร้าย โทษใจตายผู้บ้องกัน ให้ทวน
 มน ๓๕ เอาความขนชวออย่าง อารบจ้างกันดินบน เขาด้วยคน
 ผิดให้ใหม่ อนึ่งใจไปปล้นดักเขา ทรัพย์คืนแต่ไม่ได้มา ให้
 ขนชวออย่างประจาน มนผพอทากกรรจ ให้ทวน มนโดย พัก
 อนึ่งใจชดเพื่อนมีรับ ให้เขียนขับใจ ๓ ทน ถ้ามันทนยื่นค่าได้
 เขียนเพื่อนไป ๓ ครั้งนับ เพื่อนไม่รับคงควร โทษถึงทวนแต่จำ
 ไว้ โทษจำให้ลดมันออก ถ้าใจรอกตบกตบด้านเวียน อยาเพื่อ
 เขียนพวกเพื่อนก่อน ผู้แฉ่ด่อนให้คืนค่า โทษมันนำถั่งใจเร่า
 ใจรว่าเขาทรัพย์ตั้งของ ฝากพนของเพื่อนฝังไว้ ทนเขียนได้ครบ
 ๓ ครั้ง ท่านว่าพวงามันได้ ให้เขาไซ้ทรัพย์คงถวน โดยอารา
 ดินจึงจะควร ให้เสียส่วนตามเคราะห์เกิดนา

พระอัยการท่านกตาวใจ ถึงมีได้เป็นใจรักดี คงให้ มีโทษนั้น
 คือ ดอนใจรักธำตราจ ให้เขียนชดมันคืนไฟ เด็บบึงให้ ใจ
 ยมเรอ เป็นครูเซอรูปประเทศ บอกถึงเกิดตุถูกขยาม กอเรือ
 ข้ามดั่งเผ่าให้ ไซ้ ใจไปปล้นดัก ให้พ่านกันเตยงกำดั่ง คง
 พรรณามาตม โทษใจรมนากันใด โทษแต่ใหม่เด่มอกัน บท
 หนงนให้ ทอญู ใจรมาดให้ด่ากัน เป็นเพื่อนพรรคมิตรดีหาย
 กถ่าอำพรายต่าง ๆ พรอง รูเห็นบ้องกันใจไว้ เดินทางไปร่วม
 ใจด้วย จิตรมันอวยในกองกรรม สมใจจำไว้ให้ได้ ดัง

โทษไปโดยอันคับ กิ่งโจรปรับตามทำนอง โจรลักของทิ้งของไว้
 ผู้ใดได้ไม่บอกชาน แก่นายบ้านเจ้าเมืองเล่า ให้ โหมเท่าโจรลัก
 มา อนึ่งรู้ว่าของโจรลัก ช่วยผู้ชักขายจำนำ ซอซ่อนข้าวรับ
 ผากไว้ มิได้ไปไหนหนว เรียกชื่อว่าใช้ส้มโจร ได้คาโกถน
 เถลวใจว่ ปรุหน้าไคว ซนซาอย่างแตงว

จะรดลาวพุกค้ำชาติ ทายหนึ่งต้องด้ามอายุมาค้ หกบาทยัง
 ค้ำค้ำตั้งควรว ด้ามเคียนด้ามทองด้ามเคียนปลาย หึงชายทวิค
 ตะต้องบาทถวน มีหนึ่งต้องบชายตั้งค้ำตั้งควรว ด้ามบตั้งถวนห้า
 ค้ำตั้งคง ห้าหกชนหกค้ำตั้งเคว เจ็ดแปด ๆ เอาควมประดังค้ แด
 เก้าม่าถึงดืบบคง สิบเอ็ดคังคิตค้ำให้ควรวเขา ดืบบหกถึงยดืบบค้
 ทานแจงจตดืบบตั้งค้ำค้วเขา ยดืบบเข็ดมยดืบบห้าเขา ดืบบด้ามเดวเคียน
 ตามกระเชียนไป ยดืบบหกถึงดืบบถวน ดืบบตั้งควรวเต็มค้ำทานเวง
 ให้ ดืบบบมวตั้งดืบบห้าไป ดืบบด้ามโตห้อยอนย้อมไม้เต็มกของ ดื-
 ดืบบหกมมาถึง ๕๐ ทานให้หียบเขาคาแต่ดืบบตั้ง ห้าดืบบเข็ดห้าดืบบ
 ห้าปอง ยกตั้งยังดืบบค้ำตั้งมี ห้าดืบบหก ๆ ดืบบบถึง แปดค้ำตั้ง
 ให้เขาจั่งควรวท หกดืบบเข็ดมาหกดืบบห้าบ ต้องทค้ำหกค้ำตั้งงวม
 หกดืบบหกเจ็ดดืบบตั้งค้ำตั้ง เจ็ดดืบบเข็ดถึงเจ็ดดืบบห้าด้าม เจ็ดดืบบหกแปด
 ดืบบ ๆ บาทงาม บัญญัติตามอายุชวรากาย แปดดืบบเข็ดแปดดืบบห้า
 แปดบาท แปดดืบบหกเก้าดืบบขนาดหมาย หกบาทชาคจะโกถค้าย
 เก้าดืบบร้อยชวยค้ำตั้งควรว

บัณฑิตผู้มีศีลเด็ก ตามคำตั่งมั่นเด็กพอควรค่า ตามมี &
 ขอบใหญ่ขึ้นมา ราคาหญิง & คำตั่งจริง บัญจะนะห้าคำตั่งเดา
 เจ็ดแปดคนเขาเจ็ดคำตั่งหญิง เก้าหรือสิบหีบได้แปดคำตั่งจริง
 สิบเข็ดสิบห้าหญิงเก้าคำตั่งควร สิบหีบถึงฉิบสีกค์ หญิงกำคค
 ดำสิบคำตั่งถวน ยสิบถึงทงษ์ สิบต้องควร ให้คิดถวนเต็มคำ
 ทุกค้วน เขะตั่งษาตามสิบห้าถอย สิบเข็ดน้อยถดคำไม่เท่าคณ
 ณะตั่งษถึง ๕๐ บัจน คำคนคงสิบคำตั่งถง สิบบมาสิบห้าเกา
 สิบหกถงห้าสิบแปดถง ห้าสิบเข็ดห้าสิบห้าเจ็ดคำตั่งจริง ตามพงษ์
 พิกคเป็นอศตรา ห้าสิบหกถงหกสิบหีบ ท่านให้ปรับคำหญิงแต่
 หกคำ หกสิบเข็ดหกสิบห้าบมา คคำหญิง & คำตั่งจำ หกสิบ
 หกถงเจ็ดสิบถุด คำชคถงตามคำตั่งคำ เจ็ดสิบเข็ดมาถงเจ็ดสิบ
 ห้าจำ จงเกรงคำเขาแต่สิบบาทคิ เจ็ดสิบหกถงถึงแปดสิบชภาค
 แปดชภาคคองคำพันทาศิ แปดสิบเข็ดมาแปดสิบห้าบ ทาศิหกบาท
 จิงชภาคถัน แปดสิบหกถงอย่างเขาเก้าสิบแก คำตั่งแน่ถคหยอนท่าน
 ฝ่อนฉัน เก้าสิบเข็ดร้อยบพันาชระราครัน ให้หญิงนั้นคองคำตาม
 บาทเงิน

พกคในเรือนเมย พกคถกคตแมมา พกคเซตย จบแต่ท่าน

ถ้าจะไถ่โทษฉิดเมียไซ้ นา ๒๐๐ ไร่ตงมาถึงนา ๕ ไร่ ท่านให้
 ใหม่ ๒ ชั่งจิงบั้งควร ตามร้อยตามชั่งเป็นกำหนด แต่ ๕๐๐ ถอย

๓๓ ๕๐๐ ถ้วน ๕ ชั่งครึ่งใหม่จึงบังควร เพราะมันถวนเด่นชั้ไม่
 เกรงภัย หกร้อยแปดร้อยพันหนึ่งเด้า ปรับเอาหกชั่งให้จึงได้ พัน
 ต้องพันสี่พันหกไป ให้ปรับใหม่๘ชั่งอย่าฟังมัน สิบต้องชั่ง๓๐๐๐
 นั้นอย่าลดย ๒๕๐๐ สิบชั่งมัน สิบห้าชั่ง๕๐๐๐ อย่าฟังกัน ให้
 มันนั้นตะโทษในกามา ถังพระยานา หมันยี่สิบชั่ง เจ้าพระยาทำน
 ตั้งเป็นมหว ไปผิดเมียให้เดี่ยยศึกัดดา ยี่สิบห้าให้ปรับจึงควร
 การ ถ้าเจ้าผัวตั้งนา๕๐๐ไว้ บัญญัติไว้ให้รู้ทุกศาล พันย
 ทรงธรรมพระราชทวน จะเอาการแผ่นดินท่านสืบไป

จะกล่าวหญิงแพศยา โดยมาตรวจ ประการ นอกใจพาดคบ
 ชู้ ผัวไม่ยอมตามชายมา ถึงเคหาต้องหน อนึ่งหญิงวนราคร้อน
 คบชายนอนร่วมที่ วันเดียวมีดามชู้ อนึ่งผัวรับได้ เขาดีนใหม่
 ดองชั่ง อนึ่งทวงราคาจ้าง อนึ่งไม่วางเงินชู้ นอกใจผัวดอง
 ค้อ อนึ่งเที่ยวขอรับรำ ท่านให้จำคงแน่ เหล่านี้แต่แพศยา
 ถ้าพิจารณาเป็นสัตย์ ให้หญิงทักดอกชะบา ร้อยมาดาตัวมได้
 เสด็จโชว์ปะหน้า แยกพาดบ่าหญิงชาย เหมือนวัวควายเทียมไถ
 ตระเวนไปสามวัน ถ้าผัวมันรักใคร่ จักมิให้ประจาน รักหญิงพาด
 อีกแล้ว ท่านให้เอาชายผัว เทียมเป็นวัวข้างหนึ่ง เพราะคือคัง
 หลงไหล จะปรับชู้มันมิได้ ให้เอาแต่โทษประจานแต่นา

จะกล่าวลักษณะร่างหญิงไว้ ถ้าชายอยู่วันเดียวทางไกล ถ้า-

หนัดไว้เดือนหนึ่งให้หญิงคอย ถ้าอยู่ทางสามวัน ๗ วัน ให้หญิงนั้น
 อยู่ถ้าช้าสักหน่อย สามเดือน ๖ เดือนเป็นเซตรัคอย ถ้าชายดอย
 ร่างรา ๑๕ วัน ให้หญิงนั้นถ้า ๘ เดือนจึงพ้องได้ ถ้าทางไกลเดือน
 ๑ ทานผ่นผ่น จึงคอยชายหมายเป็นเซตรัคกัน ใช้หญิงนั้นส่งสิน-
 ล้อตชั้นหมากชาย อนึ่งชายอยู่ต่างเมืองไกล ร่างเมียคนไว้ ๘ เดือน
 หมาย ให้หญิงพ้องเป็นใจทยกต่างโทษชาย ถึงสินจ่ายมีตั้งก็ขาด
 กัน อนึ่งจังหวัดเมืองชนชายไปค้า ให้หญิงถ้ามีหนึ่งเป็นแน่นมั่น
 ถ้าชายฝากถึงของเป็นสำคัญ ชายนั้นชั่วใช้จะไกลตาย ถ้าไป
 ค้าถึงกาชวาแขก จีนแปลกประเทศเชียงใหม่หมาย ต้องที่สามมี
 ให้ถ้าชาย อนึ่งนายใช้ราชการไกล ให้ภรรยาอยู่ถ้าเจ็ดปีถ้วน
 ถ้าการควรแดนเมืองไปทรงไกล ให้หญิงถ้า ๕ ปีจึงพ้องก็ ถ้า
 ชั่วไปพบศึกตั้งคอกุม กำหนดไว้ ให้หญิงนั้นอยู่ถ้า ชายไม่มาหก ๘
 มรดม จึงบอกถึงภรรยาว่ากุม ผัวมากมเกาะขาดนี้ราคกัน อนึ่ง
 หญิงพ้องตั้งชั้นหมากแพ่ง ชายแก่ตั้งรหมายทำเห็น ทานว่าไว้
 ในเวียงแต่สามวัน ให้ชายนมาแก่ศเมีย ยืนอกเวียงให้มาใน
 เจ็ดวัน ถ้าชายนไม่มาหมายบอกเสีย ต้องกำหนดบทรวดจากผิว
 เมีย เพราะชายเลี้ยงสิ้นรักไม่อาลัย ถ้าชายใดโคจรเมียแล้วเก็บ
 ทรัพย์ รอดพ้นหนีไม่ปราได้ ผัวเมียชกกันในวันไป ถ้า
 ชายไม่เก็บทรัพย์ลงจากเรือน ถึงพ้นหนีแล้วไปแต่ตัวเปล่า ทรัพย์
 เขายังอยู่เป็นคนเชื่อน ชายไปไม่กลับมาเยี่ยมเยียน ถึงเดือนแล้ว
 ให้หญิงร้องฟ้องเอา ไม่พ้นหนีให้บเก็บทรัพย์ ไป ร่างไว้ไม่ได้
 เยี่ยมเยียนเขา แปลกเดือนแล้วชายอย่าดูเบา ขาดเปล่าไม่พักตั้ง
 สินล้อตเคย

ช่มช้นภรรยาท่านไม่ถั่งข้าเรา อนึ่งช่นเด็กไม่เวียงสาเต่า ท่าน
 ให้เอาเบี้ยปรับโดยผิดเมีย ถ้าช่นเด็กข้าเราโลหิตไหล เมียใคร
 ช่มช่นจนไตเสีย ให้ปรับสองเท่าที่ผิดเมีย ถ้าชายเสียหญิงรอด
 ประจานไป ถ้ายชชกทั้งเมียเขา โถมเด้าช่มช่นปราได้ย กอด
 รุบถูบนมเมียใคร ๆ ท่านตั้งดี้ยยังตอบไปพูดจา เมียท่านอยู่ที่
 ระโหลถาน อาจหาญโถมเด้าเข้าด้หว ถูกด้าวท่านคิมกักรยา อหังกา
 ยัตมอดอกาย ชายมีเมียแต่ดยงไม่หยด ช่มช่นครด้าวท่านได้ดิม
 หมาวย ให้ปรับใหม่มันชาตอมาทอช่าย โดยชบายกังบ่เบี้ยผิดเมีย
 กัน ถ้าไปหาเมียท่านถั่งถถาน ถั่งทอวรบนโตที่เรือนท่าน อนึ่ง
 กถาวค้ำแพะ โถมเกยวพาด ให้ปรับมันกังบ่ช่มช่นนม ถ้าชายไม่มี
 เมียเขาช่มช่น ผ่าฉ่นถกด้าวท่านเตพยด้ม โหมช่ายชวชาตินิยมช่ม
 แบ่งประชุ่มกับทช่ายมีเมีย ถ้าชกถอเมียท่านทำช้เด้า โหมเอา
 กังบ่ช้อย่าด้มเสีย ผู้เบเนใจด้มรูดอยช้เมีย ให้ปรับเบี้ยกังบ่ชกถัด
 มา อนึ่งเมียท่านผวไปรชชการ ช่ายพาดทำช้เด็นหา ทอช่น
 ภูตปรับโดยคักคณา ถ่ามันพาพอกเพื่อนทำกกระถิด ช่มช่นเซยช่ม
 ระตมหญิง ถ่มจรงจั้งให้ โหมมันตามท แต่ให้ทอนทุกถคน ๓๐ ที่
 ถ่ารวอถุดคร่าถูกด้าวใคร ท่านให้ทอนถ่นเทด ๓๐ ทถี่ พอกถัด
 ๑๕ ให้ทอนให้ ถ่าชกชู้ให้บุตรผู้ใด ๆ จงเว่งโหมช่ายชู้โดย
 มาตรา ปรับตามยศถาบค้ำหญิง ผู้ดีจรงก็ให้เขียนถ่มหน้าหน้า
 โดยถกรรจมีถกรรจช้อย่าฉ่นทว ท่านบัญญัติห้ามไว้ ให้เกรงกถัด
 อนึ่งช่ายหมายชมนิยมเขา ช่นข้าเราหญิงหมายไม่มีผว ให้เอา
 เบี้ยผิดเมียดั่งเป็นค่ว ไม่มีผวดถหนึ่งเอาถักถอง ถ่าทำค่วหญิง

ผัวร้างเสีย เขาเบียดเบียนทำป่นตอง ส่วนหนึ่งตกใจตามใจปอง
 ตามทำนองกฎหมายเป็นสำคัญ ปรับเปลี่ยนใหม่พินัยกึ่ง ถ้าซ่ม
 ซึนไม่ถึงห้าเวลานั้น ให้ปรับเขาเอากึ่งห้าเวลานั้น จึงเป็นกรรมดี
 อย่างโบราณมา ชั่งผลด้วยไม่เผา ตบห้าเราด้วยชายทำชาย
 หน้า ให้ด้านตะกร้อครอบหัวตงเพียงตา แล้วให้พาหญิงนั้นตระ-
 เวณไป ส่วนชายให้ปรับแดงห้าหมื่น เป็นค่าพินเผาให้จงได้
 หญิงร้ายชายซื่อไม่กลัวภัย ละแฉงใจมันไม่คิดอนิจจา ถ้าเจ้าเงิน
 ผิดเมีย ทายของคดี ชายผู้เป็นทนายให้พินค่า หญิงดีก็แก้มัน
 เป็นภรรยา ถ้าหญิงตาผอมมันนเป็นไทย เจ้าเงินต้องปรับถึง
 บาทเบี้ย ให้คงเสียดินใหม่พินัยให้ ถ้าถูกทนายชายฝากผู้ใด ๆ
 นายเงินซึนให้มันตาม ถ้าเจ้าเงินพินองแดงกุดาน อาจหาญซ่ม
 ซึนหญิงทนาย เขายกมือถือนมมันกัด ให้ทนายดัดคำได้ กึ่งคดี
 ชายมีขันหมากขอหญิงไว้ ยังมีได้ช้อยกันเป็นเมียผัว กำหนดใน
 หกเดือนไม่เกรงกตัญ หญิงซื่อทำซนออกใจไป ชายผิดเมียเห็น
 ซนหมากเขา ทำนให้เขาซนหมากนั้นตั้งใหม่ ดับเข็ดซน ๆ หนึ่ง
 กิ่งดีไฟ ซนหมากใหญ่ได้ห้าสิบช้นควร ให้คิดค่าซนหนึ่งตั้งนับ
 ทอปรับใช้ทุนเจ้าของถอน เหลือเป็นดินใหม่พินัยควร เพราะชาย
 ซวนซิงซู้ ให้เสียการ ซนิงชายจะช่วยทุกชยากหญิง แม้นไม่จริง
 ใหม่ชายโดยโหวท เขาค่าตัวหญิงเป็นประมาณ ทำนบรรหาร
 ให้แบ่งป่นตองก่อง ก่องหนึ่งหญิงได้ ดั้นทงน ก่องหนึ่งให้บ้าน
 ออกป่นตอง ยกเป็นพินัยเสียกึ่งก่อง เจ้าของได้ กึ่งเพราะเสียตัว
 อนึ่ง โรงร้านเรือทำนเปล่า ชายหญิงห้าเราทำซุ่มผัว ซ่มมันเดิม

ไม่เกรงกลัว ปรับตัวคืนใหม่พิษควร ถ้าชายหญิงฆ่าเราใน
 กตางตง พฤษ์พงษ์ถิ่นขารระทานทอน ให้พืดเมืองแล้วใหม่ตะเม็ค
 ควร ให้ทำส่วนสองภาคแบ่งกึ่งกัน ส่วนหนึ่งบำเหน็จผู้ว่าได้
 ส่วนหนึ่งเป็นพินัยท่านเสกตั้ง ถ้าเรือนท่านซำควยทำซำกัน ให้
 มั่นนพัตร์เรือนจงควรการ กถาวไว้แต่ใจเอกเทศ จงตั้งเกตุเกิด
 เป็นแก่นสาร ชายโตเชื้อชาติปรีชาชาญ จงหักพาดระชวเร่ง
 กถวไถย

คตพ้อง	๒๐
คตด้านวน	๓๐
พระอัยการ คตพยาน	๘ ขอบเตงใหม่
ประคัง	๕
ว่าต่างถิ่นมิไต่	๑๕

อนจาดกษณคตคตพ้อง ๒๐ ประการนนคชความมวูกคตพับ
 เอกคคิมาร้องพ้อง ๑ ไซพ้องเขากถาวหา ๑ เอาพฤษ์มาทูก
 ถวย ๑ ไซเจบศายไม่ช่วยกัน จะแบ่งบ้นพ้องเอาทฤษ์ ๑ ใบ
 ด็จปรับคคืนใหม่ ไม่เดี่ยให้กตบอทรณ ๑ คำถูกก่อนกับคค
 พ้อง ไม่ถูกคองใจความผิด ๑ เดี่ยจรรคคนบ่าใบ หงละติไม่
 มากกฎหมาย ๑ พอยเม่ยายทำทวณ ไม่รู้คณพ้องกถาวโทษ ๑
 กรณโกรรธำเหตุมา ไม่พ้องว่าใน ๗ เดือน ๑ เอาความเพือน
 มิตรสหาย ไซญาคยายมากถาวหา ๑ ความพิจรรณาเสร์จใน

อนึ่งหมู่ไพร่มีทะเลเบียน ทางหัวอาเขยนตราประทับ อนึ่งด้วยทรัพย์
ของหลวงหาย เหมอนชนทวายเข้าในวัด ชาติฉัตน์นัตประการใด
ท่านมิให้แพ้แก่กัน ละเมตน์ใหม่ตามศักดิ์ จะหักห้ามเดียมได้
โดยบทท่านกล่าวไว้ ลงจำให้แจ้งเถิดนา

อนวดลักษณะคดีศัพยาน ๘ ประการนั้นคือ นำไปเชิญพยาน
ตามข้ออ้าง ถึงกลางทางพวกตบมา ๑ ขบภหน้าขุพยาน ดำทับ
ท่านมีรับ ๑ ให้อ้างแล้วกลับแก้ตั้งกล่าวคำวน คิดใจพยานร่วม
กัน ๑ ดับพยานมันว่าไม่รับ จะต่อสู้ด้วยพยาน ๑ นำขุนศาลไป
ท้วงถาม แนะนำความให้สืบอ้าง ๑ ดับยังค้างไปสู้หา ตอบ
เจรจาด้วยพยาน ๑ อ้างให้การออกข้อใด ครั้นนำไปผลิตคำ ๑
ยังไม่นำตราการ ไปหาพยานตอบพุดจา ๑ มีมาตรา ๘ สถาน
โดยประการมาณะนี้ ข้อคดีศัพยาน ตามโบราณท่านกล่าวไว้
สืบสวนเป็นคดี ให้ เขาความเป็นแพ้เถิดนา

จะกล่าวลักษณะประจิงไว้ จำให้ โตเป็นแก่นสาร อนึ่งกระ-
ดการจะถามความ มันขัดห้ามเป็นอุปาย พันธนายยังไม่มา
ท่านให้ตราค่าตามครั้ง ๑ อนึ่งท่านนั่งจะถามได้ บอกบ่วยใช้ ไม่
ออกมา สืบดมว่าให้ตั้งไว้ ถ้าไม่ใช้กดเขามัน ๑ อนึ่งนักกัน
ถึงกำหนด แก้ตั้งไปปลัดบับบอกบ่วย ๑ อนึ่งนายช่วยบ่าวแก่ ไช

รับหมายไว้แปรบอกมา แกล้งกล่าวหาอยู่ไม่ ใช้น้ำมันไปราษการ ถ้าขุนศาลสืบไม่ถ่ม มันห่อลมดวงความไว้ ท่านให้โหม นายโทยบต รัชมันปกเปนตะเม็ค ๓ อนึ่งร่างเวศิตะโรงศาล หิน ๓ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

พระอัยการห้ามคัง ให้ พิศวะหัตถ์คงดี ประกอบให้ชอบเถิดนา

อันว่าลักษณะคดีต่างกันมีได้ ๓๕ ประการนั้นคือ เป็นพระมบ
จะกละ ๑ ดอกทอง พระหัตถ์ หดอม เดียว ๑ ความผิดเมีย ทาซ ๑
โจรปล้นผู้ฆากันตาย ๑ รุกทรพยหตยโคตด้วยกัน ๑ รุมคัพนทมิ
แทงฆา ๑ พดคังคอกคตราทำเงินแดง ๑ คิกร้ายแรงจลจล ๑
ฉ้อไพร่พลกันไซกริบ ๑ ถักบังหีบของหลวงไว้ ๑ คนทั้งไฟเผา
เรือนบ้าน ๑ กระทำท่านให้ถึงตาย ๑ หาทรพยร้ายเรื่องมรรฎก ๑
ชกริกรณียกด้วยดีตรี ๑ ทั้ง ๓๕ ข้อกล่าวอ้าง จะว่าต่างกันมีได้
ต้องที่ให้อตามคังแตนา

อันว่าลักษณะมิให้เอาคดีมาฟ้อง ๕ ประการนั้นคือ บ้าใบ พิกล
จริต ต้องตามคิมคยคตพาง หุดองข้างหนวกหนัก ยากจนนัก

ง้อยเปลี้ย สติเดียวแก่เฒ่า ทั้งเหล่าจะมาฟ้อง มาเรียนร้องตั้ง
โตๆ ท่านมิให้ฟังถ้อยคำ ผู้รับฟ้องจงจำ ให้แจ้งในใจเกิดนา

พระอัยการตัดสินพยานฟังมิได้ท่าน กตวได้ ๓๒ ถ้าค้านต้องบท
ห้าม จะฟังเอาความมิได้ ยกโทษได้เสียคดี ช่างเหล็กห่อ
เกือกทอง คนรับร้องร่ำระเบา หมอกอกทำใจประโม่ง นักเดง
โรงเด่นบ่อนเบี้ย จริตเสียพิภด ไม่เชื่อผลคดี ๕ คดี ๘ เบง
โรคพยาธิ โกรธวิวาทกันอยู่ก่อน หญิงนคร ได้เพณี ทาษ
ลูกหนีมิตรดีหาย หญิงมากชายแพศยง ถอกกระดาเทยว ขอทาน
หาเรือนบ้านมิได้ คนผู้ใหญ่ เจ้าดิบปี แพทย์ คัมภีร์ ไม่เรียนรู้
เพื่อนกินอ้อยดำมะเด่ ติวระกตเซหินชวลี เป็นเพ็ชชวาง หมอตำแย
กระเทยเทหญิงมทอง ญาติพี่น้องเด็กเจ็ดขวบ กตวถอดนรวบ
ให้จำง่าย ถัดของฝ่ายยอมสืบสงน ท่านอ่ากตวฟังคำได้ ให้
เงินไว้แต่ชายฝั่ง เมียของคตววิวาทกัน จะอ่างผิดเป็นพยานนั้น
ท่านมิให้ ฟังเลยนา

อนึ่งจะกตวตัดสินพยานต้องที่ เป็นมุดคดีฟังได้ ท่านอ่าไว้
เป็นสำคัญ ชาวเกตอกันเกิดวิวาท ชาวตลาตทับไรนา เพื่อน
นาวาร่วมเรือคน คนเดินหนแดนตุงาน เพื่อนเรือนบ้านฟังเทศนา
บ่อนสุราราชวประโม่ง ศาลาโรงฮาศรียั้ง ช่างเกือกหนังทอง

เหล็กหล่อ พวกโคกอีฉวนกัน ช่างพวกนั้นเป็นพยาน ป่า
 ดงตามคองไพร ให้บากไม้กรุยตัณญา โขมตป่าแดงนายพราน
 เป็นพยานที่สกัดไว้ โดยกล่าวไว้เท่านั้น เป็นมดคดฟังเอาคำ ชนัง
 ช่างนำดับหูดป่า เดิมชื่อนายขามรงค์ หัวพันพวงพิศาย พ่อ
 คำซาคแม่คำ ชาวไร่นานักกร ช่อขจรพยานจงจำ ดับ
 สมคำเป็นมดคดความ ชนัง ช่าง ตาม ดับ พนอง ญาติพวกพ้องมิตร
 ด้าย เพื่อนหญิงชายกันด้วยคน เข็มใจจนยาวจก พรรณพวก
 พยาริ หมวกมอดชาตกรเวอนเท ช่อขจรแน่งมีได้ ท่านให้
 ใครพยานอื่น กล่าว ความ ยน ยด ถน อุตริ พยาน นนพวงคาคกร
 ชนังช่างดองดับพ้อแม่ พนองแทะข้างคุดความ เมื่อก้าวตามล้ม
 ก้อยคำ ช่อขจรคัพยานจงจำ ให้แจ้งในใจเถิดนา

จะกล่าวถึงพยาน ๓๕ ประการ ว่าไว้ คน อยู่ใน คัด ทรง พรต
 ผู้ มัยคัมปนคาคักัด พ่อ แม่ หาก ฉวนท กน ช่าง ถูกันนั้นเป็นพยาน
 ถูกเกิดการกอดคองค พ่อแม่มีดองดับดอง คัมยยอมนรจนราวแตก
 ฉาน อองชาจารย์ชคน บลจชคนเกิดฉวนฉวนย เจ้าเงินนายเป็น
 พยาน หลตามค้อหลตามชกตคตา ช่างนำชาวบป่าคน คายายคน
 ผู้ใหญ่ยา โกรชคิตัวอองดับหลาน คุดความพาดผูกพิพาท เกิด
 ฉวนทในโรงศาล อองครระดาการ เป็นสักขี พตอพิเกิดทบดอง
 ช่างเอาหนังสือวาร เห็น นอง เกิด เข็ม ชด เคอง ถน ช่างพนนเป็น
 พยาน เจ้าอธิการถูกฉัดฉาง พยานดองช่างร้อมกัน จงดำคณ

ทัพพะพยาน โดยประการจับเท่านี้ ถ้าคดีต่างกัน พยานนั้น
 ชื่อหา ๆ ให้การว่าผู้รู้ เห็น ได้ ยินเป็นลำดับต่อไป ชื่ออัยนะ
 พยาน แม่นตรงตาการไปสืบค้น โดยนิยามที่อ้างไว้ เป็นทัพพะ
 พยานได้ เหมือนกัน พยานอื่นกล่าว มา ให้พิจารณา สอด ต้อง
 จงดูคดีของทุกสิ่ง ให้เชื่อแต่ที่อันจริง จงจำให้แจ้งเถิดนา

อนึ่งผู้มดักกล่าวหา ครั้นพิจารณาอ้างพยาน นำตราตรา
 ไปชี้เจ็ญ พยานเดินมาโรงศาล ครั้นตราตราบังคับให้ หิน
 พักตร์ ไปดับพระพุทธรูป เพียงที่ลัดบายหน้าไป มันมีไต สืบบาดตัว
 กัดอับบาบพัวเกรงความทุกข์ ให้ถามภรรยาจารย์ ถ้าอ่าความไม่
 ให้การ ให้ถามพยานในวันหนึ่ง ถ้าคดีคงไม่กล่าวแท้ เถื่อน
 แน่โมหะพยาน ถ้าเนิ่นนานข้ามวันไป ห้ามมิให้ฟังเอาคำ ชื่อ
 โมหะพยานจำ ให้แจ้งในใจเถิดนา

อนึ่งสืบบาดต่อพระพุทธรูป ดินเดีร์จตุตไม่ให้ความ ท่านใดถาม
 อ่าอองฮย ท่านให้ช้ถามมันเข้า ฝ่ายพยานเด่าไม่ให้การ กำหนด
 นานจนถึงวัน กัดตัวมันคุมมันไว้ แล้วเร่งให้หาประกัน ถ้า
 พยานมันหามาได้ ห้ามมิให้เอาเชิงประกัน ถ้าพยานนั้นหาไม่ได้
 เอาตัวไปให้พ้อามรงค์ กักขังจงให้มันไว้ ห้ามมิให้เอาคำตรวจ

ครั้นรุ่งสว่างเวลาเช้า ให้ตระการเอาตัวมา เร่งพิจารณาได้ถ้าม
มันออกความให้ฟังเขา ถ้ามันเด้าไม่ให้การ กำหนดนานถึงสาม
ครึ่ง สามวันยังไม่ให้คำ ชื่อประไลยศักดิ์พยานจำ ฟังมิได้
เปนสัญญาเดนา.

ถ้าจะปรับเบียดศักดิ์ไม่ ให้เบียดเขาเบียดศักดิ์มอออกกึ่งหนึ่ง แล้ว
บวกเขาที่ศักดิ์มอเป็นหนครึ่ง ศักดิ์มอจึงเป็นศักดิ์ไม่ ถ้าศักดิ์เทศ
ไม่คม ให้คิดเขาเบียดองค์เขาศักดิ์มอ จึงเป็นศักดิ์เทศไม่คม ถ้า
ศักดิ์เทศคม ให้คิดเขาเบียดศักดิ์มอ & เทา จึงเป็นศักดิ์เทศคม
ถ้าจะทำเบียดระเม็ด คิดแต่เงินตั้ง ๓๓๒๕ เปนเพียง ถัดเบียดระเม็ด
ตั้งมาคือ คงแต่เบียดชานถึงเบียดตามขอ ให้คิดเบียด ๓๐๐๐ หนึ่งเป
นเพียง แต่เบียดชานหนักตามเบียดระเม็ดชวยผู้ตาย ถ้าจะเม็ดแต่
นา & ไร่ถึงนา ๓๕๐ ไร่ ให้คิดเป็นเบียด ๕๕๕๐๐๐ เปนเงิน ๒๐ บาท
คิด ๓๓๒๕ เปนเพียง ถ้าต่ำกว่านั้น ๓๕๐ ไร่ ลงมาถึง ๕ ไร่ ให้คิด
เป็นเบียดตามพระราชบัญญัติในท้ายกรมศักดิ์ เปนเบียด ๓๓๐๐๐๐ เป
นเงิน ๓๓ บาท ๓๓๓๓ คิดพันหนึ่งเปนเพียง

ถ้าท่านผู้ อานมีความสงสัยด้วยเงินที่ทำได้ จะผิดตั้งไปบ้าง ก็
ให้เขาเกณฑ์เบียดชอกไว้ตามฐานระเม็ดแต่ถ่านคำ ทวารเบียดนาเดิมค
ตกตั้งเปนเงินเท่าใด เศษเบียดเท่าใด คงเปนเงิน เปนเศษเบ
ยัดานนแต่

ไพร่ ยาก วรรณพิท ทาษ ลูกทาษ

นาชไว้
คัดคณ

เดมิต	๕๕๐๐๐	๒๐	บาท
คำ	๓๓๐๐๐	๑๓	บาท ๒ ดั่ง
บชา	๒๕๐๐๐	๓	บาทเพอง
พก	๓๐๐๐๐	๓	บาท ๓ ดั่ง
ชาตา	๒๕๐๐๐	๕	บาท ดั่งเพอง
ทรม	๕๐๐๐๐	๕	บาท
นตาย	๕๕๐๐๐	๕	บาท ๒ ดั่งเพอง
แตก	๕๐๐๐๐	๖	บาท ดั่ง
ไชน	๖๐๐๐๐	๗	บาท ๒ ดั่ง
ทก	๗๐๐๐๐	๘	บาท ๓ ดั่ง
บอด	๑๐๕๐๐๐	๑๓	บาท เพอง
ตาย	ค่ากักระเขียนนายผู้ตาย		

คัดคณ
นาชไว้

บชา	๒๕๐๐๐	๕	บาท ๒ ดั่งเพอง ๕๐๐ เปย
พก	๓๐๐๐๐	๕	บาท ๒ ดั่งเพอง
ชาตา	๓๕๐๐๐	๖	บาท ๒ ดั่ง ๕๐๐ เปย
ทรม	๕๐๐๐๐	๗	บาท ๒ ดั่ง
นตาย	๕๕๐๐๐	๘	บาท ดั่ง เพอง ๕๐๐ เปย
แตก	๕๐๐๐๐	๘	บาท ดั่งเพอง
ไชน	๖๐๐๐๐	๑๑	บาทดั่ง
ทก	๗๐๐๐๐	๑๓	บาทเพอง
บอด	๑๐๕๐๐๐	๑๗	บาท ๒ ดั่งเพอง ๕๐๐ เปย
ตาย	ค่ากักระเขียนนายผู้ตาย		

ศักราช ไม่คม นา ๕ ไร่	บข๒ ๒๕๐๐๐	๖ บาท ถึง
	พก ๓๐๐๐๐	๗ บาท ๒ ถึง
	ข๒๑ ๓๕๐๐๐	๘ บาท ๓ ถึง
	ทรวบ ๕๐๐๐๐	๑๐ บาท
	นตาย ๕๕๐๐๐	๑๓ บาท ถึง
	แตก ๕๐๐๐๐	๑๒ บาท ๒ ถึง
	โชน ๖๐๐๐๐	๑๕ บาท
	ทก ๗๐๐๐๐	๑๗ บาท ๓ ถึง
	บข๑ ๓๐๕๐๐๐	๒๖ บาท ถึง
	ตาย	ค่างงกระเขยณชายผู้ตาย

ศักราช ไม่คม นา ๕ ไร่	บข๒ ๒๕๐๐๐	๑๒ บาท ๒ ถึง
	พก ๓๐๐๐๐	๑๕ บาท
	ข๒๑ ๓๕๐๐๐	๑๗ บาท ๒ ถึง
	ทรวบ ๕๐๐๐๐	๒๐ บาท
	นตาย ๕๕๐๐๐	๒๒ บาท ๒ ถึง
	แตก ๕๐๐๐๐	๒๕ บาท
	โชน ๖๐๐๐๐	๓๐ บาท
	ทก ๗๐๐๐๐	๓๕ บาท
	บข๑ ๓๐๕๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ถึง
	ตาย	ค่างงกระเขยณชายผู้ตาย

ไพร่เสด นา ๓๐ ไร่ สักตมย	เดิมต	๓๓๐๐๐๐	๒๐	บาท
	ตา	๒๒๐๐๐๐	๓๓	บาท ๓ ดั้ง
	บชา	๕๐๐๐๐๐	๖	บาท ดั้ง
	ฟก	๖๐๐๐๐๐	๗	บาท ๒ ดั้ง
	ชาตา	๗๐๐๐๐๐	๗	บาท ๓ ดั้ง
	ทรม	๘๐๐๐๐๐	๑๐	บาท
	นตาย	๙๐๐๐๐๐	๑๑	บาท ดั้ง
	แตก	๑๐๐๐๐๐	๑๒	บาท ๒ ดั้ง
	ไซน	๑๒๐๐๐๐๐	๑๕	บาท
	หัก	๑๕๐๐๐๐๐	๑๗	บาท ๒ ดั้ง
บชด	๒๓๐๐๐๐๐	๒๖	บาท ดั้ง	
ตาย	๒ ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย			

สักตมย นา ๓๐ ไร่	บชา	๕๐๐๐๐๐	๘	บาท ดั้งเพอง
	ฟก	๖๐๐๐๐๐	๑๑	บาท ดั้ง
	ชาตา	๗๐๐๐๐๐	๑๓	บาท เพอง
	ทรม	๘๐๐๐๐๐	๑๕	บาท
	นตาย	๙๐๐๐๐๐	๑๖	บาท ๓ ดั้งเพอง
	แตก	๑๐๐๐๐๐๐	๑๘	บาท ดั้ง
	ไซน	๑๒๐๐๐๐๐	๒๒	บาท ๒ ดั้ง
	หัก	๑๕๐๐๐๐๐	๒๖	บาท ดั้ง
	บชด	๒๓๐๐๐๐๐	๓๘	บาท ดั้งเพอง
	ตาย	๒ ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย		

คัดคัดเหล็ก ไม่คม นา ๓๐ ไร่	บขำ	๕๐๐๐๐	๑๒ บาท ๒ ดั้ง
	ฟก	๖๐๐๐๐	๑๕ บาท
	ข้าวดำ	๗๐๐๐๐	๑๗ บาท ๒ ดั้ง
	ทรับ	๘๐๐๐๐	๒๐ บาท
	ฉตย	๙๐๐๐๐	๒๒ บาท ๒ ดั้ง
	แตก	๑๐๐๐๐๐	๒๕ บาท
	โชน	๑๒๐๐๐๐	๓๐ บาท
	หัก	๑๕๐๐๐๐	๓๕ บาท
	บขิต	๒๓๐๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ดั้ง
	คย	๒ ค่ากระเชียนขายผู้คย	

คัดคัดเหล็ก คุม นา ๓๐ ไร่	บขำ	๕๐๐๐๐	๒๕ บาท
	ฟก	๖๐๐๐๐	๓๐ บาท
	ข้าวดำ	๗๐๐๐๐	๓๕ บาท
	ทรับ	๘๐๐๐๐	๔๐ บาท
	ฉตย	๙๐๐๐๐	๔๕ บาท
	แตก	๑๐๐๐๐๐	๕๐ บาท
	โชน	๑๒๐๐๐๐	๖๐ บาท
	หัก	๑๕๐๐๐๐	๗๐ บาท
	บขิต	๒๓๐๐๐๐	๑๐๕ บาท
	คย	๒ ค่ากระเชียนขายผู้คย	

	ถเมต ๓๖๕๐๐๐	๒๐ บาท
	ท่า ๓๓๐๐๐	๓๓ บาท ๓ ดั้ง
	บขร ๗๕๐๐๐	๗ บาท ๕ ดั้ง
	พก ๙๐๐๐๐	๓๓ บาท ๕ ดั้ง
	ซำค่า ๓๐๕๐๐๐	๓๓ บาท ๕ ดั้ง
ไพร่รวม	ทวีป ๓๒๐๐๐๐	๓๕ บาท
นา ๓๕ ไร่	ฉดาย ๓๓๕๐๐๐	๓๖ บาท ๓ ดั้ง ๕ ดั้ง
ศักดิ์มอ	แตก ๓๕๐๐๐๐	๓๘ บาท ๓ ดั้ง
	ไชน ๓๘๐๐๐๐	๒๒ บาท ๒ ดั้ง
	ทก ๒๓๐๐๐๐	๒๖ บาท ๕ ดั้ง
	บขค ๓๓๕๐๐๐	๓๙ บาท ๕ ดั้ง ๕ ดั้ง
	ตาย ๒ ค่าครึ่งกึ่งกระเชยณชายฉตาย	

	บขร ๗๕๐๐๐	๓๕ บาท ๕๐๐ เบย
	พก ๙๐๐๐๐	๓๖ บาท ๓ ดั้ง ๕ ดั้ง
	ซำค่า ๓๐๕๐๐๐	๓๘ บาท ๒ ดั้ง ๕ ดั้ง ๕๐๐ เบย
ศักดิ์มอ	ทวีป ๓๒๐๐๐๐	๒๒ บาท ๒ ดั้ง
นา ๓๕ ไร่	ฉดาย ๓๓๕๐๐๐	๒๕ บาท ๕ ดั้ง ๕๐๐ เบย
	แตก ๓๕๐๐๐๐	๒๘ บาท ๕ ดั้ง
	ไชน ๓๘๐๐๐๐	๓๓ บาท ๓ ดั้ง
	ทก ๒๓๐๐๐๐	๓๘ บาท ๕ ดั้ง ๕๐๐ เบย
	บขค ๓๓๕๐๐๐	๕๘ บาท ๕๐๐ เบย
	ตาย ๒ ค่าครึ่งกึ่งกระเชยณชายฉตาย	

คัดเลือก ไม่คม นา ๓๕ ไร่	บขำ ๗๕๐๐๐	๓๗ บาท ๓ ดั้ง
	ฟก ๙๐๐๐๐	๒๒ บาท ๒ ดั้ง
	ข้าวดำ ๓๐๕๐๐๐	๒๒ บาท ดั้ง
	ทรม ๓๒๐๐๐๐	๓๐ บาท
	นตาย ๓๓๕๐๐๐	๓๓ บาท ๓ ดั้ง
	แตก ๓๕๐๐๐๐	๓๗ บาท ๒ ดั้ง
	โชน ๓๘๐๐๐๐	๔๕ บาท
	หัก ๒๓๐๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ดั้ง
	บขต ๓๓๕๐๐๐	๗๗ บาท ๓ ดั้ง
	ตาย ๒ ค่าครึ่งกึ่งกระเชียนอายุผู้ตาย	

คัดเลือก ้มคม นา ๓๕ ไร่	บขำ ๗๕๐๐๐	๓๗ บาท ๒ ดั้ง
	ฟก ๙๐๐๐๐	๔๕ บาท
	ข้าวดำ ๓๐๕๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ดั้ง
	ทรม ๓๒๐๐๐๐	๖๐ บาท
	นตาย ๓๓๕๐๐๐	๖๗ บาท ๒ ดั้ง
	แตก ๓๕๐๐๐๐	๗๕ บาท
	โชน ๓๘๐๐๐๐	๘๐ บาท
	หัก ๒๓๐๐๐๐	๓๐๕ บาท
	บขต ๓๓๕๐๐๐	๓๕๗ บาท ๒ ดั้ง
	ตาย ๒ ค่าครึ่งกึ่งกระเชียนอายุผู้ตาย	

	ตะเมต ๒๒๐๐๐๐	๒๐ บาท
	ค่า ๔๕๐๐๐	๓๓ บาท ๓ ดึง
	บษา ๓๐๐๐๐๐	๓๒ บาท ๒ ดึง
	พก ๓๒๐๐๐๐	๓๕ บาท
	ซาคา ๓๕๐๐๐๐	๓๗ บาท ๒ ดึง
ศกคมธ นา ๒๐ ไร่	ทชบ ๓๖๐๐๐๐	๒๐ บาท
	ฉถาย ๓๘๐๐๐๐	๒๒ บาท ๒ ดึง
	แตก ๒๐๐๐๐๐	๒๕ บาท
	โชน ๒๕๐๐๐๐	๓๐ บาท
	ทก ๒๘๐๐๐๐	๓๕ บาท
	บชด ๔๒๐๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ดึง
	ตาย ๒ ค่ากักรวะเชษณชายผู้ตาย	
<hr/>		
	บษา ๓๐๐๐๐๐	๓๘ บาท ๓ ดึง
	พก ๓๒๐๐๐๐	๒๒ บาท ๒ ดึง
	ซาคา ๓๕๐๐๐๐	๒๖ บาท ดึง
ศกคไม นา ๒๐ ไร่	ทชบ ๓๖๐๐๐๐	๓๐ บาท
	ฉถาย ๓๘๐๐๐๐	๓๓ บาท ๓ ดึง
	แตก ๒๐๐๐๐๐	๓๗ บาท ๒ ดึง
	โชน ๒๕๐๐๐๐	๔๕ บาท
	ทก ๒๘๐๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ดึง
	บชด ๔๒๐๐๐๐	๗๘ บาท ๓ ดึง
	ตาย ๒ ค่ากักรวะเชษณชายผู้ตาย	

คัดลอก
ไม่คม
หน้า ๒๐ ไว้

บช	๓๐๐๐๐๐	๒๕ บาท
พก	๓๒๐๐๐๐	๓๐ บาท
ชวค	๓๕๐๐๐๐	๓๕ บาท
ทรบ	๓๖๐๐๐๐	๔๐ บาท
นตย	๓๘๐๐๐๐	๔๕ บาท
แตก	๒๐๐๐๐๐	๕๐ บาท
ไขน	๒๕๐๐๐๐	๖๐ บาท
หัก	๒๘๐๐๐๐	๗๐ บาท
บชค	๕๒๐๐๐๐	๓๐๕ บาท
ตาย	๒	ค่ากึ่งกระเชียนอายุผู้ตาย

คัดลอก
ไม่คม
หน้า ๒๐ ไว้

บช	๓๐๐๐๐๐	๕๐ บาท
พก	๓๒๐๐๐๐	๖๐ บาท
ชวค	๓๕๐๐๐๐	๗๐ บาท
ทรบ	๓๖๐๐๐๐	๘๐ บาท
นตย	๓๘๐๐๐๐	๙๐ บาท
แตก	๒๐๐๐๐๐	๑๐๐ บาท
ไขน	๒๕๐๐๐๐	๑๒๐ บาท
หัก	๒๘๐๐๐๐	๑๕๐ บาท
บชค	๕๒๐๐๐๐	๒๓๐ บาท
ตาย	๒	ค่ากึ่งกระเชียนอายุผู้ตาย

คัดมา
หน้า ๒๕ ไร่

ตะเภา	๒๗๕๐๐๐	๒๐	บาท	
ตา	๕๕๐๐๐	๓๓	บาท	๓ ตัด
บข	๑๒๕๐๐๐	๑๕	บาท	๒ ตัดเพื่อง
พก	๓๕๐๐๐๐	๓๗	บาท	๓ ตัด
ขาค	๓๗๕๐๐๐	๒๓	บาท	๓ ตัดเพื่อง
ทวี	๒๐๐๐๐๐	๒๕	บาท	
ฉาย	๒๒๕๐๐๐	๒๗	บาท	เพื่อง
แตก	๒๕๐๐๐๐	๓๓	บาท	ตัด
ไซ	๓๐๐๐๐๐	๓๗	บาท	๒ ตัด
ทก	๓๕๐๐๐๐	๕๓	บาท	๑ ตัด
บอด	๕๒๕๐๐๐	๖๕	บาท	๒ ตัดเพื่อง
ตาย	๒ ค่างครึ่งกระเชียนอายุ๗๓			

คัดมา
หน้า ๒๕ ไร่

บข	๓๒๕๐๐๐	๒๓	บาท	๑ ตัดเพื่อง ๕๐๐ เบย
พก	๓๕๐๐๐๐	๒๗	บาท	เพื่อง
ขาค	๓๗๕๐๐๐	๓๒	บาท	๓ ตัด ๕๐๐ เบย
ทวี	๒๐๐๐๐๐	๓๗	บาท	๒ ตัด
ฉาย	๒๒๕๐๐๐	๕๒	บาท	เพื่อง ๕๐๐ เบย
แตก	๒๕๐๐๐๐	๕๖	บาท	๓ ตัดเพื่อง
ไซ	๓๐๐๐๐๐	๕๖	บาท	ตัด
ทก	๓๕๐๐๐๐	๖๕	บาท	๒ ตัดเพื่อง
บอด	๕๒๕๐๐๐	๗๗	บาท	๑ ตัดเพื่อง ๕๐๐ เบย
ตาย	๒ ค่างครึ่งกระเชียนอายุ๗๓			

คัดลอก
ไม่คม
หน้า ๒๕ ไร่

บข่า	๓๒๕๐๐๐	๓๓	บาท	ตั้ง
ฟก	๓๕๐๐๐๐	๓๗	บาท	๒ ตั้ง
ข้าวดำ	๓๗๕๐๐๐	๔๓	บาท	๓ ตั้ง
ทรม	๒๐๐๐๐๐	๕๐	บาท	
ฉดาย	๒๒๕๐๐๐	๕๖	บาท	ตั้ง
แตก	๒๕๐๐๐๐	๖๒	บาท	๒ ตั้ง
โชน	๓๐๐๐๐๐	๗๕	บาท	
หัก	๓๕๐๐๐๐	๘๗	บาท	๒ ตั้ง
บอด	๕๒๕๐๐๐	๑๑๓	บาท	ตั้ง
ตาย	๒ ค้างคองกระเชียนฮายผดาย			

คัดลอก
ไม่คม
หน้า ๒๕ ไร่

บข่า	๓๒๕๐๐๐	๖๒	บาท	๒ ตั้ง
ฟก	๓๕๐๐๐๐	๗๕	บาท	
ข้าวดำ	๓๗๕๐๐๐	๘๗	บาท	๒ ตั้ง
ทรม	๒๐๐๐๐๐	๑๐๐	บาท	
ฉดาย	๒๒๕๐๐๐	๑๑๒	บาท	๒ ตั้ง
แตก	๒๕๐๐๐๐	๑๒๕	บาท	
โชน	๓๐๐๐๐๐	๑๕๐	บาท	
หัก	๓๕๐๐๐๐	๑๗๕	บาท	
บอด	๕๒๕๐๐๐	๒๖๒	บาท	๒ ตั้ง
ตาย	๒ ค้างคองกระเชียนฮายผดาย			

๓๓

	ตะเพิด ๓๓๐๐๐๐	๒๐ บาท	
	ตา ๖๖๐๐๐	๓๓ บาท	๓ ตั้ง
	บข่า ๓๕๐๐๐๐	๓๗ บาท	๓ ตั้ง
	ฟัก ๓๘๐๐๐๐	๒๒ บาท	๒ ตั้ง
	ข้าวคั่ว ๒๓๐๐๐๐	๒๖ บาท	ตั้ง
ศักดิ์มอ นา ๓๐ ไว้ }	ทรม ๒๕๐๐๐๐	๓๐ บาท	
	ผดาย ๒๗๐๐๐๐	๓๓ บาท	๓ ตั้ง
	แตก ๓๐๐๐๐๐	๓๗ บาท	๒ ตั้ง
	โชน ๓๖๐๐๐๐	๕๕ บาท	
	หัก ๕๒๐๐๐๐	๕๒ บาท	๒ ตั้ง
	บขด ๖๓๐๐๐๐	๗๘ บาท	๓ ตั้ง
	ตาย ๓ คำกระเชียนอายุผดาย		

	บข่า ๓๕๐๐๐๐	๒๗ บาท	เพ็ช
	ฟัก ๓๘๐๐๐๐	๓๓ บาท	๓ ตั้ง
	ข้าวคั่ว ๒๓๐๐๐๐	๓๗ บาท	ตั้งเพ็ช
ศักดิ์ไม นา ๓๐ ไว้ }	ทรม ๒๕๐๐๐๐	๕๕ บาท	
	ผดาย ๒๗๐๐๐๐	๕๐ บาท	๒ ตั้งเพ็ช
	แตก ๓๐๐๐๐๐	๕๖ บาท	ตั้ง
	โชน ๓๖๐๐๐๐	๖๗ บาท	๒ ตั้ง
	หัก ๕๒๐๐๐๐	๗๘ บาท	๓ ตั้ง
	บขด ๖๓๐๐๐๐	๓๑๗ บาท	เพ็ช
	ตาย ๓ คำกระเชียนอายุผู้ตาย		

คัดคัดเหล็ก ไม้มคม นา ๓๐ ไร่	บขำ ๓๕๐๐๐๐	๓๗ บาท ๒ ตัง
	ฟก ๓๘๐๐๐๐	๔๕ บาท
	ขาคำ ๒๓๐๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ตัง
	ทรม ๒๕๐๐๐๐	๖๐ บาท
	นตาย ๒๗๐๐๐๐	๖๗ บาท ๒ ตัง
	แตก ๓๐๐๐๐๐	๗๕ บาท
	โชน ๓๖๐๐๐๐	๘๐ บาท
	หัก ๔๒๐๐๐๐	๙๐ บาท
	บชด ๖๓๐๐๐๐	๑๕๗ บาท ๒ ตัง
	ตาย ๓ ค่ำกระเชียนตาย	

คัดคัดเหล็ก มคม นา ๓๐ ไร่	บขำ ๓๕๐๐๐๐	๗๕ บาท
	ฟก ๓๘๐๐๐๐	๘๐ บาท
	ขาคำ ๒๓๐๐๐๐	๙๐ บาท
	ทรม ๒๕๐๐๐๐	๑๒๐ บาท
	นตาย ๒๗๐๐๐๐	๑๓๕ บาท
	แตก ๓๐๐๐๐๐	๑๐๕ บาท
	โชน ๓๖๐๐๐๐	๑๗๐ บาท
	หัก ๔๒๐๐๐๐	๒๓๐ บาท
	บชด ๖๓๐๐๐๐	๓๑๕ บาท
	ตาย ๓ ค่ำกระเชียนตาย	

หักคมอ
นา ๕. ไร่

ตะเภา	๓๗๕๐๐๐	๒๐	บาท
คำ	๗๗๐๐๐	๓๓	บาท ๓ ดั่ง
บข่า	๓๗๕๐๐๐	๒๓	บาท ๓ ดั่งเพื่อง
พิก	๒๓๐๐๐๐	๒๖	บาท ดั่ง
ชาดำ	๒๕๕๐๐๐	๓๐	บาท ๒ ดั่งเพื่อง
ทรม	๒๗๐๐๐๐	๓๕	บาท
นตาย	๓๓๕๐๐๐	๓๗	บาท ดั่งเพื่อง
แตก	๓๕๐๐๐๐	๕๓	บาท ๓ ดั่ง
ไซน	๕๒๐๐๐๐	๕๒	บาท ๒ ดั่ง
หัก	๕๗๐๐๐๐	๖๓	บาท ดั่ง
บขค	๗๓๕๐๐๐	๗๓	บาท ๓ ดั่งเพื่อง
ตาย	๓	ค่า	กิ่งกระเชียนตาย

หักคม
นา ๕. ไร่

บข่า	๓๗๕๐๐๐	๓๒	บาท ๓ ดั่ง ๕๐๐ เปย
พิก	๒๓๐๐๐๐	๓๗	บาท ดั่งเพื่อง
ชาดำ	๒๕๕๐๐๐	๕๕	บาท ๓ ดั่งเพื่อง ๕๐๐ เปย
ทรม	๒๗๐๐๐๐	๕๒	บาท ๒ ดั่ง
นตาย	๓๓๕๐๐๐	๕๗	บาท ๕๐๐ เปย
แตก	๓๕๐๐๐๐	๖๕	บาท ๒ ดั่งเพื่อง
ไซน	๕๒๐๐๐๐	๗๗	บาท ๓ ดั่ง
หัก	๕๗๐๐๐๐	๗๓	บาท ๓ ดั่งเพื่อง
บขค	๗๓๕๐๐๐	๓๓๗	บาท ๓ ดั่ง ๕๐๐ เปย
ตาย	๓	ค่า	กิ่งกระเชียนตาย

ศักราช
ไม่คม
นาฬิกา

ปฐมา	๓๗๕๐๐๐	๕๓	บาท ๓	ตั้ง
พก	๓๒๐๐๐๐	๕๒	บาท ๒	ตั้ง
ชวตา	๒๕๕๐๐๐	๖๓	บาท	ตั้ง
ทวีป	๒๘๐๐๐๐	๗๐	บาท	
นถาย	๓๓๕๐๐๐	๗๗	บาท ๓	ตั้ง
แตก	๓๕๐๐๐๐	๘๗	บาท ๒	ตั้ง
โชน	๕๒๐๐๐๐	๓๐๕	บาท	
หัท	๕๘๐๐๐๐	๓๒๒	บาท ๒	ตั้ง
บอด	๗๓๕๐๐๐	๓๘๓	บาท ๓	ตั้ง
ตาย	๓ ค่ากิ่งกระเชียนอายุผู้ตาย			

ศักราช
ไม่คม
นาฬิกา

ปฐมา	๓๗๕๐๐๐	๘๗	บาท ๒	ตั้ง
พก	๒๓๐๐๐๐	๓๐๕	บาท	
ชวตา	๒๕๕๐๐๐	๓๒๒	บาท ๒	ตั้ง
ทวีป	๒๘๐๐๐๐	๓๕๐	บาท	
นถาย	๓๓๕๐๐๐	๓๕๗	บาท ๒	ตั้ง
แตก	๓๕๐๐๐๐	๓๗๕	บาท	
โชน	๕๒๐๐๐๐	๒๓๐	บาท	
หัท	๕๘๐๐๐๐	๒๕๕	บาท	
บอด	๗๓๕๐๐๐	๓๖๗	บาท ๒	ตั้ง
ตาย	๓ ค่ากิ่งกระเชียนอายุผู้ตาย			

คัดคมือ
หน้า ๘๐ ไร่

เดมิต ๔๑๒๕๐๐	๒๐	บาท	
ดำ ๘๒๕๐๐	๓๓	บาท	ตั้ง
บข่า ๓๘๖๕๐๐	๒๓	บาท	ตั้ง ๕๐๐ เบย
พก ๒๒๕๐๐๐	๒๘	บาท	เพอง
ข้าวดำ ๒๖๒๕๐๐	๓๒	บาท	ตั้ง ๕๐๐ เบย
ทริบ ๓๐๐๐๐๐	๓๗	บาท	ตั้ง
ฉตาย ๓๓๗๕๐๐	๔๒	บาท	เพอง ๕๐๐ เบย
แตก ๓๗๕๐๐๐	๔๖	บาท	ตั้งเพอง
โชน ๕๕๐๐๐๐	๕๖	บาท	ตั้ง
ทก ๕๒๕๐๐๐	๖๕	บาท	ตั้งเพอง
บอติ ๗๗๗๕๐๐	๗๗	บาท	ตั้งเพอง ๕๐๐ เบย
ตาย ๓	ค่างกิ่งครวงกระเซยฉตายผู้ตาย		

คัดคมือ
หน้า ๘๐ ไร่

บข่า ๓๘๖๕๐๐	๓๔	บาท	ตั้งเพอง ๗๕๐ เบย
พก ๒๒๕๐๐๐	๔๒	บาท	เพอง ๕๐๐ เบย
ข้าวดำ ๒๖๒๕๐๐	๔๗	บาท	เพอง ๗๕๐ เบย
ทริบ ๓๐๐๐๐๐	๕๖	บาท	ตั้ง
ฉตาย ๓๓๗๕๐๐	๖๓	บาท	เพอง ๗๕๐ เบย
แตก ๓๗๕๐๐๐	๗๐	บาท	ตั้ง ๕๐๐ เบย
โชน ๕๕๐๐๐๐	๗๕	บาท	ตั้งเพอง
ทก ๕๒๕๐๐๐	๗๗	บาท	ตั้งเพอง ๕๐๐ เบย
บอติ ๗๗๗๕๐๐	๓๕๗	บาท	ตั้งเพอง ๒๕๐ เบย
ตาย ๓	ค่างกิ่งครวงกระเซยฉตายผู้ตาย		

ศักดิ์เหล็ก ไม้คม นา ๘๐ ไร่	ปฐา	๓๘๖๕๐๐	๔๖ บาท ๒ ดั้งเพียง
	พุก	๒๒๕๐๐๐	๕๖ บาท ดั้ง
	ข้าวดำ	๒๖๒๕๐๐	๖๕ บาท ๒ ดั้งเพียง
	ทริบ	๓๐๐๐๐๐	๗๕ บาท
	ฉดาย	๓๓๗๕๐๐	๗๕ บาท ดั้ง เพียง
	แตก	๓๗๕๐๐๐	๘๓ บาท ๓ ดั้ง
	ไต้	๔๕๐๐๐๐	๓๑๒ บาท ๒ ดั้ง
	หัก	๕๒๕๐๐๐	๓๓๓ บาท ดั้ง
	บอติ	๗๗๗๕๐๐	๓๘๖ บาท ๓ ดั้งเพียง
	ตาย	๓ ค่างงครวงกระเชียนชายผู้ตาย	

ศักดิ์เหล็ก ไม้คม นา ๘๐ ไร่	ปฐา	๓๘๖๕๐๐	๘๓ บาท ดั้ง
	พุก	๒๒๕๐๐๐	๑๑๒ บาท ๒ ดั้ง
	ข้าวดำ	๒๖๒๕๐๐	๑๓๓ บาท ดั้ง
	ทริบ	๓๐๐๐๐๐	๑๕๐ บาท
	ฉดาย	๓๓๗๕๐๐	๑๖๗ บาท ๒ ดั้ง
	แตก	๓๗๕๐๐๐	๑๘๗ บาท ๒ ดั้ง
	ไต้	๔๕๐๐๐๐	๒๒๕ บาท
	หัก	๕๒๕๐๐๐	๒๖๒ บาท ๒ ดั้ง
	บอติ	๗๗๗๕๐๐	๓๘๓ บาท ๓ ดั้ง
	ตาย	๓ ค่างงครวงกระเชียนชายผู้ตาย	

	ตะเมต ๕๕๐๐๐๐	๒๐ บาท
	ดำ ๘๗๐๐๐	๓๓ บาท ๓ ^๕ ถึง
	ปฐา ๒๐๐๐๐๐	๒๕ บาท
	ฟก ๒๕๐๐๐๐	๓๐ บาท
	ขาวดำ ๒๗๐๐๐๐	๓๕ บาท
นา ๑๐๐ ไร่ ๕๕ ศกคมอ	ทวีป ๓๒๐๐๐๐	๕๐ บาท
	ฉถาย ๓๖๐๐๐๐	๕๕ บาท
	แตก ๕๐๐๐๐๐	๕๐ บาท
	โชน ๕๗๐๐๐๐	๖๐ บาท
	หก ๕๖๐๐๐๐	๗๐ บาท
	บอช ๗๕๐๐๐๐	๑๐๕ บาท
	ตาย ๕ ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

	ปฐา ๒๐๐๐๐๐	๓๗ บาท ๒ ^๕ ถึง
	ฟก ๒๕๐๐๐๐	๕๕ บาท
	ขาวดำ ๒๗๐๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ^๕ ถึง
ศกคมอ นา ๑๐๐ ไร่	ทวีป ๓๒๐๐๐๐	๖๐ บาท
	ฉถาย ๓๖๐๐๐๐	๖๗ บาท ๒ ^๕ ถึง
	แตก ๕๐๐๐๐๐	๗๕ บาท
	โชน ๕๗๐๐๐๐	๘๐ บาท
	หก ๕๖๐๐๐๐	๑๐๕ บาท
	บอช ๗๕๐๐๐๐	๑๕๗ บาท ๒ ^๕ ถึง
	ตาย ๕ ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

คัดเหล็ก ไม้คม น้ำหนัก ๑๐๐ ไร่	บขำ ๒๐๐๐๐๐	๕๐ บาท
	ฟก ๒๕๐๐๐๐	๖๐ บาท
	ขาคำ ๒๘๐๐๐๐	๗๐ บาท
	ทริบ ๓๒๐๐๐๐	๘๐ บาท
	นตาย ๓๖๐๐๐๐	๘๐ บาท
	แตก ๕๐๐๐๐๐	๓๐๐ บาท
	ไชน ๕๘๐๐๐๐	๓๒๐ บาท
	หัก ๖๕๐๐๐๐	๓๕๐ บาท
	บอด ๘๕๐๐๐๐	๒๓๐ บาท
	ตาย & ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

คัดเหล็ก ไม้คม น้ำหนัก ๑๐๐ ไร่	บขำ ๒๐๐๐๐๐	๓๐๐ บาท
	ฟก ๒๕๐๐๐๐	๓๒๐ บาท
	ขาคำ ๒๘๐๐๐๐	๓๕๐ บาท
	ทริบ ๓๒๐๐๐๐	๓๖๐ บาท
	นตาย ๓๖๐๐๐๐	๓๘๐ บาท
	แตก ๕๐๐๐๐๐	๒๐๐ บาท
	ไชน ๕๘๐๐๐๐	๒๕๐ บาท
	หัก ๕๖๐๐๐๐	๒๘๐ บาท
	บอด ๘๕๐๐๐๐	๕๒๐ บาท
	ตาย & ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

	ตะเม็ค ๔๗๕๐๐๐	๒๐ บาท
	ตา ๕๗๐๐๐	๓๓ บาท ๓ ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐}
	บร่า ๒๒๕๐๐๐	๒๗ บาท ^๕ / _{๑๐}
	ฟัก ๒๗๐๐๐๐	๓๓ บาท ๓ ^๕ / _{๑๐}
	ชากา ๓๓๕๐๐๐	๓๗ บาท ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐}
น้ำหนัก ๕๐ ไร่ คัดไม่	ทรวบ ๓๖๐๐๐๐	๔๕ บาท
	ฉถาย ๔๐๕๐๐๐	๕๐ บาท ๒ ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐}
	แตก ๔๕๐๐๐๐	๕๖ บาท ^๕ / _{๑๐}
	ไชน ๕๕๐๐๐๐	๖๗ บาท ๒ ^๕ / _{๑๐}
	ทัก ๖๓๐๐๐๐	๗๗ บาท ๓ ^๕ / _{๑๐}
	บชค ๗๕๕๐๐๐	๘๓๗ บาท ^๕ / _{๑๐}
	ตาย ๕	ค่ากึ่งกระเชียนชายผู้ตาย

คัดไม่ น้ำหนัก ๕๐ ไร่	บร่า ๒๒๕๐๐๐	๔๒ บาท ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ๕๐๐ ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐}
	ฟัก ๒๗๐๐๐๐	๕๐ บาท ๒ ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐}
	ชากา ๓๓๕๐๐๐	๕๗ บาท ๕๐๐ ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐}
	ทรวบ ๓๖๐๐๐๐	๖๗ บาท ๒ ^๕ / _{๑๐}
	ฉถาย ๔๐๕๐๐๐	๗๕ บาท ๓ ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ๕๐๐ ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐}
	แตก ๔๕๐๐๐๐	๗๕ บาท ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐}
	ไชน ๕๕๐๐๐๐	๓๐๓ บาท ^๕ / _{๑๐}
	ทัก ๖๓๐๐๐๐	๓๓๗ บาท ^๕ / _{๑๐}
	บชค ๗๕๕๐๐๐	๓๗๗ บาท ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐} ๕๐๐ ^๕ / _{๑๐} ^๕ / _{๑๐}
	ตาย ๕	ค่ากึ่งกระเชียนชายผู้ตาย

ศักดิ์เหล็ก ไม่คม หน้า ๓๕๐ ไร่	บข้า ๒๒๕๐๐๐	๕๖ บาทตั้ง
	ฟก ๒๗๐๐๐๐	๖๗ บาท ๒ ตั้ง
	ข้าวดำ ๓๑๕๐๐๐	๗๘ บาท ๓ ตั้ง
	ทรม ๓๖๐๐๐๐	๘๐ บาท
	นตาย ๔๐๕๐๐๐	๑๐๓ บาทตั้ง
	แตก ๔๕๐๐๐๐	๑๑๒ บาท ๒ ตั้ง
	ไชน ๕๔๐๐๐๐	๑๓๕ บาท
	หัก ๖๓๐๐๐๐	๑๕๗ บาท ๒ ตั้ง
	บขต ๗๔๕๐๐๐	๒๓๖ บาทตั้ง
	คายน	๕ ค่ากึ่งกระเชียนตายผู้คายน

ศักดิ์เหล็ก ้มคม หน้า ๓๕๐ ไร่	บข้า ๒๒๕๐๐๐	๑๓๒ บาท ๒ ตั้ง
	ฟก ๒๗๐๐๐๐	๑๓๕ บาท
	ข้าวดำ ๓๑๕๐๐๐	๒๕๗ บาท ๒ ตั้ง
	ทรม ๓๖๐๐๐๐	๓๘๐ บาท
	นตาย ๔๐๕๐๐๐	๒๐๒ บาท ๒ ตั้ง
	แตก ๔๕๐๐๐๐	๒๒๕ บาท
	ไชน ๕๔๐๐๐๐	๒๗๐ บาท
	หัก ๖๓๐๐๐๐	๓๓๕ บาท
	บขต ๗๔๕๐๐๐	๔๗๒ บาท ๒ ตั้ง
	คายน	๕ ค่ากึ่งกระเชียนตายผู้คายน

	เดมิต ๕๕๐๐๐๐	๒๒ บาท
	คำ ๓๓๐๐๐๐	๓๓ บาท ๓ ดั้ง
	บข่า ๒๕๐๐๐๐	๓๓ บาท ดั้ง
	ฟก ๓๐๐๐๐๐	๓๗ บาท ๒ ดั้ง
	ข้าวดำ ๓๕๐๐๐๐	๕๓ บาท ๓ ดั้ง
นา ๒๐๐ ไร่ } คัดมอ	ทรม ๕๐๐๐๐๐	๕๐ บาท
	นตาย ๕๕๐๐๐๐	๕๖ บาท ดั้ง
	แตก ๕๐๐๐๐๐	๖๒ บาท ๒ ดั้ง
	ไชน ๖๐๐๐๐๐	๗๕ บาท
	หัก ๗๐๐๐๐๐	๘๗ บาท ๒ ดั้ง
	บขต ๓๐๕๐๐๐๐	๓๓๓ บาท ดั้ง
	ตาย ๕ ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

	บข่า ๒๕๐๐๐๐	๕๖ บาท ๓ ดั้ง เพอง
	ฟก ๓๐๐๐๐๐	๕๖ บาท ดั้ง
	ข้าวดำ ๓๕๐๐๐๐	๖๕ บาท ๒ ดั้ง เพอง
คัดไม่ } นา ๒๐๐ ไร่	ทรม ๕๐๐๐๐๐	๗๕ บาท
	นตาย ๕๕๐๐๐๐	๘๕ บาท ดั้ง เพอง
	แตก ๕๐๐๐๐๐	๙๓ บาท ๓ ดั้ง
	ไชน ๖๐๐๐๐๐	๓๓๒ บาท ๒ ดั้ง
	หัก ๗๐๐๐๐๐	๓๓๓ บาท ดั้ง
	บขต ๓๐๕๐๐๐๐	๓๓๖ บาท ๓ ดั้ง เพอง
	ตาย ๕ ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

คัดเลือก ไม่คม นา ๒๐๐ ไร่	บขำ ๒๕๐๐๐๐	๖๒ บาท ๒ ถึง
	ฟัก ๓๐๐๐๐๐	๗๕ บาท
	ขำดำ ๓๕๐๐๐๐	๘๗ บาท ๒ ถึง
	ทวีป ๕๐๐๐๐๐	๓๐๐ บาท
	ฉลุย ๕๕๐๐๐๐	๓๓๒ บาท ๒ ถึง
	แตก ๕๐๐๐๐๐	๓๒๕ บาท
	ไต้หวัน ๖๐๐๐๐๐	๓๕๐ บาท
	หัก ๗๐๐๐๐๐	๓๗๕ บาท
	บอติ ๓๐๕ ๐๐๐	๒๗๒ บาท ๒ ถึง
	ตาย ๕ ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

คัดเลือก ไม่คม นา ๒๐๐ ไร่	บขำ ๒๕๐๐๐๐	๓๒๕ บาท
	ฟัก ๓๐๐๐๐๐	๓๕๐ บาท
	ขำดำ ๓๕๐๐๐๐	๓๗๕ บาท
	ทวีป ๕๐๐๐๐๐	๒๐๐ บาท
	ฉลุย ๕๕๐๐๐๐	๒๒๕ บาท
	แตก ๕๐๐๐๐๐	๒๕๐ บาท
	ไต้หวัน ๖๐๐๐๐๐	๓๐๐ บาท
	หัก ๗๐๐๐๐๐	๓๕๐ บาท
	บอติ ๓๐๕๐๐๐๐	๕๒๕ บาท
	ตาย ๕ ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

หน้า ๒๕๐ ไร่
ศกคตมอ

ตะเมต ๖๗๗๕๐๐	๒๗	บาท ๒ ถึง
คำ ๓๓๗๕๐๐	๓๗	บาท เพื่อง ๕๐๐ เปย
บข่า ๓๓๒๕๐๐	๓๘	บาท ๕๐๐ เปย
ฟก ๓๗๕๐๐๐	๕๖	บาท ๓ ถึงเพื่อง
ขาค่า ๕๓๗๕๐๐	๕๕	บาท ๒ ถึงเพื่อง ๕๐๐ เปย
ทริบ ๕๐๐๐๐๐	๖๒	บาท ๒ ถึง
นถาย ๕๖๒๕๐๐	๗๐	บาท ถึง ๕๐๐ เปย
แตก ๓๒๕๐๐๐	๗๗	บาท เพื่อง
ไชน ๗๕๐๐๐๐	๘๓	บาท ๓ ถึง
ทก ๗๗๕๐๐๐	๓๐๗	บาท ถึงเพื่อง
บอติ ๓๓๓๒๕๐๐	๓๖๕	บาท ๕๐๐ เปย
ตาย ๖	ค่ากรวเซียนชายนตาย	

ศกคตไม
หน้า ๒๕๐ ไร่

บข่า ๓๓๒๕๐๐	๕๗	บาท ๒ ถึง ๗๕๐ เปย
ฟก ๓๗๕๐๐๐	๖๐	บาท ถึง ๕๐๐ เปย
ขาค่า ๕๓๗๕๐๐	๗๒	บาท ๒๕๐ เปย
ทริบ ๕๐๐๐๐๐	๘๓	บาท ๓ ถึง
นถาย ๕๖๒๕๐๐	๓๐๕	บาท ถึง เพื่อง ๗๕๐ เปย
แตก ๖๒๕๐๐๐	๓๓๗	บาท เพื่อง ๕๐๐ เปย
ไชน ๗๕๐๐๐๐	๓๕๐	บาท ๒ ถึงเพื่อง
ทก ๗๗๕๐๐๐	๓๖๕	บาท ๕๐๐ เปย
บอติ ๓๓๓๒๕๐๐	๒๕๖	บาท ๗๕๐ เปย
ตาย ๖	ค่ากรวเซียนชายนตาย	

บขร	๓๓๒๕๐๐	๘๗	บาท	เพียง
พก	๓๗๕๐๐๐	๘๗	บาท	๓ ดั่ง
ชวตา	๔๓๗๕๐๐	๓๐๘	บาท	๓ ดั่ง
คักตเหล็ก	๕๐๐๐๐๐	๓๒๕	บาท	
ไมคม	๕๖๒๕๐๐	๓๕๐	บาท	๒ ดั่ง
นา ๒๕ ไร่	๖๒๕๐๐๐	๓๕๖	บาท	๓ ดั่ง
	๗๕๐๐๐๐	๓๘๗	บาท	๒ ดั่ง
	๘๗๕๐๐๐	๔๓๗	บาท	๓ ดั่ง
	๑๓๓๒๕๐๐	๕๒๗	บาท	เพียง
ตาย	๖	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย		

บขร	๓๓๒๕๐๐	๓๕๖	บาท	๓ ดั่ง
พก	๓๗๕๐๐๐	๓๘๗	บาท	๒ ดั่ง
ชวตา	๔๓๗๕๐๐	๔๓๗	บาท	๓ ดั่ง
คักตเหล็ก	๕๐๐๐๐๐	๕๒๗	บาท	
ไมคม	๕๖๒๕๐๐	๕๘๓	บาท	๓ ดั่ง
นา ๒๕ ไร่	๖๒๕๐๐๐	๖๓๗	บาท	๒ ดั่ง
	๗๕๐๐๐๐	๖๘๗	บาท	
	๘๗๕๐๐๐	๗๓๗	บาท	๒ ดั่ง
	๑๓๓๒๕๐๐	๘๓๗	บาท	๓ ดั่ง
ตาย	๖	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย		

นา ๓๐๐ ไร่
 ศักดินา

ดะเม็ค	๗๒๕๐๐๐	๓๓๓ บาท
ดำ	๑๖๕๐๐๐	๒๐ บาท ๒ ตังเพ็อง
มีชา	๓๗๕๐๐๐	๕๖ บาท ๓ ตังเพ็อง
พุก	๕๕๐๐๐๐	๕๖ บาท ตัง
ซาคา	๕๒๕๐๐๐	๖๕ บาท ๒ ตังเพ็อง
ทรวบ	๖๐๐๐๐๐	๗๕ บาท
ฉดาย	๖๗๕๐๐๐	๗๕ บาท ตังเพ็อง
แตก	๗๕๐๐๐๐	๗๖ บาท ๓ ตัง
ไซน	๘๐๐๐๐๐	๓๓๒ บาท ๒ ตัง
หัก	๙๐๕๐๐๐๐	๓๓๓ บาท ตัง
บอด	๓๕๗๕๐๐๐	๓๖๖ บาท ๓ ตังเพ็อง
ตาย	๗	๗ ศากงกระเขยณฮายผู้ตาย

ศักดินา

นา ๓๐๐ ไร่

มีชา	๗๕๐๐๐	๖๐ บาท ตัง ๕๐๐ เบย
พุก	๕๕๐๐๐๐	๗๕ บาท ตังเพ็อง
ซาคา	๕๒๕๐๐๐	๗๗ บาท ตังเพ็อง ๕๐๐ เบย
ทรวบ	๖๐๐๐๐๐	๓๓๒ บาท ๒ ตัง
ฉดาย	๖๗๕๐๐๐	๓๒๖ บาท ๒ ตัง ๕๐๐ เบย
แตก	๗๕๐๐๐๐	๓๕๐ บาท ๒ ตังเพ็อง
ไซน	๘๐๐๐๐๐	๓๖๗ บาท ๓ ตังเพ็อง
หัก	๙๐๕๐๐๐๐	๓๓๖ บาท ๓ ตังเพ็อง
บอด	๓๕๗๕๐๐๐	๒๖๕ บาท ตัง ๕๐๐ เบย
ตาย	๗	๗ ศากงกระเขยณฮายผู้ตาย

ศักดิ์เหล็ก
ไม้คม
หน้า ๓๐๐ ไร่

บรุษ	๓๗๕๐๐๐	๗๓ บาท ๓ ดั่ง
พก	๔๕๐๐๐๐	๓๓๒ บาท ๒ ดั่ง
ซาคา	๕๒๕๐๐๐	๓๓๑ บาท ดั่ง
ทรวบ	๖๐๐๐๐๐	๓๕๐ บาท
ฉตย	๖๗๕๐๐๐	๓๖๗ บาท ๓ ดั่ง
แตก	๗๕๐๐๐๐	๓๗๗ บาท ๒ ดั่ง
โชน	๘๐๐๐๐๐	๒๒๕ บาท
หัก	๑๐๕๐๐๐๐	๒๖๒ บาท ๒ ดั่ง
บชค	๓๕๗๕๐๐๐	๓๗๓ บาท ๓ ดั่ง
คย	๗	ค่าก่งกระเชียนชายผู้คย

ศักดิ์เหล็ก
มีคม
พร ๓๐๐ ไร่

บรุษ	๓๗๕๐๐๐	๓๗๗ บาท ๒ ดั่ง
พก	๔๕๐๐๐๐	๒๒๕ บาท
ซาคา	๕๒๕๐๐๐	๒๖๒ บาท ๒ ดั่ง
ทรวบ	๖๐๐๐๐๐	๓๐๐ บาท
ฉตย	๖๗๕๐๐๐	๓๓๗ บาท ๒ ดั่ง
แตก	๗๕๐๐๐๐	๓๗๕ บาท
โชน	๘๐๐๐๐๐	๔๕๐ บาท
พก	๑๐๕๐๐๐๐	๕๒๕ บาท
บชค	๓๕๗๕๐๐๐	๗๗๗ บาท ๒ ดั่ง
คย	๗	ค่าก่งกระเชียนชายผู้คย

	ละเมียด ๘๖๒๕๐๐	๓๘ บาท ๒ ถึง
	ศา ๓๘๒๕๐๐	๒๕ บาท ๕๐๐ เปีย
	บชา ๕๓๗๕๐๐	๕๕ บาท ๒ ถึงเพื่อง ๕๐๐ เปีย
	พก ๕๒๕๐๐๐	๖๕ บาท ๒ ถึงเพื่อง
	ชาศา ๖๓๒๕๐๐	๗๖ บาท ๒ ถึง ๕๐๐ เปีย
นา ๓๕๐ ไว้	ทรม ๗๐๐๐๐๐	๗๗ บาท ๒ ถึง
คัดคณ	ฉถาย ๗๗๗๕๐๐	๗๗ บาท ถึงเพื่อง ๕๐๐ เปีย
	แตก ๗๗๕๓๐๐	๓๐๗ บาท ถึงเพื่อง ๓๐๐ เปีย
	โชน ๓๐๕๐๐๐๐	๓๓๓ บาท ถึง
	ทก ๓๒๒๕๐๐๐	๓๕๓ บาท เพื่อง
	บชค ๓๗๓๗๕๐๐	๒๒๕ บาท ๒ ถึงเพื่อง ๕๐๐ เปีย
	ตาย ๘	ค่ากึ่งกระเชียนชายผู้ตาย

	บชา ๕๓๗๕๐๐	๘๒ บาท ๒๕๐ เปีย
	พก ๕๒๕๐๐๐	๑๗๗ บาท ถึงเพื่อง ๕๐๐ เปีย
	ชาศา ๖๓๒๕๐๐	๓๑๕ บาท ๓ ถึง ๗๕๐ เปีย
	ทรม ๗๐๐๐๐๐	๓๓๓ บาท ถึง
คัดคณ	ฉถาย ๗๗๗๕๐๐	๓๕๗ บาท ๒ ถึง ๗๕๐ เปีย
นา ๓๕๐ ไว้	แตก ๗๗๕๓๐๐	๓๖๕ บาท ๗๕๐ เปีย
	โชน ๓๐๕๐๐๐๐	๓๘๖ บาท ๓ ถึงเพื่อง
	ทก ๓๒๒๕๐๐๐	๒๒๕ บาท ๒ ถึงเพื่อง ๕๐๐ เปีย
	บชค ๓๗๓๗๕๐๐	๓๕๕ บาท ๒ ถึง ๒๕๐ เปีย
	ตาย ๘	ค่ากึ่งกระเชียนชายผู้ตาย

	ปฐา	๔๓๗๕๐๐	๓๐๘	บาทตั้งเพอง	
	ฟก	๕๒๕๐๐๐	๓๓๓	บาทตั้ง	
	ฐาคำ	๖๓๒๕๐๐	๓๕๓	บาทเพอง	
ศักดิ์เหล็ก	ไม้คม	ทรวบ	๗๐๐๐๐๐	๓๗๕	บาท
		ผตาย	๗๗๗๕๐๐	๓๘๖	บาท ๓ ตั้งเพอง
นา ๓๕๐ ไร่	ไม้คม	แตก	๘๗๕๓๐๐	๒๓๘	บาท ๓ ตั้ง ๖๐๐ เปย *
		ไชน	๓๐๕๐๐๐๐	๒๖๒	บาท ๒ ตั้ง
	ทก	๓๒๒๕๐๐๐	๓๐๖	บาท ตั้ง	
	บอติ	๓๗๓๗๕๐๐	๔๕๘	บาท ตั้งเพอง	
	คาย	๘	ค่างกวงระเขยณชายผตาย		

	ปฐา	๔๓๗๕๐๐	๒๓๘	บาท ๓ ตั้ง	
	ฟก	๕๒๕๐๐๐	๒๖๒	บาท ๒ ตั้ง	
	ฐาคำ	๖๓๒๕๐๐	๓๐๖	บาท ตั้ง	
ศักดิ์เหล็ก	ไม้คม	ทรวบ	๗๐๐๐๐๐	๓๕๐	บาท
		ผตาย	๗๗๗๕๐๐	๓๘๓	บาท ๓ ตั้ง
นา ๓๕๐ ไร่	ไม้คม	แตก	๘๗๕๓๐๐	๔๓๗	บาท ๒ ตั้งเพอง ๒๐๐ เปย *
		ไชน	๓๐๕๐๐๐๐	๕๒๕	บาท
	ทก	๓๒๒๕๐๐๐	๖๓๒	บาท ๒ ตั้ง	
	บอติ	๓๗๓๗๕๐๐	๘๓๘	บาท ๓ ตั้ง	
	คาย	๘	ค่างกวงระเขยณชายผตาย		

นา ๕๐๐ ไร่ สักตมอ	ถเมต	๓๓๐๐๐๐๐	๕๕	บาท
	ตา	๒๒๐๐๐๐๐	๒๗	บาท ๒ ดั้ง
	บข่า	๕๐๐๐๐๐๐	๖๒	บาท ๒ ดั้ง
	ฟัก	๖๐๐๐๐๐๐	๗๕	บาท
	ขาค้า	๗๐๐๐๐๐๐	๘๗	บาท ๒ ดั้ง
	ทรวบ	๘๐๐๐๐๐๐	๑๐๐	บาท
	ถยาย	๙๐๐๐๐๐๐	๑๑๒	บาท ๒ ดั้ง
	แตก	๓๐๐๐๐๐๐๐	๓๒๕	บาท
	โชน	๓๒๐๐๐๐๐๐	๓๕๐	บาท
	หัก	๓๕๐๐๐๐๐๐	๓๗๕	บาท
	บยค	๒๓๐๐๐๐๐๐	๒๖๒	บาท ๒ ดั้ง
	ตาย	๓๐	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

สักตม นา ๕๐๐ ไร่	บข่า	๕๐๐๐๐๐๐	๘๓	บาท ๓ ดั้ง
	ฟัก	๖๐๐๐๐๐๐	๑๑๒	บาท ๒ ดั้ง
	ขาค้า	๗๐๐๐๐๐๐	๑๓๓	บาท ดั้ง
	ทรวบ	๘๐๐๐๐๐๐	๑๕๐	บาท
	ถยาย	๙๐๐๐๐๐๐	๑๖๘	บาท ๓ ดั้ง
	แตก	๓๐๐๐๐๐๐๐	๓๗๗	บาท ๒ ดั้ง
	โชน	๓๒๐๐๐๐๐๐	๒๒๕	บาท
	หัก	๓๕๐๐๐๐๐๐	๒๖๒	บาท ๒ ดั้ง
	บยค	๒๓๐๐๐๐๐๐	๑๘๓	บาท ๓ ดั้ง
	ตาย	๓๐	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

	บขำ	๕๐๐๐๐๐	๓๒๕ บาท
	ฟัก	๖๐๐๐๐๐	๓๕๐ บาท
	ขำคำ	๗๐๐๐๐๐	๓๗๕ บาท
คัดเหล็ก	ทรม	๘๐๐๐๐๐	๒๐๐ บาท
		๙๐๐๐๐๐	๒๒๕ บาท
ไม้คม	แตก	๑๐๐๐๐๐๐	๒๕๐ บาท
		๑๒๐๐๐๐๐	๓๐๐ บาท
หน้า ๕๐๐ ไร่	หัก	๑๔๐๐๐๐๐	๓๕๐ บาท
		๒๓๐๐๐๐๐	๕๒๕ บาท
	ตาย	๓๐	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย

	บขำ	๕๐๐๐๐๐	๒๕๐ บาท
	ฟัก	๖๐๐๐๐๐	๓๐๐ บาท
	ขำคำ	๗๐๐๐๐๐	๓๕๐ บาท
คัดเหล็ก	ทรม	๘๐๐๐๐๐	๔๐๐ บาท
		๙๐๐๐๐๐	๔๕๐ บาท
ไม้คม	แตก	๑๐๐๐๐๐๐	๕๐๐ บาท
		๑๒๐๐๐๐๐	๖๐๐ บาท
หน้า ๕๐๐ ไร่	หัก	๑๕๐๐๐๐๐	๗๐๐ บาท
		๒๓๐๐๐๐๐	๓๐๕๐ บาท
	ตาย	๓๐	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย

เดมด	๓๓๖๐๐๐๐	๕๖	บาท	ตั้ง	เพื่อง	๖๒๕	เมษ
คา	๒๗๒๐๐๐	๒๗	บาท				
บข	๕๒๗๐๐๐	๖๕	บาท	๓	ตั้ง	เพื่อง	
พก	๖๓๓๕๐๐	๗๗	บาท	๓	ตั้ง	เพื่อง	๕๐๐
ชวคา	๗๓๗๐๐๐	๗๒	บาท	ตั้ง			
ทรบ	๗๕๕๕๐๐	๓๐๕	บาท	๒	ตั้ง	๕๐๐	เมษ
นา ๕๐๐ ไร่	ณดาย ๗๕๓๐๐๐	๓๓๗	บาท	๓	ตั้ง	เพื่อง	
คักตมอ	แตก ๓๐๕๕๐๐๐	๓๓๓	บาท	๓	ตั้ง	เพื่อง	
	โชน ๓๒๖๐๐๐๐	๓๕๗	บาท	ตั้ง			
	ทก ๓๕๗๗๐๐๐	๓๗๕	บาท	๒	ตั้ง	เพื่อง	
	บชค ๒๒๓๓๐๐๐	๒๗๖	บาท	ตั้ง	เพื่อง		
	ตาย ๓๐	ค่า	ก	ก	ร	ร	ร

บข	๕๒๗๐๐๐	๗๗	บาท	๓	ตั้ง	๕๐๐	เมษ
พก	๖๓๓๕๐๐	๓๓๗	บาท	ตั้ง	เพื่อง	๒๕๐	เมษ
ชวคา	๗๓๗๐๐๐	๓๓๗	บาท	ตั้ง	เพื่อง		
คักตมอ	ทรบ ๗๕๕๕๐๐๐	๓๕๗	บาท	ตั้ง	๗๕๐	เมษ	
นา ๕๐๐ ไร่	ณดาย ๗๕๓๐๐๐	๓๗๗	บาท	ตั้ง	๕๐๐	เมษ	
	แตก ๓๐๕๕๐๐๐๐	๓๗๗	บาท	๓	ตั้ง	๕๐๐	เมษ
	โชน ๓๒๖๐๐๐๐	๒๓๗	บาท	๓	ตั้ง		
	ทก ๓๕๗๗๐๐๐	๒๗๖	บาท	ตั้ง	เพื่อง	๕๐๐	เมษ
	บชค ๒๒๓๓๐๐๐	๕๓๕	บาท	๒	ตั้ง	๕๐๐	เมษ
	ตาย ๓๐	ค่า	ก	ก	ร	ร	ร

ศักดิ์เหล็ก
ไม้คม
นา ๕๐๐ ไร่

บข้า ๕๒๗๐๐๐	๓๓๓	บาท ๓	ตั้ง
ฟัก ๖๓๓๕๐๐	๓๕๗	บาท ๓	ตั้ง เพื่อง
ชาดำ ๗๓๗๐๐๐	๓๘๕	บาท ๒	ตั้ง
ทวบี ๘๔๕๕๐๐	๒๓๓	บาท	เพื่อง
นถาย ๙๕๓๐๐๐	๒๓๗	บาท ๓	ตั้ง
แตก ๓๐๕๕๐๐๐	๒๖๓	บาท ๓	ตั้ง
โซ่ม ๓๒๖๖๐๐๐	๓๓๖	บาท ๒	ตั้ง
หัท ๓๕๗๗๐๐๐	๓๖๗	บาท	ตั้ง
บขค ๒๒๓๓๐๐๐	๕๕๒	บาท ๓	ตั้ง
คาย ๓๐	ค่ากึ่งกระเขียนอายุผู้คาย		

ศักดิ์เหล็ก
ไม้คม
นา ๕๐๐ ไร่

บข้า ๕๒๗๐๐๐	๒๖๓	บาท ๒	ตั้ง
ฟัก ๖๓๓๕๐๐	๓๓๕	บาท ๓	ตั้ง
ชาดำ ๗๓๗๐๐๐	๓๖๗	บาท	
ทวบี ๘๔๕๕๐๐	๕๒๒	บาท	ตั้ง
นถาย ๙๕๓๐๐๐	๕๗๕	บาท ๒	ตั้ง
แตก ๓๐๕๕๐๐๐	๕๒๗	บาท ๒	ตั้ง
โซ่ม ๓๒๖๖๐๐๐	๖๓๓	บาท	
หัท ๓๕๗๗๐๐๐	๗๓๗	บาท ๒	ตั้ง
บขค ๒๒๓๓๐๐๐	๓๓๐๕	บาท ๒	ตั้ง
คาย ๓๐	ค่ากึ่งกระเขียนอายุผู้คาย		

นา ๖๐๐ ไร่
คัดตมอ

เดมต ๓๒๒๐๐๐๐	๕๘	บาท ๓	ตั้ง ๒๕๐	เปะ
คทา ๒๕๕๐๐๐	๓๐	บาท ๒	ตั้ง	
บชว ๕๕๕๐๐๐	๖๘	บาท	ตั้ง	
ฟก ๖๖๓๐๐๐	๘๒	บาท ๓	ตั้ง	เพอง
ชวาต ๗๗๖๐๐๐	๙๗	บาท		
ทรบ ๘๘๙๐๐๐	๓๓๓	บาท	เพอง	
ฉนย ๑๐๐๒๐๐๐	๓๒๕	บาท	ตั้ง	
แตง ๑๑๓๐๐๐๐	๓๓๗	บาท ๓	ตั้ง	
โชน ๑๓๓๒๐๐๐	๓๖๖	บาท ๒	ตั้ง	
ทก ๑๕๕๕๐๐๐	๓๘๕	บาท	ตั้ง	
บยต ๒๓๒๒๐๐๐	๔๙๐	บาท	ตั้ง	
คย ๑๓	ค่ากระเชียนขาย			

คัดตไม

นา ๖๐๐ ไร่

บชว ๕๕๕๐๐๐	๓๐๓	บาท ๓	ตั้ง	เพอง
ฟก ๖๖๓๐๐๐	๓๒๕	บาท	ตั้ง	๕๐๐ เปะ
ชวาต ๗๗๖๐๐๐	๓๕๕	บาท ๒	ตั้ง	
ทรบ ๘๘๙๐๐๐	๓๖๖	บาท ๒	ตั้ง	เพอง ๕๐๐ เปะ
ฉนย ๑๐๐๒๐๐๐	๓๙๗	บาท ๓	ตั้ง	เพอง
แตง ๑๓๓๐๐๐๐	๔๐๘	บาท	เพอง	
โชน ๑๓๓๒๐๐๐	๔๕๘	บาท ๓	ตั้ง	
ทก ๑๕๕๕๐๐๐	๕๙๓	บาท	ตั้ง	เพอง
บยต ๒๓๒๒๐๐๐	๕๓๕	บาท	ตั้ง	เพอง
คย ๑๓	ค่ากระเชียนขาย			

ศักดิ์เหล็ก
ไม้คม
นา ๖๐๐ ไร่

บรุษำ ๕๕๕๐๐๐	๓๓๗ บาท ๒ ดั่ง
ฟก ๖๖๓๐๐๐	๓๖๕ บาท ๓ ดั่ง
ซำดำ ๗๗๖๐๐๐	๓๙๕ บาท
ทรม ๘๘๘๐๐๐	๔๒๒ บาท ดั่ง
ฉดาย ๑๐๐๒๐๐๐	๔๕๐ บาท ๒ ดั่ง
แตก ๑๑๑๐๐๐๐	๔๗๗ บาท ๒ ดั่ง
โชน ๑๓๓๒๐๐๐	๕๐๓ บาท
หัก ๑๕๕๕๐๐๐	๕๓๗ บาท ๒ ดั่ง
บชค ๑๗๗๒๐๐๐	๕๗๐ บาท ๒ ดั่ง
ตาย ๑๑ ค่ากระเชียนชายผู้ตาย	

ศักดิ์เหล็ก
ไม้คม
นา ๖๐๐ ไร่

บรุษำ ๕๕๕๐๐๐	๔๗๗ บาท
ฟก ๖๖๓๐๐๐	๕๐๓ บาท ๒ ดั่ง
ซำดำ ๗๗๖๐๐๐	๕๓๗ บาท
ทรม ๘๘๘๐๐๐	๕๖๕ บาท ๒ ดั่ง
ฉดาย ๑๐๐๒๐๐๐	๕๙๓ บาท
แตก ๑๑๑๐๐๐๐	๖๒๕ บาท
โชน ๑๓๓๒๐๐๐	๖๖๐ บาท
หัก ๑๕๕๕๐๐๐	๖๙๗ บาท
บชค ๑๗๗๒๐๐๐	๗๓๓ บาท
ตาย ๑๑ ค่ากระเชียนชายผู้ตาย	

นา ๘๐๐ ไร่ หักค่อม	เดิมค	๓๓๕๐๐๐๐	๕๓	บาท ๒	ตั้ง ๒๕๐	เปิบ	
	ค่า	๒๖๗๐๐๐	๓๓	บาท ๒	ตั้ง		
	บขท	๖๐๗๐๐๐	๗๖	บาท			
	พัก	๗๒๖๐๐๐	๙๐	บาท ๓	ตั้ง		
	ซากา	๗๕๒๐๐๐	๓๐๖	บาท ๒	ตั้ง		
	ทวีป	๙๗๗๐๐๐	๓๒๒	บาท	ตั้ง		
	ฉดาย	๓๓๐๕๐๐๐	๓๓๗	บาท			
	แตก	๓๒๒๐๐๐๐	๓๕๒	บาท ๒	ตั้ง		
	ไซน	๓๕๖๕๐๐๐	๓๗๓	บาท			
	หัก	๓๗๐๗๐๐๐	๒๓๓	บาท ๒	ตั้ง		
	บชค	๒๕๕๕๐๐๐	๓๓๗	บาท			
	ตาย	๓๒	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย				

หักค่อม นา ๘๐๐ ไร่	บขท	๖๐๗๐๐๐	๓๓๕	บาท		
	พัก	๗๒๖๐๐๐	๓๓๖	บาท	เพอง	
	ซากา	๗๕๒๐๐๐	๓๕๗	บาท ๓	ตั้ง	
	ทวีป	๙๗๗๐๐๐	๓๗๓	บาท	ตั้ง	เพอง
	ฉดาย	๓๓๐๕๐๐๐	๒๐๗	บาท		
	แตก	๓๒๒๐๐๐๐	๒๒๗	บาท ๓	ตั้ง	
	ไซน	๓๕๖๕๐๐๐	๒๗๕	บาท ๒	ตั้ง	
	หัก	๓๗๐๗๐๐๐	๓๒๐	บาท	ตั้ง	
	บชค	๒๕๕๕๐๐๐	๕๗๗	บาท		
	ตาย	๓๒	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย			

	บขช	๖๐๘๐๐๐	๓๕๒	บาท
	พก	๗๒๖๐๐๐	๓๘๓	บาท ๒ ดึง
	ชวค	๘๕๒๐๐๐	๒๓๓	บาท
คัดเลือก ไม่คม นา ๘๐๐ ไร่	ทวีป	๘๗๘๐๐๐	๒๔๕	บาท ๒ ดึง
	นตาย	๑๓๐๕๐๐๐	๒๗๖	บาท
	แตก	๑๒๒๐๐๐๐	๓๐๕	บาท
	โชน	๑๔๖๕๐๐๐	๓๖๖	บาท
	หัก	๑๗๐๘๐๐๐	๔๒๗	บาท
	บขช	๒๕๔๕๐๐๐	๕๓๖	บาท
	ตาย	๑๒	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

	บขช	๖๐๘๐๐๐	๓๐๔	บาท
	พก	๗๒๖๐๐๐	๓๖๓	บาท
	ชวค	๘๕๒๐๐๐	๔๒๖	บาท
คัดเลือก ไม่คม นา ๘๐๐ ไร่	ทวีป	๘๗๘๐๐๐	๔๗๘	บาท
	นตาย	๑๓๐๕๐๐๐	๕๕๒	บาท
	แตก	๑๒๒๐๐๐๐	๖๓๐	บาท
	โชน	๑๔๖๕๐๐๐	๗๓๒	บาท
	หัก	๑๗๐๘๐๐๐	๘๕๔	บาท
	บขช	๒๕๔๕๐๐๐	๓๒๗๒	บาท
	ตาย	๑๒	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

๖๓

	เดมิต ๓๕๖๐๐๐๐	๕๗	บาท	ตั้ง	เพื่อง	๖๒๕	เมย	
	ดำ ๒๘๒๐๐๐	๓๖	บาท	ตั้ง				
	บข่า ๖๖๒๐๐๐	๘๓	บาท	๓	ตั้ง			
	ฟก ๗๘๘๐๐๐	๘๘	บาท	๒	ตั้ง	เพื่อง		
	ขำคำ ๘๒๘๐๐๐	๓๓๖	บาท					
นา ๓๐๐๐ ไร่ } หักคตมอ	ทวีป ๓๐๖๗๐๐๐	๓๓๓	บาท	ตั้ง	เพื่อง			
	นถาย ๓๒๐๖๐๐๐	๓๕๐	บาท	๓	ตั้ง			
	แตก ๓๓๓๐๐๐๐	๓๖๖	บาท	ตั้ง				
	ไซน ๓๕๘๖๐๐๐	๓๘๘	บาท	๒	ตั้ง			
	หก ๓๗๖๒๐๐๐	๒๓๒	บาท	๓	ตั้ง			
	บอด ๒๗๖๖๐๐๐	๓๕๕	บาท	๓	ตั้ง			
	ตาย ๓๓	ค่ากระเขียนนชายผู้ตาย						

	บข่า ๖๖๒๐๐๐	๓๒๕	บาท	เพื่อง				
	ฟก ๗๘๘๐๐	๓๕๗	บาท	๓	ตั้ง	เพื่อง	๕๐๐	
	ขำคำ ๘๒๘๐๐๐	๓๗๕	บาท					
หักคตมอ } นา ๓๐๐๐ ไร่	ทวีป ๓๐๖๗๐๐๐	๒๐๐	บาท	๕๐๐	เมย			
	นถาย ๓๒๐๖๐๐๐	๒๒๖	บาท	เพื่อง				
	แตก ๓๓๓๐๐๐๐	๒๕๘	บาท	ตั้ง	เพื่อง			
	ไซน ๓๕๘๖๐๐๐	๒๘๘	บาท	ตั้ง				
	หก ๓๗๖๒๐๐๐	๓๕๘	บาท	เพื่อง				
	บอด ๒๗๖๖๐๐๐	๕๐๘	บาท	๒	ตั้ง	เพื่อง		
	ตาย ๓๓	ค่ากระเขียนนชายผู้ตาย						

สักตเหล็ก ไม่นคม นาค๑๐๐๐ไร่	บข้า ๖๖๒๐๐๐	๓๖๕ บาท ๒ ดั้ง
	ฟก ๗๗๙๐๐๐	๓๙๗ บาท ดั้ง
	ชาดำ ๙๒๘๐๐๐	๒๓๒ บาท
	ทริบ ๓๐๖๗๐๐๐	๒๖๖ บาท ๓ ดั้ง
	ฉถาย ๓๒๐๖๐๐๐	๓๐๓ บาท ๒ ดั้ง
	แตก ๓๓๓๐๐๐๐	๓๓๒ บาท ๒ ดั้ง
	ไชน ๓๕๙๖๐๐๐	๓๙๙ บาท
	ทัก ๓๘๖๒๐๐๐	๔๖๕ บาท ๒ ดั้ง
	บอศ ๒๗๖๖๐๐๐	๖๘๓ บาท ๒ ดั้ง
	ตาย ๓๓ ค่ากระเชียนชายผู้ตาย	

สักตเหล็ก ไม่นคม นาค๑๐๐๐ไร่	บข้า ๖๖๒๐๐๐	๓๓๓ บาท
	ฟก ๗๗๙๐๐๐	๓๙๕ บาท ๒ ดั้ง
	ชาดำ ๙๒๘๐๐๐	๕๖๕ บาท
	ทริบ ๓๐๖๗๐๐๐	๕๓๓ บาท ๒ ดั้ง
	ฉถาย ๓๒๐๖๐๐๐	๖๐๓ บาท
	แตก ๓๓๓๐๐๐๐	๖๖๕ บาท
	ไชน ๓๕๙๖๐๐๐	๗๙๘ บาท
	ทัก ๓๘๖๒๐๐๐	๘๓๓ บาท
	บอศ ๒๗๖๖๐๐๐	๓๓๘๓ บาท
	ตาย ๓๓ ค่ากระเชียนชายผู้ตาย	

	เดิมที ๓๕๘๐๐๐๐	๖๓	บาท	เพ็ชร์	๓๘๗๕	เบย
	ค่า ๓๓๖๐๐๐	๓๘	บาท	๒	ตั้ง	
	บข่า ๗๓๖๐๐๐	๘๘	บาท	๒	ตั้ง	
	พัก ๘๕๒๐๐๐	๓๐๖	บาท	๒	ตั้ง	
	ซำค่า ๓๐๐๕๐๐๐	๓๒๕	บาท	๒	ตั้ง	
นา๓๒๐๐ไร่ } ศักดิ์มอ	ทรัพย์สิน ๓๓๕๖๐๐๐	๓๕๔	บาท	๒	ตั้ง	
	อถาย ๓๓๐๘๐๐๐	๓๖๓	บาท	๒	ตั้ง	
	แตก ๓๕๕๐๐๐๐	๓๘๐	บาท			
	ใช้ ๓๗๒๘๐๐๐	๒๓๖	บาท			
	หัก ๓๐๓๖๐๐๐	๒๕๒	บาท			
	บอติ ๒๘๘๘๐๐๐	๓๗๓	บาท	๒	ตั้ง	
	ตาย ๓๕	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย				

	บข่า ๗๓๖๐๐๐	๓๓๕	บาท	ตั้ง	
	พัก ๘๕๒๐๐๐	๓๕๘	บาท	๓	ตั้ง
	ซำค่า ๓๐๐๕๐๐๐	๓๘๘	บาท	ตั้ง	
ศักดิ์ไม่ } นา๓๒๐๐ไร่	ทรัพย์สิน ๓๓๕๖๐๐๐	๒๓๖	บาท	๓	ตั้ง
	อถาย ๓๓๐๘๐๐๐	๒๕๕	บาท	ตั้ง	
	แตก ๓๕๕๐๐๐๐	๒๗๐	บาท		
	ใช้ ๓๗๒๘๐๐๐	๓๒๕	บาท		
	หัก ๒๐๓๖๐๐๐	๓๗๘	บาท		
	บอติ ๒๘๘๘๐๐๐	๕๖๐	บาท	ตั้ง	
	ตาย ๓๕	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย			

ศักดิ์เทอด ไม้มคม นา ๓๒๐๐ ไร่	บขำ ๗๓๖๐๐๐	๓๗๘ บาท
	ฟก ๘๕๒๐๐๐	๒๓๓ บาท
	ขำคำ ๓๐๐๕๐๐๐	๒๕๓ บาท
	ทรม ๓๓๕๖๐๐๐	๒๘๘ บาท
	นถาย ๓๓๐๘๐๐๐	๓๒๗ บาท
	แดก ๓๔๕๐๐๐๐	๓๖๐ บาท
	ไชน ๓๗๒๗๐๐๐	๔๓๒ บาท
	หก ๒๐๓๖๐๐๐	๕๔๕ บาท
	บขด ๒๘๘๘๐๐๐	๗๕๗ บาท
คาย ๓๕	ค่ากระเชียนอายุผู้คายน	

ศักดิ์เทอด ไม้มคม นา ๓๒๐๐ ไร่	บขำ ๗๓๖๐๐๐	๓๕๘ บาท
	ฟก ๘๕๒๐๐๐	๔๒๖ บาท
	ขำคำ ๓๐๐๕๐๐๐	๕๐๒ บาท
	ทรม ๓๓๕๖๐๐๐	๕๗๘ บาท
	นถาย ๓๓๐๘๐๐๐	๖๕๕ บาท
	แดก ๓๔๕๐๐๐๐	๗๒๐ บาท
	ไชน ๓๗๒๗๐๐๐	๘๖๕ บาท
	หก ๒๐๓๖๐๐๐	๑๐๐๘ บาท
	บขด ๒๘๘๘๐๐๐	๑๕๘๕ บาท
คาย ๓๕	ค่ากระเชียนอายุผู้คายน	

	เดมิต	๓๗๐๐๐๐๐	๖๘ บาท
	คา	๓๕๐๐๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ดั้ง
	บข่า	๗๗๐๐๐๐๐	๘๖ บาท ดั้ง
	ฟก	๘๓๕๐๐๐๐	๓๓๕ บาท ดั้ง เพอง
	ข้าวดำ	๓๐๘๐๐๐๐๐	๓๓๕ บาท
นา ๓๕๐๐ ไร่	ทรม	๓๒๕๕๐๐๐	๓๕๕ บาท ๒ ดั้ง เพอง
ศักดิ์มนอ	นถาย	๓๕๓๐๐๐๐๐	๓๗๖ บาท ดั้ง
	แตก	๓๕๕๐๐๐๐๐	๓๕๓ บาท ๓ ดั้ง
	ไซน	๓๘๖๐๐๐๐๐	๒๓๒ บาท ๒ ดั้ง
	หิก	๒๓๗๐๐๐๐๐	๒๗๓ บาท ดั้ง
	บอติ	๓๒๓๐๐๐๐๐	๕๐๓ บาท ดั้ง
	คาย	๓๕	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย
	บข่า	๗๗๐๐๐๐๐	๓๕๕ บาท ดั้ง เพอง
	ฟก	๘๓๕๐๐๐๐	๓๗๓ บาท ๒ ดั้ง ๕๐๐ เปย
	ข้าวดำ	๓๐๘๐๐๐๐๐	๒๐๒ บาท ๒ ดั้ง
ศักดิ์โม	ทรม	๓๒๕๕๐๐๐๐	๒๓๓ บาท ดั้ง เพอง ๕๐๐ เปย
นา ๓๕๐๐ ไร่	นถาย	๓๕๓๐๐๐๐๐	๒๖๕ บาท ดั้ง เพอง
	แตก	๓๕๕๐๐๐๐๐	๒๘๐ บาท ๒ ดั้ง เพอง
	ไซน	๓๘๖๐๐๐๐๐	๓๕๘ บาท ๓ ดั้ง
	หิก	๒๓๗๐๐๐๐๐	๕๐๖ บาท ๓ ดั้ง เพอง
	บอติ	๓๒๓๐๐๐๐๐	๖๐๓ บาท ดั้ง เพอง
	คาย	๓๕	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย

	บข	๗๗๐๐๐๐	๓๘๒ บาท ๒ ดึง
	พก	๘๓๕๐๐๐	๒๒๘ บาท ๓ ดึง
	ราคา	๓๐๘๐๐๐๐	๒๗๐ บาท
คัดเหล็ก ไม้คม	ทรม	๓๒๕๕๐๐๐	๓๓๓ บาท ดึง
		๓๕๓๐๐๐๐	๓๕๒ บาท ๒ ดึง
นา ๓๕๐๐ ไร่	แตก	๓๕๕๐๐๐๐	๓๘๗ บาท ๒ ดึง
		๓๘๖๐๐๐๐	๔๖๕ บาท
	ทก	๒๓๗๐๐๐๐	๕๕๒ บาท ๒ ดึง
	ปชค	๓๒๓๐๐๐๐	๘๐๒ บาท ๒ ดึง
	ตาย	๓๕	ค่ากระเชี่ยนณตายผู้ตาย

	บข	๗๗๐๐๐๐	๓๘๕ บาท
	พก	๘๓๕๐๐๐	๕๕๗ บาท ๒ ดึง
	ราคา	๓๐๘๐๐๐๐	๕๕๐ บาท
คัดเหล็ก ไม้คม	ทรม	๓๒๕๕๐๐๐	๖๒๒ บาท ๒ ดึง
		๓๕๓๐๐๐๐	๗๐๕ บาท
นา ๓๕๐๐ ไร่	แตก	๓๕๕๐๐๐๐	๗๗๕ บาท
		๓๘๖๐๐๐๐	๘๓๐ บาท
	ทก	๒๓๗๐๐๐๐	๙๐๘๕ บาท
	ปชค	๓๒๓๐๐๐๐	๓๖๐๕ บาท
	ตาย	๓๕	ค่ากระเชี่ยนณตายผู้ตาย

นา ๓๕๐๐ ไร่ }
กตมช

เดมต	๓๗๖๐๐๐	๗๐ บาท	ตั้งเพอง ๖๒๕ เปย
ตา	๓๕๒๐๐๐	๔๔ บาท	
บชา	๗๘๗๐๐๐	๘๘ บาท	๒ ตั้งเพอง
พก	๘๔๖๕๐๐	๓๓๗ บาท	ตั้ง ๕๐๐ เปย
ชวตา	๓๓๓๗๐๐๐	๓๓๓ บาท	๓ ตั้ง
ทรม	๓๒๘๘๕๐๐	๓๖๓ บาท	เพอง ๕๐๐ เปย
นตาย	๓๔๖๓๐๐๐	๓๘๒ บาท	๒ ตั้งเพอง
แตก	๓๖๐๕๐๐๐	๒๐๐ บาท	๒ ตั้งเพอง
ไซน	๓๘๒๖๐๐๐	๒๕๐ บาท	๓ ตั้ง
ทก	๒๒๔๗๐๐๐	๒๘๐ บาท	๓ ตั้งเพอง
บชค	๓๓๒๓๐๐๐	๔๓๕ บาท	เพอง
ตาย	๓๕	ค่ากงการ	เขยณตายผู้ตาย

คัดตม }
นา ๓๕๐๐ ไร่

บชา	๗๘๗๐๐๐	๓๔๘ บาท	ตั้งเพอง ๕๐๐ เปย
พก	๘๔๖๕๐๐	๓๗๗ บาท	ตั้งเพอง ๗๕๐ เปย
ชวตา	๓๓๓๗๐๐๐	๒๐๘ บาท	๒ ตั้งเพอง
ทรม	๓๒๘๘๕๐๐	๒๕๓ บาท	๓ ตั้ง ๕๕๐ เปย
นตาย	๓๔๖๓๐๐๐	๒๗๓ บาท	๓ ตั้งเพอง ๕๐๐ เปย
แตก	๓๖๐๕๐๐๐	๓๐๐ บาท	๓ ตั้งเพอง ๕๐๐ เปย
ไซน	๓๘๒๖๐๐๐	๓๖๓ บาท	เพอง
ทก	๒๒๔๗๐๐๐	๔๒๓ บาท	ตั้ง ๕๐๐ เปย
บชค	๓๓๒๓๐๐๐	๖๒๒ บาท	๒ ตั้งเพอง ๕๐๐ เปย
ตาย	๓๕	ค่ากงการ	เขยณตายผู้ตาย

๗๐

	ปฐา	๗๘๗๐๐๐	๓๘๘ บาท	ตั้ง
	พก	๘๕๖๕๐๐	๒๓๖ บาท	ตั้งเพื่อง
	ชาติา	๓๓๓๘๐๐๐	๒๗๘ บาท	ตั้ง
ศักดิ์เหล็ก ไม้คม	ทรม	๓๒๘๘๕๐๐	๓๒๒ บาท	ตั้งเพื่อง
		๓๕๖๓๐๐๐	๓๖๕ บาท	ตั้ง
นา ๓๕๐๐ ไร่	แตก	๓๖๐๕๐๐๐	๕๐๓ บาท	ตั้ง
		๓๘๒๖๐๐๐	๕๘๓ บาท	ตั้ง
	ทก	๒๒๕๗๐๐๐	๕๖๓ บาท	ตั้ง
	บยค	๓๓๒๓๐๐๐	๘๓๐ บาท	ตั้ง
	ตาย	๓๕	ค่างิงกระเชียนฮายผตาย	

	ปฐา	๗๘๗๐๐๑	๓๘๘ บาท	ตั้ง
	พก	๘๕๖๕๐๑	๕๘๓ บาท	ตั้ง
	ชาติา	๓๓๓๘๐๐๑	๕๕๘ บาท	
ศักดิ์เหล็ก ไม้คม	ทรม	๓๒๘๘๕๐๑	๖๕๕ บาท	ตั้ง
		๓๕๖๓๐๐๑	๗๓๐ บาท	ตั้ง
นา ๓๕๐๐ ไร่	แตก	๓๖๐๕๐๐๑	๘๐๒ บาท	ตั้ง
		๓๘๒๖๐๐๑	๘๖๓ บาท	
	ทก	๒๒๕๗๐๐๑	๓๓๒๒ บาท	ตั้ง
	บยค	๓๓๒๓๐๐	๓๖๖๐ บาท	ตั้ง
	ตาย	๓๕	ค่างิงกระเชียนฮายผตาย	

๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่	ถเมต ๓๘๒๐๐๐๐	๗๒ บาท ๓ ถึง ๓๒๕๐ เปຍ
	คำ ๓๖๔๐๐๐	๕๕ บาท ๒ ถึง
	บงา ๘๒๔๐๐๐	๓๐๓ บาท
	ฟก ๕๗๘๐๐๐	๓๒๒ บาท ถึง
	ชาดำ ๓๓๕๖๐๐๐	๓๕๕ บาท ๒ ถึง
	ทรม ๓๓๓๕๐๐๐	๓๖๖ บาท ๓ ถึง
	ถาย ๓๕๑๒๐๐๐	๓๘๘ บาท
	แตก ๓๖๖๐๐๐๐	๒๖๗ บาท ๒ ถึง
	ไซน ๓๘๘๒๐๐๐	๒๔๘ บาท
	ทิก ๒๓๒๔๐๐๐	๒๘๐ บาท ๒ ถึง
	บชก ๓๔๓๒๐๐๐	๔๒๘ บาท
	ตาย ๑๖ ค่ากระเชียนตาย	
๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่ ๓๖๐๐ ไร่	บงา ๘๒๔๐๐๐	๓๕๕ บาท ๒ ถึง
	ฟก ๕๗๘๐๐๐	๓๘๓ บาท ถึงเพอง
	ชาดำ ๓๓๕๖๐๐๐	๒๑๖ บาท ๓ ถึง
	ทรม ๓๓๓๕๐๐๐	๒๕๐ บาท เพอง
	ถาย ๓๕๑๒๐๐๐	๒๘๓ บาท ๒ ถึง
	แตก ๓๖๖๐๐๐๐	๓๓๓ บาท ถึง
	ไซน ๓๘๘๒๐๐๐	๓๗๓ บาท ๒ ถึง
	ทิก ๒๓๒๔๐๐๐	๔๓๕ บาท ๓ ถึง
	บชก ๓๔๓๒๐๐๐	๖๔๓ บาท ๒ ถึง
	ตาย ๑๖ ค่ากระเชียนตาย	

๗๒

	บขำ	๘๒๕๐๐๐	๒๐๖	บาท
	ฟก	๘๗๘๐๐๐	๒๕๕	บาท ๒ ถึง
	ขำคำ	๑๓๕๖๐๐๐	๒๗๘	บาท
คัดเหล็ก ไม้คม	ทริบ	๑๓๓๕๐๐๐	๓๓๓	บาท ๒ ถึง
		๑๕๓๒๐๐๐	๓๗๘	บาท
นา ๑๖๐๐ ไร่	แตก	๑๖๖๐๐๐๐	๕๑๕	บาท
		๑๘๘๒๐๐๐	๕๘๘	บาท
	หัก	๒๓๒๕๐๐๐	๕๗๓	บาท
	บขติ	๓๕๓๒๐๐๐	๘๕๘	บาท
	ตาย	๑๖	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

	บขำ	๘๒๕๐๐๐	๕๓๒	บาท
	ฟก	๘๗๘๐๐๐	๕๘๘	บาท
	ขำคำ	๑๓๕๖๐๐๐	๕๗๘	บาท
คัดเหล็ก ไม้คม	ทริบ	๑๓๓๕๐๐๐	๖๖๗	บาท
		๑๕๓๒๐๐๐	๗๕๖	บาท
นา ๑๖๐๐ ไร่	แตก	๑๖๖๐๐๐๐	๘๓๐	บาท
		๑๘๘๒๐๐๐	๘๘๖	บาท
	หัก	๒๓๒๕๐๐๐	๑๑๖๒	บาท
	บขติ	๓๕๓๒๐๐๐	๑๗๓๖	บาท
	ตาย	๑๖	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

๗๓

หน้า ๓๘๐๐ ไร่ คักตมข	เดมด	๓๘๕๐๐๐๐	๗๗	บาท ๒	ถึง ๒๕๐๐	เปย์	
	ดำ	๓๘๘๐๐๐	๕๘	บาท ๒	ถึง		
	บข่า	๘๗๘๐๐๐	๑๐๘	บาท ๓	ถึง		
	ฟก	๓๐๕๓๐๐๐	๓๓๐	บาท	เพ็อง		
	ข่าดำ	๓๒๓๒๐๐๐	๑๕๕	บาท			
	ทริบ	๓๕๒๓๐๐๐	๓๗๗	บาท ๓	ถึง เพ็อง		
	นถาย	๓๖๑๕๐๐๐	๒๐๓	บาท ๓	ถึง		
	แตก	๓๗๗๐๐๐๐	๒๒๓	บาท	ถึง		
	โชน	๒๓๒๕๐๐๐	๒๖๕	บาท ๒	ถึง		
	หัก	๒๕๗๘๐๐๐	๓๐๘	บาท ๓	ถึง		
	บอด	๓๖๕๕๐๐๐	๕๕๖	บาท ๓	ถึง		
	คาย	๓๗	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย				
	คักคไม้ หน้า ๓๘๐๐ ไร่	บข่า	๘๗๘๐๐๐	๑๖๕	บาท ๒	ถึง เพ็อง	
		ฟก	๓๐๕๓๐๐๐	๑๘๕	บาท	เพ็อง ๕๐๐	เปย์
ข่าดำ		๓๒๓๒๐๐๐	๒๓๑	บาท			
ทริบ		๓๕๒๓๐๐๐	๒๖๖	บาท ๓	ถึง ๕๐๐	เปย์	
นถาย		๓๖๑๕๐๐๐	๓๐๒	บาท ๒	ถึง เพ็อง		
แตก		๓๗๗๐๐๐๐	๓๓๑	บาท ๓	ถึง เพ็อง		
โชน		๒๓๒๕๐๐๐	๓๐๘	บาท	ถึง		
หัก		๒๕๗๘๐๐๐	๕๖๕	บาท ๒	ถึง เพ็อง		
บอด		๓๖๕๕๐๐๐	๖๘๕	บาท	เพ็อง		
คาย		๓๗	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย				

๗๔

	บริษัท ๘๗๘๐๐๐	๒๑๘	บาท ๒	ตั้ง
	ฟก ๓๔๕๓๐๐๐	๒๖๐	บาท	ตั้ง
	วิชาดำ ๓๒๓๒๐๐๐	๓๐๘	บาท	
ศักดิ์เหล็ก ไม้คม	ทวีป ๓๕๒๓๐๐๐	๓๕๕	บาท ๓	ตั้ง
	นิตาย ๓๖๓๕๐๐๐	๔๐๓	บาท ๒	ตั้ง
นา ๓๘๐๐ ไร่	แตก ๓๗๗๐๐๐๐	๕๕๒	บาท ๒	ตั้ง
	โชน ๒๓๒๕๐๐๐	๕๓๓	บาท	
	หกิ ๒๕๗๘๐๐๐	๖๑๘	บาท ๒	ตั้ง
	บิตติ ๓๖๕๕๐๐๐	๗๓๓	บาท ๒	ตั้ง
	ตาย ๓๗	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย		

	บริษัท ๘๗๘๐๐๐	๕๓๘	บาท	
	ฟก ๓๐๕๓๐๐๐	๕๒๐	บาท ๒	ตั้ง
	วิชาดำ ๓๒๓๒๐๐๐	๖๑๖	บาท	
ศักดิ์เหล็ก ไม้คม	ทวีป ๓๕๒๓๐๐๐	๗๓๓	บาท ๒	ตั้ง
	นิตาย ๓๖๓๕๐๐๐	๘๐๗	บาท	
นา ๓๘๐๐ ไร่	แตก ๓๗๗๐๐๐๐	๘๘๕	บาท	
	โชน ๒๓๒๕๐๐๐	๑๐๖๒	บาท	
	หกิ ๒๕๗๘๐๐๐	๑๒๓๓	บาท	
	บิตติ ๓๖๕๕๐๐๐	๑๘๒๗	บาท	
	ตาย ๓๗	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย		

	เดิมที ๒๐๖๐๐๐๐	๘๒	บาท	ตั้งเพ็ชิ่ง ๒๒๕ เบย
	ค่า ๕๓๒๐๐๐	๕๓	บาท	๒ ตั้ง
	บชว ๘๓๒๐๐๐	๓๓๖	บาท	๒ ตั้ง
	ฟก ๓๓๐๕๐๐๐	๓๓๗	บาท	
	ชวตา ๓๓๐๘๐๐๐	๓๖๓	บาท	๒ ตั้ง
นา ๒๐๐๐ ไร่ คัดมือ	ทวีป ๓๕๓๒๐๐๐	๓๘๘	บาท	
	นถาย ๓๗๓๖๐๐๐	๒๓๕	บาท	๒ ตั้ง
	แตก ๓๘๘๐๐๐๐	๒๓๕	บาท	
	โชน ๒๒๕๖๐๐๐	๒๘๒	บาท	
	ทก ๒๖๓๒๐๐๐	๓๒๘	บาท	
	บชด ๓๘๗๖๐๐๐	๕๘๕	บาท	๒ ตั้ง
	ตาย ๓๘	ค่ากระเชียนชายผู้ตาย		
<hr/>				
	บชว ๘๓๒๐๐๐	๓๗๕	บาท	๓ ตั้ง
	ฟก ๓๓๐๕๐๐๐	๒๐๗	บาท	
	ชวตา ๓๓๐๘๐๐๐	๒๕๕	บาท	ตั้ง
คัดมือ นา ๒๐๐๐ ไร่	ทวีป ๓๕๓๒๐๐๐	๒๘๓	บาท	๒ ตั้ง
	นถาย ๓๗๓๖๐๐๐	๓๒๓	บาท	๓ ตั้ง
	แตก ๓๘๘๐๐๐๐	๓๕๒	บาท	๒ ตั้ง
	โชน ๒๒๕๖๐๐๐	๕๒๓	บาท	
	ทก ๒๖๓๒๐๐๐	๕๘๓	บาท	๒ ตั้ง
	บชด ๓๘๗๖๐๐๐	๗๒๖	บาท	๓ ตั้ง
	ตาย ๓๘	ค่ากระเชียนชายผู้ตาย		

ศักดิ์เหล็ก ไม่คม หน้า ๒๐๐๐ ไร่	}	ปฐา ๙๓๒๐๐๐	๒๓๓	บาท
		ฟก ๓๓๐๕๐๐๐	๒๗๖	บาท
		ซำดำ ๓๓๐๘๐๐๐	๓๒๗	บาท
		ทริบ ๓๕๓๒๐๐๐	๓๗๘	บาท
		นตาย ๓๗๓๖๐๐๐	๔๒๙	บาท
		แตก ๓๘๘๐๐๐๐	๔๗๐	บาท
		ไชน ๒๒๕๖๐๐๐	๕๖๕	บาท
		หัก ๒๖๓๒๐๐๐	๖๕๘	บาท
		บยต ๓๘๗๖๐๐๐	๘๖๘	บาท
		ตาย ๓๘	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

ศักดิ์เหล็ก มีคม หน้า ๒๐๐๐ ไร่	}	ปฐา ๙๓๒๐๐๐	๕๖๖	บาท
		ฟก ๓๓๐๕๐๐๐	๕๕๒	บาท
		ซำดำ ๓๓๐๖๐๐๐	๖๕๕	บาท
		ทริบ ๓๕๓๒๐๐๐	๗๕๖	บาท
		นตาย ๓๗๓๖๐๐๐	๘๕๘	บาท
		แตก ๓๘๘๐๐๐๐	๙๕๐	บาท
		ไชน ๒๒๕๖๐๐๐	๑๓๒๘	บาท
		หัก ๒๖๓๒๐๐๐	๑๓๓๖	บาท
		บยต ๓๘๗๖๐๐๐	๑๙๓๘	บาท
		ตาย ๓๘	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

๗๗

	เดิมที ๒๓๗๐๐๐๐	๘๗	บาท	เพ็ช	๓๘๗๕	เมษ
	ค่า ๕๓๖๐๐๐	๕๕	บาท	๒	ตั้ง	
	บงา ๘๘๖๐๐๐	๓๒๓	บาท	ตั้ง		
	ฟก ๓๓๖๗๐๐๐	๓๕๕	บาท	๓	ตั้งเพ็ช	
	ซาค้า ๓๓๗๕๐๐๐	๓๗๓	บาท			
นา ๒๒๐๐ ไร่ คัดมอ	ทรม ๓๖๐๓๐๐๐	๒๐๐	บาท	เพ็ช		
	นิตาย ๓๘๐๘๐๐๐	๒๒๖	บาท			
	แตก ๓๘๘๐๐๐๐	๒๕๘	บาท	๓	ตั้ง	
	ไซน ๒๓๗๘๐๐๐	๒๘๘	บาท	๒	ตั้ง	
	หก ๒๗๘๖๐๐๐	๓๕๘	บาท	ตั้ง		
	บอติ ๕๐๘๘๐๐๐	๕๓๒	บาท	ตั้ง		
	ตาย ๓๘	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย				
<hr/>						
	บงา ๘๘๖๐๐๐	๓๘๕	บาท	๓	ตั้งเพ็ช	
	ฟก ๓๓๖๗๐๐๐	๒๓๘	บาท	๓	ตั้ง ๕๐๐	เมษ
	ซาค้า ๓๓๗๕๐๐๐	๒๕๘	บาท	๒	ตั้ง	
คัดไม้ นา ๒๒๐๐ ไร่	ทรม ๓๖๐๓๐๐๐	๓๐๐	บาท	๕๐๐	เมษ	
	นิตาย ๓๘๐๘๐๐๐	๓๓๘	บาท			
	แตก ๓๘๘๐๐๐๐	๓๗๓	บาท		เพ็ช	
	ไซน ๒๓๗๘๐๐๐	๔๕๗	บาท	๓	ตั้ง	
	หก ๒๗๘๖๐๐๐	๕๒๒	บาท	ตั้งเพ็ช		
	บอติ ๕๐๘๘๐๐๐	๗๖๘	บาท	ตั้งเพ็ช		
	ตาย ๓๘	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย				

๗๘

ศักดิ์เหล็ก ไม้คม หน้า ๒๒๐๐	ปฐา	๘๘๖๐๐๐	๒๕๖ บาท ๒ ถึง
	ฟก	๓๓๖๗๐๐๐	๒๘๓ บาท ๓ ถึง
	ชาติา	๓๓๘๕๐๐๐	๓๕๖ บาท
	ทวีป	๓๖๐๓๐๐๐	๕๐๐ บาท ถึง
	นถาย	๓๗๐๘๐๐๐	๕๕๒ บาท
	แตก	๓๘๘๐๐๐๐	๕๘๗ บาท ๒ ถึง
	ไชน	๒๓๘๗๐๐๐	๕๘๗ บาท
	หัก	๒๗๘๖๐๐๐	๖๘๖ บาท ๒ ถึง
	บชด	๕๐๘๘๐๐๐	๓๐๒๕ บาท ๒ ถึง
ตาย	๓๘ คากระเขียนชายนตาย		

ศักดิ์เหล็ก ไม้คม หน้า ๒๒๐๐	ปฐา	๘๘๖๐๐๐	๕๘๓ บาท
	ฟก	๓๓๖๗๐๐๐	๕๘๓ บาท ๒ ถึง
	ชาติา	๓๓๘๕๐๐๐	๖๘๒ บาท
	ทวีป	๓๖๐๓๐๐๐	๘๐๐ บาท ๒ ถึง
	นถาย	๓๗๐๘๐๐๐	๘๐๕ บาท
	แตก	๓๘๘๐๐๐๐	๘๘๕ บาท
	ไชน	๒๓๘๗๐๐๐	๑๓๘๕ บาท
	หัก	๒๗๘๖๐๐๐	๑๓๘๓ บาท
	บชด	๕๐๘๘๐๐๐	๒๐๕๘ บาท
ตาย	๓๘ คากระเขียนชายนตาย		

	เดมิต	๒๓๐๐๐๐๐	๘๒ บาท
	ค่า	๕๖๐๐๐๐	๕๕ บาท ๒ ดั้ง
	บขท	๓๐๕๐๐๐๐	๓๓๐ บาท
	พก	๓๒๓๐๐๐๐	๓๕๓ บาท ๓ ดั้ง
	ชชาติ	๓๕๖๐๐๐๐	๓๗๒ บาท ๒ ดั้ง
คัดตมอ นา ๒๕๐๐ ไร่	ทรม	๓๖๗๐๐๐๐	๒๓๓ บาท ดั้ง
	นถาย	๓๘๒๐๐๐๐	๒๕๐ บาท
	แตก	๒๓๐๐๐๐๐	๒๖๒ บาท ๒ ดั้ง
	โซ้น	๒๕๒๐๐๐๐	๓๓๕ บาท
	หก	๒๗๕๐๐๐๐	๓๖๗ บาท ๒ ดั้ง
	บยต	๕๓๒๐๐๐๐	๕๕๐ บาท
	ตาย	๒๐ ค่ากระทรวงเกษณอายุผู้ตาย	
<hr/>			
	บขท	๓๐๕๐๐๐๐	๓๗๕ บาท
	พก	๓๒๓๐๐๐๐	๒๓๐ บาท ๒ ดั้ง เพอง
	ชชาติ	๓๕๖๐๐๐๐	๒๗๓ บาท ๓ ดั้ง
คัดตมอ นา ๒๕๐๐ ไร่	ทรม	๓๖๗๐๐๐๐	๓๓๖ บาท ๓ ดั้ง เพอง
	นถาย	๓๘๒๐๐๐๐	๓๖๐ บาท
	แตก	๒๓๐๐๐๐๐	๓๗๓ บาท ๓ ดั้ง
	โซ้น	๒๕๒๐๐๐๐	๕๗๒ บาท ๒ ดั้ง
	หก	๒๗๕๐๐๐๐	๕๕๓ บาท ดั้ง
	บยต	๕๓๒๐๐๐๐	๗๓๐ บาท
	ตาย	๒๐ ค่ากระทรวงเกษณอายุผู้ตาย	

คัดเลือก ไม่คม หน้า๒๕๐๐ไว้	บขำ ๓๐๕๐๐๐๐	๒๖๐ บาท
	ฟก ๓๒๓๐๐๐๐	๓๐๗ บาท ๒ ถึง
	ขำคำ ๓๕๖๐๐๐๐	๓๖๕ บาท
	ทวีป ๓๖๘๐๐๐๐	๔๒๒ บาท ๒ ถึง
	ณดาฯ ๓๘๒๐๐๐๐	๔๘๐ บาท
	แตก ๒๓๐๐๐๐๐	๕๒๕ บาท
	โชน ๒๕๒๐๐๐๐	๖๓๐ บาท
	หัก ๒๘๕๐๐๐๐	๗๓๕ บาท
บอติ ๔๓๒๐๐๐๐	๓๐๘๐ บาท	
ตาย ๒๐ ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย		

คัดเลือก ้มคม หน้า๒๕๐๐ไว้	บขำ ๓๐๕๐๐๐๐	๕๒๐ บาท
	ฟก ๓๒๓๐๐๐๐	๖๓๕ บาท
	ขำคำ ๓๕๖๐๐๐๐	๗๓๐ บาท
	ทวีป ๓๖๘๐๐๐๐	๘๕๕ บาท
	ณดาฯ ๓๘๒๐๐๐๐	๙๖๐ บาท
	แตก ๒๓๐๐๐๐๐	๓๐๕๐ บาท
	โชน ๒๕๒๐๐๐๐	๓๒๖๐ บาท
	หัก ๒๘๕๐๐๐๐	๓๔๗๐ บาท
บอติ ๔๓๒๐๐๐๐	๒๓๖๐ บาท	
ตาย ๒๐ ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย		

	เดมดี	๒๓๖๐๐๐๐	๗๕ บาท	ตั้ง	เพลง	๖๒๕	เบย
	ดำ	๕๗๒๐๐๐	๕๗	บาท			
	มชชา	๓๐๖๗๐๐๐	๓๓๓	บาท	ตั้ง	เพลง	
	พก	๓๒๖๓๕๐๐	๓๕๗	บาท	ตั้ง	เพลง	๕๐๐
	ชชาดำ	๓๕๗๘๐๐๐	๓๘๗	บาท	ตั้ง		
ศึกษาคณะ นา๒๕๐๐ไร่	ทวิม	๓๗๓๕๕๐๐	๒๓๖	บาท	ตั้ง	๕๐๐	เบย
	ณตาย	๓๗๗๓๐๐๐	๒๕๖	บาท	ตั้ง	เพลง	
	แตก	๒๓๕๕๐๐๐	๒๖๗	บาท	ตั้ง	เพลง	
	โซ้น	๒๕๗๖๐๐๐	๓๒๓	บาท	ตั้ง		
	ทก	๓๐๓๗๐๐๐	๓๗๗	บาท	เพลง		
	บยค	๔๕๓๓๐๐๐	๕๕๓	บาท	ตั้ง	เพลง	
	ตาย	๒๐	ค่า	กิ่ง	กระ	เซย	ณ
							ตาย

	มชชา	๓๐๖๗๐๐๐	๒๐๐	บาท	๕๐๐	เบย	
	พก	๓๒๖๓๕๐๐	๒๓๖	บาท	๒	ตั้ง	๒๕๐
	ชชาดำ	๓๕๗๘๐๐๐	๒๗๐	บาท	๓	ตั้ง	เพลง
ศึกษาคณะ นา๒๕๐๐ไร่	ทวิม	๓๗๓๕๕๐๐	๓๒๕	บาท	เพลง	๗๕๐	เบย
	ณตาย	๓๗๗๓๐๐๐	๓๖๗	บาท	๒	ตั้ง	๕๐๐
	แตก	๒๓๕๕๐๐๐	๔๐๕	บาท	๕๐๐	เบย	
	โซ้น	๒๕๗๖๐๐๐	๕๗๕	บาท	๓	ตั้ง	เพลง
	ทก	๓๐๓๗๐๐๐	๕๖๕	บาท	๒	ตั้ง	เพลง
	บยค	๔๕๓๓๐๐๐	๘๓๐	บาท	๓	ตั้ง	๕๐๐
	ตาย	๒๐	ค่า	กิ่ง	กระ	เซย	ณ
							ตาย

คัดคัดเหล็ก ไม้คม นา๒๕๐๐ไร่	บขำ ๓๐๖๗๐๐๐	๒๖๖	บาท ๓	ตั้ง
	ฟก ๓๒๖๓๕๐๐	๓๓๕	บาท	ตั้ง
	ขาคำ ๓๕๗๗๐๐๐	๓๗๕	บาท	ตั้ง
	ทวีป ๓๗๓๕๕๐๐	๕๓๓	บาท	ตั้ง
	นตาย ๓๗๗๓๐๐๐	๕๗๒	บาท	ตั้ง
	แตก ๒๓๕๕๐๐๐	๕๓๗	บาท	ตั้ง
	โชน ๒๕๗๖๐๐๐	๖๕๖	บาท	ตั้ง
	หัก ๓๐๓๗๐๐๐	๗๕๕	บาท	ตั้ง
บยค ๕๕๓๓๐๐๐	๓๓๐๗	บาท	ตั้ง	
ตาย ๒๐	ค่ากิ่งกระเหยณตายผู้ตาย			

คัดคัดเหล็ก ไม้คม นา๒๕๐๐ไร่	บขำ ๓๐๖๗๐๐๐	๕๓๓	บาท	ตั้ง
	ฟก ๓๒๖๓๕๐๐	๖๓๐	บาท	ตั้ง
	ขาคำ ๓๕๗๗๐๐๐	๗๕๗	บาท	
	ทวีป ๓๗๓๕๕๐๐	๘๖๗	บาท	ตั้ง
	นตาย ๓๗๗๓๐๐๐	๙๗๕	บาท	ตั้ง
	แตก ๒๓๕๕๐๐๐	๓๐๗๗	บาท	ตั้ง
	โชน ๒๕๗๖๐๐๐	๓๒๗๓	บาท	
	หัก ๓๐๓๗๐๐๐	๓๕๖๗	บาท	ตั้ง
บยค ๕๕๓๓๐๐๐	๒๒๓๕	บาท	ตั้ง	
ตาย ๒๐	ค่ากิ่งกระเหยณตายผู้ตาย			

๗๓

	ดงเมืง ๒๕๒๐๐๐๐	๑๗	บาท ๓	ตั้ง	๑๒๕๐	เป็ย
	ดำ ๕๗๕๐๐๐	๖๐	บาท ๒	ตั้ง		
	บขา ๓๐๗๕๐๐๐	๑๓๖	บาท ๓	ตั้ง		
	พก ๓๒๗๓๐๐๐	๓๖๓	บาท ๒	ตั้ง	เพ็ย	
	ข้าวดำ ๓๕๖๖๐๐๐	๓๗๒	บาท			
คัดคมอ นา๒๖๐๐ไร่	ทวีป ๓๗๗๗๐๐๐	๒๒๒	บาท	ตั้ง	เพ็ย	
	ฉดาย ๒๐๒๒๐๐๐	๒๕๒	บาท ๓	ตั้ง		
	แตก ๒๒๓๐๐๐๐	๒๗๖	บาท	ตั้ง		
	โชน ๒๖๕๒๐๐๐	๓๓๓	บาท ๒	ตั้ง		
	ห็ก ๓๐๗๕๐๐๐	๓๗๖	บาท ๓	ตั้ง		
	บขด ๕๕๕๒๐๐๐	๕๖๗	บาท ๓	ตั้ง		
	ตาย ๒๓	คากระเซ็ยณชายณตาย				
<hr/>						
	บขา ๓๐๗๕๐๐๐	๒๐๕	บาท	เพ็ย		
	พก ๓๒๗๓๐๐๐	๒๕๒	บาท	ตั้ง	เพ็ย	๕๐๐
	ข้าวดำ ๓๕๖๖๐๐๐	๒๗๗	บาท			
คัดคไม่ นา๒๖๐๐ไร่	ทวีป ๓๗๗๗๐๐๐	๓๓๓	บาท ๒	ตั้ง	๕๐๐	เป็ย
	ฉดาย ๒๐๒๒๐๐๐	๓๗๗	บาท	เพ็ย		
	แตก ๒๒๓๐๐๐๐	๕๓๕	บาท	ตั้ง	เพ็ย	
	โชน ๒๖๕๒๐๐๐	๕๗๗	บาท	ตั้ง		
	ห็ก ๓๐๗๕๐๐๐	๕๗๐	บาท	เพ็ย		
	บขด ๕๕๕๒๐๐๐	๗๕๓	บาท ๒	ตั้ง	เพ็ย	
	ตาย ๒๓	คากระเซ็ยณชายณตาย				

คัดเลือก ไม่คม นา๒๖๐๐ไร่	บขำ ๓๐๘๕๐๐๐	๒๗๓	บาท ๒ ดั้ง
	ฟัก ๓๒๘๓๐๐๐	๓๒๓	บาท
	ชาติา ๓๕๓๖๐๐๐	๓๘๕	บาท
	ทวีป ๓๗๗๘๐๐๐	๕๕๕	บาท ๓ ดั้ง
	ณิชา ๒๐๒๒๐๐๐	๕๐๕	บาท ๒ ดั้ง
	แดง ๒๒๓๐๐๐๐	๕๕๒	บาท ๒ ดั้ง
	โชน ๒๖๕๒๐๐๐	๖๖๓	บาท
	หัท ๓๐๘๕๐๐๐	๗๗๓	บาท ๒ ดั้ง
	บอด ๕๕๕๒๐๐๐	๗๗๕	บาท ๒ ดั้ง
	ตาย ๒๓ ค่ากระเชียนฮายตาย		

คัดเลือก คม นา๒๖๐๐ไร่	บขำ ๓๐๘๕๐๐๐	๕๕๗	บาท
	ฟัก ๓๒๘๓๐๐๐	๖๕๖	บาท ๒ ดั้ง
	ชาติา ๓๕๓๖๐๐๐	๗๖๗	บาท
	ทวีป ๓๗๗๘๐๐๐	๘๗๘	บาท ๒ ดั้ง
	ณิชา ๒๐๒๒๐๐๐	๓๐๓	บาท
	แดง ๒๒๓๐๐๐๐	๓๑๐๕	บาท
	โชน ๒๖๕๒๐๐๐	๓๓๒๖	บาท
	หัท ๓๐๘๕๐๐๐	๓๕๔๗	บาท
	บอด ๕๕๕๒๐๐๐	๒๒๗๓	บาท
	ตาย ๒๓ ค่ากระเชียนฮายตาย		

	เดิมต	๒๕๔๐๐๐๐	๓๐๓	บาท	๒	ตั้ง	๒๕๐๐	เมษ
	ตา	๕๐๘๐๐๐	๖๓	บาท	๒	ตั้ง		
	บชา	๓๓๔๘๐๐๐	๓๔๓	บาท	๒	ตั้ง		
	พก	๓๓๕๖๐๐๐	๓๖๘	บาท	๒	ตั้ง		
	ชวตา	๓๖๓๒๐๐๐	๒๐๓	บาท	๒	ตั้ง		
	ทริบ	๓๘๖๘๐๐๐	๒๓๓	บาท	๒	ตั้ง		
ศกคตมอ นา๒๘๐๐ไว้	ณตาย	๒๓๒๔๐๐๐	๒๖๕	บาท	๒	ตั้ง		
	แตก	๒๓๒๐๐๐๐	๒๘๐	บาท				
	โชน	๒๗๘๔๐๐๐	๓๕๘	บาท				
	ทก	๓๒๔๘๐๐๐	๔๐๖	บาท				
	บชด	๔๗๖๔๐๐๐	๕๘๕	บาท	๒	ตั้ง		
	ตาย	๒๒	ค่ากระเชียน	ณตาย	ณตาย			

	บชา	๓๓๔๘๐๐๐	๒๓๕	บาท	ตั้ง
	พก	๓๓๕๖๐๐๐	๒๕๕	บาท	ตั้ง
	ชวตา	๓๖๓๒๐๐๐	๓๐๒	บาท	ตั้ง
ศกคตมอ นา๒๘๐๐ไว้	ทริบ	๓๘๖๘๐๐๐	๓๕๘	บาท	ตั้ง
	ณตาย	๒๓๒๔๐๐๐	๓๘๘	บาท	ตั้ง
	แตก	๒๓๒๐๐๐๐	๔๓๕	บาท	
	โชน	๒๗๘๔๐๐๐	๕๒๒	บาท	
	ทก	๓๒๔๘๐๐๐	๖๐๘	บาท	
	บชด	๔๗๖๔๐๐๐	๘๘๓	บาท	ตั้ง
	ตาย	๒๒	ค่ากระเชียน	ณตาย	ณตาย

คักตเหล็ก
ไม้กลม
หน้า ๒๘๐๐ ไร่

บข้า	๓๓๕๗๐๐๐	๒๗๗	บาท
พก	๓๓๕๖๐๐๐	๓๓๗	บาท
ขาคา	๓๖๓๒๐๐๐	๕๐๓	บาท
ทริบ	๓๘๖๘๐๐๐	๕๖๗	บาท
ฉลวย	๒๓๒๕๐๐๐	๕๓๓	บาท
แตก	๒๓๒๐๐๐๐	๕๗๐	บาท
โชน	๒๗๘๕๐๐๐	๖๘๖	บาท
ทีก	๓๒๕๗๐๐๐	๘๓๒	บาท
บอด	๕๗๖๕๐๐๐	๓๓๕๓	บาท
ตาย	๒๒	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

คักตเหล็ก
ไม้กลม
หน้า ๒๘๐๐ ไร่

บข้า	๓๓๕๗๐๐๐	๕๗๕	บาท
พก	๓๓๕๖๐๐๐	๖๗๗	บาท
ขาคา	๓๖๓๒๐๐๐	๘๐๖	บาท
ทริบ	๓๘๖๘๐๐๐	๘๓๕	บาท
ฉลวย	๒๓๒๕๐๐๐	๓๐๖๒	บาท
แตก	๒๓๒๐๐๐๐	๓๓๒๐	บาท
โชน	๒๗๘๕๐๐๐	๓๓๗๒	บาท
ทีก	๓๒๕๗๐๐๐	๓๖๕๕	บาท
บอด	๕๗๖๕๐๐๐	๒๓๗๒	บาท
ตาย	๒๒	ค่ากระเชียนอายุผู้ตาย	

ศึกษาศึกคมี

นา ๓๐๐๐ ไร่

ละเมียด ๒๖๖๐๐๐๐	๓๐๐ บาท	ตั้งเพื่อง ๒๒๕ เปย
ด้า ๕๓๒๐๐๐	๖๖ บาท	๒ ตั้ง
บรชา ๓๒๐๒๐๐๐	๓๕๐ บาท	ตั้ง
พก ๓๕๓๗๐๐๐	๓๗๗ บาท	ตั้งเพื่อง
ชากา ๓๖๗๘๐๐๐	๒๓๓ บาท	
ทรวบ ๓๗๕๗๐๐๐	๒๕๕ บาท	๒ ตั้งเพื่อง
นตาย ๒๒๒๖๐๐๐	๒๗๗ บาท	ตั้ง
แตก ๒๕๓๐๐๐๐	๓๐๓ บาท	๓ ตั้ง
ไชน ๒๗๓๖๐๐๐	๓๖๕ บาท	๒ ตั้ง
ทก ๓๕๐๒๐๐๐	๕๒๕ บาท	ตั้ง
บอด ๕๗๗๖๐๐๐	๖๒๓ บาท	ตั้ง
คาย ๒๓	ค่ากรรเขียนนชายผู้คาย	

ศึกษาศึกคไม่

นา ๓๐๐๐ ไร่

บรชา ๓๒๐๒๐๐๐	๒๒๕ บาท	ตั้งเพื่อง
พก ๓๕๓๗๐๐๐	๒๖๖ บาท	๕๐๐ เปย
ชากา ๓๖๗๘๐๐๐	๓๓๖ บาท	๒ ตั้ง
ทรวบ ๓๗๕๗๐๐๐	๓๖๖ บาท	๓ ตั้งเพื่อง ๕๐๐ เปย
นตาย ๒๒๒๖๐๐๐	๕๓๗ บาท	ตั้งเพื่อง
แตก ๒๕๓๐๐๐๐	๕๕๕ บาท	๒ ตั้งเพื่อง
ไชน ๒๗๓๖๐๐๐	๕๕๖ บาท	๓ ตั้ง
ทก ๓๕๐๒๐๐๐	๗๓๗ บาท	๓ ตั้ง
บอด ๕๗๗๖๐๐๐	๘๓๕ บาท	๓ ตั้งเพื่อง
คาย ๒๓	ค่ากรรเขียนนชายผู้คาย	

คัดคัดเหตัก ไม่คม นา ๓๐๐๐ ไร่	ปฐา	๓๒๐๒๐๐๐	๓๐๐	บาท ๒ ดั้ง
	พิก	๓๔๓๘๐๐๐	๓๕๕	บาท ๓ ดั้ง
	ชาติา	๓๖๘๘๐๐๐	๕๒๒	บาท
	ทวีป	๓๘๕๗๐๐๐	๕๘๘	บาท ดั้ง
	มถาย	๒๒๒๖๐๐๐	๕๕๖	บาท ๒ ดั้ง
	แตก	๒๕๓๐๐๐๐	๖๐๗	บาท ๒ ดั้ง
	โชน	๒๘๓๖๐๐๐	๗๒๘	บาท
	หิก	๓๕๐๒๐๐๐	๘๕๐	บาท ๒ ดั้ง
	บชด	๔๘๘๖๐๐๐	๓๒๕๖	บาท ๒ ดั้ง
	คาย	๒๓	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

คัดคัดเหตัก คุมคม นา ๓๐๐๐ ไร่	ปฐา	๓๒๐๒๐๐๐	๖๐๓	บาท
	พิก	๓๕๓๘๐๐๐	๗๐๘	บาท ๒ ดั้ง
	ชาติา	๓๖๘๘๐๐๐	๘๕๕	บาท
	ทวีป	๓๘๕๗๐๐๐	๘๗๘	บาท ๒ ดั้ง
	มถาย	๒๒๒๖๐๐๐	๓๓๓๓	บาท
	แตก	๒๕๓๐๐๐๐	๓๒๓๕	บาท
	โชน	๒๘๓๖๐๐๐	๓๕๕๘	บาท
	หิก	๓๕๐๒๐๐๐	๓๗๐๓	บาท
	บชด	๔๘๘๖๐๐๐	๒๕๘๓	บาท
	คาย	๒๓	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย	

คัดตมอ

เงินมัด	๒๘๖๐๐๐๐	๓๓๗ บาท	ถึงตงเพอง	๖๕๕ เปย
ค่า	๕๘๓๐๐๐	๗๕ บาท		
บชาติ	๓๓๓๗๐๐๐	๓๖๘ บาท	เพอง	
พัก	๓๕๗๖๕๐๐	๓๘๗ บาท	๕๐๐	เปย
ชาติค่า	๓๘๗๘๐๐๐	๓๓๕ บาท	๓	ถึง
ทริบ	๒๓๑๗๕๐๐	๒๗๒ บาท	ถึงตงเพอง	๕๐๐
นิตาย	๒๕๘๓๐๐๐	๓๓๐ บาท	เพอง	
แตก	๒๗๐๕๐๐๐	๓๓๘ บาท	เพอง	
โชน	๓๒๕๖๐๐๐	๔๔๕ บาท	๓	ถึง
ทีก	๓๗๘๗๐๐๐	๔๗๓ บาท	ถึงตงเพอง	
บอติ	๕๕๔๓๐๐๐	๖๘๒ บาท	๒	ถึงตงเพอง
ตาย	๒๕	ค่ากักริระเซยณอขายผู้ตาย		

คัดตมอ

บชาติ	๓๓๓๗๐๐๐	๒๕๐ บาท	๓	ถึงตงเพอง	๕๐๐
พัก	๓๕๗๖๕๐๐	๒๗๕ บาท	๒	ถึงตง	๗๕๐
ชาติค่า	๓๘๗๘๐๐๐	๓๕๒ บาท		เพอง	
ทริบ	๒๓๑๗๕๐๐	๔๐๘ บาท	๒	ถึงตงเพอง	
นิตาย	๒๕๘๓๐๐๐	๔๖๕ บาท		เพอง	๕๐๐
แตก	๒๗๐๕๐๐๐	๕๐๗ บาท		เพอง	๕๐๐
โชน	๓๒๕๖๐๐๐	๖๐๘ บาท	๒	ถึงตงเพอง	
ทีก	๓๗๘๗๐๐๐	๗๑๐ บาท		๕๐๐	เปย
บอติ	๕๕๔๓๐๐๐	๘๐๓๘ บาท	๓	ถึงตงเพอง	๕๐๐
ตาย	๒๕	ค่ากักริระเซยณอขายผู้ตาย			

	บพข	๓๓๓๗๐๐๐	๓๓๕	บาท	ตั้ง
	พก	๓๕๗๖๕๐๐	๓๕๕	บาท	ตั้ง
	ชวตา	๓๗๗๘๐๐๐	๕๖๘	บาท	ตั้ง
ศักดิ์เหล็ก	ทรม	๒๓๗๘๕๐๐	๕๕๕	บาท	ตั้ง
ไม้ม	นถาย	๒๕๗๙๐๐๐	๖๒๐	บาท	ตั้ง
หน้า ๓๕๐๐ ไว้	แตก	๒๗๐๕๐๐๐	๖๗๖	บาท	ตั้ง
	ไชน	๓๒๕๖๐๐๐	๗๓๓	บาท	ตั้ง
	หูก	๓๗๗๗๐๐๐	๘๕๖	บาท	ตั้ง
	บชช	๕๕๕๓๐๐๐	๓๓๕	บาท	ตั้ง
	ตาย	๒๕	ค่า	กิ่ง	กระเชียนชายผู้ตาย

	บพข	๓๓๓๗๐๐๐	๖๖๘	บาท	ตั้ง
	พก	๓๕๗๖๕๐๐	๗๗๗	บาท	ตั้ง
	ชวตา	๓๗๗๘๐๐๐	๘๓๘	บาท	
ศักดิ์เหล็ก	ทรม	๒๓๗๘๕๐๐	๓๐๗๗	บาท	ตั้ง
มคม	นถาย	๒๕๗๙๐๐๐	๓๒๕๐	บาท	ตั้ง
หน้า ๓๕๐๐ ไว้	แตก	๒๗๐๕๐๐๐	๓๓๕๒	บาท	ตั้ง
	ไชน	๓๒๕๖๐๐๐	๓๖๒๓	บาท	
	หูก	๓๗๗๗๐๐๐	๓๘๘๓	บาท	ตั้ง
	บชช	๕๕๕๓๐๐๐	๒๗๗๐	บาท	ตั้ง
	ตาย	๒๕	ค่า	กิ่ง	กระเชียนชายผู้ตาย

ศักดิ์มอ นา ๓๖๐๐ ไร่	เดมด	๓๐๒๐๐๐๐	๓๒๐	บาท ๓	ถึง ๓๒๕๐	เปย
	ตา	๖๐๕๐๐๐	๗๕	บาท ๒	ถึง	
	บงา	๓๓๖๕๐๐๐	๓๗๐	บาท ๒	ถึง	
	ฟก	๓๖๐๘๐๐๐	๒๐๓	บาท		
	ชาดำ	๓๘๓๖๐๐๐	๒๓๘	บาท ๒	ถึง	
	ทรม	๒๒๒๕๐๐๐	๒๗๘	บาท		
	นถาย	๒๕๓๒๐๐๐	๓๓๖	บาท ๒	ถึง	
	แตก	๒๗๖๐๐๐๐	๓๕๕	บาท		
	ไชน	๓๓๓๒๐๐๐	๕๓๕	บาท		
	ทก	๓๘๖๕๐๐๐	๕๘๓	บาท		
	บอด	๕๖๕๒๐๐๐	๗๐๖	บาท ๒	ถึง	
	ตาย	๒๖	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย			

ศักดิ์ไม้ นา ๖๐๐ ไร่	บงา	๓๓๖๕๐๐๐	๒๕๕	บาท ๓	ถึง	
	ฟก	๓๖๐๘๐๐๐	๓๐๓	บาท ๒	ถึง	
	ชาดำ	๓๘๓๖๐๐๐	๒๕๘	บาท	ถึง	
	ทรม	๒๒๒๕๐๐๐	๕๓๗	บาท		
	นถาย	๒๕๓๒๐๐๐	๕๗๕	บาท ๓	ถึง	
	แตก	๒๗๖๐๐๐๐	๕๓๗	บาท ๒	ถึง	
	ไชน	๓๓๓๒๐๐๐	๖๒๓	บาท		
	ทก	๓๘๖๕๐๐๐	๗๒๕	บาท ๒	ถึง	
	บอด	๕๖๕๒๐๐๐	๓๐๕๘	บาท ๓	ถึง	
	ตาย	๒๖	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย			

	ปฐา	๓๓๖๕๐๐๐	๓๕๓	บาท
	พก	๓๖๐๘๐๐๐	๕๐๒	บาท
	ชาติา	๓๘๓๖๐๐๐	๕๗๘	บาท
คักดเหตุก	ทรวบ	๒๒๒๕๐๐๐	๕๕๖	บาท
		๒๕๓๒๐๐๐	๖๓๓	บาท
ไมคม	นถาย	๒๗๖๐๐๐๐	๖๘๐	บาท
		๒๗๖๐๐๐๐	๖๘๐	บาท
นา๓๖๐๐ ไร่	ไชน	๓๓๓๒๐๐๐	๘๒๘	บาท
		๓๘๖๕๐๐๐	๘๖๖	บาท
	บชด	๕๖๕๒๐๐๐	๓๕๓๓	บาท
	ตาย	๒๖	คากระเชษณายมุตาย	

	ปฐา	๓๓๖๕๐๐๐	๖๘๒	บาท
	พก	๓๖๐๘๐๐๐	๘๐๕	บาท
	ชาติา	๓๘๓๖๐๐๐	๘๕๘	บาท
คักดเหตุก	ทรวบ	๒๒๒๕๐๐๐	๓๓๓๒	บาท
		๒๕๓๒๐๐๐	๓๒๖๖	บาท
ไมคม	นถาย	๒๗๖๐๐๐๐	๓๓๘๐	บาท
		๒๗๖๐๐๐๐	๓๖๕๖	บาท
นา๓๖๐๐ ไร่	ไชน	๓๓๓๒๐๐๐	๓๘๓๒	บาท
		๓๘๖๕๐๐๐	๒๘๒๖	บาท
	บชด	๕๖๕๒๐๐๐	๒๘๒๖	บาท
	ตาย	๒๖	คากระเชษณายมุตาย	

๕๓

	ฉะเมศ	๓๒๖๐๐๐๐	๓๓๐	บาท	ตั้ง	เพลง ๒๒๕	เบย
	ดำ	๖๕๒๐๐๐	๘๑	บาท	๒	ตั้ง	
	บงา	๓๕๗๒๐๐๐	๓๘๕	บาท			
	พก	๑๗๓๕๐๐๐	๒๓๖	บาท	๓	ตั้ง	
	ฐาตำ	๒๐๖๘๐๐๐	๒๕๘	บาท	๒	ตั้ง	
ศักดิ์มอ	ทวีป	๒๕๐๒๐๐๐	๓๐๐	บาท		ตั้ง	
นา ๕๐๐๐ ไร่	นิตาย	๒๗๓๖๐๐๐	๓๕๒	บาท			
	แตก	๒๘๘๐๐๐๐	๓๗๒	บาท	๒	ตั้ง	
	โชน	๓๕๗๖๐๐๐	๕๕๗	บาท			
	หก	๕๑๗๒๐๐๐	๕๒๓	บาท	๒	ตั้ง	
	บอศ	๖๐๘๖๐๐๐	๗๖๒	บาท			
	ตาย	๒๘	ค่ากรรมเชยณชายผู้ตาย				

	บงา	๓๕๗๒๐๐๐	๒๗๖	บาท			
	พก	๑๗๓๕๐๐๐	๓๒๕	บาท		เพลง	
	ฐาตำ	๒๐๖๘๐๐๐	๓๘๗	บาท	๓	ตั้ง	
ศักดิ์ไม่	ทวีป	๒๕๐๒๐๐๐	๕๕๐	บาท		ตั้ง	เพลง
นา ๕๐๐๐ ไร่	นิตาย	๒๗๓๖๐๐๐	๕๓๓	บาท			
	แตก	๒๘๘๐๐๐๐	๕๕๘	บาท	๓	ตั้ง	
	โชน	๓๕๗๖๐๐๐	๖๗๐	บาท	๒	ตั้ง	
	หก	๕๑๗๒๐๐๐	๗๘๒	บาท		ตั้ง	
	บอศ	๖๐๘๖๐๐๐	๑๑๕๓	บาท			
	ตาย	๒๘	ค่ากรรมเชยณชายผู้ตาย				

คัดเลือก ไม่นม น้ำ ๕๐๐๐ ไร่	}	บขช ๓๕๗๒๐๐๐	๓๖๗ บาท
		ฟก ๓๗๓๕๐๐๐	๕๓๓ บาท ๒๕๕๕
		ขาค้า ๒๐๖๘๐๐๐	๕๓๗ บาท
		ทรวบ ๒๕๕๒๐๐๐	๖๐๐ บาท ๒๕๕๕
		นถาย ๒๗๓๖๐๐๐	๖๘๕ บาท
		แตก ๒๘๘๐๐๐๐	๗๕๕ บาท
		โชน ๓๕๗๖๐๐๐	๘๘๕ บาท
		หัก ๕๓๗๒๐๐๐	๓๐๕๓ บาท
		บขช ๖๐๘๖๐๐๐	๓๕๒๕ บาท
		ตาย ๒๘ ค่าการโฆษณาอายุผู้ตาย	

คัดเลือก ไม่นม น้ำ ๕๐๐๐ ไร่	}	บขช ๓๕๗๒๐๐๐	๗๓๖ บาท
		ฟก ๓๗๓๕๐๐๐	๘๖๗ บาท
		ขาค้า ๒๐๖๘๐๐๐	๓๐๓๕ บาท
		ทรวบ ๒๕๕๒๐๐๐	๓๒๐๓ บาท
		นถาย ๒๗๓๖๐๐๐	๓๓๖๕ บาท
		แตก ๒๘๘๐๐๐๐	๓๕๘๐ บาท
		โชน ๓๕๗๖๐๐๐	๓๗๘๘ บาท
		หัก ๕๓๗๒๐๐๐	๒๐๘๖ บาท
		บขช ๖๐๘๖๐๐๐	๓๐๕๘ บาท
		ตาย ๒๘ ค่าการโฆษณาอายุผู้ตาย	

	เดมิด ๓๗๖๐๐๐๐	๓๕๕	บาทตั้งเพื่อง ๖๒๕ เปย
	คา ๗๗๒๐๐๐	๘๖	บาท ๒ ตั้ง
	ปชา ๓๗๕๒๐๐๐	๒๓๗	บาท ๓ ตั้ง
	ฟก ๒๐๕๗๐๐๐	๒๘๖	บาท เพื่อง
	ชาคา ๒๕๕๗๐๐๐	๓๐๖	บาท
ศักตมอ นา ๕๐๐๐ ไร่ }	ทริบ ๒๗๕๗๐๐๐	๓๕๕	บาท ๓ ตั้งเพื่อง
	นถาย ๓๒๕๖๐๐๐	๕๐๕	บาท ๓ ตั้ง
	แตก ๓๕๓๐๐๐๐	๕๕๓	บาท ตั้ง
	โชน ๕๒๓๖๐๐๐	๕๒๘	บาท ๒ ตั้ง
	ทก ๕๘๕๒๐๐๐	๖๓๗	บาท ๓ ตั้ง
	บชด ๗๒๐๖๐๐๐	๘๐๐	บาท ๓ ตั้ง
	คาย ๓๓		ศากกระเชียนชายผู้ตาย

	ปชา ๓๗๕๒๐๐๐	๓๒๖	บาท ๒ ตั้งเพื่อง
	ฟก ๒๐๕๗๐๐๐	๕๕๕	บาท เพื่อง ๕๐๐ เปย
	ชาคา ๒๕๕๗๐๐๐	๕๕๘	บาท
ศักตไม นา ๕๐๐๐ ไร่ }	ทริบ ๒๗๕๗๐๐๐	๕๓๓	บาท ๓ ตั้ง ๕๐๐ เปย
	นถาย ๓๒๕๖๐๐๐	๖๐๘	บาท ๒ ตั้งเพื่อง
	แตก ๓๕๓๐๐๐๐	๖๖๓	บาท ๓ ตั้งเพื่อง
	โชน ๕๒๓๖๐๐๐	๗๗๕	บาท ตั้ง
	ทก ๕๘๕๒๐๐๐	๘๒๖	บาท ๒ ตั้งเพื่อง
	บชด ๗๒๐๖๐๐๐	๓๓๕๓	บาท เพื่อง
	คาย ๓๓		ศากกระเชียนชายผู้ตาย

คัดเลือก ไม่คม นา ๕๐๐๐ ไร่	บขช	๓๗๕๒๐๐๐	๕๓๕ บาท ๒ ดั้ง
	พก	๒๐๕๙๐๐๐	๕๙๒ บาท ดั้ง
	ชชช	๒๕๕๙๐๐๐	๖๓๒ บาท
	ทวิ	๒๙๕๗๐๐๐	๗๓๑ บาท ๓ ดั้ง
	นถย	๓๒๕๖๐๐๐	๘๓๑ บาท ๒ ดั้ง
	แตก	๓๕๓๐๐๐๐	๘๙๒ บาท ๒ ดั้ง
	ไซน	๕๒๓๖๐๐๐	๑๐๕๙ บาท
	หก	๕๙๕๒๐๐๐	๑๒๓๕ บาท ๒ ดั้ง
	บขค	๗๒๐๖๐๐๐	๑๙๐๓ บาท ๒ ดั้ง
	ตาย	๓๓	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย

คัดเลือก ไม่คม นา ๕๐๐๐ ไร่	บขช	๓๗๕๒๐๐๐	๘๗๓ บาท
	พก	๒๐๕๙๐๐๐	๑๓๘๕ บาท ๒ ดั้ง
	ชชช	๒๕๕๙๐๐๐	๑๒๒๕ บาท
	ทวิ	๒๙๕๗๐๐๐	๑๕๒๓ บาท ๒ ดั้ง
	นถย	๓๒๕๖๐๐๐	๑๖๒๓ บาท
	แตก	๓๕๓๐๐๐๐	๑๗๐๕ บาท
	ไซน	๕๒๓๖๐๐๐	๒๓๓๙ บาท
	หก	๕๙๕๒๐๐๐	๒๕๗๓ บาท
	บขค	๗๒๐๖๐๐๐	๓๖๐๓ บาท
	ตาย	๓๓	ค่ากระเชียนขายผู้ตาย

๕๗

๖๕๕
ศักดิ์มอ

นา ๑๐๐๐๐ ไร่

เดมต	๖๘๖๐๐๐๐	๓๗๔	บาทตั้งเพียง	๖๒๕	เปะ
ชวา	๓๓๗๒๐๐๐	๓๗๓	บาท ๒	ตั้ง	
บขัว	๓๐๘๒๐๐๐	๓๗๖	บาท ๒	ตั้ง	
พริ	๓๖๒๔๓๐๐	๕๕๓	บาท		
ชวาต	๔๓๔๘๐๐๐	๕๕๓	บาท ๒	ตั้ง	
ทริ	๕๐๗๒๐๐๐	๖๓๕	บาท		
นตาย	๕๗๘๖๐๐๐	๗๒๔	บาท ๒	ตั้ง	
แตก	๖๒๘๓๐๐๐	๗๘๕	บาท		
ไซน	๗๕๓๖๐๐๐	๘๕๒	บาท		
ทิก	๘๗๘๒๐๐๐	๑๐๘๘	บาท		
บดต	๑๓๗๕๖๐๐๐	๑๕๘๘	บาท ๒	ตั้ง	
ตาย	๕๘	ค่ากระเชียน	นตาย	ตาย	

๖๕๖
ศักดิ์โม

นา ๑๐๐๐๐ ไร่

บขัว	๓๐๘๒๐๐๐	๕๗๘	บาท ๓	ตั้ง	
พริ	๓๖๒๔๓๐๐	๖๗๘	บาท ๒	ตั้ง	
ชวาต	๔๓๔๘๐๐๐	๗๘๕	บาท	ตั้ง	
ทริ	๕๐๗๒๐๐๐	๘๕๓	บาท		
นตาย	๕๗๘๖๐๐๐	๑๐๘๖	บาท ๓	ตั้ง	
แตก	๖๒๘๓๐๐๐	๑๑๗๗	บาท ๒	ตั้ง	
ไซน	๗๕๓๖๐๐๐	๑๔๓๓	บาท		
ทิก	๘๗๘๒๐๐๐	๑๖๕๘	บาท ๒	ตั้ง	
บดต	๑๓๗๕๖๐๐๐	๒๓๓๑	บาท ๓	ตั้ง	
ตาย	๕๘	ค่ากระเชียน	นตาย	ตาย	

๕๘

คัดเลือก ไม่คม นา ๓๐๐๐๐ ไร่	บขช	๓๐๕๒๐๐๐	๗๗๓	บาท
	พก	๓๖๒๔๐๐๐	๘๐๖	บาท
	ชวคช	๕๓๔๘๐๐๐	๑๐๘๗	บาท
	ทรม	๕๐๗๒๐๐๐	๑๒๖๘	บาท
	นตาย	๕๗๘๖๐๐๐	๑๔๕๘	บาท
	แตก	๖๒๘๐๐๐๐	๑๕๗๐	บาท
	โชน	๗๕๓๖๐๐๐	๑๘๘๔	บาท
	หัก	๘๗๘๒๐๐๐	๒๑๘๘	บาท
	บขช	๑๒๗๕๖๐๐๐	๓๑๘๘	บาท
	ตาย	๕๘ ค่ากระเชียนตายผู้ตาย		

คัดเลือก ไม่คม นา ๑๐๐๐๐๐ ไร่	บขช	๓๐๕๒๐๐๐	๓๕๔๖	บาท
	พก	๓๖๒๔๐๐๐	๑๘๑๒	บาท
	ชวคช	๕๓๔๘๐๐๐	๒๑๗๔	บาท
	ทรม	๕๐๗๒๐๐๐	๒๕๓๖	บาท
	นตาย	๕๗๘๖๐๐๐	๒๘๘๘	บาท
	แตก	๖๒๘๐๐๐๐	๓๓๔๐	บาท
	โชน	๗๕๓๖๐๐๐	๓๗๖๘	บาท
	หัก	๘๗๘๒๐๐๐	๔๓๘๖	บาท
	บขช	๑๒๗๕๖๐๐๐	๖๒๘๘	บาท
	ตาย	๕๘ ค่ากระเชียนตายผู้ตาย		

ถ้าชายหญิงชกตพจนเทงกันตายด้วยศักตมช ศักตไม ศักตเหล็ก
 ทำนให้ปรับตามกระเชยณตายผู้ตาย ชายหญิงทมแจงชยในนคช

ผู้ขายชาย

๑ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	๔ บาท
๕ เดือน	๕ เดือน	๖ เดือน	๘ บาท
๗ เดือน	๘ เดือน	๙ เดือน	๑๐ บาท
๑๐ เดือน	๑๑ เดือน		๑๒ บาท
๑๓ เดือน			
๑๔ เดือน			
๑๕ เดือน			
๑๖ เดือน			
๑๗ เดือน			
๑๘ เดือน			
๑๙ เดือน			
๒๐ เดือน			
๒๑ เดือน			
๒๒ เดือน			
๒๓ เดือน			
๒๔ เดือน			
๒๕ เดือน			
๒๖ เดือน			
๒๗ เดือน			
๒๘ เดือน			
๒๙ เดือน			
๓๐ เดือน			
๓๑ เดือน			
๓๒ เดือน			
๓๓ เดือน			
๓๔ เดือน			
๓๕ เดือน			
๓๖ เดือน			
๓๗ เดือน			
๓๘ เดือน			
๓๙ เดือน			
๔๐ เดือน			
๔๑ เดือน			
๔๒ เดือน			
๔๓ เดือน			
๔๔ เดือน			
๔๕ เดือน			
๔๖ เดือน			
๔๗ เดือน			
๔๘ เดือน			
๔๙ เดือน			
๕๐ เดือน			

๖๖	๖๐๖	๗๐	๖๐๖	๑๖	บาท
๗๑	๖๐๖	๗๕	๖๐๖	๓๒	บาท
๗๖	๖๐๖	๘๐	๖๐๖	๓๐	บาท
๘๑	๖๐๖	๘๕	๖๐๖	๘	บาท
๘๖	๖๐๖	๙๐	๖๐๖	๖	บาท
๘๑	๖๐๖	๑๐๐	๖๐๖	๕	บาท

๕
สิ้นงวด

๖
ผู้หญิงชาย

๑	๑ เดือน	๒	๑ เดือน	๓	๑ เดือน	๕	บาท
๔	๑ เดือน	๕	๑ เดือน	๖	๑ เดือน	๖	บาท
๗	๑ เดือน	๘	๑ เดือน	๙	๑ เดือน	๘	บาท
๑๐	๑ เดือน	๑๑	๑ เดือน			๑๐	บาท

๕
สิ้นเดือน

๑	๖๐๖	๒	๖๐๖	๓๒	บาท
๓	๖๐๖	๕	๖๐๖	๓๖	บาท
๕	๖๐๖	๖	๖๐๖	๓๐	บาท
๗	๖๐๖	๘	๖๐๖	๒๗	บาท
๙	๖๐๖	๑๐	๖๐๖	๓๒	บาท
๑๑	๖๐๖	๑๕	๖๐๖	๓๖	บาท
๑๖	๖๐๖	๒๐	๖๐๖	๕๐	บาท
๒๑	๖๐๖	๓๐	๖๐๖	๕๘	บาท

๓๓	ตอบ	๓๕	ตอบ	๕๕	บาท
๓๖	ตอบ	๕๐	ตอบ	๕๐	บาท
๔๑	ตอบ	๕๕	ตอบ	๓๖	บาท
๔๖	ตอบ	๕๐	ตอบ	๓๒	บาท
๕๑	ตอบ	๕๕	ตอบ	๒๘	บาท
๕๖	ตอบ	๖๐	ตอบ	๒๕	บาท
๖๑	ตอบ	๖๕	ตอบ	๑๖	บาท
๖๖	ตอบ	๗๐	ตอบ	๑๒	บาท
๗๑	ตอบ	๗๕	ตอบ	๑๐	บาท
๗๖	ตอบ	๘๐	ตอบ	๘	บาท
๘๑	ตอบ	๘๕	ตอบ	๖	บาท
๘๖	ตอบ	๙๐	ตอบ	๕	บาท
๙๑	ตอบ	๑๐๐	ตอบ	๓	บาท

๕
ต้นตอบ

ถ้าผู้ตายเดิมจำกัษพักรวข้าง ๑ กัด หินจกกัด ให้เขาเบยกระ-
เขียนอายุผู้ตายทำ ๖ ส่วน ตดเดยส่วน ๑ เขา ๕ ส่วน ถ้าเมเทพักรว
ข้าง ๑ กัด ให้ตคค่าตงส่วน ๑ เขา ๒ ส่วน ถ้าจำกัษพักรว ๒ ข้าง
กัด ให้ตคค่าตง ๒ ส่วนเขาส่วน ๑ ถ้าเมเทพักรวทั้ง ๒ ข้าง ให้ตค
ค่าตงส่วน ๑ เขาส่วน ๑ ถ้าเกิดโรคเห็นจะรักษายพถน ให้ตคค่าตง
ส่วน ๑ เขา ๖ ส่วน ถ้าเมผู้ตายเดิมเป็นโรคจะรักษานานหาย ให้ตค
ค่าตงส่วน ๑ เขา ๕ ส่วน ถ้าเป็นโรคลำบากจะรักษาไม่หาย ให้ตค

ค่าลง ๒ ส่วนเอา ๒ ส่วน ถ้าผู้ตายนั้นเดิมเป็นบ้ำตะเมอแต่บ้ำหมูเหงา
เอง ให้ตกค่าลงส่วน ๑ เอา ๒ ส่วนเป็นสินไหมพินัย ส่วนสินไหมให้
เก็บตามราคาญาติพี่น้องของผู้ตายไปให้ตระกูลการ เมื่อจะลงสินไหมพินัย
ให้ไต่สวนจากผู้ตายนั้น เดิมจะมีโรคแต่พิการฎาเป็นบ้ำไม้สิ่งใดบ้าง ให้
ไต่สวนโดยยุติธรรม ถ้ามีเป็นโรคแต่พิการฎาไม้สิ่งใด ก็ให้ปรับ
เต็มค่ากระษัตริย์นชายแห่งผู้ตายนั้น

ถ้าชายหญิงวิวาทกันผู้ใดแยกนางท่านให้เป็นทวารจากร ถ้า
หญิงสาวหาสามีได้ ให้ใหม่ผู้ทำเป็นเบี้ย ๑๐๐๐๐ ทวีคูณ ถ้าชายคู่
หญิงสาวนั้น ถ้าเป็นหญิงหม้ายให้ใหม่เป็นเบี้ย ๓๗๐๐๐๐ ทวีคูณ ถ้า
วิวาทกันมีบาดเจ็บโทษสิ่งใดหนักให้เอาสิ่งนั้นคงปรับใหม่

วิวาทกันถูกที่ตำญตายนม ๘ แห่ง คือถูกที่ถาดน ๑ ต้นคอ ๑
จมูก ๑ แฉกหน้า ๑ เเพียงหู ๑ ปลายคาง ๑ ชายโครง ๑ ซากัน
ไทร ๑

วิวาทกันถูกที่ตำญตายนม ๘ แห่ง คือถูกที่คอ ๑ คอ
หอย ๑ ใต้รักบ ๑ รักแ้ว ๑ รากนม ๑ ทรวงอก ๑ พุง ๑ ใต้ต้น
ถ้าตีกันด้วยไม้กระบอกไม้คดไม้ค้ำจอบตำขวานไม้คอก สรรพไม้อื่น

ใหญ่กต ต้องท้าวคณตายให้เขาเป็นตายด้วยเหล็ก ถ้าไม่ถูกท้าวคณตายเดายนนให้เขาเป็นตายเป็นไม้

วาททพนแทงกนโค ขอจาด้าหัด คอถกพิชาตทง๒ ขางกต ตา
บอคทง ๒ ขางกต ขอหมอกแชนทกทง๒ ขางกต แชนงาหกทง ๒ ขาง
กต ดนตวนจุมกคณกต โค ขอจาด้าหัดให้ใหม่จตรคณ ถ้าชาค
ขาง ๑ วันขาง ๑ โค ขอจาด้าหัดให้ใหม่จตรคณ ถ้าชานดมทงค
ถ้ามกปรงตายกต หนงตาชาคจุมกคณชากแหวงกต ให้ใหม่ทจคณ
ถ้าถูกแจงเปนมเสตให้เสยโอม ให้ใหม่ทจคณ

ถกโคให้ปรับใหม่ตามพกตตงน ถกโคพคาควตละ ๓๒ บาท นางโค
คาควตละ ๑๘ บาท ถกตามแม่คัวพคาควตละ ๑ บาท ถกตามแม่คัวเมีย
คาควตละ ๑๑ บาท

ถกกระบือให้ปรับใหม่ตามพกตตงน ถกกระบือพคาควตละ ๒๔ บาท
นางกระบือคาควตละ ๑๒ บาท ถกตามแม่พคาควตละ ๑๒ บาท ถกตาม
แม่คัวเมียคาควตละ ๑๘ บาท ถกโคกระบือคณมายงเงาของให้ใหม่
๒ คอกก ถกคโคคคณให้ใหม่ ๓ คอกก แดงให้คคคองนคคไฉนค
ให้รู้ว่าโจรแฉงให้เอาคัวจัวฉนคค ให้เอาบุตรภรรยามาเร่งฉนใหม่
พนย

หมิงนอกใจผู้จะได้โทษ

นงวางแห	๓๐๐๐๐๐	๘ บาท
ศักแก้ม	๕๐๐๐๐๐	๒๐ บาท
โกนตะแดงแกง	๒๕๐๐๐๐	๑๐ บาท
เด็ดประหน้า	๑๕๐๐๐๐	๖ บาท
ทักคอกชระบาแดง ๒ ที	๑๕๐๐๐๐	๖ บาท

ถ้าจะตั้งโทษผู้ร้ายฉาบตักคนล้มมือแดงจนตอยอดคหนึ่งไม่หายศัก
แก้มศักหนานนคอได้โทษ

นงวางแห	๒๐๐๐๐๐	๘ บาท
โกนตะแดงแกง	๒๕๐๐๐๐	๑๐ บาท
เด็ดประหน้า	๑๕๐๐๐๐	๖ บาท
ทักคอกชระบา	๑๕๐๐๐๐	๖ บาท

คนคอให้ ได้โทษเบยเต็มตตามบันคาศักก็ ถ้าจะได้โทษ

ตคปาก	๗๕๐๐๐๐	๓๐ บาท
ตคชอมช	๗๕๐๐๐๐	๓๐ บาท
ตคทวนเทานวณะ	๑๕๐๐๐๐	๖ บาท
ตคทวนมอชณะ	๑๕๐๐๐๐	๖ บาท
ศักอก	๑๕๐๐๐๐	๖ บาท
ศักแก้ม	๕๐๐๐๐๐	๒๐ บาท
ศักหน	๕๐๐๐๐๐	๒๐ บาท

ได้โทษจนรหาย่างผจานตามเบยกระเซยณชาย ถ้าจะได้ไม่หาย
ตคคหนึ่ง ๓ ทคตแค้น ๆ ละ ๕ บาท เบยแค้นหัดวง ๕ ทคตแค้น ๆ ละ
๕ บาท เบยแค้นราชฏว ๑๐ ทคตแค้น ๆ ละ ๕ บาท

แผนฯ ไร่ถิงนา ๒๐ ไร่

จำไช้วมาฟาดศิระเทาดบทาน	๓๕๐๐๐๐	๕๒ บาท ๒ ถิง
จำคาจำคตั้งทาน	๓๐๐๐๐๐	๓๗ บาท ๒ ถิง
จิกมจำคอรนทาน	๒๘๐๐๐๐	๓๕ บาท
จำชอทาน	๒๖๐๐๐๐	๓๒ บาท ๒ ถิง
เฮาเชอกมคตคชอทาน	๒๕๖๐๐๐	๓๒ บาท
เฮาผามคตคชอทาน	๒๖๕๘๐๐	๒๕ บาท ๒ ถิง ๘๐๐ เปย
มุดตาททาน	๓๐๖๖๖๖	๓๓ บาท ถิง ๖๖๖ เปย

นา ๒๕ ไร่

จำไช้วมาฟาดศิระเทาดบทาน	๓๗๖๘๐๐	๕๖ บาท ถิง ๘๐๐ เปย
จำคจจำคตั้งทาน	๓๒๗๒๗๒	๕๐ บาท ๓ ถิง เฟือง ๒๗๒ เปย
จิกมจำคอรนทาน	๓๐๘๐๐๐	๓๘ บาท ๒ ถิง
จำชอทาน	๒๘๖๐๐๐	๓๕ บาท ๓ ถิง
เฮาเชอกมคตคชอทาน	๒๗๘๒๗๒	๓๕ บาท ๓ ถิง เฟือง ๒๗๒ เปย
เฮาผามคตคชอทาน	๒๘๓๕๓๖	๓๗ บาท ๓ ถิง เฟือง ๕๓๖ เปย
มุดตาททาน	๓๐๖๖๖๖	๓๓ บาท ถิง ๖๖๖ เปย

นา ๓๐ ไร่

จำไช้วมาฟาดศิระเทาดบทาน	๕๐๑๘๓๘	๕๐ บาท เฟือง ๘๓๘ เปย
จำคาจำคตั้งทาน	๓๕๕๕๕๕	๕๕ บาท ถิง ๕๕๕ เปย

๑๐๖

กิจกรรมจำตรวนท่าน	๓๓๖๐๐๐	๕๒ บาท	
จำชื้อท่าน	๓๓๒๐๐๐	๓๘ บาท	
เช่าเชือกมัดผูกคอท่าน	๓๐๒๕๕๕	๓๖ บาท	๓. ถึง ๕๕๕ เปีย
เช่าผ้ามัดผูกคอท่าน	๒๕๒๐๓๒	๓๐ บาท	๓ ถึง ๓๒ เปีย
ผูกตากท่าน	๓๐๖๖๖๖	๓๓ บาท	๓ ถึง ๖๖๖ เปีย

หน้า ๕๐ ไร่

จำไร่ผาพาดศรีษะเทอดบ้าน	๕๓๒๗๒๗	๕๕ บาท	๗๒๗ เปีย
จำควาจำคตังท่าน	๓๗๓๗๓๖	๕๗ บาท	๒ ถึง เพือง ๗๓๖ เปีย
กิจกรรมจำตรวนท่าน	๓๖๕๐๐๐	๕๕ บาท	๕ ถึง
จำชื้อท่าน	๓๓๗๐๐๐	๕๒ บาท	๓ ถึง
เช่าเชือกมัดผูกคอท่าน	๓๒๕๗๓๖	๕๐ บาท	๒ ถึง เพือง ๗๓๖ เปีย
เช่าผ้ามัดผูกคอท่าน	๒๖๐๖๕๒	๓๒ บาท	๒ ถึง ๖๕๒ เปีย
ผูกตากท่าน	๓๐๖๖๖๖	๓๓ บาท	๓ ถึง ๖๖๖ เปีย

หน้า ๘๐ ไร่

จำไร่ผาพาดศรีษะเทอดบ้าน	๕๖๓๖๓๖	๕๗ บาท	๓ ถึง เพือง ๖๓๖ เปีย
จำควาจำคตังท่าน	๕๐๕๐๗๗	๕๓ บาท	เพือง ๗๗ เปีย
กิจกรรมจำตรวนท่าน	๓๗๒๐๐๐	๕๘ บาท	
จำชื้อท่าน	๓๖๕๐๐๐	๕๕ บาท	๒ ถึง

๑๐๓

เขาเขอกมตมุกคอกทาน	๓๕๙๐๘๘	๕๓ บาท ๒	ตั้งเพ็อง ๘๘ เปย
เขาผามตมุกคอกทาน	๒๗๘๒๖๘	๓๕ บาท ๓	ตั้งเพ็อง ๒๖๘ เปย
มุดตากทาน	๓๐๖๖๖๖	๓๓ บาท	ตั้ง ๖๖๖ เปย

หน้า ๓๐๐ ไร่

จำไซรผ่าฟาคคัรหะเทอดบทาน	๕๙๕๕๕๕	๖๓ บาท ๓	ตั้ง ๕๕๕ เปย
จำคากำคตั้งทาน	๕๓๖๓๖๐	๕๕ บาท ๒	ตั้ง ๓๖๐ เปย
จิกผมจำครวนทาน	๕๒๑๐๐๐	๕๒ บาท ๒	ตั้ง
จำชอทาน	๓๙๐๐๐๐	๕๘ บาท ๓	ตั้ง
เขาเขอกมตมุกคอกทาน	๓๗๒๓๖๐	๕๖ บาท ๒	ตั้ง ๓๖๐ เปย
เขาผามตมุกคอกทาน	๒๙๘๘๘๘	๓๗ บาท	เพ็อง ๘๘๘ เปย
มุดตากทาน	๓๐๖๖๖๖	๓๓ บาท	ตั้ง ๖๖๖ เปย

หน้า ๓๕๐ ไร่

จำไซรผ่าฟาคคัรหะเทอดบทาน	๕๒๕๕๕๕	๕๘ บาท ๒	ตั้งเพ็อง ๕๕๕ เปย
จำคากำคตั้งทาน	๕๖๓๖๓๒	๕๗ บาท ๓	ตั้งเพ็อง ๖๓๒ เปย
จิกผมจำครวนทาน	๕๕๘๐๐๐	๕๖ บาท	
จำชอทาน	๕๓๖๐๐๐	๕๒ บาท	
เขาเขอกมตมุกคอกทาน	๓๙๕๖๓๒	๕๙ บาท	ตั้งเพ็อง ๖๓๒ เปย
เขาผามตมุกคอกทาน	๓๖๕๐๐๕	๓๙ บาท ๒	ตั้ง ๕๐๕ เปย
มุดตากทาน	๓๐๖๖๖๖	๓๓ บาท	ตั้ง ๖๖๖ เปย

๑๐๘

หน้า ๒๐๐ ไร่

จำ โข้วรน้ำพาดคีร์พระเทอดบถาน	๕๕๖๓๖๓	๖๘ บาท ๒	ถึง ๓๖๓ เปย
จำคาจำคตั้งถ่าน	๕๘๐๘๐๕	๖๓ บาท	ถึง ๘๐๕ เปย
จักมมจำครวนถ่าน	๕๗๖๐๐๐	๕๘ บาท ๒	ถึง
จำชอถ่าน	๕๕๒๐๐๐	๕๕ บาท	ถึง
เขาเชอกมตมูกคชอถ่าน	๕๓๘๘๐๕	๕๒ บาท	ถึง ๘๐๕ เปย
เขาผามตมูกคชอถ่าน	๓๓๕๓๒๐	๕๓ บาท ๓	ถึงเพอง ๓๒๐ เปย
มุดถากถ่าน	๓๓๗๓๓๒	๓๕ บาท ๒	ถึงเพอง ๓๓๒ เปย

หน้า ๒๕๐ ไร่

จำ โข้วรน้ำพาดคีร์พระเทอดบถาน	๕๘๗๒๗๒	๗๓ บาท	ถึงเพอง ๒๗๒ เปย
จำคาจำคตั้งถ่าน	๕๓๘๓๗๖	๖๕ บาท ๓	ถึง ๓๗๖ เปย
จักมมจำครวนถ่าน	๕๐๕๐๐๐	๖๓ บาท	
จำชอถ่าน	๕๖๘๐๐๐	๕๘ บาท ๒	ถึง
เขาเชอกมตมูกคชอถ่าน	๕๕๒๓๗๖	๕๕ บาท	ถึง ๓๗๖ เปย
เขาผามตมูกคชอถ่าน	๓๕๓๗๕๐	๕๕ บาท	เพอง ๗๕๐ เปย
มุดถากถ่าน	๓๕๖๖๖๖	๓๘ บาท	ถึง ๖๖๖ เปย

หน้า ๓๐๐ ไร่

จำ โข้วรน้ำพาดคีร์พระเทอดบถาน	๖๓๘๓๘๓	๗๗ บาท	ถึง ๓๘๓ เปย
จำคาจำคตั้งถ่าน	๕๕๕๕๕๘	๖๘ บาท	เพอง ๕๕๘ เปย

๑๐๕

ฉีกมุมจำตวงนทาน	๕๓๒๐๐๐	๖๖ บาท ๕ ถึง
จำชื้อทาน	๕๙๕๐๐๐	๖๓ บาท ๓ ถึง
เขาเขอกนมคุดกคอกทาน	๕๖๕๕๕๘	๕๘ บาทเพื่อง ๕๕๘ เปย
เขาผามคุดกคอกทาน	๓๗๒๓๕๖	๕๖ บาท ๕ ถึง ๓๕๖ เปย
นุดตากทาน	๓๗๖๐๐๐	๒๒ บาท

นา ๓๕๐ ไร่

จำไร่ผาพาคคีร์พระเทธาถบทาน	๖๕๙๐๐๐	๘๓ บาทเพื่อง ๙๐ เปย
จำคากจาคถึงทาน	๕๗๒๗๒๐	๗๓ บาท ๕ ถึง ๗๒๐ เปย
ฉีกมุมจำตวงนทาน	๕๖๐๐๐๐	๗๐ บาท
จำชื้อทาน	๕๒๐๐๐๐	๖๕ บาท
เขาเขอกนมคุดกคอกทาน	๒๘๘๗๕๐	๑๓ บาท ๗๕๐ เปย
เขาผามคุดกคอกทาน	๓๙๐๙๙๒	๕๘ บาท ๓ ถึง ๙๙๒ เปย
นุดตากทาน	๒๐๕๓๓๕	๒๕ บาท ๕ ถึงเพื่อง ๓๓๕ เปย

นา ๕๐๐ ไร่

จำไร่ผาพาคคีร์พระเทธาถบทาน	๗๖๘๘๘๘	๘๕ บาท
จำคากจาคถึงทาน	๕๙๘๘๘๒	๗๕ บาท ๓ ถึงเพื่อง ๘๘๒ เปย
ฉีกมุมจำตวงนทาน	๕๘๘๐๐๐	๗๓ บาท ๒ ถึง
จำชื้อทาน	๕๕๖๐๐๐	๖๘ บาท

เฮาเชอกมัตตูกคอกทาน	๕๓๑๙๙๒	๒๓ บาท ๓	ถึงเพอง ๙๙๒ เปย
เฮาผามัตตูกคอกทาน	๕๐๙๕๙๒	๕๑ บาทเพอง	๕๙๒ เปย
นุดตากทาน	๒๓๕๖๖๖	๒๙ บาทถึง	๖๖๖ เปย

หน้า ๕๐๐ ไร่

จำไซรผาพาดคีร์ษะเทอถบทาน	๗๓๙๙๙๙	๙๐ บาท	
จำคาจำคตงทาน	๖๓๗๙๙๒	๗๙ บาท ๒	ถึงเพอง ๙๙๒ เปย
จิกผมจำคอรนทาน	๖๒๕๐๐๐	๗๘ บาท	
จำชอทาน	๕๙๑๐๐๐	๗๒ บาท ๒	ถึงเพอง
เฮาเชอกมัตตูกคอกทาน	๕๕๙๙๙๒	๖๘ บาท ๒	ถึงเพอง ๙๙๒ เปย
เฮาผามัตตูกคอกทาน	๕๓๙๙๙๒	๕๕ บาท ๓	ถึงเพอง ๙๙๒ เปย
นุดตากทาน	๒๕๗๕๗๒	๓๐ บาท ๓	ถึงเพอง ๕๗๒ เปย

หน้า ๖๐๐ ไร่

จำไซรผาพาดคีร์ษะเทอถบทาน	๗๕๙๙๙๙	๑๕ บาท	
จำคาจำคตงทาน	๖๗๕๙๙๒	๗๕ บาทถึงเพอง	๙๙๒ เปย
จิกผมจำคอรนทาน	๖๖๐๐๐๐	๗๒ บาท ๒	ถึง
จำชอทาน	๖๑๖๐๐๐	๗๗ บาท	
เฮาเชอกมัตตูกคอกทาน	๕๘๗๙๙๒	๗๓ บาทถึงเพอง	๙๙๒ เปย
เฮาผามัตตูกคอกทาน	๗๕๐๓๙๒	๕๘ บาท ๓	ถึง ๓๙๒ เปย
นุดตากทาน	๒๖๐๐๕๖	๓๒ บาท ๒	ถึง ๕๖ เปย

นา ๘๐๐ ไร่

จำไร่ผ้าฝ้ายกระเทียมเท่าที่ดินท่าน	๘๓๘๘๘๘	๓๐๕ ไร่
จำค่าจำคดถึงท่าน	๗๕๓๘๘๒	๘๓ ไร่ ๓๓๓ ถึงเพออง ๘๘๒ เบย
จิกมมจำครวนท่าน	๗๓๒๐๐๐	๘๓ ไร่ ๒๒๒ ถึง
จำชอท่าน	๖๘๖๐๐๐	๘๕ ไร่ ๓๓๓ ถึง
เขาเชอกรมตมูกคชอท่าน	๖๖๓๘๘๒	๘๓ ไร่ ๓๓๓ ถึงเพออง ๘๘๒ เบย
เขาผวมตมูกคชอท่าน	๕๓๓๘๘๒	๖๖ ไร่ ถึงเพออง ๓๘๒ เบย
มุดตมูกคชอท่าน	๒๘๕๘๘๘	๓๒ ไร่ ถึงเพออง ๘๘๘ เบย

นา ๓๐๐๐ ไร่

จำไร่ผ้าฝ้ายกระเทียมเท่าที่ดินท่าน	๘๓๘๘๘๘	๓๐๕ ไร่
จำค่าจำคดถึงท่าน	๘๒๘๘๘๒	๓๐๓ ไร่ ถึงเพออง ๘๘๒ เบย
จิกมมจำครวนท่าน	๘๐๕๐๐๐	๓๐๐ ไร่ ๒๒๒ ถึง
จำชอท่าน	๗๕๖๐๐๐	๗๕ ไร่ ๒๒๒ ถึง
เขาเชอกรมตมูกคชอท่าน	๗๓๘๘๘๒	๗๓ ไร่ ถึงเพออง ๘๘๒ เบย
เขาผวมตมูกคชอท่าน	๕๘๓๘๘๒	๗๓ ไร่ ๓๓๓ ถึงเพออง ๘๘๒ เบย
มุดตมูกคชอท่าน	๓๓๓๕๕๐	๓๓ ไร่ ๓๓๓ ถึงเพออง ๕๕๐ เบย

นา ๓๒๐๐ ไร่

จำไร่ผ้าฝ้ายกระเทียมเท่าที่ดินท่าน	๘๘๘๘๘๘	๓๒๕ ไร่
------------------------------------	--------	---------

๑๑๒

เจ้าข้าเจ้าคตังท่าน	๙๐๓๙๙๒	๓๓๒ บาท ๓ ดั่งเพอง ๙๙๒ เบย
จิกผมเจ้าตรวนท่าน	๙๗๖๐๐๐	๓๐๙ บาท ๒ ดั่ง
เจ้าชอท่าน	๙๒๖๐๐๐	๓๐๓ บาท ดั่ง
เฮาเชอกรมคตมคชท่าน	๙๓๕๙๙๒	๓๐๓ บาท ๓ ดั่งเพอง ๙๙๒ เบย
เฮาผามคตมคชท่าน	๖๕๒๗๙๒	๙๓ บาท ๒ ดั่ง ๗๙๒ เบย
นุดถากทอน	๒๓๗๐๙๒	๕๒ บาท เพอง ๙๒ เบย

หน้า ๓๕๐๐ ไร่

เจ้าไซร์ผาฟาคคีร์ชะเทอถบท่าน	๓๐๗๙๙๙๙	๓๓๕ บาท
เจ้าข้าเจ้าคตังท่าน	๙๗๙๙๙๒	๓๒๒ บาท ๓ ดั่ง เพอง ๙๙๒ เบย
จิกผมเจ้าตรวนท่าน	๙๕๙๐๐๐	๓๓๘ บาท ๒ ดั่ง
เจ้าชอท่าน	๙๙๖๐๐๐	๓๓๒ บาท
เฮาเชอกรมคตมคชท่าน	๙๙๓๙๙๒	๓๓๓ บาท ๒ ดั่งเพอง ๙๙๒ เบย
เฮาผามคตมคชท่าน	๗๓๓๕๙๒	๙๙ บาท เพอง ๕๙๒ เบย
นุดถากทอน	๓๗๖๐๐๐	๕๗ บาท

หน้า ๓๕๐๐ ไร่

เจ้าไซร์ผาฟาคคีร์ชะเทอถบท่าน	๓๓๓๙๙๙๙	๓๕๐ บาท
เจ้าข้าเจ้าคตังท่าน	๓๐๓๗๙๙๒	๓๒๗ บาท เพอง ๙๙๒ เบย
จิกผมเจ้าตรวนท่าน	๙๙๕๐๐๐	๓๒๖ บาท
เจ้าชอท่าน	๙๓๓๐๐๐	๓๓๖ บาท ๓ ดั่ง เพอง

เขาเขอกมตผลคอกทาน	๗๒๗๗๗๒	๑๑๖ บาท	๗๑๒ เปย
เขาผามตผลคอกทาน	๗๕๓๗๗๒	๗๕ บาท	๓๑๒ เปย
มุตตากทาน	๓๗๕๕๗๒	๕๖ บาท	๓๑๒ เปย

หน้า ๑๖๕๐ ไร่

จำไซร์ผาพาดคั้วษะเทอกบทาน	๓๑๕๗๗๗๗	๑๕๕ บาท	
จำกาจำคตงทาน	๓๐๕๕๗๗๗	๓๓๓ บาท	๓๑๒ เปย
คิกณมจำคตรวนทาน	๓๐๒๐๐๐๐	๓๑๗ บาท	๒๑๒
จำชอกทาน	๕๖๗๐๐๐	๓๗๐ บาท	๓๑๒
เขาเขอกมตผลคอกทาน	๗๖๗๗๗๒	๓๒๐ บาท	๓๑๒ เปย
เขาผามตผลคอกทาน	๗๗๕๓๗๒	๗๖ บาท	๓๑๒ เปย
มุตตากทาน	๓๗๗๒๗๖	๕๗ บาท	๒๗๖ เปย

หน้า ๑๗๐๐ ไร่

จำไซร์ผาพาดคั้วษะเทอกบทาน	๓๒๓๗๗๗๗	๑๕๕ บาท	
จำกาจำคตงทาน	๓๑๓๗๗๗๗	๑๕๓ บาท	๓๑๒ เปย
คิกณมจำคตรวนทาน	๓๐๗๒๐๐๐	๓๓๖ บาท	๒๑๒
จำชอกทาน	๓๐๓๖๐๐๐	๓๒๗ บาท	๒๑๒
เขาเขอกมตผลคอกทาน	๓๐๕๗๗๗๗	๓๓๐ บาท	๓๑๒ เปย
เขาผามตผลคอกทาน	๗๓๕๓๗๒	๓๐๕ บาท	๓๑๒ เปย
มุตตากทาน	๕๑๓๗๗๗	๕๓ บาท	๓๗๗ เปย

หน้า ๒๐๐ ไร่

เจ้าไชว์ผ้าฟาดศรีษะเทือกบถาน	๓๓๑๙๙๙๙	๑๖๕ บาท
เจ้าคาเจ้าคตังท่าน	๓๒๐๗๙๙๒	๑๕๐ บาท ๓ ถึง เพอง ๙๙๒ เบย
จิกนมเจ้าตวอนท่าน	๓๓๖๕๐๐๐	๑๕๕ บาท ๒ ถึง
เจ้าชอท่าน	๓๓๐๖๐๐๐	๓๓๘ บาท ถึง
เฮาเชอกมตมกคอกท่าน	๓๓๓๙๙๙๒	๑๓๙ บาท ๓ ถึง เพอง ๙๙๒ เบย
เฮาผามตมกคอกท่าน	๙๙๕๙๙๙๒	๑๓๑ บาท ๓ ถึง เพอง ๙๙๒ เบย
มุดตวักท่าน	๕๓๙๕๗๒	๕๕ บาท ๓ ถึง เพอง ๙๙๒ เบย

หน้า ๒๒๐ ไร่

เจ้าไชว์ผ้าฟาดศรีษะเทือกบถาน	๓๓๙๙๙๙๙	๑๗๕ บาท
เจ้าคาเจ้าคตังท่าน	๓๒๘๓๙๙๒	๑๖๐ บาท ถึง เพอง ๙๙๒ เบย
จิกนมเจ้าตวอนท่าน	๓๒๓๖๐๐๐	๑๕๕ บาท ๒ ถึง
เจ้าชอท่าน	๓๓๗๖๐๐๐	๑๒๗ บาท
เฮาเชอกมตมกคอกท่าน	๓๓๙๕๙๙๒	๑๕๙ บาท ถึง เพอง ๙๙๒ เบย
เฮาผามตมกคอกท่าน	๙๕๖๙๙๙๒	๑๓๙ บาท ๒ ถึง ๙๙๒ เบย
มุดตวักท่าน	๕๖๕๐๗๒	๕๘ บาท เพอง ๙๙๒ เบย

หน้า ๒๕๐ ไร่

เจ้าไชว์ผ้าฟาดศรีษะเทือกบถาน	๓๕๗๙๙๙๙	๑๘๕ บาท
------------------------------	---------	---------

๑๑๕

จำค่าจำคดถึงท่าน	๑๓๕๙๘๘๒	๑๖๙ บาท	๓	ถึงเพอง	๘๙๒	เปย
กิจกรรมจำตรวนท่าน	๑๓๖๘๐๐๐	๑๖๓ บาท	๒	ถึง		
จำชอท่าน	๑๓๕๖๐๐๐	๓๕๕ บาท	๓	ถึง		
เขาเขอมคตมคคชอท่าน	๑๒๗๑๘๘๒	๑๕๘ บาท	๓	ถึงเพอง	๘๙๒	เปย
เขาฉามคตมคคชอท่าน	๑๐๑๗๕๘๒	๑๒๗ บาท		เพอง	๕๙๒	เปย
มุดตาทท่าน	๕๘๐๖๖๖	๖๑ บาท		ถึง	๖๖๖	เปย

หน้า ๒๕๐๐ ไร่

จำ ไร่ฉาฟาดคิรหะเทอถบท่าน	๑๕๓๘๘๘๘	๑๘๖ บาท				
จำค่าจำคดถึงท่าน	๑๓๘๗๘๘๒	๑๗๕ บาท	๒	ถึงเพอง	๘๙๒	เปย
กิจกรรมจำตรวนท่าน	๑๓๕๕๐๐๐	๓๖๘ บาท				
จำชอท่าน	๑๒๗๑๐๐๐	๑๖๐ บาท		เพอง		
เขาเขอมคตมคคชอท่าน	๑๓๐๘๘๘๒	๑๖๓ บาท	๒	ถึงเพอง	๘๙๒	เปย
เขาฉามคตมคคชอท่าน	๑๐๕๗๘๘๒	๑๓๐ บาท	๓	ถึงเพอง	๘๙๒	เปย
มุดตาทท่าน	๕๐๓๕๗๒	๖๒ บาท	๓	ถึงเพอง	๕๗๒	เปย

หน้า ๒๖๐๐ ไร่

จำ ไร่ฉาฟาดคิรหะเทอถบท่าน	๑๕๕๘๘๘๘	๑๘๕ บาท				
จำค่าจำคดถึงท่าน	๑๕๓๕๘๘๒	๑๗๘ บาท		ถึงเพอง	๘๙๒	เปย
กิจกรรมจำตรวนท่าน	๑๓๗๐๐๐๐	๑๗๒ บาท	๒	ถึง		

เจ้าช้อยท่าน	๓๓๑๖๐๐๐	๓๖๕ บาท ๒ ถึง
เจ้าเชือกมดผูกคอท่าน	๓๓๔๗๘๘๒	๓๖๘ บาท ถึงเพื่อง ๘๘๒ เปีย
เจ้าผ้ามัดผูกคอท่าน	๓๓๗๘๓๘๒	๓๓๕ บาท ๓ ถึง ๓๘๒ เปีย
ผูกตาของท่าน	๕๓๖๒๗๘	๖๕ บาท ๒ ถึง ๒๗๘ เปีย

หน้า ๒๘๐๐ ไร่

เจ้าไชยผาดศรีพระเทวณาทาน	๓๖๓๘๘๘๘	๒๐๕ บาท
เจ้าดาเจ้าคดงท่าน	๓๕๓๓๘๘๒	๓๗๘ บาท ถึงเพื่อง ๘๘๒ เปีย
ภิกษุมเจ้าศรณาทาน	๓๕๕๒๐๐๐	๓๗๓ บาท ๒ ถึง
เจ้าช้อยท่าน	๓๓๗๖๐๐๐	๓๗๓ บาท ถึง
เจ้าเชือกมดผูกคอท่าน	๓๕๒๓๘๘๒	๓๗๗ บาท ๓ ถึงเพื่อง ๘๘๒ เปีย
เจ้าผ้ามัดผูกคอท่าน	๓๕๓๗๘๘๒	๓๕๒ บาท ถึงเพื่อง ๘๘๒ เปีย
ผูกตาของท่าน	๕๕๒๘๘๘	๖๗ บาท ๒ ถึงเพื่อง ๘๘๘ เปีย

หน้า ๓๐๐๐ ไร่

เจ้าไชยผาดศรีพระเทวณาทาน	๓๗๓๘๘๘๘	๒๑๕ บาท
เจ้าดาเจ้าคดงท่าน	๓๕๗๗๘๘๒	๓๗๘ บาท ถึงเพื่อง ๘๘๒ เปีย
ภิกษุมเจ้าศรณาทาน	๓๕๒๕๐๐๐	๓๗๐ บาท ๒ ถึง
เจ้าช้อยท่าน	๓๕๕๖๐๐๐	๓๗๒ บาท
เจ้าเชือกมดผูกคอท่าน	๓๕๘๘๘๘๒	๓๗๗ บาท ถึงเพื่อง ๘๘๒ เปีย

๑๑๗

เอกสารมตมูกคชทาน	๑๒๒๐๕๙๒	๑๕๙ บาท	๓ ถึง ๕	ถึง ๕๙๒ เบย
มุดตากทาน	๕๖๗๕๗๒	๗๐ บาท	๓ ถึง ๕	ถึง ๕๗๒ เบย

หน้า ๓๕๐๐ ไว้

จำใช้ผาพดคีร์ษะเทอดบทาน	๑๙๑๙๙๙๙	๒๕๐ บาท		
จำคาจำคถึงทาน	๑๗๗๗๗๗๗	๒๒๒ บาท	๓	ถึง ๗๗๗ เบย
ฉกมจำครวนทาน	๑๗๐๕๐๐๐	๒๓๓ บาท		
จำชื้อทาน	๑๖๘๗๗๗๗	๒๐๓ บาท	๓	ถึง ๗๗๗
เอาเชอกมตมูกคชทาน	๑๖๗๐๐๓๒	๒๑๑ บาท		ถึง ๑๒ เบย
เอาผามตมูกคชทาน	๑๓๗๒๕๙๒	๑๖๘ บาท	๓	ถึง ๕๙๒ เบย
มุดตากทาน	๖๓๑๕๗๒	๗๗ บาท	๓	ถึง ๕๗๒ เบย

หน้า ๓๖๐๐ ไว้

จำใช้รผาพดคีร์ษะเทอดบทาน	๑๙๕๙๙๙๙	๒๕๕ บาท		
จำคาจำคถึงทาน	๑๘๑๕๗๗๗	๒๒๖ บาท	๓	ถึง ๗๗๗ เบย
ฉกมจำครวนทาน	๑๗๕๐๐๐๐	๒๓๗ บาท	๒	ถึง
จำชื้อทาน	๑๖๖๖๐๐๐	๒๐๘ บาท		ถึง
เอาเชอกมตมูกคชทาน	๑๗๒๗๗๗๗	๒๓๕ บาท	๓	ถึง ๗๗๗ เบย
เอาผามตมูกคชทาน	๑๕๐๒๗๗๗	๑๗๒ บาท	๓	ถึง ๗๗๗ เบย
มุดตากทาน	๖๕๕๒๗๗	๗๕ บาท		๒๗๗ เบย

หน้า ๕๐๐๐ ไร่

จำใช้ร่วมาฟัดคีร์ชะเทอถบถ่าน	๒๑๑๑๑๑๑๑	๒๕๖ บาท	๓	ถึงเพอง	๑๑๒๒	เบย
จำคาจำคถึงท่าน	๑๑๖๑๑๑๑๑	๒๕๕ บาท	๓	ถึงเพอง	๑๑๒๒	เบย
จักฉมจำครวนท่าน	๑๑๑๑๑๑๑๑	๒๓๕ บาท	๒	ถึง		
จำชอท่าน	๑๑๑๑๑๑๑๑	๒๒๕ บาท	๓	ถึง		
เอาเชอภมคฉกคอกท่าน	๑๑๑๑๑๑๑๑	๒๓๕ บาท	๓	ถึงเพอง	๑๑๒๒	เบย
เอาฉวมคฉกคอกท่าน	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑ บาท	๓	ถึงเพอง	๑๑๒๒	เบย
ฉกคอกท่าน	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑ บาท	๓	ถึงเพอง	๑๑๒๒	เบย

หน้า ๕๐๐๐ ไร่

จำใช้ร่วมาฟัดคีร์ชะเทอถบถ่าน	๒๑๑๑๑๑๑๑	๓๓๕ บาท				
จำคาจำคถึงท่าน	๒๑๑๑๑๑๑๑	๒๑๑ บาท	๓	ถึงเพอง	๑๑๒๒	เบย
จักฉมจำครวนท่าน	๒๑๑๑๑๑๑๑	๒๑๑ บาท	๒	ถึง		
จำชอท่าน	๒๑๑๑๑๑๑๑	๒๑๑ บาท	๒	ถึง		
เอาเชอภมคฉกคอกท่าน	๒๑๑๑๑๑๑๑	๒๑๑ บาท	๓	ถึงเพอง	๑๑๒๒	เบย
เอาฉวมคฉกคอกท่าน	๑๑๑๑๑๑๑๑	๒๑๑ บาท	๓	ถึงเพอง	๑๑๒๒	เบย
ฉกคอกท่าน	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑ บาท	๓	ถึงเพอง	๑๑๒๒	เบย

หน้า ๑๐๐๐๐ ไร่

จำใช้ร่วมาฟัดคีร์ชะเทอถบถ่าน ๕๕๑๑๑๑๑๑ ๕๖๕ บาท

๑๑๕

ราคาจำคุดังท่าน	๕๒๔๗๗๗๒	๕๓๐ บาท ๓ ถึง ๕	ถึงเพอง ๗๗๒ เปย
ราคาจำคุดังท่าน	๕๐๕๕๐๐๐	๕๐๕ บาท ๒ ถึง ๓	
ราคาจำคุดังท่าน	๓๗๐๖๐๐๐	๕๗๗ บาท	ถึง ๕
ราคาจำคุดังท่าน	๕๓๕๗๗๗๒	๕๓๗ บาท ๓ ถึง ๕	ถึงเพอง ๗๗๒ เปย
ราคาจำคุดังท่าน	๓๓๕๗๕๗๒	๕๓๕ บาท ๓ ถึง ๕	๕๗๒ เปย
ราคาจำคุดังท่าน	๑๕๖๓๕๗๒	๑๖๒ บาท ๓ ถึง ๕	ถึงเพอง ๕๗๒ เปย

เบยกรมศักดิ์ทอมอยในเดมณ ตงแคเบยบชาจนงตาบอดคนนงทว
 ไตทวเบยศักดิ์ไม ศักดเทถกไมคม ศักดเทถกมคมนตรีไม เปนแต่เบย
 ศักดทมิ แต่เวอนเงนนทวชนเคมทตามถานศักดิ์ไมศักดิ์เทถกไมคม
 ศักดเทถกมคมนตรีแล้ว ถ้าผูชานมคความดังได้ยกกองทำลอบคตามท
 บอกลงข้างคณนทอญ

ประชุมกฎหมายประจำศก เล่ม ๓

ภาค ๒

กฎหมายที่ประกาศในรัชกาลที่ ๑

ภายหลังกฎหมายตราสามดวง

คย.

กฎหมาย จ.ศ. ๑๑๕๖

(ว.ศ. ๑๓๓ หรือ พ.ศ. ๒๓๓๗)

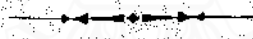
(กฎหมายในรัชกาลที่ ๑ ภายหลังกฎหมายตราสามดวง

กันได้เพียงเรื่องนเรื่องเดียวเท่านั้น)

กฎหมายจุลศักราช ๑๑๕๖

พระราชบัญญัติ

บอณเบย

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินตราแห่ง พ.ร.บ. ไปประกาศแก่
 นายบอณเบย ทาต๋หนึงคนนี้ ชายคนนี้ ซ่าต๋วแทนนี้ ย่าให้
 นายบอณทครอง แด่นายบอณรุแตงหมี่พั้ง คบหาทครองให้เด่น เงินคัจ
 คางมากนอยเท่าใด ย่าให้นายบอณเกาะถักเอาทาชะ ซึ่งนายเงินโต พิ
 ภาคนั้นใจ ให้ขาดการงานแต่ตั้งโตตั้งหนึงโต ประการหนึงทอถัก
 เแดงหมี่งมาแด่นเบยณบอณถวบอณถ่าต๋บอณไฟงำนัน ก็ให้นายบอ
 หนเบยพัดเคระระคู้ ทามี่แหวนถ้อต๋องมีฮนงหมษคร้านมี ซ่าคดตาม
 หนึงคต ถ้อทบขันมากเควรงเงินเควรงถม ให้ทครองเควรง
 หนึงคตมา ทามี่แหวนถ้อมอเตยว มีซ่าคดตามหลังคต } ไหรงเค
 ดียคตั่ง ทามี่แหวนถ้อมีเควรงกัณมีเควรงคตตามหลัง } ไหรง
 หนาคตั่ง ทาต๋วผู้เควรงไหรงถ้องคตั่งคตั่งบาค แด่วากถ่าวทงนี้

ให้ผิดเคราะห์จงละเขียด ด้วยตักตวงทุกวณนเลือกกดจึงจะมีความระ-
 คายความดีศบวง ทมิทรพยดังของผัดน้ำเดี่ยแต่ไ่มมีเงินเจอนอบาย
 พุดเจ้าโกหกกว่ามิทรพยดังของตั้งนตั้งนี้ จางคนตามหลัง ยืมเงิน
 แหวณผู้มีชอมาได้ ใ้หมายบอนเช็ดอุทครองเอาแต่ถือจะโตเดิน ยา
 เพอให้เช็ดฟังกอน เรงให้สับตวงนโตดวงเท ทามังมีกัวจะเอาโตไม
 คัดดิน จึงใ้หมายบอนทครอง ใ้กินตามถักคนคนรูป ชวโททครอง
 ถ่าเห็ด พุดตวยบทพระราชทานฎหมาย เยียงขงในพระบรมโกศ แต่
 ตั้งโตตั้งนงโต ปรกระหนึ่งตั้งเตงมาเตนเบี่ยนบอน เงินทองของ
 คัวห้ามไ่ม ยืมยืมนายครานายบอนกอน เขากายอพลกได้แก่กิน เณ
 เดี่ยตั้งไ่มมีเงินโชตักตอง ทามเบี่ยนบอนคนค จโตหัวเบี่ยนใ้คางกระตาน
 อยุน ใ้หมายบอนแหวเบี่ยนแกใ้ทครองตั้ง เอาคัวอชายผู้เดี่ยชอก
 ไปว่ากล่าว มษพุกจ่าชือ เอาเงินตามอาญาบอน ทามโตโตตั้งไปยง
 นายคราจากถ่าวเรงวัดเอาเงินตั้ง ใ้แกหมายบอน ถางถักตองโกหก
 เกยคครานราชะการ จะคักคบกกับนายบอนหัวเบี่ยน เงินไ่มคักคางจว
 เณเบี่ยนเดี่ยเงิน นายบอนทครองคักคางเกาะตัวใ้โพนราชะการ
 มุดนายโชตชัย แหวหมายใ้หมายครานายบอนหัวเบี่ยน ผู้มีชือคบกคัก
 กัน แอบอวาง เอาคนชวใ้มาวใ้พรบครพวยยา ใ้พรพาประชา
 กรใ้

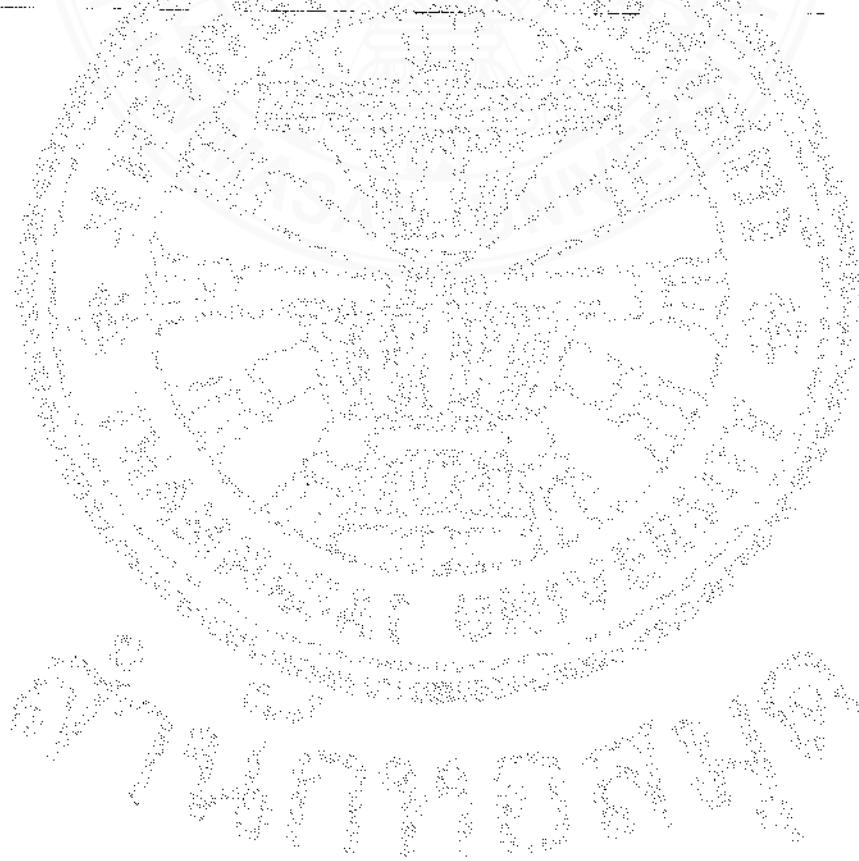
เงินไ่มคักคางว่าเณเบี่ยนเดี่ย โททครองคักคางนั้น ทาพิจะระณาเปม
 ดัตยใ้หลง โทคแต่ัวปรับไ่ม นายครานายบอนเปนตองเทอ แต่ใ้หมาย
 ครานายบอน ท่า ตาม พระราชก่ามฎกคินจิง ทบปรกระ ทาญโตหมี
 โคกระท่าตาม จเอาคัวผู้นนเปนโทษตามโทษานุโทษ กฏใ้ใ้เณ
 ัน ๑+๑๑ คำจุศักราช ๑๑๕๖ ปีชานฉั่วศก

(ตักตวงต้นฉบับตัวอักษรเขียนของหอสมุดวชิรญาณเลขที่ ๑๑๑)

ตัวอักษรตามที่ได้พิมพ์ไว้ข้างบนนี้ เป็นการคัดลอกตรงตามต้นฉบับเดิม ซึ่งเป็นอักษร
สมัยโบราณครั้งกระโน้น ซึ่งถ้าหากจะเขียนเป็นอักษรในสมัยนี้ คงเป็นดังนี้ “ประการ
หนึ่ง ถ้าแลนายเงินอาตวาทานชาวหญิงไปประกาศแก่นายบ่อนว่า ทานหญิงคนนี้ ชาว
คนนี้ คำตัวท่านนั้น อย่าให้นายบ่อนทรอง แลนายบ่อนรู้แล้วมิฟัง คบหาทรองให้
เล่น เงินติดค้างมากน้อยเท่าใด อย่าให้นายบ่อนเกาะกุมเอาทาม ซึ่งนายเงินได้พิศคน
ไว้ให้ขาดการงานแต่สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ ประการหนึ่ง ถ้ามีเพลงหญิงมาเล่นเมื่อ นายบ่อน
บ่อนกำลัง บ่อนโง่งนั้น ก็ให้นายบ่อนหัวมียพิเคราะห์ดี ถ้ามีแหวนล้อสองมือ นุ่ง
ทับสตรวย มีข้าคนตามหลัง ๓-๔ คน ถือบีบขันทมากร่องเงินร่องถม ให้ทรอง
แต่ซึ่งหนึ่งลงมา ถ้ามีแหวนล้อมือเดียว มีข้าคนตามหลังคนหนึ่งสองคน ให้รองกลับ
กำลัง ถ้า (ไม่) มีแหวนล้อ (ไม่) มีเครื่องกิน มีแต่ข้าคนตามหลังหนึ่งสอง ให้รองหัว
กำลัง ถ้าตัวผู้เดียวให้รองสองกำลังสองบาท แลว่ากล่าวทั้งนี้ให้พิเคราะห์คงละเอียด
ควยนักถึงทุกวันนี้เลือกคนจึงจะมีความละเอียดความสัตย์จริง ที่มีทรัพย์สินของผิติน่า
เสียดแล้วไม่มีเงินเล่นอบายพลาจากุหาว่าทรัพย์สินของสิ่งนั้นสิ่งนี้ จึงคนตามหลัง ยืม
เงินแหวนล้อมาใส่ให้นายบ่อนซื้อถ่อทรองเอาแต่พอจะได้เล่น อย่าเพื่อให้เชื่อ
ฟังก่อน เร่งให้สืบสวนให้ถ่องแท้ ถ้ามีงมพอจะเอาได้ไม่ขัดสน จึงให้นายบ่อน
ทรอง ให้กันตามลักษณะคนรูป อย่าให้ทรองท้อเหลือ ผิดด้วยพระราชกำหนด
(กฎ) หมาย เข็ยงอย่างในพระบรมโสม แต่สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ ประการหนึ่งมักเลงมาเล่น
เบชบ่อน เงินทองของตัวหาไม่ หยิบขีมนายตราขายบ่อนก่อน เจ้าถ้าขัดคัดใส่แก่
กัน เล่นเสียลงไม่มีเงินรับถึงสงห้ามเบชบ่อนสนุก จะได้หัวเบชให้กางกระดานอบุนั้น
ให้นายบ่อนแลกหัวเบชแก่ไซ้ทรองลง เอาตัวผู้เสียออกไปว่ากล่าว มัดผูกจำข้อ
เอาเงินตามอาญาบ่อน ถ้าได้ให้ส่งไปยังนายตราว่ากล่าว เร่งรัดเอาเงินส่งให้แก่
บ่อน ลงหนักเลงโทหกเก็บจกร้านราชการ จะคิดคบกับนายบ่อนหัวเบช เงินไม่ติดค้าง
ว่าเล่นเบชเสียเงินนายบ่อนทรองติดค้างเกาะตัวไว้ให้พ้นราชการมุลนายใช้สอย แล

ห้ามอย่าให้ นายตราขายบ่อนหัวเบญจมี ข้อคบคิดกันแอบอ้าง เอาผู้คนชาติไทย บ่าวไพร่บุตร
ภรรยาไพร่ฟ้าประชากรไว้

เงินไม่คิดค่าว่าเล่นบขรเสียได้ทรงคิดค่างนั้น ถ้าพิจารณาเป็นสัจย์ ให้ลงโทษ
แล้วปรับใหม่ นายตราขายบ่อนเป็นสองเท่า แล้วให้ นายตราขายบ่อนทำตามพระราชกำหนด
กฎนี้ทุกประการ ถ้าผู้ใดมิได้กระทำตาม จะเอาตัวผู้นั้นเป็นโทษตามโทษานุโทษ
กฎให้ไว้ ณ วันอาทิตย์ แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ จุลศักราช ๑๕๖ ปีชาม จศก "

ประชุมกฎหมายประจำดก เล่ม ๓

ภาค ๓

กฎหมายและประกาศต่าง ๆ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แผนกราชกิจจานุเบกษา และบางเรื่องไม่เคยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเลย ซึ่งผู้รวบรวมได้ค้นพบภายหลัง
เมื่อได้พิมพ์กฎหมายในฉบับ ๆ ไปแล้ว

สารตราที่ ๓๖๕๓๔

เรื่องสั่งขอบงคับลกษณปกครองหัวเมือง

ศาลาว่าการมหาดไทย

วันที่ ๑๗ เดือนกุมภาพันธ์ ร.ศ. ๑๑๖

ข้าพเจ้าพระยาจักรีศรีอโศก ด้มหนายกขรรคมหาเสนา-
ริบตี อภัยพิริยปรากฏมพหุ ถึงข้าหตวงเทศาภิบาลดำเรจราชการ
มณฑล แต่ผู้ว่าราชการหัวเมือง

ด้วยมีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรง
พระคุณธรรมอันมหาประเสริฐ ทรงดีเห็นขอเกล้าเห็นขอพระหม่อมสั่งว่า
มีพระบรมราชประสงค์จะให้ การปกครองไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินตามหัว-
เมืองเรียบร้อยเจริญยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า
โปรดพระหม่อม ให้เรียบเรียงข้อบังคับสำหรับการปกครองในหัว-
เมืองขึ้นในตั้งออกมากับข้าพเจ้าตามฉบับ

ให้ข้าหตวงเทศาภิบาลแต่ผู้ว่าราชการเมือง จัดการบังคับบัญชา
รักษาแบบแผนการปกครองหัวเมือง ให้ตั้งตามข้อบังคับฉบับนี้ไปจง
ทุกประการ

(เซ็นพระนาม) ดำรงราชานุภาพ
ประทับตราพระราชสีห์ใหญ่มาเป็นสำคัญ

สารบัญ
ข้อบังคับการปกครองหัวเมือง

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยตำแหน่งข้าราชการประจำเมือง

ข้อ ๑	กำหนดของทหัวเมือง	หน้า	๑๓๕
ข้อ ๒	ผู้ปกครองหัวเมือง	๑๑	๑๓๕
ข้อ ๓	ผู้ช่วยปกครองหัวเมือง	๑๑	๑๓๕
ข้อ ๔	ตำแหน่งผู้ว่าราชการเมือง	๑๑	๑๓๕
ข้อ ๕	ตำแหน่งกรรมการในท่าแพียบ	๑๑	๑๓๕
ข้อ ๖	ตำแหน่งกรรมการนอกท่าแพียบ	๑๑	๑๓๖
ข้อ ๗	ตำแหน่งรองกรรมการ	๑๑	๑๓๖
ข้อ ๘	ตำแหน่งเสมียนพนักงาน	๑๑	๑๓๖
ข้อ ๙	จางแก่หน้าท	๑๑	๑๓๗
ข้อ ๑๐	หน้าทกรรมการนอกท่าแพียบ	๑๑	๑๓๗
ข้อ ๑๑	ตราตำแหน่ง	๑๑	๑๓๗
ข้อ ๑๒	หน้าทผู้ว่าราชการเมือง	๑๑	๑๓๗
ข้อ ๑๓	อานาจผู้ว่าราชการเมือง	๑๑	๑๓๗
ข้อ ๑๔	ปลดแทนผู้ว่าราชการเมือง	๑๑	๑๓๗
ข้อ ๑๕	ยกพระมิตรแทนผู้ว่าราชการเมือง	๑๑	๑๔๐

๑๒๗

ข้อ	๑๖	หน้าที่เจ้าเมือง	หน้า	๓๕๐
ข้อ	๑๗	หน้าที่เจ้าเวียง	”	๓๕๐
ข้อ	๑๘	หน้าที่ปลัดแต่ดัด	”	๓๕๑
ข้อ	๑๙	หน้าที่ยกกระบัตรแต่แพง	”	๓๕๑
ข้อ	๒๐	หน้าที่ผู้ช่วยราชการแต่สุภุมตรา	”	๓๕๑
ข้อ	๒๑	หน้าที่พนักงานผู้น้อย	”	๓๕๒
ข้อ	๒๒	อำนาจกรมการผู้ใหญ่เหนือผู้น้อย	”	๓๕๒
ข้อ	๒๓	แทนกรมการแต่พนักงาน	”	๓๕๒
ข้อ	๒๔	ห้ามมิให้ท้าวภาษีอากร	”	๓๕๒
ข้อ	๒๕	ห้ามมิให้อาณวยการค้าขาย	”	๓๕๒
ข้อ	๒๖	ห้ามมิให้รับจ้าง	”	๓๕๓
ข้อ	๒๗	ทำราชการที่ศาลากลาง	”	๓๕๓
ข้อ	๒๘	ทำการนอกเวลา	”	๓๕๓
ข้อ	๒๙	ห้ามมิให้เอาการอื่นมาทำในศาลากลาง	”	๓๕๓
ข้อ	๓๐	ห้ามมิให้พาดมคพรรคพลเข้าไปในศาลากลาง	”	๓๕๔
ข้อ	๓๑	ประชุมปลัดษาราชการที่ศาลากลาง	”	๓๕๔

หมวดที่ ๒๐

ว่าด้วยการจดหมาย

ข้อ	๓๒	ตั้งรพจดหมายเป็นของหลวง	หน้า	๓๕๕
ข้อ	๓๓	ให้เก็บจดหมายไว้ที่ศาลากลาง	”	๓๕๕

ข้อ ๓๔	ห้ามมิให้ผู้อื่นอ่านจดหมายในศาลากลาง	หน้า ๓๔๕
ข้อ ๓๕	จดหมายต้องมิดชิดหรือวางรักษาไว้	” ๓๔๕
ข้อ ๓๖	ลักษณะจดหมาย ๓ อย่าง	” ๓๔๕
ข้อ ๓๗	ลักษณะผนึกจดหมายฉบับแต่เฉพาะคดี	” ๓๔๖
ข้อ ๓๘	ลักษณะเบ็ดเสร็จจดหมาย	” ๓๔๖
ข้อ ๓๙	ลักษณะรับจดหมาย	” ๓๔๗
ข้อ ๔๐	ลักษณะร่างจดหมาย	” ๓๔๗
ข้อ ๔๑	ให้จดหมายทราบดีของระดับ	” ๓๔๘
ข้อ ๔๒	ลักษณะที่หมายจดหมายนี้ไป	” ๓๔๘
ข้อ ๔๓	ลักษณะบัญชีสำเนา	” ๓๕๐
ข้อ ๔๔	เก็บใจความในสำเนา	” ๓๕๐
ข้อ ๔๕	หมายเลขสำเนา	” ๓๕๑
ข้อ ๔๖	ข้างถึงจดหมายเก่า	” ๓๕๑
ข้อ ๔๗	ลักษณะเก็บจดหมาย	” ๓๕๑
ข้อ ๔๘	เครื่องใช้ในการเขียนหนังสือ	” ๓๕๑
ข้อ ๔๙	ต้องคอยจดหมายในภายใน ๗ วัน	” ๓๕๑
ข้อ ๕๐	ตั้งชื่อแถบประทับตรา	” ๓๕๒

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยใบบอกรายงานแต่คำสั่ง

ข้อ ๕๓	ลักษณะใบบอกที่จะมีมติเห็นชอบ หรือบอกตรง เข้ามากรุงเทพฯ	หน้า ๓๕๒
--------	---	----------

ข้อ ๕๒	ลักษณะแจ้งใบบอก	หน้า ๓๕๓
ข้อ ๕๓	ลักษณะหมายคำตั้ง	๖ ๓๕๔
ข้อ ๕๔	ลักษณะรับเรื่องราว	๖ ๓๕๔
ข้อ ๕๕	ลักษณะตั้งเรื่องราว	๖ ๓๕๔
ข้อ ๕๖	จดหมายเหตุ	๖ ๓๕๕
ข้อ ๕๗	รายงานประจำเดือน	๖ ๓๕๕
ข้อ ๕๘	ลักษณะทำรายงานประจำปี	๖ ๓๕๕

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยตรวจการ

ข้อ ๕๙	ผู้จรรยาบรรณกรมการ ต้องเดินทางตรวจการไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐ วัน	หน้า ๓๕๘
ข้อ ๖๐	ลักษณะตรวจการ	๖ ๓๖๐
ข้อ ๖๑	บันทึกกำหนดเขตการเดินทางตรวจการ	๖ ๓๖๐
ข้อ ๖๒	ไปตรวจการในเขตตามเทศ	๖ ๓๖๑
ข้อ ๖๓	ลักษณะการที่ของตรวจการ	๖ ๓๖๑
ข้อ ๖๔	วิธีตรวจ	๖ ๓๖๓
ข้อ ๖๕	ลักษณะตรวจกันนั้นแต่ผู้ใหญ่บ้าน	๖ ๓๖๓
ข้อ ๖๖	ลักษณะตรวจอำเภอ	๖ ๓๖๔
ข้อ ๖๗	ลักษณะกรมการผู้ใหญ่ตรวจการ	๖ ๓๖๖
ข้อ ๖๘	วิธีเห็นเหตุการณ์ต่างเมือง	๖ ๓๖๖
ข้อ ๖๙	ลักษณะเบิกค่าเดินทาง	๖ ๓๖๗

หมวดที่ ๕
ว่าด้วยการตั้งตำแหน่งและการลา

ข้อ ๗๐	ทำบัญชีข้าราชการ	หน้า ๑๖๘
ข้อ ๗๑	ลักษณะรับคนเข้ารับราชการ	,, ๑๖๘
ข้อ ๗๒	คนต้องห้ามมิให้รับใ้รับราชการ	,, ๑๖๘
ข้อ ๗๓	หมายตั้งข้าราชการ	,, ๑๖๘
ข้อ ๗๔	หมายจำหน่ายข้าราชการ	,, ๑๖๘
ข้อ ๗๕	กำหนดคงแต่ตติงเงินเดือน	,, ๑๖๘
ข้อ ๗๖	ตั้งผู้แทนตำแหน่งว่าง	,, ๑๖๘
ข้อ ๗๗	ลักษณะลาด้วยกิจธุระของตน	,, ๑๗๐
ข้อ ๗๘	ลักษณะไปราชการต่างเมือง	,, ๑๗๐
ข้อ ๗๙	ลักษณะลารักษาดู	,, ๑๗๑
ข้อ ๘๐	ลักษณะลาตรวจราชการ	,, ๑๗๑
ข้อ ๘๑	ลักษณะลาออกจากราชการ	,, ๑๗๒
ข้อ ๘๒	ลาออกในเวลาราชการขาด	,, ๑๗๒
ข้อ ๘๓	ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อราชการ	,, ๑๗๒

หมวดที่ ๖
ว่าด้วยการรักษาพระอัยการ

ตอนที่ ๑
อำนาจพนักงาน

ข้อ ๘๔	ต้องทำการตามอนุมัติผู้ว่าราชการเมือง	หน้า ๑๗๓
ข้อ ๘๕	ให้ช่วยเหลือหรือผู้อื่นทำการแทนได้	,, ๑๗๓

ข้อ ๘๖	เกยวข้องไต่ทงความอาญาแถความแพง	หน้า ๓๗๓
ข้อ ๘๗	ไต่ดงนโจรผู้ร้ายไต่ พ้องโจรผู้ร้ายไต่	๓๗๕
	อตุทธวนค่าพิพากษาไต่	๓๗๕
ข้อ ๘๘	ขอทาดังทการแถพดระแถชอชอชอไต่	๓๗๕
ข้อ ๘๙	ขแรงกวางในควมแพงค่อค่อไต่	๓๗๕
	อตุทธวนค่าพิพากษาควมแพงไต่	๓๗๕

ตอนที่ ๒

ว่าด้วยหน้าที่ในความอาญาการสืบหลักฐานคดี

ข้อ ๙๐	ให้พนักงานรักษาท้องที่แจ้งเหตุขอพนักงานอัยการ	หน้า ๓๗๕
ข้อ ๙๑	ให้ผู้เห็นเหตุการแจ้งขอพนักงานอัยการ	๓๗๕
ข้อ ๙๒	พนักงานอัยการรู้เหตุขอรับสืบตั้งนเอาตัวคนร้าย	๓๗๕
ข้อ ๙๓	ลักษณะการสืบตั้งน	๓๗๖
ข้อ ๙๔	ตั้งจับตัวผู้ร้าย	๓๗๗

การไต่สวนก่อนส่งศาล

ข้อ ๙๕	ไต่ตั้งนเอาหลักฐานตามขอหา	หน้า ๓๗๗
ข้อ ๙๖	ไต่ตั้งนไม่ให้หลักฐาน	๓๗๗
ข้อ ๙๗	ไต่ตั้งนไต่หลักฐาน	๓๗๗
ข้อ ๙๘	ตั้งความค่อค่อ	๓๗๗

อำนาจความในศาล

ข้อ ๙๙	ว่าความในศาล	หน้า ๓๗๗
ข้อ ๓๐๐	อตุทธวนค่าพิพากษา	๓๗๗

ข้อ ๓๐๓ ตรวจสอบให้เป็นไปตามคำพิพากษา หน้า ๓๘๐

ตอนที่ ๓

ว่าด้วยหน้าที่ในความแพ่ง

- ข้อ ๓๐๒ ความแพ่งเกี่ยวกับประโยชน์ของรัฐบาล หรือ
ข้าราชการประโยชน์เกิดขึ้น ให้ศาลเรียกพนักงาน
รักษาพระอัยการไปฟัง หน้า ๓๘๐
- ข้อ ๓๐๓ พนักงานอัยการชี้แจงความเห็นแก่ศาลได้ ,, ๓๘๐
- ข้อ ๓๐๔ พนักงานอัยการขอตรวจคำพิพากษาได้ ,, ๓๘๑
- ข้อ ๓๐๕ พนักงานอัยการตรวจสอบให้เป็นไปตามคำพิพากษา ,, ๓๘๑

ตอนที่ ๔

ว่าด้วยหน้าที่เบงเสร็จ

- ข้อ ๓๐๖ พนักงานอัยการต้องยื่นรายงาน หน้า ๓๘๑
- ข้อ ๓๐๗ พนักงานอัยการมีหมาย ,, ๓๘๒
- ข้อ ๓๐๘ ความเกี่ยวแก่ศาลเมืองอื่น ,, ๓๘๓
- ข้อ ๓๐๙ ห้ามให้พนักงานอัยการรับว่าความเขตยศักดิ์ ,, ๓๘๓

หมวดที่ ๗

ว่าด้วยการโยธา

- ข้อ ๓๑๐ พนักงานโยธา หน้า ๓๘๓
- ข้อ ๓๑๑ ตำแหน่งโยธานการ ,, ๓๘๔
- ข้อ ๓๑๒ หน้าที่พนักงานโยธา ,, ๓๘๕

การรักษาสถาน

ขบ	๑๑๓ ความรับผิดชอบรักษาสถาน	หน้า	๑๘๕
ขบ	๑๑๔ ความรับผิดชอบรักษาของหลวง	,,	๑๘๕
ขบ	๑๑๕ โทษผู้ปล่อยให้สถานที่ของหลวงเสื่อมเสีย	,,	๑๘๕
ขบ	๑๑๖ พนักงานโยธาตรวจการรักษาสถาน	,,	๑๘๕
ขบ	๑๑๗ ซ่อมแซมสถานที่	,,	๑๘๖
ขบ	๑๑๘ แก้ ไร้อาคาร	,,	๑๘๖
ขบ	๑๑๙ งบประมาณเงินทำการซ่อมแซมแก้ ไร้อาคาร	,,	๑๘๖
ขบ	๑๒๐ ดัชนีตั้งให้ทำการซ่อมแซม	,,	๑๘๖
ขบ	๑๒๑ ดัชนีคณะกรรมการซ่อมแซมแก้รักษาสถาน	,,	๑๘๗

การทำนุบำรุงถนนหนทาง

ขบ	๑๒๒ อธิบายถนนหนทาง	หน้า	๑๘๗
ขบ	๑๒๓ อธิบายทำนุบำรุง	,,	๑๘๗
ขบ	๑๒๔ ดัชนีรักษาดูถนนหนทาง	,,	๑๘๗
ขบ	๑๒๕ ดัชนีทำนุบำรุงถนนหนทาง	,,	๑๘๗

การรักษาที่หลวงสำหรับสาธารณประโยชน์

ขบ	๑๒๖ อธิบายที่สาธารณประโยชน์	หน้า	๑๘๘
ขบ	๑๒๗ บกเขตที่หลวง	,,	๑๘๙
ขบ	๑๒๘ วัตถุประสงค์	,,	๑๘๙
ขบ	๑๒๙ วัตถุประสงค์แยกแยะ	,,	๑๘๙

ข้อ ๓๓๐	จัดทียอดเรือ	หน้า ๓๙๓
ข้อ ๓๓๓	จัดทียองดีดว	๖ ๓๙๓

หมวดที่ ๘

ว่าด้วยการศึกษา

ข้อ ๓๓๒	ให้มีโรงเรียนหลวงทุกเมือง	หน้า ๓๙๓
ข้อ ๓๓๓	ประโยชน์โรงเรียนหลวง	๖ ๓๙๕
ข้อ ๓๓๕	หน้าที่อาจารย์โรงเรียนหลวง	๖ ๓๙๕
ข้อ ๓๓๕	บำรุงการรสอนวิชาตามวัด	๖ ๓๙๕

ขอบังคับลักษณะการปกครองหัวเมือง
รัตนโกสินทรศก ๑๑๖

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยตำแหน่งข้าราชการประจำเมือง

กำหนดท้องที่หัวเมือง

ข้อ ๑ ท้องที่หลายอำเภอรวมกัน กำหนดเป็นหัวเมือง ๑ อนุ-
โตมตามลักษณะหัวเมืองชนกรุงเทพ ๖ ทุกฉนน

ข้อ ๓๓๐	จัดทจอตเรอ	หน้า ๓๙๓
ข้อ ๓๓๓	จัดทเตยงต็ดว	๖๖ ๓๙๓

หมวดที่ ๘

ว่าด้วยการศึกษา

ข้อ ๓๓๒	ให้มีโรงเรียนหลวงทุกเมือง	หน้า ๓๙๓
ข้อ ๓๓๓	ประโยชน์โรงเรียนหลวง	๖๖ ๓๙๕
ข้อ ๓๓๕	หน้าที่อาจารย์โรงเรียนหลวง	๖๖ ๓๙๕
ข้อ ๓๓๕	บำรุงการร่อนวิชาตามวัด	๖๖ ๓๙๕

ขอบังคับลักษณะการปกครองหัวเมือง
รัตนโกสินทรศก ๑๑๖

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยตำแหน่งข้าราชการประจำเมือง

กำหนดท้องที่หัวเมือง

ข้อ ๑ ท้องที่หลายอำเภอรวมกัน กำหนดเป็นหัวเมือง ๑ อนุ-
โตมตามลักษณะหัวเมืองชนกรุงเทพ ๖ ทุกฉนน

ผู้ปกครองหัวเมือง

ข้อ ๒ หัวเมือง ๑ มีผู้ว่าราชการเมืองเป็นผู้บังคับบัญชาการคน ๑ และมีกรมการเมืองประจำหน้าราชการต่าง ๆ แต่เป็นตบฤกษ์หรือมีจำนวนตามอัตรา ซึ่งจะได้อีกต่างออกไปข้างหน้า

ผู้ช่วยปกครองหัวเมือง

ข้อ ๓ ตำแหน่งกรมการเมืองต่างกันเป็น ๒ อย่าง อย่าง ๑ เรียกว่ากรมการเมืองในตำแหน่ง คือ ตำแหน่งปลัด ยกระบัตร์ ผู้ช่วยราชการ จัดเป็นกรมการเมือง ๓ ตำแหน่ง จำเมือง ดีดี แปง ศักมาตรา แต่ต่างระดับ จัดเป็นกรมการเมือง ๕ ตำแหน่ง อีกอย่าง ๑ เรียกว่ากรมการเมืองนอกตำแหน่ง คือผู้ซึ่งทรงคุณวุฒิ หรือเป็นศฤงคารในเมื่อนั้น ซึ่งได้มีบรรดาศักดิ์เป็นกรมการเมือง

ตำแหน่งผู้ว่าราชการเมือง

ข้อ ๔ ตำแหน่งผู้ว่าราชการเมือง เป็นตำแหน่งข้าราชการรับพระราชทานสัญญาบัตร เป็นพระยาหรือพระ แต่การที่เลือกสรรผลัดเปลี่ยนผู้ว่าราชการเมืองนั้น แต่จะทรงพระราชดำริเห็นสมควร

ตำแหน่งกรมการเมืองในตำแหน่ง

ข้อ ๕ ตำแหน่งกรมการเมืองในตำแหน่งนั้น ตำแหน่งปลัด ยกระบัตร์ และผู้ช่วยราชการเมือง ๓ ตำแหน่ง เป็นตำแหน่งข้าราชการรับพระราชทานสัญญาบัตรเป็นพระหรือหลวง การที่จะเลือกสรรผลัดเปลี่ยน

เป็นหน้าตงเด้นาบตี หนำความซนกราบบังคมทูลฯ คำแห่งจำเมือง
 ดีดีดี แพ่ง คุฎมาตรา แต่ด้าระเดซ ๕ คำแห่งนี้ เป็นคำแห่งรับ
 ประทวนตราเด้นาบตี รับพระบรมราชโองการตงเป็นทลวงหรือซุน
 แดการเดออกดีธรรมตดเปดยนน เป็นหน้าตงซำทลวงเทศำภิวัตดีวดี
 ราชการรมณฑล จะบอกเขำมายังเด้นาบตี

ตำแหน่งกรมการนอกทำเนียบ

ข้อ ๖ กรมการนอกทำเนียบนั้น จะเป็นตำแหน่งรับพระราชทาน
 สัญญาบัตรหรือรับประทวนตราเด้นาบตี แต่จะเป็นทลวงหรือทลวง
 หรือซุนตงใด ซำได้ระตามตมความแก่คนกรบ แดการที่จะเดออก
 ดีธรรมตดเปดยน กรมการพิเศษอน โดยตามซนทเด้นอกดีกรมการ
 ฬใหญ่ หรือกรมการในทำเนียบ ก็ซมเป้นอย่งเดยงกัน

ตำแหน่งรองกรมการ

ข้อ ๗ ซำราชการทลวงเมืองระองแต่ซนกรมการเมืองตงไป เรียกว
 ฎารองกรมการ เช่นตำแหน่งรองจำเมืองแต่ระองแพ่งเป้นตง คำ
 แห่งเหตุวณมบรรดาคักดีเป้นซนหรือทมน การที่จะเดออกดีธรรมตด
 เปดยน เป็นหน้าตงวำราชการเมืองจะนำเด้นอกดีซำทลวงเทศำ
 ภิวัต ๗ มีหมายตงใด

ตำแหน่งเสมียนพนักงาน

ข้อ ๘ ตำแหน่งเสมียนพนักงาน สำหรับรับราชการในหัวเมือง

ผู้ว่าราชการเมืองมีอำนาจที่จะเลือกสรรตั้งแต่ง แด่ผลคเปิดยื่นได้
โดยอนุมัติของข้าหลวงเทศาภิบาล

จำแนกหน้าที่

ข้อ ๕ ตำแหน่งผู้ว่าราชการเมือง เป็นผู้บังคับและรับผิดชอบใน
ราชการเมือง อันเป็นฝ่ายบริหารทั่วไป

มีตำแหน่งเจ้าเมืองเป็นประธานการสำหรับเมืองแต่ตำแหน่งจระเข
เป็นประธานการสำหรับจังหวัดเป็นผู้ช่วยจระ ในผู้ว่าราชการเมือง

ตำแหน่งปลัดเป็นผู้บังคับการมหาดไทยหัวเมืองแต่เป็นผู้แทนตัวผู้
ว่าราชการเมือง มีตำแหน่งผู้ช่วย

ตำแหน่งยกกระบัตรเป็นผู้บังคับการรักษาพระอัยการหัวเมือง มี
ตำแหน่งแพ่งเป็นผู้ช่วย ตำแหน่งผู้ช่วยราชการเป็นผู้จัดการเก็บผล
ประโยชน์แผ่นดิน มีตำแหน่งศุภมาศตราเป็นผู้ช่วย

หน้าที่กรมการนอกทำเนียบ

ข้อ ๑๐ ตำแหน่งกรมการนอกทำเนียบนั้น เป็นที่ปลุกยาราช-
การต่าง ๆ มการนครรวมบาทเป็นคน

ตราตำแหน่ง

ข้อ ๑๑ ให้มีตราตำแหน่งผู้ว่าราชการเมืองดวง ๑ ปลัดดวง ๑
ยกกระบัตรดวง ๑ ผู้ช่วยราชการดวง ๑ เจ้าเมืองดวง ๑ แด่บรรดากต-
หมายราชการในหน้าที่ตำแหน่งใด ให้ประทับตรารตำแหน่งนั้นกำกับ

หน้าที่ผู้ว่าราชการเมือง

ข้อ ๓๒ ตำแหน่งผู้ว่าราชการเมือง ซึ่งเป็นผู้บังคับการเมือง
ต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับและรับผิดชอบ ในราชการทุกอย่าง ในเมืองนั้น
เว้นแต่การพิพากษาคดี

(๒) เป็นผู้ตรวจตราว่ากล่าว ให้ราชการทั้งปวงที่ได้บังคับ
บัญชา ให้เป็นไปตามพระราชกำหนดกฎหมาย ตามที่องค์ราเดนาบดี
ในกรุงเทพฯ แลอนุมัติของข้าหลวงเทศาภิบาล

(๓) ตรวจตราแลระงับเหตุการความเดือดร้อนของราชการบ้าน
เมืองทั่วไป

(๔) รายงานข้อราชการบริบูรณ์ แลความเห็นการซึ่งควร
จัดทำบำรุง หรือแก้ไขความผิดของในบ้านเมือง คอข้าหลวง
เทศาภิบาล แลบอกเข้ามาให้เดนาบดีนำความกราบบังคมทูลฯ ตาม
ควรแก่ราชการ

(๕) เป็นผู้รับกิจธุระทุกข ของไพร่บ้านพลเมือง ตางพระนคร
พระภรรณ ในเมืองนั้น

(๖) เป็นผู้ตั้งแต่อนุญาตให้พนักงานชัยการพ้องความแผ่นดิน

อำนาจผู้ว่าราชการเมือง

ข้อ ๓๓ ผู้ว่าราชการเมืองมีอำนาจเหล่านี้ คือ

(๑) มีอำนาจบังคับบัญชากรมการผู้ใหญ่ผู้น้อย แลอาณา
ประชาราษฎร์ได้ตามกฎหมายตลอดไปในเมืองนั้น

(๒) มีอำนาจที่จะถอดถอนแต่งตั้งเปลี่ยนข้าราชการที่ผู้ว่าราชการเมืองมีอำนาจแต่งตั้งได้ โดยตำแหน่ง

(๓) มีอำนาจที่จะยกกรรมการคนหนึ่งคนใด ซึ่งเสด็จมาตั้งหรือขาดวงเทศาภิบาลตงนั้น เอาตัวออกจากอำนาจแต่งตั้งได้ในคราวใด แต่อำนาจที่ว่าในอันนั้น ให้ใช้ได้เฉพาะในเหตุการเป็นปัจจุบัน ซึ่งจะขออนุญาตก่อนไม่ทันประโยชน์ราชการ แต่เมื่อได้เอาออกแล้วต้องบอกไปยังข้าหลวงหรือเสด็จมาตั้งได้ตั้ง แต่ภายใน ๗ วัน

(๔) มีอำนาจที่จะปรับ หรือลดเงินเดือนกรรมการผู้ใหญ่ผู้น้อย ซึ่งไม่เป็นใจต่อราชการหรือไม่ทำการตามคำสั่งหัวหน้าของตน

(๕) เมื่อมีเหตุการเป็นปัจจุบันที่ตนเกิดขึ้น แลยังไม่มียกเลิกทางปฏิบัติปรากฏอยู่แต่ก่อน แลจะขอคำสั่งไม่ทันประโยชน์ของราชการ ผู้ว่าราชการเมืองมีอำนาจที่จะจัดการแต่งตั้งการนั้นให้เป็นไปตามทางที่คิดเห็นว่าเป็นอย่างดีที่สุด

ปลัดแทนผู้ว่าราชการเมือง

ข้อ ๑๕ ตำแหน่งปลัดเป็นผู้แทนในเวลาผู้ว่าราชการเมืองไม่อยู่หรือมาทำการตามหน้าที่ไม่ได้ แต่การที่จะแทนนั้น ถ้าหากว่ามีใช้เวลาดำเนินการผู้ว่าราชการเมืองว่าง ควรที่ปลัดจะปฏิบัติดังนี้ คือ

(๑) บังคับแต่งตั้งราชการตามอนุมัติ แลบันทึกทางผู้ว่าราชการเมืองปฏิบัติตาม

(๒) ควรหรือแต่แจ้งขอราชการเมืองให้ผู้ว่าราชการเมืองทราบเสมอ

(๓) คือเป็นการปัจจุบันทันด่วนไม่มีบันทึกแบบอย่าง แดงจะหา
หรือไม่มีพระราชกฤษฎีกา จึงตั้งแต่งตั้งการไปตามที่คิดเห็นว่าเป็นอย่างดีที่สุด

ยกกระบัตรแทนผู้ว่าราชการเมือง

ข้อ ๑๕ ถ้าปิดตจจะว่าราชการแทนผู้ว่าราชการเมืองไม่ได้ ให้
ยกกระบัตรได้ว่าควรแทน

หน้าที่เจ้าเมือง

ข้อ ๑๖ หน้าที่เจ้าเมือง ผู้เป็น ตำแหน่ง เดชานุการ สำหรับเมือง
นน คือ

- (๑) เป็นพนักงานรับสั่งจกหมายในราชการเมือง
- (๒) เป็นพนักงานทำบาญชี แดเก็บรักษาจดหมายในราชการ
สำหรับเมือง
- (๓) เป็นพนักงานจดหมายเหตุในราชการเมือง แดการที่ปดึกษา
ในทอวการเมือง
- (๔) เป็นพนักงานทำบาญชีหมายแดเขียนคำถึงผู้ว่าราชการเมือง
- (๕) เป็นผู้ถือบาญชี แด ว่ากล่าว เตมีนพนักงานทงนการ
การโรงทมหน้าททำการในคำตาดกต่าง

หน้าที่สวาระเลข

ข้อ ๑๗ หน้าที่สวาระเลขเป็นตำแหน่ง เดชานุการ สำหรับตัวผู้ว่า
ราชการเมืองนน

- (๑) เป็นผู้ช่วยราชการ เสนาะตัวผู้ว่าราชการเมือง
- (๒) เป็นผู้ช่วยผู้แทนเจ้าเมือง

หน้าที่ปลัดแต่สด

- ข้อ ๑๘ หน้าที่มหาดไทยเมืองซึ่งอยู่ในตำแหน่งปลัดแต่สดดังนี้
- (๑) บังคับข้าราชการนบปกครองท้องถิ่น
 - (๒) การทำสำมะโนครัว
 - (๓) การโยธา
 - (๔) การพาหะนะ
 - (๕) ขบวนการ

หน้าที่ยกระบัตรแลแพ่ง

- ข้อ ๑๙ หน้าที่ผู้รักษาพระอัยการ ซึ่งอยู่ในตำแหน่งยกระบัตร
แต่แพ่งนั้น
- (๑) การไต่สวนจับโจรผู้ร้าย
 - (๒) การฟ้องแฉว่าความแผ่นดิน

หน้าที่ผู้ช่วยราชการแลศกมัตรา

- ข้อ ๒๐ หน้าที่ผู้รักษาฉดประโยชน์แผ่นดินซึ่งอยู่ในตำแหน่งผู้
ช่วยราชการแลศกมัตราฉน
- (๑) จัดการเก็บภาษีอากร
 - (๒) จัดการคลังเมือง

หน้าที่พนักงานผู้น้อย

ข้อ ๒๓ กรมการผู้น้อยแต่เดิมพนักงานมีตำแหน่งอยู่ในพนักงานใด อยู่ในบังคับบัญชาแต่รับราชการตามคำสั่งหัวหน้าในพนักงานนั้น ๆ

อำนาจกรมการผู้ใหญ่เหนือผู้น้อย

ข้อ ๒๒ ถ้ากรมการผู้น้อยแต่เดิมพนักงานไม่เป็นใจต่อราชการ หรือไม่ทำการตามคำสั่ง ให้หัวหน้าในพนักงานนั้น ๆ นำความขึ้นเด่นขอผู้ว่าราชการเมือง ให้ปรับใหม่แต่ทำโทษตามสมควร

แทนกรมการแต่พนักงาน

ข้อ ๒๓ ถ้ากรมการผู้ใหญ่ผู้น้อยตำแหน่งใดทำราชการในหน้าที่ไม่ได้ ให้ผู้รองลงไปได้เป็นผู้แทนโดยตำแหน่ง เว้นแต่เมื่อผู้ว่าราชการเมืองเห็นสมควรจะให้ผู้หนึ่งผู้ใดแทน ด้วยเหตุผลเพื่อประโยชน์ของราชการก็ทำได้

ห้ามมิให้ตักภาษีอากร

ข้อ ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ว่าราชการเมืองกรมการซึ่งมีตำแหน่งรับเงินเดือน รับทำภาษีอากร หรือเข่งเห็นสมควรให้รับทำภาษีอากร หรือทอดรวงทุนและหยิบยืมเงินเจ้าภาษีอากรในเมืองนั้น

ห้ามมิให้อำนวยการค้าขาย

ข้อ ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ว่าราชการเมืองกรมการ ซึ่งมีตำแหน่งรับเงินเดือน เป็นผู้อนุญาตและจัดการค้าขายอย่างหนึ่งอย่างใด

ห้ามมิให้รับจ้างผู้อื่น

ข้อ ๒๖ ห้ามมิให้กรรมการผู้ช่วยแต่เดิมนพนักงาน เป็นลูกจ้างรับทำการให้ผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตของผู้ว่าราชการเมือง

ข้าราชการที่ศาลากลาง

ข้อ ๒๗ ทุก ๆ เมืองให้ มีศาลากลางเป็นที่สำหรับข้าราชการเมือง แต่ให้ผู้ว่าราชการเมืองกรมการผู้ใหญ่ผู้ช่วยเดิมนพนักงาน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ราชการเมือง บรรดาไม่จำเป็นต้องไปทำราชการระทุกอน เพราะเหตุหรือประเภทของกรรทพทานน์ พร้อมกันมาทำราชการ ศาลากลาง แต่เวลา & โมงเช้าจนเจดาม้าย & โมงทุกอัน เว้นแต่วันพระแแต่วันนักขัตฤกษ์ ที่หยุดทำการ

ทำการนอกเวลา

ข้อ ๒๘ ถ้าหากว่าเป็นเวลาข้าราชการดึกเดิน หรือมีราชการค้างอยู่หมอก ผู้ว่าราชการเมืองจะมีคำสั่งให้กรรมการเดิมนพนักงานทำการไปแต่เช้า หรือจนเย็นศาลากลางจนเป็นครั้งเป็นคราว เพื่อประโยชน์ของราชการก็ได้

ห้ามมิให้เอากรอื่นมาทำในศาลากลาง

ข้อ ๒๙ ห้ามมิให้สมันผู้ใด เอากรอื่นซึ่งมิใช่ราชการในหน้าที่มาทำในศาลากลาง หรือเอาราชการซึ่งต้องทำในศาลากลางไปที่อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตของผู้ว่าราชการเมือง

ห้ามมิให้พาส้มัคพรรคพวกเข้าไปในศาลากลาง

ข้อ ๓๐ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดพาส้มัคพรรคพวกเข้าไปปะปนในที่ทำการ แต่ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีได้รับอนุญาตของผู้อำนวยการเมือง เข้าไปเกี่ยวข้องทำการที่ศาลากลาง

ประชุมปลุกยาราชการที่ศาลากลาง

ข้อ ๓๑ ให้ผู้อำนวยการเมือง แต่ปลัดยกกระบัตร์ผู้ช่วยราชการประชุมพร้อมกันณศาลากลาง เพื่อปลุกยาราชการเมืองตอกันจงแจ้งๆ การประชุมนี้ ถ้าไม่มีเหตุการอย่างใดหรือสมควรประชุมทุกวัน พนักงานใดมีราชการอย่างใด ให้นำมาเสนอผู้อำนวยการเมืองในที่ประชุม การที่ควรจะได้ตามหรือจะจัดจะทำประการใด ก็จะได้ปลุกยาราชการให้ตกลงกันในที่ประชุมนี้ให้แล้วเสร็จตลอดไป อนึ่งในการประชุมเช่นนี้ หน้าที่ตำแหน่งจำเมืองเป็นผู้จัดหมายเหตุการที่ปลุกยารแต่ทำบาญชีรายการที่ไปปลุกยาร

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยการจดหมาย

สรรพจดหมายเป็นของหลวง

ข้อ ๓๒ บรรดาจดหมายในราชการที่ร่างเขียนขึ้นในศาลากลาง

๔๔ ผู้ใดจะ
กต หรือมาแต่ทอนกต นับว่าเป็นของหลวง เพราะฉะนั้นผู้ใดจะ
เขากระต่ายจดหมายไปโดยไม่ได้รับอนุญาตของผู้อำนวยการเมือง ซึ่ง
เป็นผู้รับผิดชอบรักษาราชการนั้นแล้ว ชื่อว่าผิดของหลวง แต่ต้อง
ระวางโทษเด่นชัดของหลวง

ให้เก็บจดหมายไว้ในศาลากลาง

ข้อ ๓๓ บรรดาจดหมายในราชการสำหรับเมืองถึงจะเปิดผนึก
ผู้ว่าราชการเมืองแต่กรมการกต จดหมายเหล่านี้ต้องเก็บรักษาไว้ใน
ในศาลากลาง แต่ตั้งคอกเก็บอยู่ตามรับตำแหน่งใหม่ให้รักษาไว้สำหรับ
เมืองสืบต่อไป

ห้ามมิให้ผู้อื่นจดหมายในศาลากลาง

ข้อ ๓๔ ผู้หนึ่งผู้ใดไม่มีอำนาจจะไปอ่านจดหมายในราชการที่
เก็บรักษาไว้ในศาลากลาง เว้นแต่ผู้มีตำแหน่งแต่หน้าท ราชการ
ควรจะทรงความนับ แต่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตของผู้ว่าราชการเมือง

จดหมายต้องมีต้นหรือร่างรักษาไว้

ข้อ ๓๕ บรรดาจดหมายที่มีมาไว้ในราชการเมือง ต้องมีต้น
หรือร่างรักษาไว้ในศาลากลางทุกฉบับ

ลักษณะจดหมายสามอย่าง

ข้อ ๓๖ ลักษณะจดหมายที่มีไปนั้น ต่างกันเป็น ๓ อย่าง คือ

จดหมายในราชการ

(๑) จดหมายในราชการ เช่นบัตรหมาย แถบใบบอกรายงาน เหตุการ หรือตอบขแจ้งราชการ เป็นกรไม่จำเป้นต้องมีคบัง

จดหมายลับ

(๒) จดหมายลับ คือจดหมายมีเพือจะแจ้งความ หรืออธิบาย ความอย่างใด ซึ่งจะกล่าว ไปในจดหมายทวงราชการ ไม่สมควร เพราะข้อความเหล่านั้น ไม่ควรเปิดเผย หรือจะไม่เป็นประโยชน์แก่ ราชการเป้นต้น จดหมายลับเช่นนี้เป็นของศอรวร ได้แต่กรมการผู้ใหญ่

จดหมายเฉพาะตัว

(๓) จดหมายเฉพาะตัว คือจดหมายราชการสำคัญ หรือ ความที่จะกล่าว ในจดหมายนั้นไม่ประสงค์จะให้แพร่พรายไปแก่ผู้อื่น นอกจากผู้ทมิไป แต่ผู้ใดรับ

จดหมายทง ๓ ลักษณะนี้จะควรมีย่างใด ให้ผู้ว่าราชการเมือง พิศระหัดความควรแก่ราชการ

ลักษณะพนักจดหมายลับแลเฉพาะตัว

ข้อ ๓๗ จดหมายลับแลจดหมายเฉพาะตัวนั้นควรเข้าของพนัก ๒ ชั้น ดังกัดังของชนอกอย่างจดหมายดำมัญ แต่ดังของชั้นใน ต้องเขียนคำว่า (ลับ) หรือ (เฉพาะตัว) เต็มดังให้เป้นดังเกิด

ลักษณะเปิดพนักจดหมาย

ข้อ ๓๘ จดหมายทนมมายงผู้ว่าราชการเมืองแต่ทอนนั้น ถ้าเป้น

จดหมายทางราชการแต่จดหมายลับมัญญ์ ผู้ว่าราชการเมืองจะเปิดผนึก
เอง หรือจะให้กรมการเปิดผนึกก็ได้ แต่จดหมายลับแต่จดหมาย
เฉพาะต่อนั้น ควรผู้ว่าราชการเมืองจะเปิดผนึกเอง แต่จดหมายลับนั้น
แม้ผู้ว่าราชการเมืองเห็นสมควรจะให้กรมการทราบด้วยก็ได้ แต่จ
จดหมายเฉพาะต่อนั้นผู้ว่าราชการเมืองควรรู้แต่ผู้เดียว การที่จะควร
ปกปิดข้อราชการลับประการใด อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการ
การเมือง

ลักษณะรับจดหมาย

ข้อ ๓๗ จดหมายในราชการเมืองแต่เรื่องราวของมผู้ส่งมา หรือ
มายนัยของตัวอักษรเมืองนั้น โทนิกการนำตั้งจำเมือง ถ้าเป็นจดหมายลับ
หรือเฉพาะตัว ให้จำเมืองนำตั้งผู้ มขอ ซึ่งจดหมายมาถึงนทงผนึก
ถ้าเป็นจดหมายทางราชการสามัญ ให้จำเมืองเปิดผนึกลงบาญช้แล้ว
เป็นราชการในพนักงานใด ให้ตั้งต้นจดหมายนั้นไปยังกรมการผู้ ใหญ่
ผู้เป็นหัวหน้าในพนักงานนั้นๆ แต่ให้จำเมืองนำบาญช้ขึ้นขึ้นต้นขอตั้ง
ผู้ว่าราชการเมืองให้ทราบทุก ๆ วัน

ลักษณะร่างจดหมาย

ข้อ ๔๐ เมื่อกรมการผู้ ใหญ่นำจดหมายขึ้นต้นขอตั้งผู้ว่าราชการ
เมือง แต่ผู้ว่าราชการเมืองได้ มีคำสั่งให้มจดหมายตอบ หรือตั้งไป
ที่ใดประการใด ก็เป็นหน้าที่ของกรมการนั้นจะรับคำสั่งร่าง แต่ให้
เขียนจดหมายที่จะมีไปนั้นจนได้ลงตามข้อประตบตราเสร็จแล้ว มอบ

ให้เจ้าเมืองตงบาญซีแจ้งจัดตั้งไป แต่ถ้าหากว่าเป็นการต้อน กรมการ
ผู้ใหญ่เจ้าพนักงานจะรับจัดตั้งไปเองก็ได้ แต่ตั้งแล้วต้องบอกให้
เจ้าเมืองตงบาญซีไว้ จดหมายฉบับแจ้งจดหมายเฉพาะตัวเมื่อใดก็ตาม
ใด ให้เขามณฑลของจีนในให้เสร็จแจ้งแจ้งบอกบาญซีทงจาเมือง แต่
ให้จัดตั้งไป

ให้จดหมายการเรื่องละฉับ

ข้อ ๕๓ จดหมายทมิไปแต่ทงการเมืองนั้น การเรื่อง๑ควรทำ
เป็นจดหมายฉบับ ๓ ไม่ควรจะเอาการหลายเรื่องรวมไป ในจดหมาย
ฉบับเดียว

ลักษณะทหมายจดหมายมีไป

ข้อ ๕๔ บรรดาจดหมายทมิไป แต่ทงการเมืองต้องมทหมาย
เหล่านี้ คือ

ทเลข

(๓) ต้องมีทเลขหมายประจำจดหมายทุกฉบับ ทเลขนี้ให้ตั้ง
แต่มีใหม่ฉบับเรียงคือไปจนถึงนี้

ทาเรื่อง

(๒) ต้องบอกเรื่องของจดหมายนั้นไว้ ให้เลขประจำจดหมาย
แต่การทคบอกเรื่องนการเรื่องใด แม้ต้องมจดหมายหลายคราวต่อๆ

กันไป ก็ให้จดชื่อเรื่องนั้นอย่างเดียวกันจนกว่าจะยุติกันของมรดก
หมายในเรื่องนั้น

ที่เขียน

(๓) ต้องบอกตำแหน่งที่เขียนจดหมาย คือ จดหมายนั้นทำที่
ศาลากลางเมืองใด ก็ให้เขียนบอกไว้ หรือถ้าจดหมายไปอยู่ที่
ใดจะเขียนจดหมายก็ต่อจดแห่งที่ทราบตนบอกไว้ด้วย

วันเดือนปี

(๔) ต้องลงวันเดือนแ่ก่กที่จดหมายนั้น

จำนวนสำเนา

(๕) ถ้าตั้งสำเนาจดหมายต่าง ๆ กับจดหมายนั้นก็ครบ คดีของคดี
ตรงใดบอกเรื่องว่าสำเนาเท่าอันฉบับ

แบ่งหน้ากระดาษ

(๖) ให้แบ่งหน้ากระดาษ ๓ ส่วน ให้เขียน ๒ ส่วน ไว้
ข้างหัวบันทึคดีส่วน ๓

หมายเลขหัวข้อ

(๗) ให้หมายเลขเรียงต่อกัน ทุกหัวข้อจดหมาย

บอกชนิดจดหมาย

(๘) ถ้าจดหมายเป็นจดหมายลับ หรือจดหมายเฉพาะตัว ให้เขียนคำว่า (ลับ) หรือคำว่า (เฉพาะตัว) ไว้บนหลังที่เลข

หมายเลขหน้ากระดาษ

(๙) ถ้าจดหมายเกินกว่า ๕ หน้ากระดาษให้หมายเลขตรงมุมบนข้างขวามือบอกหน้าคือกันไป

ลักษณะบัญชีสำเนา

ข้อ ๕๓ ถ้าเนาที่ส่งกับจดหมายนั้น ถ้าเกินกว่า ๓ ฉบับ ให้ทำบัญชีสำเนาส่งไปด้วยใบ ๑ ถ้าไม่ถึง ๓ ฉบับ ให้เขียนบัญชีสำเนาไปในท้ายจดหมายภายใต้ที่ตรงตงชื่อ แต่บัญชีสำเนานั้นต้องมีความชัดเจน คือ

(๑) บอกเลขสำเนาฉบับที่ ๑ ถึง ๒ เรียงกันไป แต่บอกชนิดจดหมาย

(๒) สำเนาเป็นจดหมายของใคร

(๓) เขียนมาจากที่ไหน

(๔) ลงวันเดือนปีใด

(๕) ถึงผู้ใด

(๖) ใจความว่ากระไร ใจความนั้นจดอย่างย่อที่สุด

เก็บใจความในสำเนา

ข้อ ๕๔ จดหมายที่นำส่งสำเนา จดหมายต่าง ๆ นั้น ต้องเก็บใจความที่สำคัญของสำเนาเขาลงในต้นจดหมายด้วย

หมายเลขสำเนา

ข้อ ๕๕ ในสำเนาทุกฉบับ ให้เขียนบอกไว้ข้างบนว่า สำเนา
ถึงกับจดหมายเหตุนั้น ๆ

อ้างอิงจดหมายเหตุ

ข้อ ๕๖ ถ้าจะอ้างอิงจดหมายฉบับใด ที่ได้มีไปแล้วแต่ก่อน
ให้อ้างถึงเลขแฉ่งที่ตั้งในจดหมายนั้นด้วย

ลักษณะเก็บจดหมาย

ข้อ ๕๗ จดหมายต่าง ๆ ต้องเรียบเรียงเก็บรวมได้เป็นเรื่อง ๆ
คือ การเรียงไตไต มีจดหมายไปมากฉบับ ให้เอาต้นจดหมายทั้งหมด
แต่ร่างจดหมายหมดไปเรียบเรียงตามลำดับ เก็บรวมได้เป็นเรื่อง ๆ
แต่ให้มีบัญชีจดหมายในเรื่องนั้นคิดไว้ข้างหน้า แต่ต้องมีบัญชีเรื่อง
จดหมายต่าง ๆ ที่ติดารวางหมายบอกชื่อเรื่อง แต่ตัดเก็บจดไว้ใน
บัญชีนั้น สำหรับจะไตตรวจเมื่อเวลาจะต้องการค้นหัยบจดหมาย
เรื่องไตไตให้ ได้ โดยง่าย

เครื่องใช้ ในการเขียนหนังสือ

ข้อ ๕๘ จำเมืองเป็นพนักงานรักษาเครื่องใช้ ในการเขียนหนังสือ
ในราชการเมือง แต่เป็นพนักงานที่จะจ่ายเครื่องใช้ เหล่านั้นแก่พนักงาน
ต่าง ๆ ตามสมควรแก่ราชการ ในการนจำเมืองต้องทำบัญชีไว้
เป็นหลักฐาน ให้รู้ว่าจ่ายของอย่างใดแก่พนักงานใดแห่งใดเท่าใด

ต้องตอบจดหมายภายใน ๗ วัน

ข้อ ๕๙ จดหมายที่จะต้องตอบนั้น ต้องตอบโดยอย่างรวดเร็วที่สุด

ที่จะพึงทำได้ การที่เก็บเอาจดหมายที่จะต้องตอบหนึ่งไว้ไปด่าๆ โดยไม่จำเป็น แม้แต่วันเดียว ชื่อว่าเป็นความผิด การที่จะตอบจดหมายนั้น แม้ถึงอย่างไร ก็ต้องตอบแต่ภายใน ๗ วัน โดยจะตอบไม่เสร็จสิ้นความได้ ก็ต้องตอบไปชั้น ๑ บอกว่าติดอยู่เพราะเหตุนี้ๆ และต่อเมื่อมันจึงจะตอบได้

ลงชื่อแลประทับตรา

ข้อ ๕๐ จดหมายมีใบในตำแหน่ง แลหน้าทราบดีควรต้องขอ
แลประทับตราตำแหน่งด้วย ถ้าการที่จดหมายไปนั้น เป็นเนื้อเห็น
ซึ่งผู้ว่าราชการเมืองได้ปลุกษาหาหรือพร้อมด้วยกรมการผู้ใหญ่ จะ
ให้กรมการเหล่านั้นลงชื่อประทับตราด้วยก็ได้

หมวดที่ ๓๐

ว่าด้วยใบบอกรายงานแลคำสั่ง

ลักษณะใบบอกที่จะมีถึงเทศาภิบาลหรือบอกตรงเข้ามากรุงเทพฯ

ข้อ ๕๑ การที่จะบอกรายงาน หรือบอกหารือในข้อราชการ
ให้มีใบบอกไปยังข้าหลวงเทศาภิบาลทุกอย่าง ให้ผู้ว่าราชการเมือง
มีใบบอกตรงเข้ามายังเสนาบดี เจ้ากระทรวงในกรุงเทพฯ แต่ในการ
เหล่านี้ คือ

(๑) ในการที่ไม่เกี่ยวข้องมณฑลคือในการ ถวายพระราชกุศล
เป็นต้น

- (๒) ในการที่ใด นทของตราตั้งไปโดยเฉพาะแก่เมืองนั้น ๆ
- (๓) ในการที่ใด คือรายงานเหตุการณ์แปลกปลาดตกเกิดขึ้น เช่น เหตุโจรผู้ร้าย เป็นต้น
- (๔) ในการอย่างใดใด ซึ่งผู้ว่าราชการเมืองเห็นว่าจะบอกไปยังข้าหลวงเทศาภิบาลก่อน จะไม่ทันที่วงที่ หรือจะเลื่อมเดียวประโยชน์ของราชการจะมีใบบอกเข้าไปยังกรุงเทพฯ หรือจดหมายไปเมืองอื่นก่อนก็ได้

แต่การที่ผู้ว่าราชการเมืองได้รับคำสั่งหรือขอคำสั่งจากต่างเมือง หรือบอกไปต่างเมืองก่อนที่ได้รับคำสั่งจากข้าหลวงเทศาภิบาล หรือก่อนที่ตนออกไปให้ข้าหลวงเทศาภิบาลทราบเช่นนี้แล้ว ต้องแจ้งให้ข้าหลวงเทศาภิบาลทราบโดยเร็ว แต่ความที่เข้ามาในข้อนี้ให้เข้าใจว่า ไม่เกี่ยวแก่การที่จะมีจดหมายเฉพาะตัว

ลักษณะแจ้งใบบอก

ข้อ ๕๒ ลักษณะแจ้งใบบอกหรือราชการนั้น ควรแบ่งความเป็น ๓ ตอน คือตอนต้นเหตุการหรือต้นเรื่องที่มี ตอนกลางเป็นข้อวินิจฉัยของผู้ว่าราชการเมือง หรือความที่ได้ปรึกษาหารือ เห็นว่าการนั้นเป็นเพราะอย่างนั้น ๆ อาจจะมีติงเลื่อมเดียวอย่างนั้น ๆ แลทางที่จะจัดได้ มีอยู่อย่างนั้น ๆ ตอนท้ายยุติความเห็น ซึ่งเป็นอย่างที่สุด เห็นว่าควรจะทำอย่างนั้น ๆ ให้พึงเข้าใจเดิมขอว่า ความรู้ความเห็นของผู้ว่าราชการเมือง หรือกรมการผู้อยู่ใกล้ แลการในท้องถิ่นเป็นดัง สำคัญอย่างที่สุด จะเป็นหลัก แก่การวินิจฉัย ของข้า-

หลวงเทศาภิบาล หรือเสนาบดีเจ้ากระทรวง เพราะฉนั้นขอราชการ
อย่างใดที่จะหาขอ ควรแจ้งเนื้อเห็นของผู้นั้นด้วย

ลักษณะหมายคำสั่ง

ข้อ ๕๖ บุตรหมายที่จะมีไปตามเจ้าพนักงานในเมืองนั้น ถ้าเป็น
การในแพนทิด ผู้ว่าราชการเมืองจะให้กรมการ ผู้ใหญ่ในแพนทิด
ราชการนั้นรับคำสั่งหมายไปก็ได้ ถ้าเป็นการในศาลากลางควรให้
จำเมืองรับคำสั่ง บุตรหมายคำสั่งเหตุอันกรมการผู้รับคำสั่งของนำ
ร่างขึ้นเสนอให้ผู้ว่าราชการเมืองลงนามไว้ในร่างนั้น

ลักษณะรับเรื่องราว

ข้อ ๕๗ เรื่องราวซึ่งมีผู้ยื่นต่อผู้ว่าราชการเมือง จะเป็นเรื่อง
ราวของเอกชนคดี หรือบริษัทคดี ควรรับได้ พิจารณา ถ้าเป็นการ
ร้องทุกข์หรือขอความอนุเคราะห์ ซึ่งอยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการเมือง
จะช่วยปลดปล่อยของทุกข์ร้อนหรืออุปการะได้ ก็ให้กระทำการตามควร
ถ้าเป็นการเหตุอื่นกำลังแต่อำนาจผู้ว่าราชการเมืองจะทำได้ ก็ให้ชี้แจง
ข้อความไปยังเจ้าหลวงเทศาภิบาล

ลักษณะส่งเรื่องราว

ข้อ ๕๘ ถ้ามีผู้ยื่นเรื่องราวต่อผู้ว่าราชการเมืองให้นำเสนอต่อเจ้า
หลวงเทศาภิบาลคดี หรือให้บอกส่งเข้ามากรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการ
เมืองส่งไปตามประสงค์ แต่ให้บอกความรู้ ความเห็น ของผู้ว่า
ราชการเมืองในการเมืองนั้นไปพร้อมกันเรื่องราวด้วย

จดหมายเหตุ

ข้อ ๕๐ เป็นหน้าที่ของเจ้าเมืองจะต้องจดหมายเหตุรายงานการที่ได้ปลุกชากรในศาลากลาง แลจดหมายเหตุนี้ให้ตทุกคราวประชุมปลุกชากรหรือราชการ แต่ให้ผูประมุขตั้งชื่อไว้เป็นสำคัญ

รายงานประจำเดือน

ข้อ ๕๑ ต้นเดือนหนึ่ง ให้ผู้ราชการเมืองส่งรายงานราชการเมืองตชชาหลวงเทศำภิบาลครั้ง ๑ รายงานนี้ต้องส่งภายในฉันทชาหลวงเทศำภิบาลจะกำหนดให้

ลักษณะทำรายงานประจำปี

ข้อ ๕๒ เมื่อดั้นให้ผู้ราชการเมืองทำรายงานราชการประจำปียื่นต่อชาหลวงเทศำภิบาล เพื่อได้บอกเข่ามากรวมบังคับมณฑล แลลงพิมพ์ไว้เป็นจดหมายเหตุราชการมณฑลครั้ง แลรายงานประจำเดือนนั้นให้วางระเบียบเป็น ๓ ตอน คือ

เกียใจความขแจ้งในเบื้องต้น

ตอนที่ ๑ คำอธิบายเบื้องต้น คือ บอกเหตุการพิเศษซึ่งมีในบั้นนั้นแลเกียใจความตทุกหมวดคในรายงานเรียบเรียงไว้โดยย่อ

รายงานราชการพิศดาร

ตอนที่ ๒ รายงานข้อราชการที่ไตจตแต่ได้มีมาในบั้นนั้นโดยพิศดาร แลรายงานข้อราชการนี้ให้เรียบเรียงแบ่งเป็น ๑๐ หมวด คือ

ว่าด้วยตำแหน่งราชการ

หมวดที่ ๓ ว่าด้วยตำแหน่งราชการ คือ ลักษณะการปกครอง
แต่ตำแหน่งหน้าตาราในราชการในเมืองนั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงประการ
ใดบ้าง ทั้งราชการซึ่งมีตำแหน่งในเมืองนั้นได้เปลี่ยนแปลงแต่
ตำแหน่งอย่างใดบ้าง แต่มีผลในราชการเช่นอย่างใดบ้าง

ว่าด้วยสามโนครวิ

หมวดที่ ๒ ว่าด้วยสามโนครวิ คือ ในอันที่จำนวนผู้คนพลเมือง
สัตว์พาหุระ เกิดตายแต่ไปมาเทียบกับปีก่อนหน้าจำนวนเท่าใด จำนวน
บ้านเรือนเรือแพยานพาหุระ เทียบกับปีก่อนหน้าจำนวนเท่าใด แต่มาก
ขึ้น หรือน้อยลงเท่าใด ทั้งความเห็น ของผู้ว่าราชการเมืองในเหตุที่
เปลี่ยนแปลงนั้น

ว่าด้วยคดี

หมวดที่ ๓ ว่าด้วยคดี คือ ในบทแล้วมานั้นเกิดโจรผู้ร้ายอย่าง
ใด ก็ร้องกราย ใดต่อผู้ร้ายกราย ใดต่อผู้ร้ายกราย ใดจัดการ
ปรามปรามโจรผู้ร้ายอย่างไร เทียบกับปีก่อน การโจรผู้ร้ายมากขึ้น
หรือน้อยลง แต่เป็นด้วยเหตุใด อนึ่งความในโรงศาลนั้น มีความ
อย่างไร เท่าใด ศาลได้ชำระแล้วไปเท่าใด ค้างอยู่เท่าใด เทียบ
กับจำนวนปีก่อนสักนั้นอย่างไร ด้วยเหตุไร

ว่าด้วยที่ดิน

หมวดที่ ๔ ว่าด้วยที่ดิน คือ ที่ดินในเมืองนั้นราษฎรได้หักร้าง

โกนสร้างท่าเรือลัดวงไรรักษาแต่เดิมของแร่ไบนินนี้ เพิ่มเติมชั้นอีกเท่าใด ทั้งสร้างแต่เวรคืนแก่รัฐบาตเท่าใด การทำโนนคตราดาร์ได้จัดการประการใด แลจำนวนที่ดินที่เป็นประโยชน์แต่ไม่ประโยชน์ เทียบกับจำนวนปีก่อนผดกันอย่างไร

ว่าด้วยการค้าขาย

หมวดที่ ๕ ว่าด้วยการค้าขาย คือ การทำแร่ทำไร่นาเรือลัดวง แลหาดลัดวงหรือดินค้าของปวกถึ หรือการหัตถกรรมทราษฏรทำขนขาย ในเมืองนนทึค ในเมืองนนทึอย่างใดใดบ้าง แต่อย่างใดใดผด แลราคาประมาณเท่าใด เทียบกับปีก่อนผดกันอย่างไร ด้วยเหตุใด อีกประการ ๑ ดินค้าซึ่งเกิดขึ้นในเมืองนน ท้าจำหน่ายขายไปต่างเมือง อย่างใด ประมาณจำนวนแต่ประมาณราคาเท่าใด ดินค้าต่างเมือง เข้ามาจำหน่ายในเมืองเทียบกับปีก่อนผดกันอย่างไร การค้าขายลัดวง ดินหรือมรดกของเพราะเหตุใด

ว่าด้วยผลประโยชน์แผ่นดิน

หมวดที่ ๖ ว่าด้วยการเก็บผลประโยชน์แผ่นดิน คือ บรรดา ค้าราชการค้าธรรมเนียมแก่ภาษีอากรในเมืองนนทึจะเป็นผูกขาดก็ตาม รัฐบาตตัวเองก็ตาม ไบนินเก็บได้เงินในค่าธรรมเนียมค้าราชการ ภาษีอากรอย่างใดเท่าใด เทียบกับปีก่อนผดกันอย่างไร แต่ผดกัน ด้วยเหตุใด

ว่าด้วยการศึกษา

หมวดที่ ๗ ว่าด้วยการศึกษา คือ ไบนินก่อนโรงเรียนหลวงใน

เมืองนมกโรง โรงเรียนเขตยักตมกโรง พระอารามโตพระดังซ
ได้ฝึกสอนนักเรียนบ้าง มีจำนวนนักเรียนที่โรงเรียนโตหรือวัดโต
แห่งตะกคน ในบั้นโรงเรียนแตนักเรียนเพิ่มขึ้นหรือลดลงเท่าใด
เทียบกับปีก่อนผิดกันอย่างไร อนึ่งระเบียบวิชาที่สอนตามโรงเรียนแต
พระอารามนนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมประการโตบ้าง แดสอนวิชาอย่าง
โตบ้าง อนึ่งในบั้นนักเรียนสอบความรู้ขึ้นโตได้เท่าใด เทียบกับปี
ก่อนผิดกันอย่างไร

ว่าด้วยการศาสนา

หมวดที่ ๘ ว่าด้วยการศาสนา คือ ในปีก่อนในเมืองนมพระ
อารามกแห่ง พระอารามเหล่านี้เป็นอารามร้างกอาราม มีพระดังซ
กอาราม จำนวนพระดังซเท่าโต ในบั้นพระอารามร้างขึ้นใหม่เท่า
โต ปฏิสังขรณ์ใหม่เท่าโต ร้างไปเท่าโต จำนวนพระดังซขึ้นด
อย่างไร อนึ่งวัดแตโรงวัดโรงเรียนวัดต่างอื่นในเมืองนมอย่างไร
แต่สอนศาสนาโตมีเท่าโต ได้เจริญขึ้นหรือเสื่อมลงในบั้นอย่างไร

ว่าด้วยการกุศล

หมวดที่ ๙ ว่าด้วยการกุศล คือ การพยาบาลไข้กิต การทำ
ทานแตสาธารณประโยชน์ เช่นปลูกศาลาอาศรัยแก่หมาชนกิต แด
สร้างวิหารการเปรียญกฐิตตามพระอารามกิต จะเป็นการหลวงกิตตาม
การราชฐูกิตตาม ได้กระทำชนในเมืองนมในบั้นอย่างไรบ้าง

ว่าด้วยการโยธา

หมวดที่ ๑๐ ว่าด้วยการโยธา คือ การทำถนนหนทาง การ

ชุดคลอง การก่อสร้างสถานที่ต่างๆ แยกการไปรษณีย์ การโทรเลข การนคราภิบาลในเมืองนั้น ในขั้นนั้นได้จัดการอย่างไร เทียบกับปีก่อนเป็นอย่างไรร

ทำตารางระเบียบต่าง ๆ สังกับรายงาน

ตอนที่ ๓ แห่งรายงานประจำปีนั้น ให้ทำตารางบัญชีระเบียบแสดงการที่ได้อำนาจในตอนที่ ๒ โดยพิศดาร เพื่อให้รู้จกจำนวนตั้งของหรือจำนวนคนจำนวนเงินโดยละเอียด

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยตรวจการ

ผู้ว่าราชการกรมการต้องเดินทางตรวจการไม่น้อยกว่าปีละ ๒๐ วัน

ข้อ ๕๘ ผู้ว่าราชการเมือง ปลัดยกกระบัตร์ และผู้ช่วยราชการเมือง ๕ ตำแหน่งนี้ จะต้องมีัดเปลี่ยนกันออกเดินทาง ตรวจการตามท้องที่ในจังหวัดเมืองนั้นเมืองๆ แยกการเดินทางตรวจการนี้ทุกๆ คนในตำแหน่งทั้ง ๕ ที่ได้มานั้นแล้ว จะต้องปฏิบัติดังนี้ คือ

- (๑) เดินทางในปี ๑ ไม่ต่ำกว่า ๒๐ วัน
- (๒) ต้องไปตรวจการในอำเภอ ๑ ไม่น้อยกว่าปีละ ๒ ครั้งทุก

อำเภอ

- (๓) ต้องไปตรวจการตำบล ๑ ไม่ต่ำกว่าปีละครั้ง ๓ ทุกตำบล

(๔) ต้องตรวจการตามหมู่บ้านตามโอกาสแต่เวลาที่ จะไปตรวจได้

ลักษณะตรวจการ

ข้อ ๖๐ ลักษณะเดินทางตรวจการ ผู้ว่าราชการเมือง แกรงมการผู้ตรวจการต้องทำดังนี้ คือ

(๑) ต้องทำรายวันจดหมายเหตุเดินทาง แดงการที่ได้ตรวจทุก ๆ วัน

(๒) ต้องได้ถามลำดับตลับฟังทั้งที่อำเภอกำนันผู้ใหญ่บ้าน แดงพระสงฆ์ราษฎร ให้ได้ทราบข้อความค้ำชวของกรรปกรอง แดงเหตุการต่าง ๆ

(๓) เมื่อตรวจการกลับมาแล้ว ต้องทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นของตน ให้ผู้ว่าราชการเมืองบอกส่งไปยังข้าหลวงเทศาภิบาล

บับกำหนดเวลาเดินทางตรวจการ

ข้อ ๖๑ การเดินทางตรวจการตามท้องที่ตั้งความจำเป็น ให้เข้าใจว่า จะต้องปฏิบัติในเวลาทำการบ้านเมืองเป็นปรกติ โดยหน้าที่ผู้ว่าราชการเมือง แกรงมการผู้ใหญ่ จำเป็นจะต้องรู้ตงเห็นการในท้องตลอดเขตเมืองด้วยตนเอง จะละเว้นหรือให้ผู้อื่นทำแทนไม่ได้ ควรผู้ว่าราชการเมืองจะระก้ำหนดครวเดินทางของตำแหน่งใด จะต้องไปเมื่อใด ผลัดเปลี่ยนเวียนกันไป ไปทางใด อย่าให้ขาดหน้าทราชการเมืองไปเสียครวละหลายคนโดยไม่จำเป็น แดงอย่าให้ขาดการตรวจตามท้องที่ได้

ไปตรวจการในเวลาไม่เหตุ

ข้อ ๒๒ ถ้าหากว่าเกิดเหตุการณ์สำคัญ หรือการเป็นปัจจุบันทันด่วนในท้องที่ใด ๆ เป็นการในพนักงานไต่ถามการผู้เป็นพนักงานนั้น ต้องรีบไปยังท้องที่นั้น เพื่อจัดการตามหน้าที่ของตนโดยทันที จะควรให้กรรมการผู้ใหญ่ หรือกรรมการผู้ช่วย หรือแม้ที่สุดจะควรที่ผู้ว่าราชการเมืองจะไปเองทั้งนี้ แลแต่แต่ผู้ว่าราชการเมืองซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบทั่วไป

ลักษณะการที่ต้องตรวจ

ข้อ ๒๓ ในเวลาผู้ว่าราชการเมืองไปตรวจการตามท้องที่ต่าง ๆ นั้น ให้เข้าใจได้ลำดับตั้งแต่ให้ทราบการเหล่านี้ คือ

การปฏิบัติของพนักงาน

(๑) ถ้าเกอถ่านนี้ผู้ใหญ่ม้าน แลพดตระเวรซึ่งเป็นพนักงานปกครองท้องที่ ได้เข้าใจได้ในกรณีที่ปกครองทำนุบำรุงความดีของอำมาตย์ของราษฎร หรือว่าละเลยหน้าที่ หรือกตข่มเหงราษฎรแห่งใด คนใด ให้ได้ความเดือดร้อนประการใด

การที่ราษฎรจะเลิกเบียดเบียน

(๒) ราษฎรได้รับความเบียดเบียนข่มเหงของผู้ มบรรดาศักดิ์ถัมอำนาจในท้องถิ่น หรือที่อยู่ในท้องที่ตนเองมีอยู่บ้างหรือไม่

การทราษฎรเปนนถ้อยความ

(๓) ราชฎรณถ้อยความไปฟ้องร้องต่อ กำนันอำเภอ ได้รับ ความยุติธรรมตามสมควรหรือประการใด

การโจรผู้ร้าย

(๔) โจรผู้ร้ายในที่ใดยังมีชกชุมอยู่หรือประการใด ถ้ามีอยู่ ควรจับตัวมาคุมขังที่ใดจึงมีชกกันไม่ได้ แลจับกุมไม่ได้

การทำมาหากิน

(๕) การทำมาหากินของราชฎรเป็นปรกค้อย หรือมีความขัด สันในที่ใด ด้วยเหตุใด

การเก็บภาษีอากร

(๖) การเก็บภาษีอากร ราชฎรได้ ความเดือดร้อนด้วยเหตุ ประการใดบ้างหรือไม่

การฝึกสอนวิชา

(๗) ตามวัดวาอาราม พระเจ้าพระดังซึ่งมีความรู้ชำนาญเป็น ปรกคิแต่ได้ตั้งสอนบุตรให้เล่าเรียนอยู่ตามสมควรหรือประการใด

ถนนหนทาง

(๘) ถนนหนทางแต่ล่าคดองเป็นที่ อาไ้รยไป มา ของ มหาชน เป็นที่สะดวกดี หรือมีความขัดข้องเล็กน้อยประการใด

การทงนตองเขาเปนพระสืบสวนตรวจตรา เมื่อเห็น ว่า เหตุการ
 เต็มเต็มมีอยู่อย่างใด ที่ใด ต้องรีบจัดการเยียวยาแก้ไขให้เต็ม
 อำนาจแก่กำลังที่จะทำได้

วิธีตรวจ

ข้อ ๖๘ ที่จะตรวจการทุกอย่างข้างตงว่ามาในข้อก่อนนั้น ไม่ใช่
 ประสงค์จะให้ผู้ว่าราชการเมืองต้องเที่ยวได้ตามราษฎรทั่วไป ซึ่ง
 เป็นการพ้นวิโดยที่จะทำได้ ลักษณะที่ตรวจตราสืบสวนการทงนามาน
 แม้เดินทางไปแ่ละแ่ระเข้าตามวัดหรือตามบ้านราษฎร แ่สืบสวนตาม
 คูตามพระสงฆ์ แ่ชาวบ้านอำเภอละแห่งตงแห่งก็อาจจะสืบเอาความ
 จริงได้ แต่ตงยังยกย้ายตรวจประจำแต่แห่งเดียว แ่ลักษณะที่
 ตรวจการทงมาหากินของราษฎรนั้น เป็นของแ่เห็นได้ว่า ที่บ้านใด
 บางใด การทงมาหากินอย่างใดเป็นพ้น อยากรู้การอย่างใดก็จะตรวจ
 คว้าได้ แต่การที่ตรวจตราได้ส่วน ผู้ว่าราชการเมืองตงเขาใจได้
 แ่ระแ่แ่แ่แ่ความจริงทั้งความคิดความเห็นของราษฎร ซึ่งเป็นผู้ มี
 ประโยชน์เกี่ยวข้องอยู่แก่การนั้น อยาตรวจโดยอย่างลึกแ่แ่ว่าไปตง การ
 ตรวจจึงจะเป็นประโยชน์

ลักษณะตรวจกำนันและผู้ใหญ่บ้าน

ข้อ ๖๙ เมื่อผู้ว่าราชการเมืองไปตรวจการขงทงกำนัน แ่ผู้ใหญ่
 บ้าน คือ ตรวจการสวนพ้นกงานทงปกครองราษฎรนั้น ควรเขาเป็น
 พระตรวจการเหล่านี้ คือ

(๑) บัญชีตัวมโนครวั แต่บัญญัติหงศาเรือนได้ทำไว้ถูกต้องหรืออย่างไร

(๒) เครื่องสัญญาเรียกลูกบ้านช่วยดับไฟแดงมีผู้รายมีอยู่ แต่ไหนดณะตูกบ้านเข้าใจกันหรือไม่ แต่เมื่อเรียกตูกบ้านประชุมหน้าพร้อมเพรียงกันได้หรือไม่

(๓) ถ้าหากว่าได้เกิดเหตุโจรผู้ร้าย กำนันผู้ใหญ่บ้านได้ติดตามแต่สืบเตาะโจรผู้ร้ายอย่างไร แต่มีผลอย่างไร

(๔) การที่กำนันผู้ใหญ่บ้าน ปกครองบังคับบัญชาราษฎรเป็นการดีควรกดี หรือมีที่ครคของประการใดบ้าง

(๕) กำนันผู้ใหญ่บ้านได้เอาเป็นธุระที่จะทำนุบำรุงราษฎรแต่ช่วยกิจศุขทุกขของราษฎรประการใดบ้าง

(๖) กำนันผู้ใหญ่บ้านได้รับความอุดหนุนแต่เนหน้าของกรมการอำเภอตามสมควร หรือประการใด

ในการที่ตรวจตราได้ด้นคงดามาในชั้น ผู้ว่าราชการเมืองตองเอาเป็นธุระที่จะชี้แจงให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเข้าใจในหน้าที่ของตน แต่ต้องตั้งใจอุดหนุนกำนันผู้ใหญ่บ้านอย่าให้มีความขัดข้องของทอดย ให้เสื่อมเสียการในหน้าที่ได้

ลักษณะตรวจอำเภอ

ข้อ ๖๖ ลักษณะที่ผู้ว่าราชการเมืองตรวจการยิงที่ ฉากการ อำเภอชน ของตรวจการเทศาน คือ

(๑) การจัด แดร์กษา ออฟฟิศ ที่ฉากการ อำเภอ เป็นที่เรียบร้อย

ทั้งความดีอาด แต่ท่เก็บรักษาตั้งของตำหรับออฟฟิศ คือ สมุดแฉ
จดหมายทั้งปวงเป็นต้น เรียบร้อยอยู่หรือประการใด

(๒) กรมการแต่เดิมมีพนักงาน ซึ่งมีตำแหน่งในที่ว่าการ
อำเภอมาทำการเดิมขอ แต่เข้าใจผิดในหน้าที่ของคนสมควรแก่ตำแหน่ง
ดังกล่าวทุกคนหรือประการใด

(๓) จดหมายเหตุ แด่รายงานบัญชีต่างๆ ซึ่งต้องมีตำหรับ
ท่ทำการอำเภอขึ้น ได้ทำถูกต้องทุกอย่างหรืออย่างไร

(๔) เหตุโจรผู้ร้ายได้เกิดขึ้นในท้องที่อำเภอขึ้น ตั้งแต่ได้ตรวจ
ในคราวก่อนมีมากน้อยกี่เรื่อง จับได้คนใดคนใดกี่เรื่อง ยังไม่ได้จับ
กี่เรื่อง กรมการอำเภอได้จัดการจับกุมประการใดแต่ยังไม่ได้อ
นเพราะเหตุใด แต่เหตุนี้เห็นเป็นความผิดของของกรมการอำเภอจริง
หรือไม่

(๕) ตรวจชำระบทความที่กรมการอำเภอได้วางตัวไปนั้น เป็น
การถูกต้องตามยุติธรรมทุกเรื่องหรือประการใด

(๖) เงินค่าธรรมเนียมแต่ผลประโยชน์แผ่นดิน ซึ่งกรมการ
อำเภอเป็นผู้เก็บได้ตั้งครบแล้ว แต่ได้ทำบัญชีไว้ถูกต้องหรือ
อย่างไร

(๗) เงินภาษีอากรที่เก็บในอำเภอขึ้น ได้เก็บแต่ตั้งตามกำหนด
หรือค้างค่างอยู่บ้างประการใด แต่ค้างค่างเพราะเหตุใด

(๘) กรมการอำเภอได้เข้าใจได้เพียงพอตรวจตราตั้งที่อยู่เดิมขอ
หรือประการใด

การที่ผู้ว่าราชการเมืองตรวจทงน ถ้าเห็นการอย่างไรที่ขอขาด
เหลือควรจะได้แก้ไขได้ ผู้ว่าราชการเมืองต้องว่ากล่าวแก้ไขโดยทันที

แต่การตรวจทว่าการอำเภอ เมื่อไปตรวจการในท้องที่อำเภอใดควร
ไปตรวจลงทว่าการอำเภอด้วยทุกครั้ง จะเว้นเสียบ้างอย่างตรวจ
ตำบลแต่หมู่บ้านนั้นไม่ควร

ลักษณะการผู้ใหญ่ตรวจการ

ข้อ ๖๖ ลักษณะที่ปกติกระบวนตรแต่ผู้ช่วยราชการออกไปตรวจ
การตามท้องที่นั้น ที่ทำนองเดียวกับที่ลงมาในชั้นผู้ว่าราชการเมือง
แต่เพราะ กรมการ เหล่านั้น จะต้องตรวจเพียงการบางอย่างซึ่งอยู่ใน
หน้าที่ของตำแหน่งนั้น ๆ หาได้ตรวจกรทวทุกอย่างดังผู้ว่าราชการ
เมืองไม่ การที่กรมการผู้ตรวจจะต้องปฏิบัติจึงต่างกับผู้ว่าราชการ
กรมเมืองดังนี้ คือ

- (๑) ควรไปตรวจให้ทั่วทุกตำบลในอำเภอที่ไปตรวจ
- (๒) เมื่อตรวจการเรื่องใด หรืออย่างใดยังไม่ได้ความรวดเร็ว
ควรให้เวลาให้พอแก่การที่จะได้ฉนวนให้ สั้นกระแต่ความ แม้จะต้อง
อยู่ค้างคืนฉนวนในทหนึ่งก็ควร

รู้เห็นเหตุการณ์ต่างเมือง

ข้อ ๖๗ ในเวลาผู้ว่าราชการเมืองแต่กรมการตรวจการนั้น ถ้า
รู้เห็นเหตุการณ์ซึ่งมีได้อยู่ในหน้าที่ของตน คือการต่างเมืองกิด หรือต่าง
พันกันงานกันในเมืองเดียวกันก็ ต้องเอาเป็นพระช่วยแก้ไขความ
ขัดข้องเสียโดยอาการที่จะพึงทำได้ หรือจะพึงบอกเล่าให้เจ้า-

หน้าที่ทราบ ต้องช่วยเหลือกันโดยเต็มกำลัง จะระเฉยหรือเพิกเฉย
ในราชการนั้นไม่ได้

ลักษณะเบิกค่าเดินทาง

ข้อ ๑๘ การที่ผู้ว่าราชการฯ แลกรมการ เดินทางไป ควบคุมการ
หรือไปดวยราชการอย่างหนึ่งอย่างใดนั้น เมื่อกลับมาถึงเมืองแต่ได้
แจ้งรายงานการที่ไปตรวจไปทำนั้น แลยื่นบาญชีที่ได้จ่ายเงินค่าเดิน
ทางเสร็จแล้ว จึงจะรับเงินค่าเดินทางได้ ถ้าหากว่าผู้ ที่เดินทางจะขอ
รับเงินล่วงหน้าไปใช้ ด้อยเป็น ค่าเดินทาง ก็จ่าย ทดรองให้ ได้ ก่อน
แต่อย่าง ไม่ได้ ยื่นรายงานแจ้งยังมีได้ส่งบาญชีเงินที่ได้จ่ายให้ป็นเสร็จ
กัน เจ้าพนักงานด้อยเงินเดือนของผู้นั้นไว้ ใช้เงินที่ได้จ่ายทดรอง
ไปจนครบจนกว่าจะได้รายงานแลบาญชีเมื่อใดจึงจ่ายค่าเดินทางให้

หมวด ๕

ว่าดวยการตั้งตำแหน่งแลการลา

ทำบาญชีข้าราชการ

ข้อ ๑๙ เป็นหน้าที่ในพนักงานปลัดแต่ตั้งตั้งจะต้องทำบาญชีขา
ราชการผู้ใหญ่น้อยในเมืองนั้น แลบาญชีนี้ให้ทำเป็น ๒ อย่าง คือ

- (๑) บาญชีรายตัว คือ ไม่วุฒิตำรายตัวคนละฉบับ
- (๒) บาญชีแพนพนักงาน ทำแยกเป็นแพนกตามหมวดตาม

กรม เป็นต้นว่า ภาษีกรมการเมืองบ้าน ๓ ภาษีกรมการเมือง
กำหนดผู้ใหญ่บ้านบ้าน ๓ ภาษีของตระกูลบ้าน ๓ ภาษีให้ด้านของ
คอยแก่ ไซเพิ่มเติมให้ถูกต้องเสมอ

ลักษณะรับคนเข้ารับราชการ

ข้อ ๑๑ เมื่อแรกคนใดจะเข้ารับตำแหน่งในราชการ ต้องทำใบ
สมัครตามบัญชีรายชื่อ คือ ใบสมัครยื่นต่อผู้จัด ให้หน้ายื่นต่อผู้ว่า
ราชการเมือง แต่ต้องมีผู้ซึ่งควรเชื่อถือได้ลงชื่อรับรองในใบสมัครว่า
ผู้สมัครนั้นเป็นคนประพฤติดี ไม่ต้องขอห้ามอย่างหนึ่งอย่างใด

ลักษณะต้องห้ามมิให้รับเข้ารับราชการ

- ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้รับผู้ต้องขอห้ามเหล่านี้เข้ารับราชการ คือ
- (๑) เป็นนักเดงเดมเบี้ย หรือผู้มึน ดูปกัษา หรือเสด็จรา
จหนัก
 - (๒) เป็นคนเคยต้องราชทัณฑ์ ถึงจำคุก
 - (๓) เป็นคนเคยล้มละลาย
 - (๔) เป็นคนมีดังกคยทอนยงถอนมาไม่ได้

หมายตงข้าราชการ

ข้อ ๑๓ ผู้ว่าราชการเมืองใดตงผู้ใดเข้ารับตำแหน่งราชการ หรือ
ผู้ใดเข้ารับราชการแต่ก่อนมาตำแหน่งในเมืองใด ให้ผู้ว่าราชการ
เมืองมีหมายบอกการตงบตประกาศไว้ใหม่หาชนทราบที่ศาลากลาง

ถ้าเป็นตำแหน่ง ทมอานาญเกยว ของ ราชการ ถึง ท้องที่อำเภอ ก็ให้
หมายบอกแก่กรรมการอำเภอให้ทราบด้วย

หมายจำหน่ายข้าราชการ

ข้อ ๑๕ การทูลเกล้าฯ ตำแหน่งออกจกตำแหน่งด้วยเหตุอย่างหนึ่ง
อย่างใด ก็ให้ผวราชการเมืองหมายบอกตั้งเข้ามาในข้อก่อน

กำหนดตั้งเงินเดือน

ข้อ ๑๕ ผู้ใดได้รับตำแหน่งใด จะได้รับเงินเดือนในตำแหน่งนั้น
ตั้งแต่นั้นที่เขารับราชการในตำแหน่งเป็นต้นไป ผู้ที่ออกจากราชการ
ก็ขาดจากเงินเดือนแต่นั้นไม่ได้ทำราชการในตำแหน่งนั้น เงินที่
ผู้ใดถึงแก่กรรมในตำแหน่ง ครอบครัวจึงได้รับเงินเดือนของผู้ตาย
เต็มอัตราในเดือนที่ถึงแก่กรรมนั้น

ตั้งผู้แทน ตำแหน่งว่าง

ข้อ ๑๖ ถ้าตำแหน่งกรรมการ เดิมยื่นพนักงานในราชการเมือง
หรืออำเภอว่างตลอด ผู้ว่าราชการเมืองมีอำนาจที่จะเลือกตั้งผู้
หนึ่งผู้ใดให้รักษาราชการแทนได้ แต่การที่เลือกแต่งตั้งผู้แทนเช่นนี้
ผู้ว่าราชการเมืองควรปฏิบัติดังนี้ คือ

- (๑) เลือกแต่ผู้ ซึ่งมีบรรดาศักดิ์ ในชั้นเดียวกันกับตำแหน่งที่
ว่าง หรือที่ตำแหน่งรองลงมาเพียงชั้น ๑ หรือ ๒ ชั้นเป็นอย่างมาก
- (๒) ถ้าตำแหน่งนั้น เป็นตำแหน่ง ข้าราชการ รับ พระราชทาน

สัญญาบัตร หรือรับประทวนเงินขาด หรือประทวนข้าหลวงเทศาภิบาล ตั้งผู้ว่าราชการเมือง ต้องมีใบบอกไปยังผู้ตั้งแต่ภายใน ๗ วัน แต่โตจโตใหญ่ โตแทนโตไว้ แต่ให้มีใบบอกขอให้ตั้งตำแหน่งนั้นภายใน ๖ เดือน

(๓) ถ้าเป็นตำแหน่งผู้ว่าราชการเมืองมาจางตั้งโตเอง ก็ให้ตั้งจนตามควรแก่เวลา อย่าให้ราชการแทนกันเกินกว่า ๖ เดือน

ลักษณะลาด้วยกิจธุระของตน

ข้อ ๗๗ ข้าราชการทมิตำแหน่งรับเงินเดือน จะขออนุญาตหยุดรับราชการในหน้าที่เพื่อประกอบกิจธุระของตนก็ดี หรือเพื่อจะเที่ยวตรวจทำนุบำรุงร่างกายของตนก็ดี เมื่อได้รับอนุญาตของผู้ว่าราชการเมืองหรือของผู้ใด ซึ่งผู้ว่าราชการเมืองได้มอบอำนาจให้เป็นผู้รับลาโตนั้นแล้ว ก็หยุดรับราชการได้คราวละมากวันหรือน้อยวันตามที่ได้รับอนุญาตนั้น ถ้าขออนุญาตหยุดราชการไม่เกินกว่าปีละ ๓๐ วัน วันหยุดนั้นไม่ต้องลดเงินเดือน ถ้าหากว่าหยุดราชการเกินปีละ ๓๐ วันขึ้นไป วันเกินเท่าใดต้องตัดเงินเดือนตามส่วนเท่านั้น

ลักษณะไปราชการต่างเมือง

ข้อ ๗๘ ข้าราชการ หัวเมืองคนโตไปราชการ พันเขต เมืองนั้นโตเงินเดือนเต็มตลอดเวลาทศราชการแต่เวลาจำเป็นต้องเดินทางไปมานั้น ถ้าไปช้ายุดด้วยไม่จำเป็น นับเป็นลาตลอดวันทดแทน

ลักษณะการรักษาคำ

ข้อ ๑๘ ข้าราชการหัวเมืองคนใด บัญเจ็บจะมารับราชการไม่ได้ ต้องขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการเมือง หรือผู้ซึ่งมีอำนาจอนุญาตให้ลาได้นั้น เมื่อผู้อนุญาตได้รู้ว่าเจ็บด้วยจะมาทำการไม่ได้จริง ก็ให้ ให้อนุญาต ผู้มาขอการเจ็บป่วยมาทำการไม่ได้ ควรได้รับเงิน เดือนเต็มเดือนหนึ่ง รับครึ่งอัตรา ๒ เดือน ถ้าป่วยถึง ๓ เดือนยังไม่หาย ให้ผู้ว่าราชการเมืองหรือข้าหลวงเทศาภิบาลว่าจะควรให้เงิน เดือนครึ่งอัตราต่อไป หรือลดเงินเดือนเดียวจนหาย หรือหักบำนาญช้ออกเสียจากหน้าที่ราชการทีเดียว ถ้าเป็นตำแหน่งซึ่งผู้ว่าราชการเมือง ตั้งแต่เปลี่ยนได้เอง ก็ให้ผู้ว่าราชการเมืองพิจารณาให้ตามควร คือ

(๑) ถ้าเป็นโรค ซึ่งเกิดแต่มาป่วยของตนเอง ควรลดเงินเดือนเดียวกว่าจะหาย

(๒) ถ้าเป็นโรคไข้เจ็บเกิดขึ้นเอง ควรให้เงินเดือนครึ่งอัตราจนหาย

(๓) ถ้าเป็นโรคอย่างใดใดซึ่งจะหายเป็นปรกติตั้งแต่ก่อนไม่ได้ หรือกว่าจะหายได้ช้านานเกินกว่า ๖ เดือน ควรตั้งผู้แทน โอนบำนาญช้ออกจากตำแหน่ง เมื่อหายเจ็บแล้วจึงค่อยเข้ารับราชการใหม่

ลักษณะขาดราชการ

ข้อ ๑๙ ข้าราชการคนใดละเลยขาดราชการ ถ้าในปี ๑ ขาดไม่เกิน ๗ วัน ต้องระวางโทษให้ปรับไม่เกิน กึ่งอัตราเงินเดือน ๆ หนึ่ง ถ้าขาดเกิน ๗ วัน แต่ไม่เกิน ๑๕ วัน ต้องระวางโทษให้ลดเงินเดือนไม่

เกินหนึ่งใน ๕ ส่วนตลอดปี ถ้าขาดเกิน ๑๕ วัน ต้องระวางโทษควรถาวร
เอาตัวออกจากตำแหน่ง

ลักษณะลาออกจากราชการ

ข้อ ๘๑ ข้าราชการคนใด มีความประสงค์จะลาออกจากราชการ
เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้นำนางตั้งตำแหน่งนั้นยกข้อใด แต่การที่จะ
ลาออกจากราชการดังนี้

- (๑) ให้ผู้ยื่นเรื่องราวต่อผู้ว่าราชการเมือง ซึ่งแจ้งเหตุที่จะ
ลาออก
- (๒) ถ้าผู้ลาเป็นตำแหน่งซึ่งผู้ว่าราชการเมืองตั้ง แต่ผู้ว่าราชการ
เมืองเห็นสมควรแล้ว ก็อนุญาตได้
- (๓) ถ้าผู้ลาเป็นตำแหน่งซึ่งผู้ว่าราชการเมืองตั้ง ก็ให้ผู้
ว่าราชการเมืองมีใบบอกส่งใบลาไปยังจังหวัดลงเทศาภิบาล

ลาออกในเวลาราชการ

ข้อ ๘๒ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดลาออกในเวลามีราชการ ในตำแหน่งนั้น
มาก หรือมีราชการอย่างใดคงค้างในหน้าที่ ผู้ว่าราชการเมืองเห็นว่า
ถ้ายอมให้ ลาออกในเวลาเช่นนี้จะเสียราชการ จะขอผิดเงื่อนไขกำหนดไป
ก่อนก็ได้

ไม่ได้อนุญาตขึ้นลาราชการ

ข้อ ๘๓ ถ้าผู้ใดลาราชการไปโดยไม่ได้รับอนุญาต มีความผิด
ฐานหลบหนีราชการ

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยการรักษาพระอัยการ

ตอนที่ ๑ อำนาจพนักงาน

ต้องทำการตามอนุมัติผู้ว่าราชการเมือง

ข้อ ๘๔ ยกวรรคต แล บรรดาพนักงานรักษาพระอัยการตามหัวเมือง ต้องปฏิบัติตามอนุมัติของผู้ว่าราชการเมือง แล ข้าหลวงเทศาภิบาล

ให้ผู้ช่วยหรือผู้อื่นทำการแทนได้

ข้อ ๘๕ ยกวรรคต เป็นหัวหน้า ในพนักงานรักษาพระอัยการในเมืองนั้น ตำแหน่งแห่งเป็นผู้ช่วยในตำแหน่งโดยปรกติ ถ้าหากว่ามีราชการในหน้าที่พนักงานรักษาพระอัยการ ผู้บังคับการจะต้องมีผู้ช่วยหรือผู้แทนด้วยกระบวนมาตรา ๘๔. อำนาจที่จะจัดพนักงานเพิ่มเติมขึ้นเป็นครั้งเป็นคราว หรือมอบอำนาจให้แก่กรมการอำเภอ แล นายพลตระเวนให้กระทำการแทนยกวรรคตได้

เกี่ยวข้องกับได้ทั้งความอาญาแลความแพ่ง

ข้อ ๘๖ หน้าที่พนักงานรักษาพระอัยการนั้น มีอำนาจที่จะเกี่ยว

ซึ่งในคดีบรรดาที่มีประโยชน์ของรัฐบาล หรือสาธารณประโยชน์
แสดงความเรียบร้อยของบ้านเมืองอยู่ในคดีเรื่องนันทวงความอาญา
แสดงความแพ่ง

ได้สวนโจรผู้ร้ายได้, ฟ้องโจรผู้ร้ายได้, อุทธรณ์คำพิพากษาได้

ข้อ ๘๗ พนักงานรักษาพระอัยการมีอำนาจ แต่หน้าที่จะต้องสืบ
สวนเอาตัวโจรผู้ร้าย แลตั้งมีคฤพรักพอก ซึ่งต้องพระราชอาญาตาม
อุกฉกรรจ์ แต่ได้สวนเอาหลักฐานพยานให้เห็นเท็จจริงในข้อพิพาศ
ของคนเหล่านั้น แต่ฟ้องร้องต่อโรงศาลให้ พิพากษาโทษผู้ต้องพระ
ราชอาญาตามกฎหมาย ทั้งคอยตรวจตราการตั้งพระราชอาญาแก่ผู้
ผิดให้คงตามคำพิพากษา แต่มีอำนาจที่จะอุทธรณ์คำพิพากษา เมื่อ
เห็นว่าศาลตัดสินไม่ถูกต้อง

ขอกล่าวถึงทหารแลพลตระเวรช่วยได้

ข้อ ๘๘ เมื่อพนักงานรักษาพระอัยการค้นคว้าสืบสวนโจรผู้ร้าย
แลเมื่อตรวจตราจะให้การเป็นไปตามคำพิพากษานั้น มีอำนาจที่จะขอ
กำลังพลตระเวรหรือพลทหารช่วยได้

ชี้แจงการในความแพ่งต่อศาลได้ อุทธรณ์คำพิพากษาคความแพ่งได้

ข้อ ๘๙ ในความแพ่ง พนักงานรักษาพระอัยการมีอำนาจที่จะ
ชี้แจงความเห็นแก่ศาล ในการอย่างหนึ่งอย่างใดในคดีเรื่องใด
ซึ่งเกี่ยวแก่ประโยชน์ของรัฐบาล หรือสาธารณประโยชน์ หรือ
เกี่ยวแก่ความเรียบร้อยของบ้านเมือง แต่เป็นพนักงานที่จะตรวจให้

การเป็นไปตามคำพิพากษา ถ้าเห็นว่าคำพิพากษาไม่ต้องกฎหมาย
ก็มีอำนาจที่จะอุทธรณ์คำพิพากษาคดีเรื่องนั้นได้

ตอนที่ ๒

ว่าด้วยหน้าที่ในความอาญาการสืบหลักฐานคดี

ให้พนักงานรักษาท้องที่แจ้งเหตุการณ์ต่อพนักงานอัยการ

ข้อ ๕๐ ถ้าการร้องพระราชอาญา คือ การโจรผู้ร้าย เป็นต้น
เกิดขึ้นในท้องที่ ให้เจ้าพนักงานรักษาการปกครองท้องที่ คือ
กรมการอำเภอเขตผลตระเวน แจ้งรายงานแต่งตั้งหลักฐานถ้อยคำใน
คดีเรื่องนั้น ไปยังพนักงานรักษาพระอัยการให้ทราบโดยเร็ว

ให้ผู้เห็นเหตุการณ์แจ้งต่อพนักงานอัยการ

ข้อ ๕๑ ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีได้เป็นพนักงานรักษาการปกครองท้องที่
กิติ เมื่อใดรู้เห็นว่ามีผู้หนึ่งผู้ใดพยายามที่จะประทุษร้ายต่อความ
เรียบร้อยของบ้านเมือง แดงกระทำดวงตอชดกรรมชย หรือทพย
สมบัติของผู้อื่น ต้องนำความมาแจ้งต่อพนักงานรักษาพระอัยการ
หรือผู้รับหน้าที่ของพนักงานรักษาพระอัยการให้ทราบ

พนักงานอัยการรู้เหตุต้องรับสืบสวนเอาตัวคนร้าย

ข้อ ๕๒ เมื่อพนักงานรักษาพระอัยการ ได้ทราบเหตุล่วงพระ

ราชอาณาเขตขึ้นในจังหวัดหัวเมืองนั้น ต้องรับสืบสวนเอาตัวผู้กระทำผิดโดยทันที

ในการที่จะสืบสวนนี้ ยกพระบัตรเป็นหัวหน้าในพนักงานจะออกสืบสวนเองถึงท้องที่ หรือจะแต่งพนักงานรองออกสืบสวน หรือจะส่งกรมการอำเภอแถวพระเวรให้จัดการสืบสวน ก็ให้ทำตามสมควรแก่รูปคดีความ ยกพระบัตรเป็นผู้รับผิดชอบที่จะจัดการสืบสวนนั้น ให้ไปไปตามสมควร

ลักษณะการสืบสวน

ข้อ ๘๓ ในการสืบสวนนี้

สืบพยานรางวัล

(๓) เมื่อควรจะเรียกตัวผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งอยู่ในสถานที่เกิดเหตุ หรืออยู่ในรางวัล หรือผู้ซึ่งพนักงานรักษาพระอัยการ เห็นว่าจะเป็นผู้เห็นเหตุการณ์นั้นมาตามเป็นพยาน ก็มิอาจนำตัวจะเรียกมาบังคับให้บอกความได้

ชั้นسترท้องที่

(๒) พนักงานรักษาพระอัยการ ต้องชั้นسترสถานที่เกิดเหตุ แต่เก็บรวบรวมเครื่องสำคัญต่าง ๆ ของกลางซึ่งเป็นหลักฐานแก่คดีเรื่องนั้น

ค้นหาหลักฐานในคดี

(๓) เมื่อเห็นเป็นการสมควร ก็ให้คนบ้านเรือนหรือทอไ้ไ้รย
ของผู้ต้องหาว่าเป็นผู้ร้าย ตรวจหาหลักฐานในคดีคือ เครื่องอาวุธ
หรือของกลางซึ่งจะสืบวินไว้เป็นต้น ถ้าค้นพบของดังใดซึ่งเห็นเป็น
หลักฐานในคดีนั้น ก็ให้พนักงานรักษาพระอัยการ ยึดตั้งของนั้นไว้
เป็นกลาง แต่ท้้าบายุ้ชั่งของเหล่านั้นต่อหน้ากำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน
เป็นสำคัญ

ยึดสิ่งของซึ่งเป็นหลักฐานในคดี

(๔) ถ้าพบประดิ่งของกลางที่ผู้ใด พนักงานรักษาพระอัยการมี
อำนาจที่จะเข้ตรวจค้นนั้นมาได้ยอมให้ ช้แจ้งว่าได้ของนั้นมาอย่างไรแต่
ได้ซ่อนเอาหลักฐานต่อไป

ส่งจับผู้ร้าย

ข้อ ๘๔ ถ้าจับได้ความว่าผู้ใดเป็นผู้ร้าย ก็ให้พนักงาน
รักษาพระอัยการจับตัวผู้นั้นไว้ หรือถ้าจับไม่ได้ตัว ก็ให้ออกหมาย
ให้เจ้าพนักงานติดตามจับตัวจงได้

การไต่สวนก่อนส่งศาล

ไต่สวนเอาหลักฐานตามข้อหา

ข้อ ๘๕ เป็นหน้าที่ของพนักงานรักษาพระอัยการที่จะไต่สวนผู้

ต้องหาว่าดวงพระราชอาญาหน ก้อนที่จะฟ้องคดีเรื่องนทศาสตร์ แต่
การไต่สวนชั้นนี้ คือ

(๓) ให้ซักถามจำเลยตามข้อหา แต่ได้เพียงตอบด้วยกับหลักฐาน
ฐานของพยานที่มีอยู่ในข้อหาหน

(๔) ให้เรียกพยานข้างฝ่ายโจทก์มาสืบ แต่การที่จะสืบพยาน
ชั้นนี้ จะสืบต่อหลังจำเลยก็ได้

(๕) การไต่สวนนี้ ต้องจดถ้อยคำสำนวนไว้ ให้เป็นหลักฐาน

ไต่สวนไม่ได้หลักฐาน

ข้อ ๘๖ ถ้าพนักงานรักษาพระอัยการไต่ ไต่สวนตลอดแล้ว เห็น
ว่าข้อหาไม่มีหลักฐานการพิพากษแก่ตัวจำเลยคนใด ก็มีอำนาจที่จะสั่ง
ให้ปล่อยตัวจำเลยคนนั้นเสียได้

ไต่สวนได้หลักฐาน

ข้อ ๘๗ เมื่อพนักงานรักษาพระอัยการไต่ สอนเห็น ข้อพิรุธมีอยู่
แก่จำเลยคนใด ก็ให้สั่งให้สืบจำเลยคนนั้น ให้คดีพิจารณา

ส่งความต่อศาล

ข้อ ๘๘ เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดพาตัวผู้ต้องหาในคดีมีโทษหลวงมาส่ง
ยังพนักงานรักษาพระอัยการ ให้พนักงานรักษาพระอัยการนำข้อหา
พยานข้อพิพาท แต่หลักฐานในข้อหาบรรดาที่มีในสถานที่ไปแจ้งต่อ
ศาล ซึ่งมีอำนาจที่จะพิจารณาคดีเรื่องนั้นแต่ภายใน ๕๘ ชั่วโมง ถ้า
ศาลเห็นสมควรจะพิพากษาได้ ก็จะได้ พิพากษาคดีเรื่องนั้นโดยทันที
ถ้าศาลต้องการพยานแต่หลักฐานในข้อหาเพิ่มเติม ก็ให้พนักงานรักษา

ษาพระอัยการขอเหตุเอาข้อกล่าวโดยกำหนด ๗ วัน หรือ ๑๕ วัน ตามที่
 จำเป็นจะต้องสืบค้นหาหลักฐานในคดีเรื่องนี้ แต่ขอคำสั่งศาลให้
 คุมขัง หรือให้เรียกประกันจำเลยไว้ตามควรแก่รูปความ เมื่อพนักงาน
 งานรักษาพระอัยการสืบค้นหาพยานหลักฐานได้พอแก่การเมื่อใด ก็
 ให้ทนายฟ้องข้อกล่าว แต่ขอให้ศาลกำหนดวันพิจารณาคดีเรื่องนี้
 ถ้าหากว่าพนักงานรักษาพระอัยการ ยังยื่นฟ้องไม่ได้จนครบกำหนด
 วันทนายฟ้องได้ ก็ให้นำรายงานหลักฐานพยานที่สืบได้แล้ว แต่
 ข้อเท็จจริงของบรรดาข้อกล่าว แต่ขอทนายต่อไป แล้วแต่ศาลจะ
 ยอมรับหรือไม่ หรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามคำสั่งจะเห็นสมควร

อำนาจศาลในศาล

อำนาจศาล

ข้อ ๘๘ เมื่อถึงเวลาพิจารณาคดีในศาลเป็นหน้าที่ของพนักงาน
 งานอัยการ ที่จะนำพยานข้างฝ่ายโจทก์ และหลักฐานในข้อหาคดี
 เรื่องนี้มาแสดงแก่ศาล แต่พยานที่พยานให้เห็นเท็จแต่จริง ถ้าคดี
 เรื่องนี้มีผู้ยื่นเป็นโจทก์ด้วย โจทก์นั้นย่อมมีอำนาจที่จะนำถ้อยคำขอ
 ร้องแต่คดีว่าตนทรัพย์สินแต่เดิมใหม่ แต่การที่จะเข้าโทษหลวงนั้น เป็น
 หน้าที่ของพนักงานรักษาพระอัยการจะขอร้องต่อศาล ให้ลงโทษแก่
 ผู้ผิดตามสมควรแก่กฎหมาย

อุทธรณ์คำพิพากษา

ข้อ ๑๐๐ ถ้าพนักงานรักษาพระอัยการเห็นว่าคำพิพากษาคดี

ไม่ถูกต้อง กับอำนาจที่จะดูแล แต่อธิบดีควรคำพิพากษานั้นได้ตาม
กฎหมาย

ตรวจการให้เป็นไปตามคำพิพากษา

ข้อ ๓๐๓ คำพิพากษาคณะบดีเป็นเจ้าพนักงานไม่อธิบดีแต่ก็
เป็นหน้าที่ของพนักงานรักษาราชการ จะต้องตรวจตราให้การ
เป็นไปตามคำพิพากษานั้น

คือพิสดาร

ว่าด้วยหน้าที่ในความแพ่ง

ความแพ่งเกี่ยวกับประโยชน์ของรัฐบาลหรือสาธารณประโยชน์
เกิดขึ้น ให้ศาลเรียกพนักงานรักษาราชการไปฟัง

ข้อ ๓๐๒ ในความแพ่งเรื่องใดใด แม้มีคู่ความต่างหาก แต่
เกี่ยวกับประโยชน์ของราชการ หรือเกี่ยวกับสาธารณประโยชน์
มีมาถึงศาลใด ให้ศาลแจ้งความให้พนักงานรักษาราชการทราบ
เมื่อพนักงานรักษาราชการทราบถึงความแพ่งเรื่องใด เกี่ยวกับ
ประโยชน์ของราชการ หรือเกี่ยวกับสาธารณประโยชน์ มีอยู่ในศาล
ใด ก็ให้ไปเองหรือแต่งตั้งแทนไปฟังความเรื่องนั้น แต่ผู้กล่าวใน
ส่วนที่จะรักษาประโยชน์ของราชการแต่สาธารณประโยชน์นั้น

พนักงานอัยการชี้แจงความเห็นแก่ศาลได้

ข้อ ๓๐๓ เมื่อศาลใด พิจารณาความแพ่งชนิดที่งานนั้นเสร็จส่วนรวม

แต่ก็ขึ้นที่จระตักคืนให้แจ้งต่อพนักงานรักษาพระอัยการ ๆ มีอำนาจที่จะขแข็งข้อหรือขแก้คำต ในส่วนการที่จะรักษาประโยชน์ของราชการ แต่สำหรับประโยชน์ แต่ให้คำตพิเคราะห์ข้อคำของพนักงานรักษาพระอัยการแต่จริงพิพากษาคดีเรือนั้น ตามซึ่งคำตเห็นว่ามีสมควร

พนักงานอัยการอุทธรณ์คำพิพากษาได้

ข้อ ๓๐๕ ถ้าพนักงานรักษาพระอัยการเห็นว่า คำตพิพากษาความแพ่งชนิดที่ความเร่งโตไม่ถูกต้อง และจะทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ราชการ หรือสำหรับประโยชน์ ก็มีอำนาจที่จะตแต่ แต่อุทธรณ์คำพิพากษานั้นได้ตามกระบวนการพิจารณา

พนักงานอัยการตรวจการให้เป็นไปตามคำพิพากษา

ข้อ ๓๐๕ ถ้าคำพิพากษาเป็นเจตชาติไม่มีอุทธรณ์แต่ก็ เป็นหน้าที่ของพนักงานรักษาพระอัยการจะต้องตรวจตรวจ ให้การเป็นไปตามคำพิพากษานั้น

ตอนที่ ๔

ว่าด้วยหน้าที่เบงเสวีจ

พนักงานอัยการต้องยื่นรายงาน

ข้อ ๓๐๖ พนักงานรักษาพระอัยการ ต้องรายงานราชการในหน้าที่ให้ ผู้ว่าราชการเมืองทราบเนอง ๆ แต่ในกรทจะรายงานนั้น คือ

กะตเกิดใหม่

(๓) เมื่อมีกะตใหม่เกิดขึ้นเมื่อใด ต้องแจ้งความให้ผู้ว่าราชการเมืองทราบโดยเร็วทุกคราว

กะตได้ส่วนเสร็จ

(๒) เมื่อได้ส่วนของกะตเรื่องใดแล้ว ต้องแจ้งความให้ผู้ว่าราชการเมือง ทราบ แล้วรีบ คำสั่ง ผู้ว่าราชการเมือง เพื่อ จะได้ พ้อง คดี เรื่องนั้น

กะตสำคัญ

(๓) กะตเรื่องใดสำคัญ ต้องรายงานต่อผู้ว่าราชการเมืองให้ทราบการที่ใดจุดใดที่หน่งๆ ตามกำหนดที่ผู้ว่าราชการเมืองได้ตั้งนั้น

ยื่นรายงานประจำเดือน

(๔) เดือนหนึ่งต้องทำบัญชีความ ซึ่งอยู่ในพนักงานรักษาพระอัยการในเวลานั้นทุก ๆ เรื่อง ทั้งจดหมายเหตุว่าเรื่องใดใดดำเนินไปถึงเพียงใดอย่างไร นำขึ้นเสนอต่อผู้ว่าราชการเมืองทุก ๆ เดือน

พนักงานอัยการมีหมาย

ข้อ ๑๐๗ พนักงานรักษาพระอัยการ จะมีบัตรหมายดังกล่าวแก่ผู้หนึ่งผู้ใด นอกจากที่เป็นผู้ช่วยผู้รอง อยู่ในพนักงานอันเดียวกันของมตรหมายตั้ง ในนามแถมอนมตรของ ผู้ว่าราชการเมือง

ความเกี่ยวแก่ศาลเมืองอื่น

ข้อ ๓๐๘ ถ้าความเรื่องโตทพนักงานรักษาพระอัยการในเมืองนั้น ได้ว่ากล่าวอยู่ แต่ความนั้นจะเกี่ยวแก่ศาลเมืองอื่น หรือจะต้องตั้งความเรื่องนั้นไปยังศาลซึ่งอยู่เมืองอื่น จะควรให้เจ้าพนักงานรักษาพระอัยการ ในเมืองเดิมตามไปว่าความในเมืองอื่น หรือจะมอบความแก่พนักงานรักษาพระอัยการ ในเมืองอื่นว่าแทนคือไปทั้งนี้แล้ว แต่ผู้ว่าราชการเมืองเดิมจะดำริเห็นสมควรแก่รูปความ

ห้ามมิให้พนักงานอัยการรับว่าความเคลือบศึก

ข้อ ๓๐๙ ห้ามมิให้ผู้มตาแห่งรับเงินเดือนในพนักงานรักษาพระอัยการ รับว่าความของผู้อื่น นอกจากความที่คงจะว่าโดยหน้าที่ราชการของตน

หมวดที่ ๗

ว่าด้วยการโยธา

พนักงานโยธา

ข้อ ๓๑๐ หน้าที่พนักงานโยธาที่จะว่าต่อไปในหมวดนี้ ในเมืองโตการโยธาไม่มากนักให้รวมอยู่ในกรมมหาดไทย ถ้าในเมืองได้มีการโยธามาก แต่เมื่อได้รับตั้งตราอนุญาตแล้ว ก็ให้จัดพนักงานโยธาในเมืองนั้นออกเป็นส่วน ๑ ได้

ความเกี่ยวแก่ศาลเมืองอื่น

ข้อ ๓๐๘ ถ้าความเรื่องโตทพนักงานรักษาพระอัยการในเมืองนั้น ได้ว่ากล่าวอยู่ แต่ความนั้นจะเกี่ยวแก่ศาลเมืองอื่น หรือจะต้องตั้งความเรื่องนั้นไปยังศาลซึ่งอยู่เมืองอื่น จะควรให้เจ้าพนักงานรักษาพระอัยการ ในเมืองเดิมตามไปว่าความในเมืองอื่น หรือจะมอบความแก่พนักงานรักษาพระอัยการ ในเมืองอื่นว่าแทนคือไปทั้งนี้แล้ว แต่ผู้ว่าราชการเมืองเดิมจะดำริเห็นสมควรแก่รูปความ

ห้ามมิให้พนักงานอัยการรับว่าความเคลือบศึก

ข้อ ๓๐๙ ห้ามมิให้ผู้มตาแห่งรับเงินเดือนในพนักงานรักษาพระอัยการ รับว่าความของผู้อื่น นอกจากความที่คงจะว่าโดยหน้าที่ราชการของตน

หมวดที่ ๗

ว่าด้วยการโยธา

พนักงานโยธา

ข้อ ๓๑๐ หน้าที่พนักงานโยธาที่จะว่าต่อไปในหมวดนี้ ในเมืองโตการโยธาไม่มากนักให้รวมอยู่ในกรมมหาดไทย ถ้าในเมืองได้มีการโยธามาก แต่เมื่อได้รับตั้งตราอนุญาตแล้ว ก็ให้จัดพนักงานโยธาในเมืองนั้นออกเป็นส่วน ๑ ได้

ตำแหน่งโยชานการ

ข้อ ๑๑๓ เมืองโตทจัดพนักงานโยชานแยกออกเป็นส่วนหนึ่งแต่
ให้ มีตำแหน่งโยชานการเป็นกรมการ มีตำแหน่งชั้นกรมการผู้น้อยชั้น
อิกนาย ๓ เป็นหัวหน้าในพนักงานโยชานผู้น้อยในแผนกปลัดเมือง แด
ให้ มีรองกรมการ มีนายงานและตรวจการ อิกตามต้นควรแก่ราชการ

หน้าที่พนักงานโยชาน

- ข้อ ๑๑๒ หน้าที่พนักงานโยชานมี ๓ อย่าง คือ
- (๑) การรักษาแลซ่อมแซมสถานที่ต่าง ๆ สำหรับราชการเมือง
 - (๒) การทำนบบำรุงถนนหนทาง
 - (๓) การรักษาที่หอดวงสำหรับดูชาวเรือประ โยชน์

การรักษาสถาน

ความรับผิดชอบรักษาสถาน

ข้อ ๑๑๑ สถานที่ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในกรมการ หรือพนักงานตำแหน่ง
ใดเป็นอุปถัมภ์รักษา กรมการแลพนักงานตำแหน่งนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ
ในการที่จะดูแล ให้การ รื้อแต่ผู้รักษาสถานที่นั้น ๆ รักษาให้
เรียบร้อยแต่ด้วยดีหมดจด เป็นต้นว่า

- (๑) ศาลากลาง อยู่ในหน้าที่ตำแหน่งจำเมือง
- (๒) ศาล อยู่ในหน้าที่ยกระบตรีศาล

(๓) ครัว อยู่ในหน้าตึกข้างรังค์

(๔) โรงภาษี อยู่ในหน้าตึกจัดการภาษนน ๆ

ตั้งเป็นตัวอย่าง สถานที่อื่น ๆ ก็ให้ผู้ว่าราชการเมืองมอบหมาย
ให้เป็นหน้าที่ตามตำแหน่งผู้รับผิดชอบ ในกระทรวงศึกษาตามกำหนด

การรับผิดชอบรักษาของหลวง

ข้อ ๑๓๖ ของหลวงซึ่งอยู่ในตำแหน่งผู้ใดรักษาแลใช้ด้วย ผู้
นั้นต้องรับผิดชอบที่จะรักษาให้เรียบร้อย เป็นต้นว่า โต๊ะ เก้าอี้ แด
เครื่องใช้ต่างสำหรับคนเต็มย่นพนักงานคนใด คนนั้นต้องรับผิดชอบ

โทษผู้ปล่อยให้สถานที่ของหลวงเสื่อมเสีย

ข้อ ๑๓๗ ถ้าผู้ใดปล่อยให้สถานที่ หรือสิ่งของหลวง ซึ่งคือ
รับผิดชอบรักษาเสียหายไปโดยไม่ระวังรักษาตามสมควร ผู้ว่าราชการ
การเมืองมีอำนาจที่จะปรับให้พนักงานคนใด หรือจะให้ใช้ค่าซ่อมแซม
หรือให้ชดเชยของใช้แทนก็ได้

พนักงานวิชาตรวจการรักษาสถาน

ข้อ ๑๓๘ เป็นหน้าที่ของพนักงานวิชาที่จะตรวจตราการรักษาสถาน
สถานที่ต่าง ๆ ให้เป็นดังระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ พนักงานวิชาเห็น
ว่าที่ใดรักษาไม่เรียบร้อย ก็ให้วางลาดตักเตือนแก่ผู้รับผิดชอบใน
การรักษาสถานนั้น ๆ ถ้าไม่ละจุดไปได้ ก็ให้นำความขึ้นเรียนต่อ
ผู้ว่าราชการเมือง

ซ่อมแซมสถาน

ข้อ ๓๓๗ เป็นหน้าที่ของพนักงานโยธา ที่จะจัดการซ่อมแซมสถานต่าง ๆ แต่ในการซ่อมแซมเช่นพนักงานโยธาจะจ้างช่างท่อน หรือจะขอแรงคนประจำงาน คือ การโรงคนใช้ ให้ทำ หรือจะใช้แรงนักโทษก็ได้ ตามแต่จะสมควรแก่การ แต่จะไม่เปลืองเงิน

แก้ไขสถาน

ข้อ ๓๓๘ ห้ามมิให้กรมการแดงพนักงานคนใดแก้ไขสถานทีต่าง ๆ โดยที่ไม่ได้บอกแต่ไม่ได้รับอนุญาตของพนักงานโยธา

ประมาณเงินทำการซ่อมแซมแก้ไขสถาน

ข้อ ๓๓๙ ก่อนที่จะทำงบประมาณการใช้จ่ายประจำปีนั้น กรมการพนักงานใดจะต้องการให้แก้ไขซ่อมแซมอย่างหนึ่งอย่างใด ในสถานทีตนปกครองรักษา ให้แจ้งต่อพนักงานโยธา ๆ ตรวจและประมาณการประมาณเงินเสร็จแล้ว ให้นำขึ้นเสนต่อผู้ว่าราชการเมือง แต่ให้แจ้งความเห็นของพนักงานโยธาว่าการอย่างใดควรค่า หรือยังไม่ควรทำ หรือควรแก้ไขประการใด เมื่อผู้ว่าราชการเมืองเห็นชอบด้วยเพียงใด ก็ให้กะตงในงบประมาณเพียงนั้น

ลักษณะสิ่งให้ทำการซ่อมแซม

ข้อ ๓๔๐ ในการที่จะทำการซ่อมแซมนั้น ถ้ารายใดตามที่ได้รับอนุญาตในงบประมาณเงินที่จะต้องจ่ายไม่เกิน ๓๐ บาท พนักงานโยธา

มีอำนาจที่จะสั่งให้ทำการนั้นได้ ถ้าการรายได้อื่นเกินกว่า ๓๐ บาท
พนักงานโยธาต้องนำรายงานขึ้นเสนอสอบอนุญาตต่อผู้ว่าราชการเมือง
ก่อนที่จะได้ตกลงว่าเหมาะหรือตงมือทำการ

ลักษณะการซ่อมแซมแต่รักษาสถาน

ข้อ ๑๒๑ เป็นหน้าที่แต่อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานโยธา
ที่จะให้การรักษาสถานที่ต่างๆ ในเมืองนั้นเรียบร้อยทั่วทุกแห่ง เพราะ
นั้นพนักงานโยธาควรระกักรที่จะซ่อมแซมให้เป็นยุติ เป็นต้นว่าที่ใด
ควรทาสีแต่ตามบ้านกับตึกตึกครั้ง แต่ควรจัดการซ่อมแซมทยอยกันไป
อย่างไร อีกประการ ๑ การที่จะรักษาสถานที่ต่างๆ ให้สะอาดเรียบร้อย
นั้น ควรจะมีขอมบังคับสำหรับนักการภารโรง หรือผู้ไปมาอย่างไร
ทั้งนี้ เป็นหน้าที่ของพนักงานโยธาที่จะคิดจัดขอมบังคับมาขึ้นเสนอสอบ
ผู้ว่าราชการเมือง เมื่อผู้ว่าราชการเมืองตรวจเห็นชอบด้วยแล้ว ก็
จะได้มีคำสั่งตั้งขอมบังคับนั้นๆ ขึ้น

การทาสีบำรุงถนนหนทาง

อธิบายถนนหนทาง

ข้อ ๑๒๒ คำว่า "ถนนหนทาง" ที่กล่าวในบทนี้ ประสงค์ให้หมาย
ความว่า บรรดาทางบกทางน้ำของตำบลสำหรับแผ่นดิน ซึ่งเป็นที่มหาชน
เข้าไครยไปมา คือ

- (๑) ถนนหลวงทำไว้สำหรับใช้รถ
- (๒) ทางหลวงสำหรับคนแลสัตว์พาหนะต่อเกวียนไปมา
- (๓) ทางเดินสำหรับมหาชนเอาไครยเดินไปมาตามตะแวงบ้าน
- (๔) แม่น้ำ
- (๕) ลำคลอง
- (๖) สะพานข้ามน้ำ

เมื่อกล่าวต่อไปในหมวดนี้ว่าถนนหนทาง ให้พึงเข้าใจว่ารวมของ
ที่ ๖ อย่างตั้งจำแนกมานั้น

อธิบายท่านบำรุง

ข้อ ๑๒๓ คำว่า “ท่านบำรุงหนทาง” นั้น ประสงค์ให้หมาย
ความว่า การรักษาแลแต่งถนนหนทางมิให้ชำรุดแก่การไปมาของ
มหาชนอย่าง ๑ การที่จะคิดแก้ไขของเดิม หรือทำถนนหนทางเพิ่ม
เติมขึ้นอย่าง ๒

ลักษณะรักษาถนนหนทาง

ข้อ ๑๒๔ การที่จะจ้กรักษา แลแต่งถนนหนทางทั้งปวงนั้น ให้
ผู้ว่าราชการเมืองพิเคราะห์ดู

ทางเดินและทางน้ำ

- (๑) แม่น้ำลำคลองแลทางเดินซึ่งไม่จำเป็น ต้องจัดการ รักษา

อย่างไร ยิ่งกว่าที่จะดูแลอย่าให้มดิ่งอันใดก็คชวางทางไปมา เช่นไม้
ต้นทับทาง หรือ ผู้หนึ่ง ผู้ใดจะปลูกสร้าง รุก ทนทางให้แคบ เป็นต้น
เหตาคควรมอบหมายแก่กำนันแล ผู้ใหญ่บ้าน ให้เอาเป็นธุระดูแล
รักษาประโยชน์ของมหาชนตลอดในหมู่บ้าน แลตำบลนั้น ๆ

ทางหลวงแลสะพาน

(๒) ทางหลวงแลสะพาน ซึ่งตั้งตรวจตราซ่อมแซมเป็นบางมือ
บางคราว ควรมีพนักงานออกตรวจตราจัดการซ่อมแซมตามเวลาที่
สมควรนั้น จะมอบให้กรมการอำเภอจัดการซ่อมแซม หรือให้พนักงาน
โยธาไปจัดการซ่อมแซมตั้งแต่การที่ควร

ถนนหลวง

(๓) ถนนหลวง ที่สร้างไว้สำหรับเมืองนั้น ควรมีพนักงาน
ประจำรักษาคอยซ่อมแซมอยู่เสมอ
การทงป้องกันความในชอน เป็นหน้าที่ของพนักงาน โยธาที่จะ
ตรวจตรา ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้ว่าราชการเมือง

ลักษณะทำถนนหนทาง

ข้อ ๑๒๕ การที่จะคิดทำถนนหนทางเพิ่มเติมขึ้นนั้น ให้ผู้ว่าราชการ
เมืองปรึกษาหารือ พนักงาน โยธา พิจาร่าห์ดู ตาม การ ที่ สมควร
ดังนี้ คือ

เลือกที่

(๓) จะควรแก้ไขถนนหนทางเดิมที่ใด หรือจะควรตัดถนนหนทางขึ้นใหม่ที่แห่งใด จะเป็นประโยชน์แก่การไปมาค้าขายของมหาชน

กิจการ

(๒) การที่จะทำนั้น จะต้องจัดการอย่างไร คือจะใช้แรงนักโทษทำ หรือจะต้องจ้างวานคนอื่นทำประการใด

ประมาณตน

(๓) คนที่ใช้ในการทำถนนหนทางนั้น จะต้องใช้สักเท่าใด จะเรียกรายในเมืองนั้นได้ หรือจะต้องเบิกเงินหลวงปีละมากน้อยเท่าใด

ขออนุญาต

(๕) เมื่อคิดกิจการที่จะทำสำเร็จแล้ว ก็ให้แจ้งความคิดเสกการที่ประมาณต่อข้าหลวงเทศาภิบาล

เมื่อเป็นการตกลงที่จะทำด้วยประการใด ก็เป็นหน้าที่ของพนักงานโยธาที่จะตรวจตราจัดการนั้น ตามคำสั่งผู้ว่าราชการเมือง

การวิจัยที่หลวงสำหรับสาธารณประโยชน์

อธิบายที่สาธารณประโยชน์

ข้อ ๓๒๖ คำว่าที่หลวงสำหรับสาธารณประโยชน์นี้ ประสงค์

หมายความว่า ที่แห่งหนึ่งแห่งใดซึ่งรัฐบาลได้จัดไว้สำหรับการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์ คือ

- (๑) ที่ปลูกโรงเรือนตลาดจำหน่ายของ
- (๒) ที่พักต่างแถมแก่ยิวค้าขาย
- (๓) ท่าเรือ
- (๔) ที่ตั้งวัดวาอาราม

ทั้ง ๔ อย่างนี้ รวมเรียกว่า ที่หวงจำหน่ายสาธารณประโยชน์ การที่จะตรวจตราอยู่ในหน้าที่พนักงานโยธา

บักเซตรทหลวง

ข้อ ๑๒๖ บรรดาที่หวงอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งใดอันไหน ใหญ่กว่าราชการเมืองจัดให้บักเซตรเป็นเจ้าคิมทุกด้านทุกๆแห่ง แดการรักษานั้นจะกรรมมอบให้แก่กรรมการข้าเถอหรือกรรมการเมืองตำแหน่งใด ด้แต่ผู้ว่าราชการเมืองจะเห็นสมควร

จัดตลาด

ข้อ ๑๒๗ การจัดตลาดนี้ ตลาดแห่งใดเป็นของหลวงควรผู้ว่าราชการเมืองจะจัดการรักษาแต่ซ่อมแซมดังนี้ คือ

เก็บค่าตลาด

- (๑) การที่จะเก็บเงินค่าตลาดนั้น จัดได้เป็น ๒ อย่าง คือ อย่างที่ ๑ ให้พนักงานเก็บเป็นการหลวง อย่างที่ ๒ เรียกประมูลให้

รับเหมาเก็บเป็นปี ๆ ตามอัตราที่กระอนุญาติให้ ผู้ใดว่าประมูตรรับเงิน
ตั้งให้ผู้นั้นเก็บ

รักษาตลาด

(๒) ให้มีตุลาการสำหรับกวาดขยะมูลฝอย ประจำ ชายทุกตลาด
แต่ให้กวาดต่างตลาดอย่าให้ ได้ใครก ค่าจ้างคนกวาดนั้น ถ้าให้ผู้นั้น
รับผูกขาดก็ให้รับเป็นเจ้า

ซ่อมแซมตลาด

(๓) ปี ๓ ให้ซ่อมแซมตลาดครั้ง ๓ ทกปี แต่กรที่ซ่อมแซม
ตลาดนั้น จะควรทำเป็นการหลวง หรือจะให้ผู้รับผูกขาดซ่อม แต่
แต่จะตกตงกัน

จัดที่พักเกวียนแลต่าง

ข้อ ๓๒๘ ในเมืองใดการค้าขายคงใช้ โคต่างหรือเกวียนบรรทุก
สินค้ามาจำหน่าย แต่เมื่อผู้วราชการเมืองพิจารณาเห็นว่า ถ้าจัดให้
มีที่พักประชมต่างแต่ดอเกวียน จะเป็นประโยชน์แก่พวกพ่อค้า ก็ให้
เดออกทอดวงแห่งใดแห่งหนึ่งหรือหลายแห่ง ซึ่งเป็นที่สมควรจัดทำเป็น
ที่พักประชมต่างดอแต่เกวียนให้เป็นคุณแก่การค้าขาย แม้จะทั่วคอกแต่
จัดให้ผู้นั้นช่วยพิทักษรักษาด้วยก็ควร แต่ให้เรียกค่าธรรมเนียมแก่
เจ้าของต่างแต่ดอเกวียน ซึ่งได้รับประโยชน์ในการนั้นแต่พอสมควร

จัดที่จอดเรือ

ข้อ ๑๓๐ เมืองใดมีเรือไฟเดินรับคนโดยสารกัก หรือมีเรือรับ
สินค้าไปมา มากกัก ถ้าแต่เรือเหล่านั้นเป็นการค้าของแก่เจ้าของซึ่ง
จะหาทำจอดให้สะดวก ก็ควรที่ผู้ว่าราชการเมืองจะจัดที่จอดแห่งหนึ่ง
หรือหลายแห่งจัดท่าหาแต่ที่จอดเรือ แต่จัดให้มีพนักงานช่วยพิทักษ์
รักษาความเรียบร้อยในถนน แต่ให้เรียกค่าธรรมเนียมแก่เจ้าของเรือ
ซึ่งได้รับประโยชน์ ในการที่จัดถนนตามสมควร

จัดที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ ๑๓๑ เมืองใดที่มีระคนจากคน ซึ่งราษฎรต้องพาตัวพาหะนุ
ไปเที่ยวค้าขายโดยตามโลกตามคอน ผู้ว่าราชการเมืองควรจัดที่หา
ที่จอดซึ่งเป็นที่โคกคอน จัดให้เป็นที่เลี้ยงสัตว์เมืองละตำบลหนึ่ง หรือ
หลายตำบล พอสมควรแก่ความต้องการของราษฎรในเมืองนั้น แต่ใน
ตำบลใดซึ่งสมควรจะจัดได้ ก็ให้จัดให้มีพนักงานช่วยพิทักษ์รักษา
ป้องกันโจรผู้ร้ายที่จะลักสัตว์ ซึ่งเขาไปเลี้ยงในที่นั้นๆ ตลอดกระตุน
แต่เรียกค่าธรรมเนียมจากเจ้าของสัตว์แต่พอสมควร

หมวดที่ ๘

ว่าด้วยการศึกษา

ให้มีโรงเรียนหลวงทุกเมือง

ข้อ ๑๓๒ ทุกๆ เมืองต้องมีโรงเรียนหลวงแห่ง ๑ เป็นอย่างน้อย

ใหม่พระราชกรณียกิจตั้งโรงเรียนหลวงนี้ หน้าที่แห่งหนึ่งแห่งใดตาม
แต่จะเห็นสมควร แต่ให้จัดหาอาจารย์ ซึ่งกรมศึกษาธิการเห็นสมควร
จะฝึกสอนบุตรได้ ได้เป็นอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนหลวงนี้

ประโยชน์โรงเรียนหลวง

ข้อ ๑๓๓ ประโยชน์ที่จะพึงมุ่งหมายในการที่ตั้งโรงเรียนหลวง
นี้ คือ

(๑) ที่จะฝึกสอนวิชาตามแบบหลวง ซึ่งกรมศึกษาธิการได้จัด
ตั้งขึ้นในกรุงเทพฯ เป็นตัวอย่าง ให้แบบอย่างนั้นแพร่หลายไปตาม
หัวเมือง

(๒) ที่จะฝึกสอนพระราชบุตรถึงกษัตริย์ โรงเรียนเชลยศึก หรือโรง
เรียนตามพระอารามจะสามารฝึกสอนได้ ในเมืองนั้น เพื่อบุตรหลาน
กรมการหรือผู้บรรดาศักดิ์ซึ่งจะเข้ารับราชการจะได้เล่าเรียน

หน้าที่อาจารย์โรงเรียนหลวง

ข้อ ๑๓๔ นอกจากหน้าที่ในการฝึกสอนนั้น อาจารย์ใหญ่ใน
โรงเรียนหลวงยังมีหน้าที่จะต้องเขาเป็นพระคัมภีร์แบบแผนกรมศึกษา
ธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมในกระบวนสอน และตั้งแบบแผนเหล่านั้น
ให้แพร่หลายค่อออกไปในโรงเรียนอื่น ๆ ในเมืองนั้น แลรับแบบแผน
ตำราเรียนในกรมศึกษาธิการออกไปได้จำหน่ายด้วย

บำรุงการสอนวิชาตามวัด

ข้อ ๑๓๕ บรรดาพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย ย่อมมีวิสัยที่จะฝึกสอน

ศิษย์ ซึ่งมา อยู่ในพระอาราม เป็นประเพณี อันดี มีสืบมาแต่โบราณ เพราะฉะนั้นหน้าที่ของเจ้าราชการเมือง แลกรมการซึ่งได้จากตำแหน่งราชการในเมืองนั้น จะต้องเอาเป็นธุระอดทนจนแต่ตรวจตราให้พระภิกษุซึ่งได้ สังกัดอนัตตสันตศีลย์ ทอดทุกพระอาราม บรรดามิในเมืองนั้น ถ้าการนั้นมีความขัดข้องอย่างไร ก็ควรจะหารือขอพระเถระผู้ใหญ่เป็นเจ้าคณะในเมืองนั้น ขอให้ช่วยจัดการไปให้ตลอด

วิธีการเดินรางวัลแลตรวจเก็บเงินค่านา

จำนวนศึก ๑๒๐

ข้อ ๑. ให้กำนันผู้ใหญ่บ้านหรือผู้ใดที่คนรับมรดมอรางวัลค่านาที่นาใดบ้างแล้วพอเดินได้ คงแต่วันที่ ๒๕ เดือนธันวาคมเป็นต้นไป

ข้อ ๒. ได้ตั้งเกณฑ์กันให้ด้วยคำบดทำลายการผิดจากพระราชบัญญัติลักษณะการเก็บเงินค่านา ร.ศ. ๑๓๙ โดยกลับไปไว้ตั้งทำการจะเป็นตามแบบเก่าๆ เดียวอีก คือไม่ตั้งเดินกระแฉับไว้ประเมินกันเสียอีกแล้วโดยมาก เพราะฉะนั้นทำให้เงินอากรค่านาซึ่งเป็นพระราชทรัพย์ของหลวงตกขาดไปมากเมื่อบัดแล้ว

ข้อ ๓. ให้กำนันทุกๆ คนตั้งเดินกระแฉับรางวัลค่านาในตำบลของตนจงทุกๆ แปลง คือที่ใดที่ว่างปลูกเพาะเมล็ดเข้าแต่ต้นเข้าให้ ต้นได้ตรหมครายอย่าให้ขาดได้เสียเป็นอันขาด

ข้อ ๔ ถ้ากำนันใดไม่ได้รางวัลโดยลงเส้นกระแด้ใช้ประเมินเขา
กำนันนั้น เป็นอัน ทำการไม่ถูกต้องด้วย พระราชบัญญัติ จะต้องรับโทษ
อันหนัก

ข้อ ๕ บางกำนันมักจะอ้างจะทำรางวัลให้ทั่วทุก ๆ แปลง ใน
ตำบลของตนไม่ได้ตลอดนั้น เจ้าพนักงานจะไม่ถือเขาเป็นค่าแก่งต
ถูกต้องด้วยพระราชบัญญัติเป็นอันขาด เพราะกำนันมีผู้ช่วยเหลือมากอยู่
แล้ว คือเช่นผู้ใหญ่บ้านของบ้านนั้น เดิมยื่นแถมกันหรือทั้งชวดนา
หรือเจ้า ชวดนาเอง ซึ่งเป็นผู้ที่จะต้อง ช่วยแนะนำ ในที่นาของตน
ในเมื่อเวลากำนันไปรางวัลนั้น ความพระราชบัญญัติไม่ช่วยยากจนใด
เลย ทั้งผู้ใหญ่บ้านบางคนจะไต่รบคร่าก็มีคนห้ามเก็บเงิน ออกไปด้วย
แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อขอที่จะปฏิเสธที่จะไม่ทำการเช่นนั้นได้

ข้อ ๖ ขอให้ชาวหลวงแต่ผู้ว่าราชการเมือง ตรวจสอบตราให้กำนันมี
เส้นกระแด้สำหรับรางวัลเท่านั้นทุก ๆ คน

ข้อ ๗ ในบั้นมือเขาดูดีมากบวงแห่ง โดยเมื่อคนมีฝนชัย เพราะ
ฉนั้น เป็นขอที่จะ ทำให้ ชวดนา แดเจ้าชวดนา ขอหักคอกำนัน เมื่อเวลา
รางวัล คือให้เงินเดียวบางที่เดียว ไม่ค่อยงดคัดคง โยน่าเช่นนเป็นคณ

ขอเป็นขอถ้าคณที่กำนันจะต้องรู้ ถัก เป็นขอที่จะควร เขาใจได้
โดยทองแห้ว กำนันมีนคทอย่างเดียวที่จะ ต้องรางวัลให้เต็มเนอท ๆ
โคททำ คือทโคทหวานปลุกเพราะเม็ดคเขาหรือคณเขาทงต้นดงโนโบบน

เจ้าพนักงานของขแจ้งให้กำนันเขาใจในขอถ้าคณนอว ถ้าแม่
กำนันใดไม่จคจำนจนเนอท ๆ โคทหวานปลุกเพราะคณเขาแต่เม็ดคเขาอง
ให้เต็มโนโบบน เพราะเขาไม่ได้เก็บเกยวโคทเต็มเนอท หรือคตงเก็บ

เกี่ยวไม่ได้เลยก็ กำนันหนีโทษตามพระราชบัญญัติ จะต้องรับโทษ
อันหนัก

ข้อ ๘ โดยได้ประกาศให้ทราบทั่วกันแล้วว่า แม้มันได้เห็นว่าจำ
นวนเนื้อหา ของคนในใบนำที่กำนัน ออกให้มันไม่ถูกต้อง ก็ให้ทำ
เรื่องรายงานต่อนายอำเภอของแขวงนั้นขอหักค่านี้ออกเสียหายไป
โดยเหตุต่างๆ ภายในไม่เกิน ๓๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับใบนำเป็น
ต้นไป

ข้อ ๙ เมื่อกำนันได้รับสมุดใบนำเมื่อใด ควรลงมือตรวจดู
โดยทันที เพราะไม่มีประโยชน์อันใดที่จะเกะกะดูว่าน่าจะมากเกินไม่ได้
โดยที่บางแห่งในฤดูนั้นขาดแต่โดยมาก เห็นร่างวัดได้สดก
ทีเดียว พอเวลาตามแห่งกพอการร่างวัดแล้ว ได้พอด้วยกัน

ข้อ ๑๐ หนึ่งการที่กำนันไม่ทำการร่างวัด ไปประเมินเสียตาม
ชอบใจเมื่อบัดแล้วนั้น เป็นเพราะเจ้าพนักงานผู้ใหญ่ตรวจตราไม่พอ
การตรวจตรา เมื่อเวลา กำนัน ทำการ ร่างวัด นั้น เป็นการ ดี คำนึง ที่ดู
เพราะคนในนั้นจะต้องตรวจตราให้แข็งแรงยิ่งขึ้น

ข้อ ๑๑ เมื่อกำนันได้รับสมุดใบนำไปแล้ว ๑๕ วัน นายอำเภอผู้
ช่วยและผู้ช่วยเจ้าพนักงานผู้ประ โยชน์ของเมืองนั้น ต้องลงมือออก
ตรวจตราเป็นต้นไป เจ้าพนักงานผู้ จะไปตรวจทั้งหลายนี้จะได้รับ
แบบฟอร์มสำหรับการตรวจ ซึ่งจะ ได้จกจำนวนแปลงที่ได้ตรวจแล้วราย
ละเอียด หมายถึงเหตุความที่ได้ตรวจนั้นลง

เจ้าพนักงานเหล่านี้ของตรวจอย่างน้อยอาทิตย์ละ ๕ วัน แต่ในวัน
หนึ่งต้องตรวจไม่ต่ำกว่า ๓๐ แปลง ใน ๓๐ แปลงนั้น ๓ แปลง ต้องมี
เนื้อหาไม่ต่ำกว่า ๓๐ ไร่

ข้อ ๑๒ เมื่อสิ้นอาทิตย์หนึ่งทุก ๆ อาทิตย์ ให้ผู้ช่วยอำเภอส่งรายงานการตรวจรางวัลนา (ตามแบบพิมพ์หลังวง) ส่งไปยังผู้ช่วยเจ้าพนักงานผลประโยชน์ แต่ให้ผู้ช่วยเจ้าพนักงานผลประโยชน์ส่งรายงานนั้นมาพร้อมด้วยรายงานการตรวจของตน ยังคงบังคับการกรมสรรพากรไม่โดยทางไปรษณีย์

ข้อ ๑๓ เป็นหน้าที่ของผู้ช่วยเจ้าพนักงานผลประโยชน์จะต้องตรวจตราให้ผู้ช่วยอำเภอหรือเจ้าพนักงานอื่น (ถ้ามี) ทำการตรวจให้ถูกต้องแน่โดยแข็งแรงให้ทั่วทุก ๆ ที่นั้น

ข้อ ๑๔ เพื่อกำหนดตัวการไม่ถูกต้องหรือผิดพลาดต่างๆ ก็ให้ยื่นรายงานต่อรองหลวงหรือผู้ว่าราชการเมือง ซึ่งเป็นผู้ที่จะได้ช่วยอุดหนุนตัวหลังจากการ หรือส่งโทษกำหนดให้ตัวให้ถูกต้องต่อไป

ข้อ ๑๕ เจ้ากรมสรรพากรในจรมีความยินดีเป็นอันมาก ถ้าท่านข้าหลวง หรือผู้ว่าราชการเมืองจะช่วยเหลืออุดหนุน ทำการตรวจตราได้บ้างบางคราว หรืออุดหนุนตั้งให้นายอำเภอทำการตรวจให้มาก โดยการตรวจ เป็นการ ดีที่สุด ทั้งเป็นที่รู้สึกได้ว่าเป็นการพร้อมมือกันจริง

ข้อ ๑๖ ถ้าผู้ใดยื่นเรื่องราวขอหักภายในกำหนดแต่ถูกคัดด้วยพระราชบัญญัติมาตรา ๓๓ ก็ขอโทษหลวงหรือผู้ว่าราชการเมืองส่งให้ลดตั้งได้เคยทำตามแล้วในศึกก่อน แต่ขอโทษหลวงหรือผู้ว่าราชการเมืองตรวจตรา ขอให้เรื่องราวขอลดนั้นค้างอยู่ได้ โปรดตั้งเสียโดยทันที

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจการทั้งหลายนัดของระวางให้เป็นอันมาก ให้บังคับกำหนดให้ออกใบนำแลผูกเป็นหลักฐานเชื่อได้ แลให้ออกทันทีเมื่อเวลาเดินรางวัลนั้น เพราะบทแถมหลายรายทเก็บเงินไม่มีใครจะได้ โดยกำหนดไม่ได้ออกใบนำให้ในทันทีบ้าง หรือออกใบนำให้แก่ผู้ที่ไม่ใช่หน้าที่ จะรับใบนำนั้นบ้าง

ข้อ ๑๘ เจ้าของนาหรือผู้แทน หรือชาวนาจจะต้องอยู่คอยรับใบนำตามพระราชบัญญัติ ถ้าเจ้าของนาหรือผู้แทนไม่อยู่ทนา เพื่อเวลากำหนดไปรางวัลนั้น ก็ให้ยื่นรายงานโดยทันทีเพื่อข้าหลวงหรือผู้ตรวจการเมืองจะส่งให้พ้องตามทกระทำมคด้วยพระราชบัญญัติลักษณะการเก็บเงินซากกร้านาคัก ๓๑๘ หมวดที่ ๕ มาตรา ๘

ข้อ ๑๙ อนึ่งถ้าเจ้าของนาหรือผู้แทนกตัญเอยรับใบนำทกำหนดออกให้ก็ให้กำหนดออกให้นายอำเภอทราบโดยทันที (เช่นถ้าเก็บเงินต้องเก็บตามกำหนดรางวัลใดนั้น) แลให้กำหนดรายเดือนจำนวนนาลงในแบบพิมพ์ดวงทเจ้าพนักงานจะได้ส่งไปให้ พร้อมกับส่งใบนำนั้นนยต้นนายอำเภอ พร้อมกับใบนำของนารายนั้นแลต้นขอใบนำยทราชการอำเภอ เมื่อเวลารางวัลแล้ว

ข้อ ๒๐ อนึ่งเมื่อเจ้าพนักงานทการตรวจใด ชนมากนชยเท่าใด ต้องบอกลงในหวงว่าจแแต่ทว่าจให้ถูกต้องตามทตรวจได้

ข้อ ๒๑ ถ้าเจ้าพนักงานผู้ทการนรักษาแลทาทามจนั้นแล้วลงโดยเขาในบั้นไม้ดีบ้างบางแห่งกตยงทวงใจเป็นแน่ว่าบางทเงินซากกร้านาคจะชนได้

คำสั่งที่ ๕

คำสั่งว่ากรมมหาดไทย

วันที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๓๒๐

ด้วยกฎสำหรับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยตำแหน่งหน้าข้าราชการในศาลา ซึ่งได้ออกใช้มาแต่วันที่ ๑๕ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๓๑๖ แต่ฉนั้น บัดนี้หน้าข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงจากกฎนั้นไปบ้าง ตามสมควรแก่ราชการในกระทรวงที่ได้ดำเนินมา จึงได้แก้ไขกฎให้ตรงกับระเบียบหน้าข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยที่เป็นอยู่ทุกฉนั้น ลงพิมพ์ใช้แทนกฎเดิม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๓๒๐ เป็นต้นไป

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุญาต
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ลํารายาน

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยตำแหน่งหน้าข้าราชการ

ข้อ		หน้า
๑	ลำดับชั้นตำแหน่งข้าราชการ	๒๐๕
๒	เทียบชั้นตำแหน่งข้าราชการ	๒๐๖
๓	หน้าตงเดีนาบด	๒๐๗
๔	หน้าตงเดชานุการ	๒๐๘

ข้อ	หน้า
๕	๒๐๑
๖	๒๐๒
๗	๒๐๓
๘	๒๐๔
๙	๒๐๕
๑๐	๒๐๖
๑๑	๒๐๗
๑๒	๒๐๘
๑๓	๒๐๙
๑๔	๒๑๐
๑๕	๒๑๑
๑๖	๒๑๒
๑๗	๒๑๓
๑๘	๒๑๔
๑๙	๒๑๕
๒๐	๒๑๖
๒๑	๒๑๗
๒๒	๒๑๘
๒๓	๒๑๙
๒๔	๒๒๐
๒๕	๒๒๑

หมวดที่ ๒

กฤษฎีกาแนะนำกระทรวงราชการ

๒๖	๒๒๒
----	-----

ข้อ	หน้า
๒๓	๒๓๓
๒๔	๒๓๔
๒๕	๒๓๔
๒๖	๒๓๕
๒๗	๒๓๕
๒๘	๒๓๕
๒๙	๒๓๖
๓๐	๒๓๖
๓๑	๒๓๖
๓๒	๒๓๗
๓๓	๒๓๗
๓๔	๒๓๗
๓๕	๒๓๗
๓๖	๒๓๗
๓๗	๒๓๗
๓๘	๒๓๗
๓๙	๒๓๗
๔๐	๒๓๘
๔๑	๒๓๘
๔๒	๒๓๘

ข้อ		หน้า
๕๓	โทษผู้ ทำให้เสียประโยชน์ของราชการ	๒๒๐
๕๔	โทษผู้ ประพฤติตัวไม่เรียบร้อย	๒๒๐
๕๕	โทษผู้ ประพฤติทุจริต	๒๒๑
๕๖	โทษผู้ประพฤติให้ คดีในกรมเนร	๒๒๑

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยเวลาทำราชการ

๕๗	กำหนดเวลาเปิดศาลาทำราชการ	๒๒๑
๕๘	กำหนดเวลาใหม่ทำราชการ	๒๒๑
๕๙	เวลาไปรับราชการที่เมือง	๒๒๑
๕๑๐	บำเหน็จตรวจชำระราชการ	๒๒๒
๕๑๑	ตำรวจตรวจรับบำเหน็จตรวจเมื่อขึ้นเดือน	๒๒๒
๕๑๒	ตำรวจทำค่าตั้งกลเงินเดือนหรือลดเงินเดือน	๒๒๒
๕๑๓	หน้าที่ชั้นนางตรวจการเปิดศาลา	๒๒๒
๕๑๔	หน้าที่ชั้นหมื่นประจำเวร	๒๒๓
๕๑๕	หน้าที่ชั้นหมื่นประจำเวร	๒๒๔
๕๑๖	หน้าที่พันทนายชยเวร ถัดจากเงิน	๒๒๔
๕๑๗	หน้าที่เต็มยศตรายศความเรียบร้อย	๒๒๔
๕๑๘	หน้าที่เต็มยศตราตรวจคนไข้ ทจรเข้ามาในศาลา	๒๒๕
๕๑๙	หน้าที่นการตอนรับผู้ ทมายังศาลา	๒๒๕
๖๐	นการตรวจรอบนุ้จระหนกผู้ ทมายังศาลา	๒๒๕

ข้อ	หน้า	
๖๑	ในเวลาทำราชการไม่ให้ข้าราชการไปในที่อื่นซึ่งไม่ใช่ หน้าที่	๒๒๕
๖๒	ไม่ให้ข้าราชการชกชวนผู้อื่นเข้ามาในห้วงเวลาทำการ	๒๒๖
๖๓	ในเวลาทำการห้ามไม่ให้ ออกกระทก แต่เห็นการห้ามผู้ ทมาอย่าให้ ออของ	๒๒๖
๖๔	โทษการห้ามผู้ ทเที่ยวงานนอกในทไมควร	๒๒๖

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยการรักษาศาลา

๖๕	การรักษาศาลาเป็นหน้าที่ของปลัดมาณชีแต่ละหมู่มาณชี	๒๒๖
๖๖	หน้าที่การโรงใหญ่	๒๒๖
๖๗	การรักษาด้านซ่อมตัวตัก	๒๒๗
๖๘	การรักษาท้องที่ทำการแต่เครื่องประดับเครื่องใช้	๒๒๗
๖๙	การบดกวาดแต่ต่างพัน	๒๒๗
๗๐	การเลี้ยงข้าราชการ	๒๒๗
๗๑	การจุด โคมไฟ	๒๒๗
๗๒	ทำมาณชีของหลวงประจำห้องแต่ตรวจของ	๒๒๗
๗๓	ข้าราชการต้องรักษารองไขสำหรับททำการ	๒๒๗
๗๔	ข้าราชการต้องรับผิดชอบในการเครื่องใช้ประจำตัว	๒๒๗
๗๕	ให้หัวหน้าในพนักงานเบิกเครื่องใช้ต่อปลัดมาณชี	๒๒๗
๗๖	ผู้เป็นหัวหน้าต้องดูแลสิ่งของในห้องให้เรียบร้อย	๒๒๗

ชื่อ		หน้า
๗๗	ผู้เป็นหัวหน้าในการคิดพิมพ์ต้องรับผิดชอบในเครื่องพิมพ์	๒๒๘
๗๘	การโรงรักษาเครื่องใช้แต่ห้องที่ไม่เฉพาะพนักงาน	๒๓๐
๗๙	ปลัดชนกักตของหลดงเลียบห้องโตคองปรบพนักงาน	๒๓๐
	แบบทวนบน	๒๓๐
	แบบใบตมค	๒๓๒

กฎสำหรับกระทรวง

ว่าด้วยตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชการในศาลา
รัตนโกสินทร์ ศก ๑๒๐

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชการ

- ชื่อ ๓. ตำแหน่งข้าราชการในศาลตามภาคไทย ตำแหน่งชั้น ๓
- ชั้น กอ
- ๑. ชั้นขุนนาง
 - ๒. ชั้นขุนหมื่น
 - ๓. ชั้นพณฑนาย

ชั้นขุนนางนั้น คือพระบรมวงศานุวงศ์ หรือข้าราชการซึ่งมีนาม
สัญญาบัตร โปรดเกล้าฯ ให้มีตำแหน่งในกระทรวง เป็น

๑. เสด็จบด
๒. ขีบด
๓. เจ้ากรม
๔. ปลัดกรม
๕. ผู้ช่วย

ชั้นขุนหมื่นนั้น คือ ข้าราชการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ได้นามตั้งด้วยประทวนเป็นนาย
เวร ขุนหมื่น มีตำแหน่งในกระทรวง เป็น

๑. นายเวร
๒. รองเวร

ชั้นพันทนาย คือ ข้าราชการซึ่งมีสังกัดในกระทรวงมหาดไทย
รับราชการมีตำแหน่งในกระทรวง เป็น

๑. เด่มียม
๒. รองเด่มียม

ข้อ ๒ ตำแหน่งซึ่งมีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นนอกจากที่ได้จำแนก
ไว้ในชั้นขุนนาง ขุนหมื่น หรือพันทนายนั้น ย่อมเทียบเด่มอยู่ในชั้น
ใดชั้นหนึ่งเหล่านี้ทุกตำแหน่ง เป็นต้นว่า

ราชปลัดทูลฉลอง	เด่มอชั้นขีบด
ปลัดบัญชา	เด่มอชั้นเจ้ากรม
เดชานการ	เด่มอชั้นเจ้ากรม

ราชปลัดพระธรรมมัญญู	เต็มอชฌนปลัดกรม
ราชปลัดตำรวจ	เต็มอชฌนปลัดกรม
ปลัดทูลฉลองฝ่ายเหนือ	เต็มอชฌนปลัดกรม
เต็มียนตรา	เต็มอชฌนปลัดกรม
ตำรวจ	เต็มอชฌนผู้ช่วย
นักการภารโรงใหญ่	เต็มอชฌนรองเวร
นักการภารโรงรอง	เต็มอชฌนรองเต็มียน

ข้อ ๓ ตำแหน่งเด็นามติ เป็นผู้บังคับบัญชาเด็บบัดชชบใน
ราชการกระทรวงมหาดไทยทั่วไป

ข้อ ๔ ตำแหน่งเด็ชานการ เป็นผู้ช่วยราชการเด็บะตัวเด็นามติ
แแต่บังคับการเวรพิเศษ

ข้อ ๕ เวรพิเศษมีหน้าที่ทำราชการเด็ชาน คือ

๑. สรรพคดีหมายในราชการเด็บะตัวเด็นามติ
๒. เรื่องราวร้องทุกข์แแต่เรื่องราวขอความอนเด็บะหัดวง ๆ
๓. สรรพคดีหมายดับในราชการ ซึ่งเด็นามติมิได้มีบัญชาให้ทำ
ในพนักงานอื่น

ข้อ ๖ ตำแหน่งราชปลัดทูลฉลอง เป็นตำแหน่งรองแแต่เด็นามติ
มีหน้าที่ทำราชการเด็ชาน คือ

๑. แทนเด็นามติเวลาทำราชการไม่ได้
๒. ตรวจสอบราชการในศาลต่างหุด่างตาเด็นามติทั่วไป
๓. กราบบังคมทูลเบิก
๔. แจงข้อราชการไปยังต่างกระทรวง

ข้อ ๗ กรมบัญชีกลาง มีปลัดบัญชีเป็นผู้รับผิดชอบบังคับ
การจำแนกหน้าที่ออกเป็น ๔ แผนก คือ แผนกบัญชีจดหมาย ๑
แผนกบัญชีคน ๑ แผนกบัญชีของ ๑ แผนกบัญชีเงิน ๑

ข้อ ๘ เดิมโดยตรงเป็นหัวหน้าพนักงานแผนกบัญชีจดหมาย มี
หน้าที่ในราชการเหล่านี้ คือ

- ๑ การรับตั้งจดหมาย
- ๒ การทำบัญชีจดหมาย
- ๓ การเก็บรักษาจดหมาย
- ๔ การจัดรักษาห้องสมุดแต่ แผนก
- ๕ รักษาแถบประทับตราตำแหน่งเดิมนับ
- ๖ ตรวจสอบรักษาระเบียบการในศาลา
- ๗ ทำข้อบังคับแต่คำสั่งราชการในศาลา
- ๘ รับพระบรมราชโองการที่ส่งถึง

นักการชั้นอยู่ในแผนกบัญชีจดหมาย มีหน้าที่ในส่วนนักการ คือ

- ๑ เก็บจดหมาย
- ๒ ตามคน
- ๓ รับผู้มาชำระ

ข้อ ๙ ราชปลัดข้าราชการเป็นหัวหน้าพนักงานแผนกบัญชีคน มี
หน้าที่ในราชการเหล่านี้ คือ

- ๑ ทำตำแหน่งตำแหน่ง
- ๒ ทำบัญชีข้าราชการ
- ๓ การตั้งแต่จำหน่ายย้ายตำแหน่ง

๕ เครื่องราชอิสริยาภรณ์และเครื่องยศ

๕ รับแขกเมือง

๖ หมายการพระราชพิธี

๗ ทำต้มในครัว

๘ ทำหนังสือเดินทางและหนังสือคุ้มตัว

ข้อ ๑๐ ตั้งทบสามัญเป็นหัวหน้าพนักงานแพนทามันซ์ของ มณฑล
ในราชการเทศาน คือ

๑ รักษาศาลา

๒ รักษาสถานที่ต่าง ๆ

๓ รักษาพาหุระ

๔ จัดการเตียงและการพิถี

๕ ดึงคนแต่ตั้งของไปหัวเมือง

๖ ซ่อมหาแลรักษาเครื่องใช้

๗ จัดทำแบบฟอร์มต่าง ๆ

การโรงคนไข้ อยู่ในพนักงานแพนทามันซ์ของนี้ มณฑลใน
ส่วนการโรงคนไข้ คือ

๑ บัระจำรักษาศาลาแต่ตั้งของในศาลา

๒ บัคควาตรักษาความสะอาดในศาลา

๓ แต่งเครื่องบริโภคน้ำใช้ส่งอยในศาลา

๔ ยกขนตั้งของ

ข้อ ๑๑ ปลัดคดีเป็นหัวหน้าพนักงานแพนทามันซ์เงิน มณฑล
เทศาน คือ

- ๑ ท่างบประมาณ
- ๒ เบิกเงิน
- ๓ จ่ายเงิน
- ๔ รักษาเงินแต่ถึงของที่มีราคาแพง
- ๕ ทำบัญชีเงิน

ข้อ ๓๒ กรมมหาดไทยฝ่ายเหนือ มีหน้าที่ในราชการ ได้ส่วน
 ปรวบปรวมใจผู้ร้าย และคดีความทั้งปวงอันจัดรวมเป็นแพนกอัยการ
 อย่าง ๑ บรรดาการซึ่งเกี่ยวข้องกับคนในบังคับต่างประเทศเขตแดน
 ที่ติดต่อกับต่างประเทศ แต่ข้อสัญญาทางพระราชไมตรี อันจัดรวม
 เป็นแพนกด่างประเทศอย่าง ๑

ข้อ ๓๓ กรมพดมภ์มหนาทในราชการวางแบบแผนการปกครอง
 ภายในบ้านเมือง และการคุมขังนักโทษ อันจัดเป็นแพนกดปกครอง
 ท้องทออย่าง ๑ การทเกี่ยวด้วยคำวินิจฉัยรแต่ทหารบกทหารเรือ จัด
 เป็นแพนกดทหารอย่าง ๑ การกษัตริ์วังสถานที่ต่าง ๆ แต่ทำทางน้ำทาง
 บก แต่ทเกี่ยวด้วยการไปรษณีย์โทรเลข รถไฟ ทำแผนที่ จัดเป็น
 แพนกอัยการอย่าง ๑ การอาราม โรงเรียน แต่การกษัตริ์อย่างอื่น ๆ
 จัดเป็นแพนกด้าสนาอย่าง ๑

ข้อ ๓๔ เจ้ากรมมหาดไทยฝ่ายเหนือ แต่เจ้ากรมพดมภ์ เป็น
 รมลิตชอบบังคับการในกรมหน้ ๆ มีตำแหน่งปลัดกรมแต่เจ้ารวจัดเป็น
 ผู้ช่วยทง ๒ กรม มีหน้าที่จะต้องทเคราะห์ข้อราชการในกรมหน้ ๆ
 แต่หน้าชั้นเลือนแต่หน้าบทพร้อมด้วยข้อจัญฉดแต่เหนือเห็นแนะนำ เมื่อ
 เสนอบทมีบัญชาประการใด ก็เป็นหน้าที่ของเจ้ากรมปลัดกรมหน้ ๆ
 จะรับคำสั่งไปจัดการตามควร คือ ร่าง แต่เขียนทงตรา เป็นต้น

ข้อ ๓๕ เจ้ากรมปลัดกรมมหาดไทยฝ่ายเหนือแดงมวง มีหน้าที่ จะต้องผลิตเปลี่ยนกันออกไปตรวจราชการตามท้องที่หัวเมืองเหนือ ๆ

ข้อ ๓๖ ในเวลาทำราชการรวมกันเช่นกรรมการ เหมือนเช่น เสนาบดีบัญชาให้ราชการหลายคนช่วยกันทำราชการอย่างใด แต่ มิได้บัญชาให้ใดเป็นประธานก็ดี หรือในเวลาปลุกษาการระหว่าง ค้างหน้าที เหมือนเช่นเจ้านาทัตหลายคนพร้อมกันปลุกษาหาฎาฐการอย่างใดซึ่งเกี่ยวหน้าทีกันก็ดี หรือในเวลามีราชการพิเศษเกิดขึ้น เหมือนเช่นราชการสำหรับกระทรวงมหาดไทยเกิดขึ้นในเวลาชำระ ราชการมหาดไทยหลายคนอยู่ในต้นกดี หรือในเวลามีราชการเมื่อขาด ทัพพนักงานเหมือนเช่นราชการในหน้าทีใดเกิดขึ้น ในเวลาเมื่อพนักงาน ประจำหน้าทีนั้นยังไม่มา หรือมายังไม่พร้อมพอสามารถที่จะทำ ภาระหนักได้เร็วก็เกิด ในเวลาเหล่านี้ ราชการผู้อยู่ที่นั้น ผู้ใด เป็นตำแหน่งใหญ่กว่าคนอื่นย่อมต้องเป็นประธาน มีหน้าที่จะต้อง ชำระด้วยการให้ดำริ่ไปตามสมควรแก่ประโยชน์ของ ราชการ ซึ่งอำนาจของตนจะทำได้ ที่จะทอดทิ้งให้เสียราชการ โดยละความใช้หน้าที หรือไม่มีผู้ ใหญ่ในกระทรวงดังนั้นไม่ได้เป็นอื่นขาด แต่เมื่อผู้ใดต้อง รับหน้าทีอำนาจการเช่นว่ามาในข้อนี้ จะเห็นสมควรที่จะตั้งหรือจะนัดแนะข้าราชการผู้น้อย ซึ่งอยู่ในที่นั้นประการใด ผู้น้อยก็จะต้องฟังถ้อย คำ จะเพิกเฉยโดยถือว่าต่างพนักงานกัน หรือไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องของ ด้วยนั้นไม่ได้

ข้อ ๓๗ ตำแหน่งที่นับว่าเป็นผู้ ใหญ่ ตั้งว่ามาในข้อก่อนนั้น หมายความว่า ตำแหน่งที่มิชนเป็นลำดับกัน แจ้งอยู่ในข้อก่อนนี้แต่

ผู้ใดเป็นตำแหน่งชั้นสูงย่อมเป็นใหญ่กว่าผู้ตำแหน่งชั้นต่ำ ไม่เทียบ
ด้วยศักดิ์เป็นพระยาพระทองเป็นประมาณ ถ้าตำแหน่งเดิมอกันหลาย
คน ผู้ที่ได้รับตำแหน่งก่อนย่อมนับว่าเป็นใหญ่กว่าผู้รับตำแหน่งที่
หลัง แต่ผู้ทำการแทนชั่วคราวหนึ่งคราวเดียว นับเต็มขอตำแหน่งเดิม
ไม่นับเต็มขอตำแหน่งที่แทน

ข้อ ๓๘ ลักษณะที่จะทำการแทนกันนั้น นอกจากการที่จะแทน
เสนาบดีเสนาบดีราชปลัดขัตติยของ ซึ่งจะได้กล่าวไว้ โดยฉะเพาะในข้อต่อไป
นี้แล้ว ให้แทนกันโดยระเบียบดังนี้ คือ

๑. ถ้าเจ้ากรมหรือ (ปลัดกรมซึ่งเป็น) หัวหน้าในแผนกมาทำ
การในศาลาไม่ได้ด้วยเหตุประการใด ๆ ผู้มีตำแหน่งรองลงไปซึ่งรับ
ราชการอยู่ในกรมหรือแผนกเดียวกันนั้นได้ทำการแทน เว้นไว้แต่
เสนาบดีจะบัญญัติห้ามมิแทนโดยฉะเพาะ

๒. ถ้าปลัดกรม หรือผู้ช่วย หรือนายเวร หรือนักการภารโรง
ใหญ่มาทำการในศาลาไม่ได้ด้วยเหตุประการใด ๆ แล้วแต่เจ้ากรม
หรือหัวหน้าในแผนกนั้น ๆ จะจัดใหญ่ โดยหนึ่งทำการแทน ถ้ามีคนที่
ผู้เป็นตำแหน่งรองในหน้าที่ของผู้นั้นมาทำการไม่ได้นั้น ก็ต้องทำการแทน
แต่เจ้ากรมหรือเจ้าพนักงานนั้น ๆ คงต้องเป็นผู้รับผิดชอบที่จะผ่นผิด
มิให้ราชการค้างคองหรือเสื่อมเสีย เพราะเหตุที่ขาดคดีผู้นั้นมาทำการนั้น

๓. ถ้าเสมียนหรือนักการภารโรงมาทำการในศาลาไม่ได้ด้วยเหตุ
ประการใด ๆ เป็นหน้าที่ของปลัดกรม หรือผู้ช่วย หรือนายเวร หรือ
นักการภารโรงใหญ่ ผู้บังคับการในหน้าที่ของผู้นั้นมาไม่ได้จะ
ให้เสมียนพนักงานในหน้าที่เดียวกันช่วยทำการแทน หรือจะช่วยเหลือ

กำลังของตนเองตามสมควรแก่การ สุดแต่อย่าให้เสื่อมเสียราชการ
ถ้าเห็นเป็นการเหลือมือกให้โรงเรียนคือเจ้ากรมหรือเจ้าพนักงาน จะ
ได้จัดหาผู้อื่นมาช่วย

ข้อ ๑๘ ราชปลัดทูลฉลองเป็นผู้แทนเสนาบดีโดยตำแหน่ง แต่
ลักษณะจะทำการแทนเสนาบดีนั้นต่างกันเป็น ๒ อย่าง คือ

๑ ถ้าเสนาบดีอยู่ในกรุงเทพฯ แต่มาทำการในศาลาไม่ได้ หรือ
เข้าไปหัวเมืองเพียงเฉพาะวันหนึ่งสองวัน ราชปลัดทูลฉลองทำการ
แทนเสนาบดีในหน้าที่ทรงปวง เว้นแต่จะชี้ขอแทนเสนาบดีในจดหมายมี
ไปหัวเมือง

๒ ถ้าเสนาบดีไปหัวเมืองกำหนดคนานวัน แต่ได้มีคำสั่งโดยเฉพาะ
แล้ว ราชปลัดทูลฉลองทำการแทนเสนาบดีทุกอย่าง ตลอดจนถึงข้อ
แทนในจดหมาย

ข้อ ๒๐ ถ้าราชปลัดทูลฉลองมาทำการในศาลาไม่ได้ด้วยเหตุ
ประการใดๆ เจ้ากรมฝ่ายเหนือ หรือเจ้ากรมพลมกษ หรือปลัดมาณีย์
ผู้ใดเป็นตำแหน่งก่อนได้เป็นผู้แทนราชปลัดทูลฉลอง

ข้อ ๒๑ หน้าที่ทำการคงที่ความาน ผู้แทนต้องทำการหน้าที่ของ
คนด้วย ถ้าเป็นการเหลือกำลัง จึงให้โรงเรียนคือผู้ใหญ่โดยลำดับ
จะได้ผ่อนผันตามสมควรแก่ราชการ

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยการระงับราชการ

ข้อ ๒๒ บรรดาผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการ มีตำแหน่งในศาลา
มหาดไทย ต้องรับราชการในตำแหน่งชั้นต่ำขึ้นไปก่อน เว้นไว้แต่

- ๓ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ มีพระราชดำรัสสั่ง โดยฉะเพาะ
 - ๔ เป็นผู้ใดเคยรับราชการในตำแหน่งตั้งอยู่ก่อนแล้ว
 - ๕ เป็นผู้ทรงความรู้ วิชาคุณวุฒิซึ่งเห็นได้ โดยฉะเพาะ จึงจะ
- เข้ารับราชการในตำแหน่งตั้งได้ตามควรแก่คุณานุประ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดสมัครเข้ารับราชการมีตำแหน่งในศาลตามหาทไทย
นอกจากยกเว้นทั้ง ๓ ประการตั้งเข้ามาในข้อก่อนหน้า

๑ ต้องทำใบสมัคร (ตามแบบที่ ๑) แด่ใบวุฒิ (ตามแบบที่ ๒)
มายื่นต่อเจ้าเมืองตราใบสมัครแต่ใบคุณวุฒิ ต้องมีผู้ซึ่งควรเป็นที่เชื่อ
ฟังได้ลงชื่อเป็นพยานรับรอง จึงเป็นอันเชื่อฟังได้

๒ ให้เจ้าเมืองตราตอบถามความรู้และวิชาของผู้สมัคร ถ้าได้วิชา
เรียนความรู้พอจะตอบราชการได้มีขึ้นตามที่ได้กำหนดไว้ในกระ
ทรวงได้ จึงควรรับใบสมัครแต่ใบคุณวุฒิไว้พิจารณา

ข้อ ๒๔ ให้เจ้าเมืองตราหาใบสมัครและใบวุฒิของผู้สมัคร ซึ่ง
เจ้าเมืองตราได้ตรวจตราเห็นถูกต้องตามความที่ใ้ความมาในข้อก่อนแล้ว
นั้นยื่นเสนอต่อราชปลัดทูลฉลองและเสนาบดีโดยลำดับ ถ้าเสนาบดี
พิเคราะห์เห็นสมควรจะรับไว้ได้แล้ว ก็ให้เจ้าเมืองตราจัดการที่จะรับผู้
สมัครนั้นเข้าในกระทรวง

ข้อ ๒๕ การที่จะรับผู้สมัครเข้ารับราชการในกระทรวงนั้น คือ

๑ ให้เจ้าเมืองตราตอบบัญชีผู้สมัคร ให้รู้ว่ามีความตำแหน่งเดิมว่าง
อัตราอยู่บ้างหรือไม่ ถ้าไม่มีตำแหน่งว่าง ให้แจ้งความแก่ผู้สมัคร
ให้ทราบ ผู้สมัครจะถอนใบสมัครไปทำการอื่นก็ได้ หรือจะคงสมัครรับ
ราชการเป็นเดิมมีหลักหักนอกอัตราไปก่อนก็ได้

๒ ให้เต็มยศตราขี้แจงข้อบังคับสำหรับกระทรวง แด่หน้าที และ ความรับผิดชอบของข้าราชการให้ผู้สมัครเป็นที่เข้าใจ ถ้าเขายินยอม เต็มใจที่จะรับราชการจึงเป็นอันใช้ได้

๓ ให้เต็มยศตราตั้งให้สอบวิชาความรู้ผู้สมัครนั้น ถ้าสอบไม่ได้ ถึงขั้นเต็มยศตามบัญชี เป็นอันยังรับไว้ไม่ได้ ถ้าสอบได้ขั้นเต็มยศตาม บัญชี หรือขั้นสูงขึ้นไปกว่านั้นก็ได้ จึงให้รับเข้าตามบัญชีได้

ข้อ ๒๖ เต็มยศซึ่งได้เข้าบัญชีแล้วนั้น ถ้ายังไม่มีตำแหน่งว่าง ต้องไปแจ้งมิฉะนั้นให้รับราชการไปพลางก่อน เต็มยศผู้ถูกคัดเลือก ถ้าเป็นผู้มีสังกัดในกรมหรือกระทรวงอื่น ยังไม่จำเป็นจะต้องย้ายสังกัดมาอยู่ในกระทรวงมหาดไทย แต่ถ้ายังไม่มีการสังกัด จะขอสังกัดใน กระทรวงมหาดไทยก็ได้

ข้อ ๒๗ ในเวลาที่มีตำแหน่งเต็มยศว่างลง ซึ่งสมควรจะได้เลือก เต็มยศผู้ถูกเลือกเข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น จะเลือกเต็มยศผู้ใดคนหนึ่ง ซึ่งสอบวิชาได้เป็นอย่างดีกว่าผู้อื่น หรือถ้าวิชาสอบได้เสมอกัน จะเลือกผู้ซึ่งได้เข้าบัญชีก่อนนั้นเข้าตำแหน่งรับราชการก่อนผู้อื่น

ข้อ ๒๘ ถอนเวลาใดแล้วผู้ถูกคัดเลือกจะเข้ารับตำแหน่งนั้น จะต้อง ปรึกษาการเหล่านั้นแล้วจึงจะรับตำแหน่งได้ คือ

๑ ถ้าเป็นผู้ซึ่งยังไม่ได้รับพระราชทานนาพระพิพัฒน์ดัตถยา ต้อง กระทำสัตย์สาบานตนตามธรรมเนียมราชการ แต่ถ้าเป็นผู้รับนาพระ พิพัฒน์ดัตถยาแต่ก่อนแล้วก็ไม่ต้องทำ

๒ ดำรงตำแหน่ง (ตามแบบที่ ๓) รับประพฤติตามข้อบังคับ สำหรับกระทรวง

๓ ถ้าเป็นผู้มีสังกัดอยู่ในกรมอื่น หรืออยู่ในผู้หนึ่งผู้ใดที่สังกัดแม่
มุตนาย เป็นผู้มีตำแหน่งอยู่ในกระทรวงมหาดไทย ก็ต้องถอนจาก
สังกัดเดิมให้ขาด มาอยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๒๘ ผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นภารโรงนั้น ไม่จำเป็นต้อง
สอบวิชาและไม่ต้องถอนสังกัดซึ่งจะมีอยู่ก่อน แต่ภารโรงใหญ่และ
พนักงานทรงปัดถนนจำเป็นต้องเหมือนกับเดิมยกทุกอย่าง

ข้อ ๓๐ เดิมมีหน้าที่ตำแหน่งนับแต่รองเวรลงมา จะต้องสอบ
วิชาตามที่กำหนดไว้ในกระทรวง เป็นชั้นอันดับตามตำแหน่งที่จะได้
เลื่อนขึ้นในหนบดครั้ง ๑ เป็นต้นว่าผู้ใดสอบได้ชั้นเดิมขึ้นสามขั้นแล้ว
มี ๑ จะต้องสอบวิชาชั้นเดิมขึ้นจากว่าและต้องสอบตอบเป็นอย่างดีทุก
จนกว่าจะสอบได้หมดทุกชั้น การสอบวิชาขึ้นลำดับจะได้ตั้งกรรมการ
ให้ช่วยเดิมนัดตราสอบในเดือนตุลาคมทุกปี

ข้อ ๓๑ ในเวลาตำแหน่งเดิมนว่างลง ให้เดิมนตราทวงบัญชี
เดิมนชั้นรองแต่ตำแหน่งที่ว่างนั้น นำเงินเดิมนเดิมนับเดิมนผู้ซึ่งควร
จะได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นแทน แต่การที่ได้เดิมนเดิมนจะเดิมนโดยอา
ไศรยหลักฐานเหล่านี้ คือ

๑ จะเดิมนซึ่งมีวิชาความรู้สอบได้สูงกว่าผู้อื่น ให้เลื่อนตำแหน่งก่อนผู้ที่สอบได้ต่ำกว่า

๒ ถ้ามีวิชาความรู้สอบได้เท่ากันหลายคน จะเดิมนผู้ซึ่งมีวันได้
รับราชการมากกว่าผู้อื่นเดิมนชั้นก่อนผู้ มีวันรับราชการน้อย และวัน
รับราชการที่จะกำหนดในการเดิมน จะนับวันที่ได้ไปรับราชการ
หรือเมื่อวัน ๑ เพิ่มขึ้นเดิมนครั้ง

ข้อ ๓๒ การเลือกสรรผู้เป็นตำแหน่งสูงกว่าของเวรชั้นไปนั้น ที่อยู่ในอำนาจเสนาบดีจะเลือกสรร ก็จะได้เลือกสรรตามคุณวุฒิแต่ที่ จะสมควรแก่ราชการ

ข้อ ๓๓ บรรดาขุนหมื่นพันทนายทั้งปวง แม้นคนใดไม่สมควรรับราชการในกระทรวงต่อไป จะลาออกจากตำแหน่งแต่สิ่งใดก็ได้ แต่

๑ ต้องบอกล่วงหน้าคือเสมีนตรา ให้หน้าความขณเสนาบดีให้ทราบก่อนวันที่จะออก ๓ เดือน

๒ ถ้าเป็นเจตจำนงราชการฉกฉิน เสนาบดีจะมีบัญชาขอให้อยู่รับราชการต่อไปอีกชั่วคราว ๓ เดือนของอยู่รับราชการไปก่อน

ถ้าผู้ใดจะลาไปโดยมิได้ลาและมีได้รับอนุญาต มีความผิดเมื่อหลบหนีราชการ

ข้อ ๓๔ ข้าราชการชั้นขุนนางจะลาออกจากตำแหน่งให้ทำเรื่องราวกราบถวายบังคมลา จะนำขันทูเถิด ๆ ถวายเองก็ได้ หรือจะยื่นต่อเสนาบดีให้นำขันทูเถิด ๆ ถวายก็ได้ จะพระราชทานพระบรมราชานุญาตหรือประการใด สุดแต่แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ

ข้อ ๓๕ ข้าราชการคนใดป่วยเจ็บจะมารับราชการตามหน้าที่ ไม่ได้ต้องทำใบบอกป่วย (ตามแบบที่ ๕) ส่งมายังเสมีนตราภายใน ๒๕ ชั่วโมง ถ้ามิได้ ยื่นใบลาหรือลาโดยไม่จำเป็นให้นับเต็มผู้นั้นราชการ แต่ในใบบอกป่วยครั้งหนึ่งนั้นไม่ให้ลาเกินกว่า ๑๖ วัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต โดยฉะเพาะให้หยุดพักรักษาตัวได้เท่านั้น อนึ่ง ถ้าผู้ใดหายป่วยแล้ว ถึงจะอยู่ในวันลาต้องรีบเข้ามารับราชการ ถ้าไม่เข้ามารับราชการให้นับเหมือนขาดราชการ

ข้อ ๓๖ กอรรถเจตนาหยอราชการด้วยเหตุประการใด ๆ ให้ผู้ใด
ทำใบลา (ตามแบบที่ ๕) ขึ้นต่อเจ้ากรม หรือปลัดกรมผู้เป็นเจ้า-
พนักงาน ซึ่งผู้ดำรงราชการอยู่ในบังคับนั้น ให้ผู้รับลาพิจารณาเหตุเหตุ
ผลแห่งราชการที่อยู่ในหน้าที่ เห็นว่าควรอนุญาตหรือไม่ควรอนุญาต
ประการใด ให้ตั้งหลักฐานแจ้งความเห็นลงในใบลา แล้วมอบให้ผู้ด
ำรงตำแหน่งราชการปลัดทุกตลง ๆ ลงประการใดให้เขียนลงลงในใบลา
นั้นเหมือนกัน แล้วมอบให้มตามาส่งเจ้ากรมปลัดกรมเพื่อได้จัดให้เป็น
ไปตามคำสั่งนั้น ถ้าหากว่าผู้ด่าเป็นเจ้ากรม ปลัดกรม เจ้าพนักงาน
ก็ให้ ยื่นใบลาต่อราชการปลัดทุกตลงทีเดียว

ข้อ ๓๗ ในเวลาทำราชการอยู่ในศาล ถ้าผู้ใดจะไปกิจธุระ
ชั่วคราว ยามเช้า หรือกลางวัน ให้ลาต่อเจ้ากรม หรือปลัดกรม
เจ้าพนักงาน ซึ่งผู้ดำรงราชการอยู่ในบังคับนั้น เมื่อได้รับอนุญาต
แล้วก็ไปได้

ข้อ ๓๘ ข้อความเวลาที่ข้าราชการจะต้องมารับราชการในศาลนั้น
วันละ ๑ ชั่วโมงเป็นกำหนด ถ้าผู้ใดอยู่รับราชการเกินกว่าอัตราด้วย
ต้องขอแรงระดมให้ทำการนอกเวลาตามปรกติคิด หรือเพราะเหตุที่
อุสาหะมาแต่เช้าก่อนเวลาที่จำเป็นจะต้องมาปรกติ หรือทำราชการอยู่
จนค่ำจนกิด เวลาที่ได้อยู่ทำราชการเกินกว่าอัตรานั้น เริ่มจากเวลา
บ่ายเห็นจนับ ๑ ชั่วโมงคืออัน ๑ เหมือนเวลาอัตราที่ทำการในศาล ถ้า
ผู้ใดมีเวลาบ่ายเห็นขยอมมีประโยชน์แก่ตนดังนี้ ก็ขอ

๗ ถ้าบ่วยฤดาเกินอัตราอนุญาต จะเอาเวลาบ่ายเห็นจนมาหักใช้
ในวันทเกินได้ ไม่ต้องอดเงินเดือน

๑ ถ้าผู้มีเวลาบำเหน็จไม่ต้องชกเวลาไปใช้แทนวันดาว์นบ่อย
ตั้งเข้ามาในข้อก่อน ถ้าใช้แล้วยังมีเวลาบำเหน็จเหลืออยู่เท่าใด เมื่อ
สิ้นปีจะได้รับเงินบำเหน็จประมาณตั้งแต่ ๓ ใน ๓ จน ๓ ใน ๖ ส่วน
ของอัตราเงินเดือนตามกฎหมายที่ได้เงินเดือนน้อย แต่เงินเดือนมาก
นับเท่าวันบำเหน็จที่พ้น

ข้อ ๓๑ บำเหน็จที่จะพึงได้แก่ข้าราชการตามข้อบังคับในกระ-
ทรวงนั้น มีอยู่ ๓ อย่าง คือ

๑ ได้เพิ่มเงินเดือนโดยลำดับ บำเหน็จอย่างนี้ คือ ข้าราชการ
คงตำแหน่งเดิมจนครบปี ที่ได้รับเงินเดือนอย่างไรถึงอย่างสูงที่สุดในอัตรา
ตำแหน่งนั้น ถ้าในปี ๑ รับราชการตลอดปีเต็มอัตราไม่ได้หย่อน
ด้วยเหตุประการใด ๆ และไม่มีความผิดอย่างใด ๆ จะได้รับเงินเดือน
เพิ่มขึ้นจนถึงอัตราที่สูงที่สุดในตำแหน่งนั้น เว้นแต่ที่ลดอัตรา
ซึ่งมีกำหนดในตำแหน่งยังไม่ได้นั้น ถึงได้รับตำแหน่งนั้น ต้องรับ
เงินเดือนแต่ในอัตราอย่างต่ำ จะเพิ่มขึ้นตามความก้าวหน้าในชั้น
ไม่ได้

๒ ได้เพิ่มเงินเดือนข้ามลำดับ บำเหน็จอย่างนี้ คือ ถ้าผู้ใดสอบ
วิชาชั้นสูงกว่าตำแหน่งของตนได้ เหมือนเช่นเดิมตามกฎหมายคนใด มี
ความดีมาบรรลือสอบวิชาชั้นเดียวกันได้ แต่ยังไม่ได้เลื่อนชั้นเป็น
เดิมจนกว่าจะถึงปี ถึงจะได้รับเงินเดือนอยู่เพียงอัตราอย่างต่ำใน
ตำแหน่งเดิม ก็จะได้เพิ่มเงินเดือนขึ้นถึงอัตราอย่างสูงในตำแหน่ง
เดิมนั้นเพราะความดีมาบรรลือ

๓ ได้รับเงินตามเวลาบำเหน็จ บำเหน็จอย่างนี้คือที่เข้ามาในข้อ
ก่อน บำเหน็จอย่างใด ๆ ที่เข้ามาจะได้รับรับใหม่

ข้อ ๕๐ ผู้ใดขาดราชการ จะขาดวันตรงกับชั่วโมง หรือเกินกว่าที่กำหนด ถ้าในปี ๑๖ ขาดเวลาขาดได้ถึง ๖ ชั่วโมง ซึ่งนับว่าเป็นวันทำการวันหนึ่ง เมื่อใด ต้องที่หักเงินเดือนของผู้นั้นไว้เป็นภาคทัณฑ์ตลอดเวลา ๑๐ วัน ในระหว่าง ๑๐ วันนั้น ถ้าผู้นั้นยังขาดราชการแม้แต่วันเดียวขึ้นไป ให้ลงโทษลดเงินเดือนที่ได้หักไว้นั้นคนเข้าพระคลัง ต่อผู้นั้นไม่ขาดราชการเลยตลอดเวลา ๑๐ วัน จึงให้จ่ายเงินเดือนที่หักไว้ให้ไป

ข้อ ๕๑ ผู้ใดขาดราชการไม่ถึง ๑๕ วัน ต้องที่ให้เขาคิดออกจากกระทรวง

ข้อ ๕๒ ผู้ใดไม่เอาใจใส่ต่อราชการ ทำให้ของหลวงหรือประโยชน์ของราชการเสื่อมเสียไป เพราะไม่ตั้งใจระวังรักษาหน้าที่ตามสมควร หรือเกียจคร้าน ต้องที่ให้ปรับใช้ของหลวง หรือลดเงินเดือนลง หนึ่งต้องขึ้นตามสมควรแก่ความผิด

ข้อ ๕๓ ผู้ใดจงใจทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ในราชการ ต้องที่ให้เขาขอลาออกจากกระทรวง ถ้าแต่ความผิดที่ทว่าเปเหตุจะให้เสื่อมเสียราชการมาก จะต้องรับพระราชอาญาตามควรแก่โทษานุโทษ อีกถึงสาม ๑ ต่างหาก

ข้อ ๕๔ ผู้ใดไม่ประพฤติปฏิบัติให้เรียบร้อย หรือไม่ฟังบังคับบัญชาผู้ใหญ่ในที่ชอบด้วยราชการ หรือหมิ่นประมาทเพื่อนข้าราชการด้วยกัน ต้องที่ปรับหรือเขาตัดออกจากกระทรวงตามโทษหนัก แด่เบา

ข้อ ๕๕ ผู้ใดประพฤติทุจริตให้เสื่อมเสียชื่อเสียงในที่ใดๆ ต้อง
 ปล่อยให้เขาออกจากกระทรวง

ข้อ ๕๖ ผู้ใดประพฤติคนให้ติดในการมึนเมาประมาท ต้อง
 ปล่อยให้เขาออกจากกระทรวง

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยเวลาทำราชการ

ข้อ ๕๗ คำตามหาคไทยเปิดประชุมข้าราชการพร้อมกันทำ
 ราชการตามหน้าที่วันละ ๖ ชั่วโมง คือ ตั้งแต่เวลา ๕ โมงเช้าจน
 เวลา ๕ โมงเย็นเป็นปกติทุกวัน เว้นแต่วันอาทิตย์และวันนักขัตฤกษ์
 จึงมีคำสั่งหยุดการ แต่วันนักขัตฤกษ์ ใดที่จะมีคำสั่งนั้น เสนาบดี
 จะได้นำบัญชาให้ขอคำสั่งก่อนทุกครั้ง

ข้อ ๕๘ บรรดาข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ในศาลา ต้องมาทำ
 ราชการในศาลาตลอดเวลาที่เปิดศาลา คือ ต้องมาตั้งศาลาก่อน ๕
 โมงเช้า แยกดับไปต่อภายหลังบ่าย ๕ โมงทุกวัน เว้นแต่ข้าราชการ
 ซึ่งมีหน้าที่จะต้องอยู่รับราชการต่อไปจนเวลาเลิกวัน ที่เสนาบดีได้
 อนุญาตโดยเดการนั้น จะมาถึงศาลาภายหลังเวลา ๕ โมงก็ได้ แต่
 ก็ต้องอยู่รับราชการในศาลาให้ครบ ๖ ชั่วโมงทุกวัน จึงจะเป็นอันได้
 รับราชการตามหน้าที่ เว้นแต่กรณีผู้เดินทางมาหรือผู้มีหน้าที่
 ต้องไปทำราชการที่อื่น เวลาที่ไปทำราชการเหล่านั้นย่อมเหมือนกับ
 ได้รับราชการอยู่ในศาลา

ข้อ ๕๘ ข้าราชการที่มีตำแหน่งในศาลาได้รับเงินเดือนในกรุงเทพฯ ถ้าต้องไปราชการหัวเมือง นับวันที่ไปรับราชการวัน ๑ เท่ากับรับราชการในศาลาวัน ๑ แต่เวลาถัดมาถึงกรุงเทพฯ ถ้าไปไม่เกิน ๗ วัน ต้องเข้ารับราชการในศาลาตามเดิมภายใน ๖๕ ชั่วโมง ถ้าไปเกิน ๗ วัน ต้องเข้ารับราชการภายใน ๕๘ ชั่วโมง

ข้อ ๕๙ ให้พนักงานสำรวจทำบัญชีตรวจ (ตามแบบที่ ๖) ไว้ในท้องแคว ผู้มีตำแหน่งนัดหน้าที่ในศาลามาทำราชการเวลาใด แลไปจากศาลาเวลาใด ให้จดบอกชั่วโมงงานที่ไว้ ในบัญชีตรวจทุก ๆ คนทุก ๆ วัน

ข้อ ๕๙ เมื่อสิ้นเดือน ๑ ให้เจ้าพนักงานสำรวจสอบบัญชีตรวจ รวมเวลาที่ผู้ใดได้รับราชการในเดือนนั้นเท่าใด มีเวลาบำเหน็จเท่าใด ตาเท่าใด บ่วยเท่าใด ซากเท่าใด จดลงในบัญชีรายเดือน (ตามแบบที่ ๗) ส่งให้ข้าราชการสอบทราบทุกตัวคน ผู้ใดได้รับราชการในเดือนนั้นตลอดเวลาครบหรือเกินอัตรา ให้จัดอักษรชื่อลงด้วยเส้นสีแดง ผู้ใดรับราชการเวลาต่ำกว่าอัตราด้วยเหตุประการใด ๆ ให้จัดอักษรชื่อด้วยเส้นสีดำ เมื่อตรวจแดงอักษรชื่อเสร็จแล้ว ให้พนักงานสำรวจนำบัญชีขึ้นเงินขอเงินมา

ข้อ ๕๙ ในเวลาที่ทำบัญชีรายเดือนนั้น ให้พนักงานสำรวจตรวจดู ผู้ใดต้องที่ให้ออกเงินเดือนหรือลดเงินเดือนตามข้อบังคับ ก็ให้พนักงานสำรวจทำคำสั่งขึ้นเงินขอให้ เงินมาดังกล่าวแล้วตั้งไปยังปลัดบัญชีให้กระทำการคำสั่งนั้น

ข้อ ๕๙ ให้ข้าราชการชั้นขุนนางรองแต่ราชปลัดทุกชั้นของลงมา

ผิดเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ตรวจการเปิดศาลาวันละคน ๑ ผู้ตรวจการเปิด
ศาลาตามหน้าที่ตงนี้ คือ

๑ ต้องมาถึงศาลาเวลาเช้า ๕ โมง

๒ ต้องตรวจการรักษาความสะอาดในศาลาตลอดทุกห้อง ถ้าทำใด
ไม่เรียบร้อยต้องบอกการโรงให้ทำให้ดีโดยทันที

๓ ต้องตรวจเดิมย่นแต่งพนักงานให้ ได้ ตงมือทำราชการตรงเวลา
๕ โมงเช้าทุก ๆ ห้องที่ทำการ แต่ให้รู้ว่าผู้ใดที่มีได้รับอนุญาตและขาด
เวลาดมาไม่ทัน ๕ โมงตรง

๔ ให้จัดการที่ได้ตรวจลงในรายงานประจำวัน (ตามแบบที่ ๕)
นำขึ้นเสนอเสนาบดีทุก ๆ วัน

ข้อ ๕๕ ให้ข้าราชการชั้นชนหมื่น ผดเปลี่ยนแปลงเป็นนายประจำ
เวรกลางคนวันละคน ๑ แคนายประจำเวรกลางคนมหนาทตงนี้ คือ

๑ ต้องประจำราชการแต่เวลาบ่าย ๕ โมงไปจนเวลา ๕ทุ่ม

๒ ต้องกำกับเดิมย่นเวรให้เขียนบัญชีรายวันจดหมายให้แล้ว
ก่อนเวลา ๕ทุ่ม

๓ รับจดหมายแต่ชื่อราชการที่จะมีมาในระหว่างเวลานั้น ถ้าจด
หมายไม่เป็นการด่วน ให้เอาลงหีบมอบเดิมย่นเวรให้นำส่งเวรจดหมาย
ในวันรุ่งขึ้น ถ้าชื่อราชการไม่ช่นเร่งก็ให้เอาจดหมายลงหีบมอบไว้
ให้ส่งเดิมย่นตรวจในวันรุ่งขึ้นเหมือนกัน ถ้าเป็นจดหมายราชการด่วน
หรือชื่อราชการเร่งรีบเร่งเกิดขึ้น นายประจำเวรต้องจัดให้ส่ง หรือ
ให้แจ้งชื่อราชการแก่ผู้ มหนาทควรรับในคำด้นนั้น

๔ ถ้ามีจดหมายหรือราชการในกระทรวงมอบเวรไว้ให้ส่งหรือ

ให้ทำประการใด นายประจำเวรต้องจัดการไปให้สำเร็จตามที่มอบหมายไว้

ข้อ ๕๕ เสมียนประจำเวรกลางคนมหน้าตงน คือ

๑ ต้องมาอยู่ประจำในศาลาแต่เวลาทุ่ม ๓ จน ๒ โมงเช้า

๒ ต้องคิดเขียนหนังสือในเวรกลางคน ตามแต่ที่นายประจำเวรจะสั่งให้ทำ

๓ ต้องรักษาจดหมายต่าง ๆ ที่มอบหมายไว้ในห้องเวร

๔ ถ้ามีราชการเกิดขึ้นในศาลา จะต้องคิดตามหรือแจ้งความต่อข้าราชการในกระทรวงคนใดจะต้องทำกรณิน

ข้อ ๕๖ ให้ข้าราชการชั้นพันทนายที่เป็นเสมียนผลัดเปลี่ยนกันอยู่เวรกลางวัน ๆ ละ ๒ คน เสมียนเวรกลางวันมหน้าตงน คือ

๑ ต้องมาประจำเวรเวลา ๒ โมงเช้า แลรักษาหน้าไปจนเวลา ๕ โมงเช้า

๒ ต้องนำจดหมายต่าง ๆ ซึ่งมอบหมายไว้ในห้องเวรส่งต่อเวรจดหมายในเวลาเปิดศาลา

๓ ให้จัดให้มีคนบัญชีตรวจออกวาง ให้ข้าราชการลงเวลามาทำราชการ

๔ ถ้ามีราชการเกิดขึ้นในเวลาเช้าก่อนเปิดศาลา จะต้องคิดตามหรือแจ้งราชการนหน้าตงน เป็นหน้าที่เสมียนเวรจะต้องทำกรณิน

ข้อ ๕๗ กวรวรรักษาความเรียบร้อยเวลาทำการในศาลา คือการที่จะตรวจตราแต่ผู้คนในศาลา แต่ผู้คนที่ไปมดด้วยกิจธุระต่าง ๆ ให้เรียบร้อยน อยในหน้าทของเสมียนตรา ที่จะต้องจับนการให้คอยประจำตรวจตราให้เรียบร้อย

ข้อ ๕๘ บ่าวไพร่ซึ่งข้าราชการ จะพามาใช้ด้วยในศาลานั้น เดิมยื่นตราต้องเป็นพระตรวจคดีให้เขามารับใช้ด้วย แต่คนซึ่งควรได้ใจได้อาจจะไม่ประพฤติชอบ การในข้อนี้เดิมยื่นตรามีอำนาจที่จะเรียกหนึ่งต่อประกันจากมदनาย หรือที่ใดที่จะห้ามมิให้บ่าวไพร่ที่ไม่สมควรจะเขามารับใช้ด้วยในศาลาไม่ให้เข้ามาก็ได้

ข้อ ๕๙ เป็นหน้าที่ของนกกการที่จะคอยดูแลคนรับใช้ มนุชขุระมายังศาลา ถ้าเป็นผู้ มนรรตาศักดิ์ให้เชิญไปพักณห้องพักผู้ มนรรตาศักดิ์ ถ้าเป็นชายห่มหรือธรรนฎกให้พาไปพักณห้องพักผู้ ไปมา กรวดขันรับผู้ ไปมาเช่นนี้ นกกการต้องวางกริยาให้สุภาพอย่าให้ ผู้ ไปมาเห็นเป็นความหมิ่นประมาทประการใด

ข้อ ๖๐ เมื่อ นกกการใด เชิญเชิญผู้ ไปมาให้พักตามสมควรตั้งความ มาในข้อก่อนนั้นแล้ว ก็ให้ถามดูว่าเขาจะใคร่พบผู้หนึ่งผู้ใด เมื่อ ทราบแล้วก็ให้อนุเคราะห์แก่ผู้ ไปมาตามสมควรแก่การ คือ

๑ ถ้าเขามาเพื่อจะหาเงาะตัวข้าราชการผู้ใดในศาลา ก็จงช่วย นำความไปบอกแก่ข้าราชการคนนั้น

๒ ถ้าเขามาเพื่อตักเตือนใดถามกิจธุระของเขาที่ยังค้างอยู่ ถ้า นกกการไม่ทราบว่ายู่ในหน้าที่ใด ก็จงช่วยนำความไปแจ้งต่อเสมียน ตราผู้ มีหน้าที่จะต้องรับกิจธุระผู้มาตักเตือนตามตำแหน่ง

๓ ถ้าเขามาเพื่อการเงาะในพนักงานใด นกกการก็ต้องพาเขาไป ยังห้องพนักงานนั้น

ข้อ ๖๑ ข้าราชการผู้มีตำแหน่งทำราชการในศาลาในท้องที่ทำการแต่งพนักงานใด ต้องเข้าใจเสมอว่า ห้ามมิให้ ไปก่ถกกราบในห้อง

หรือพนักงานอื่นโดยไม่จำเป็นหรือโดยไม่ได้รับอนุญาตของผู้เป็นใหญ่
ในท้องที่ทำการนั้น อีกประการ ๓ ในเวลาที่ทำการ ห้ามมิให้
ละหลักไปเสียก่อนโดยมิจำเป็น แม้แต่ครั้งหนึ่งยามหนึ่ง ถ้ามีพ้อง
ความผิด

ข้อ ๒๒ ข้าราชการผู้มีตำแหน่งทำการในศาลาไม่มีอำนาจ
ที่จะชักชวนญาติมิตรเข้ามาทูลในท้องที่ทำการในท้องที่ทำการ
อยู่นั้นให้เสียเวลาราชการ

ข้อ ๒๓ ในเวลาทำการ ห้ามมิให้ ข้าราชการ พุดจาต้อยเสียง
โคงคังให้รำคาญแก่เพื่อนข้าราชการ อีกประการ ๓ นักการประจำ
ศาลาคงคอยระวังห้ามปราม อย่าให้ไปมาของออกกระเทลให้เป็น
ความรำคาญแก่ข้าราชการที่ทูลในศาลา

ข้อ ๒๔ ให้นักการประจำศาลาคอยตรวจตราห้ามปรามอย่าให้
ผู้ใดไม่ว่าคนไปมาหรือคนทำการในศาลา เทียบหนึ่งนอนไปมาในที่ๆ
ไม่สมควร

หมวดที่ ๔

องค์ด้วยการรักษาศาลา

ข้อ ๒๕ การรักษาศาลาตามภาคไทย คือ รักษาตัวตักศักดิ์ รักษา
ท้องที่ทำการศักดิ์ อยู่ในหน้าที่ของปลัดบัญชาซึ่งเสด็จมัทธานุชจะ
ต้องตรวจตราการให้เป็นไปตามกฎทุกประการ

ข้อ ๒๖ ภารโรงใหญ่ เป็นผู้รับผิดชอบในการรักษาศาลา มี

อำนาจที่จะบังคับบัญชา และเลือกสรรผลิตเปลี่ยนภาวโรงของ และ
คนใช้ทั้งปวงได้ตามอนุมัติของปลัดบาญชี

ข้อ ๖๗ การรักษาตัวคักำถานั้น ถ้าที่ใดชำรุดทรุดโทรมจะ
พาให้เสียการ หรือจะพาให้เสียคักำไป ภาวโรงของจตุการซ่อมโดย
ทันที แต่การที่จะคักำแต่งให้คงงามซึ่งภายนอก เช่นซ่อมสีแต่นำปูน
เป็นต้น ให้กำหนดซ่อมมีคักำครั้ง ๑ ในเดือนธันวาคม

ข้อ ๖๘ การรักษาห้องททการณน เครื่องประคบบ เครื่องใช้
สอยในคักำดา ถ้าของสิ่งใดหาย ภาวโรงของรีบคักำหาและนำคักำ
แจ้งต่อปลัดบาญชีให้ ได้ส่วนเขาคักำผู้ผิด ซึ่งจะคักำบังคับให้ใช้ของ
ทดรอง ถ้าของสิ่งใดแตกหักทำคักำลาย ภาวโรงของนำเหตุแจ้งต่อปลัด
บาญชี เพื่อจะได้คักำคืนให้ผู้ทักำผิดใช้ของทดรอง หรือให้จคักำของ
ทดรองมาแทนคักำสมควรแก่เหตุการ ถ้าของสิ่งใดชำรุด ภาวโรงของ
รีบจตุการซ่อมแซมให้ใช้ ได้คงแต่เดิม แต่การที่จะคักำแต่งเครื่องใช้
สอย เช่นขคักำตั้งนำมคักำเครื่องไม่เป็นคักำนนั้น ให้ทักำคักำครั้ง ๑ แต่จะ
ผิดคักำอนทำไปเป็นคักำส่วน ๆ หรือประการใดคักำแต่ภาวโรงจะเห็นคักำ

ข้อ ๖๙ ภาวโรงของบัตกักำคักำทุกห้องใน คักำดาวันคักำครั้ง ๑
ให้แต่ก่อนเวลาเช้า ๕ โมง แต่พนคักำถานนคักำของต่างชนิดเดือนคักำครั้ง ๑
แต่จะผิดคักำที่คักำห้องเวียงกันหรืออย่างไรคักำตามแต่ภาวโรงจะเห็นคักำ
แต่อย่าให้ คักำกับเวลาทักำการของข้าราชการ

ข้อ ๗๐ เป็นหน้าทักำของภาวโรงจะต้องจตุการนำเงินและนำชา แลียง

ข้าราชการซึ่งมาทำราชการในศาลาให้พอกัน ตลอดเวลาที่ทำราชการนั้น และให้จุดทรงของขงนำฝนไว้ ให้พอเลี้ยงข้าราชการในศาลา เวลาจะตแต่งเมื่อนำทำกร้อย

ข้อ ๘๑ เป็นหน้าที่ของภารโรง จะต้องรักษาแสงจุด โคมไฟในศาลาแต่เวลาพระอาทิตย์ตกไปทุกวัน ห้องใดที่เบ็ดใช้การในเวลากลางคืน ให้จุดจนตลอดเวลาทำการ ห้องใดที่มีด้นกุ่มแจ ห้ามมิให้จุดโคมไฟไว้ในนั้น อนึ่งให้มีโคมตั้งเตรียมไว้สำหรับข้าราชการที่ทำการกลางคืน โคมเหล่านี้ไม่ต้องมีครบทุกห้อง คือห้องใดมีข้าราชการทำการกลางคืน จึงให้ภารโรงจุดโคมไฟไปให้ ให้พอแก่การ

ข้อ ๘๒ ให้ภารโรงมีบัญชีครายสิ่งของ เครื่องใช้แต่เครื่องประดับ ซึ่งเป็นของหลวงประจำสำหรับห้องต่าง ๆ ในศาลาไว้ทุกชยง ในบัญชีนี้ให้จดบอกไว้ว่า ของสิ่งนั้นอยู่ที่ห้องนั้น แต่ให้ศดับบัญชีสิ่งของเหล่านั้นเป็นรายห้องลงแผ่นกระดาษบีคไว้ ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ในห้องนั้น ๆ ทุกห้อง สำหรับที่จะตรวจกับสิ่งของ ให้ตรวจในเดือนเมษายนครั้ง ๑ เดือนตุลาคมครั้ง ๑ ทุกปี

ข้อ ๘๓ ข้าราชการทุกคน ต้องรับผิดชอบที่จะรักษาสำหรับตนทำการให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ที่เรียกว่าสำหรับทำการนี้หมายความว่า ในเบื้องต้นว่า โตะเขียนหนังสือแต่เท่านั้น ซึ่งมีประจำตัวข้าราชการแทบทุกคน ของผู้ใดใช้สอย ผู้นั้นต้องรับผิดชอบที่จะรักษาให้สะอาดเรียบร้อย แลอย่าให้ชำรุดทรุดโทรมโดยอาการที่ไม่รักษา ถ้าของเหล่านั้นชำรุดคงต้องรีบบอกภารโรงให้ซ่อมแซมให้ ดีโดยเร็ว ถ้า

ทอดทิ้งไว้จนชำรุดทรุดโทรมมากมาย หรือปล่อยให้ชำรุดทรุดโทรม โดยไม่เอาใจใส่ระวังรักษา ปลัดบาญชีจะบังคับให้ผู้นั้นทำใช้ของ ทดองให้ดูอย่างเดิมก็ได้

ข้อ ๗๔ ถึงของทอดอง ซึ่งเป็นเครื่องใช้ด้วยประจำตัวข้าราชการ เช่น ขวดหมึก เครื่องเขียนหนังสือ เป็นต้น ฯลฯ ซึ่งสำหรับ กับโต๊ะเขียนหนังสือ หรือสำหรับตกแต่งแห่งข้าราชการคนใด คน หนึ่งก็ต้องรับผิดชอบ โดยเฉพาะที่จะส่งมอบใช้ด้วยแลรักษาให้เรียบร้อย ถ้ามีผู้นั้นปลัดบาญชีก็มีอำนาจที่จะบังคับให้ ใช้ได้ ดังว่ามาในข้อก่อน

ข้อ ๗๕ ถึงของเครื่องเขียนหนังสือ ซึ่งใช้ในราชการกรมใด หรือพนักงานใด ให้เจ้ากรมแต่เจ้าพนักงานนั้น ๆ เป็นผู้เบิกขอปลัด-บาญชี

ข้อ ๗๖ ห้องทำการในศาลา จะเป็นกรณีในแผนกหน้าที่ใดก็ ตาม ข้าราชการผู้ประจำทำการอยู่ในห้องนั้น คนใดมีตำแหน่งสูง กว่าผู้อื่น คนนั้นต้องเป็นรับผิดชอบ ในกรณีที่จะดูแลรักษาเครื่อง ใช้ด้วยของทอดองในห้องนั้น ที่เป็นของสำหรับใช้ด้วยทุกคน เช่น ชั้น หน้าแต่คอมพิวเตอร์ เป็นต้น หรือของประจำห้องเช่นโต๊ะแต่คน เป็นต้น ให้ เรียบร้อยอยู่ประจำที่

ข้อ ๗๗ เครื่องพิมพ์ ไซโรเตอร์สำหรับประจำกรมในพนักงาน ใด ให้ผู้บังคับการกรมหรือพนักงานนั้น ๆ มอบหมายแก่เดิมยื่นข้าราชการ พิมพ์ ไซโรเตอร์เครื่องละคน เดิมยื่นสำหรับคัดพิมพ์มกคน ให้จัดเป็นผู้ช่วยของผู้ชำนาญนั้น เครื่องละคนตามสมควรแก่การ ผู้

ชำนาญเป็นผู้รับผิดชอบที่จะรักษา แต่แก้ไขเครื่องพิมพ์เป็นผู้ผูก
หัดเด็มนัดพิมพ์ด้วย ในการรักษาเครื่องพิมพ์ไต้ปรีไต้เออร์นี้ ผู้
ชำนาญมีอำนาจที่จะห้ามปรามเด็มนพนักงานที่ไม่สมควร ไม่ให้เข้า
ดูพิมพ์เครื่องที่ผู้ชำนาญเป็นผู้รักษาก็ได้

ข้อ ๗๗ ห้องซึ่งไม่ใช่เป็นที่ทำการเฉพาะหน้าคือ เช่นห้องรับ
แขกแต่เดียงงเป็นคน การรักษาเครื่องใช้ด้อยประจำห้องเหล่านี้
อยู่ในหน้าที่เด็กรับผิดชอบของภารโรง

ข้อ ๗๘ ถ้าข้าราชการผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในห้องที่ทำการปล่อยให้
ปลัดจกชั้นกตกันของหลวงเดินไป จะต้องถูกรับแก้ไขราคาของ
หลวงที่เดินไปนั้น

แบบทานบน

วันที่ เดือน ร.ศ.

ข้าพเจ้า เป็นบุตร

ขอประทาน ทำทานบนให้ไว้แก่กระทรวงมหาดไทย
ด้วย ข้าพเจ้า จะได้รับราชการ ดินของพระเดช พระคุณ ใน
พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต่อไปใน ตำแหน่งในกระ-
ทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าสัญญายอมปฏิบัตินตามข้อบัง-
คับ สำหรับ กระทรวงตลอดเวลาที่ข้าพเจ้ามั่งคั่งรับราช
การอยู่ในกระทรวงมหาดไทยความซื่อความต่อไปนี้ คือ

- ข้อ ๑ ข้าพเจ้าจะรับราชการ โดย เต็มกำลัง แลความสูงต่ำไม่ บิด พัดหรือหักเคียงราชการด้วยประการใด ๆ
- ข้อ ๒ ข้าพเจ้า จะทำ ราชการ โดย เต็ม สติปัญญา รักษา ประโยชน์ ของราชการ เป็นใหญ่ยิ่งกว่า ประโยชน์ตน แล ประโยชน์ ผู้อื่น
- ข้อ ๓ ข้าพเจ้าจะรักษาหน้าที่ตามข้อบังคับ และกระทำตามคำสั่งผู้ตําแหน่งเป็นใหญ่เห็นดี ข้าพเจ้าทุกอย่าง ทกประการ
- ข้อ ๔ ข้าพเจ้าจะไม่เอาชื่อราชการ ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในกระทรวง ไปแพร่พรายบอกเล่าแก่ผู้ใดผู้หนึ่งใด แม้แต่ครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นอันไป
- ข้อ ๕ ข้าพเจ้าจะไม่ใช้อำนาจ แลตำแหน่งที่ได้ มีในราชการ เป็นเหตุหรือเป็นที่เอาไคร่ แลดวงหาผลประโยชน์ ในการ อย่างหนึ่งอย่างใด นอกจากที่ได้รับพระราชทาน
- ข้อ ๖ ข้าพเจ้าจะไม่รับเป็นนายประกันทรัพย์สินแก่ผู้หนึ่งผู้ใด โดย ทัมได้รับอนุญาตจากเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
- ข้อ ๗ ข้าพเจ้าจะไม่ประพฤติทุจริต ให้เสื่อมเสียเกียรติยศข้าราชการ ในที่หนึ่งใด
- ข้อ ๘ ข้าพเจ้าจะไม่ ประพฤติเป็นนักเลง เล่นเบี้ย หรือเล่นสุรา ดูปัญหา ดูปัญ ให้อึดอวด หรือเพามาาย ให้เป็นทหมัน ประมาทแก่คนทั้งหลายในที่ใด ๆ

ถ้าหากว่าข้าพเจ้าประพฤติผิดทํานบนนแต่ข้อหนึ่งข้อใด

ข้าพเจ้ายอมให้ท่านตั้งโทษแก่ข้าพเจ้า ตามข้อบังคับใน
กระทรวงให้สมัครแก่โทษานุโทษ

แบบ ใบสมัคร

ข้าพเจ้า ขอประทานครหาใบสมัคร
ยื่นต่อเสนาบดีมหาดไทย
โดยนำชนชั้นนอกต่อเสนาบดี
กระทรวงมหาดไทยทราบ

ด้วยข้าพเจ้า อายุ ปี เป็นบุตร
ตั้งภูมิลำเนาที่
ข้าพเจ้าคงบวชเรียนอยู่ที่
ตำบล
อำเภอ
จังหวัด
ข้าพเจ้าประกอบกิจการโดย
อาชีพ

บัดนี้ข้าพเจ้าสมัครจะเข้ารับราชการของพระเดชพระคุณ พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในกระทรวงมหาดไทยตามลำดับญัตติสามารถ
แล้ววิชาความรู้ของข้าพเจ้า ถิ่นแต่ละขอพเจ้าได้รับราชการในตำแหน่ง
ใด จะตั้งใจอุทิศรับราชการ โดยเต็มกำลังมิได้ย่อหย่อน และจะ
รักษาเกียรติยศ แต่ประโยชน์ของราชการมิให้เสื่อมเสียเต็มตามกำลัง
แต่ความถนัดสามารถขอพเจ้าจะพึงกระทำได้ทุกอย่างทุกประการ

ตั้งชื่อ ผู้สมัคร
ข้าพเจ้าได้ รุจกคุณเคยกับ คน

เพราะ

ข้าพเจ้ายอมรับรองว่าเป็นคนที่มีอหิชาไครย สิวาพเวียนร้อย ข้าพเจ้าไม่ได้ทราบว่าจะประพฤติทุจริต หรือต้องรับราชทัณฑ์อย่างใดมาก่อน ข้าพเจ้าเห็นสมควรจะเป็นข้าราชการได้ แต่ไม่มีทเลียมเสียดของด้วยเหตุอย่างใดเลย

ลงชื่อ

ผู้รับรอง

ประกาศ

แก้อัตราค่าธรรมเนียมพระราชบัญญัติตัดพาทนะ

รัตนโกสินทร ศก ๑๑๙

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า อัตราค่าธรรมเนียมการทำตัดพมพรวณดีตัดพาทนะ ซึ่งปรากฏอยู่ในท้ายพระราชบัญญัติตัดพาทนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๙ นั้น ยังบกพร่องและเกิดอหคณไม่ชัดเจน พวให้เข้าใจผิดไปหลายประการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลิกอัตราค่าธรรมเนียมในท้ายพระราชบัญญัติตัดพาทนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๙ นั้นเสีย และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมในประกาศนี้สำหรับพระราชบัญญัติตัดพาทนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๙ สืบต่อไป

ข้าพเจ้ายอมรับรองว่าเป็นคนที่มีอหิชาไครย สิวาพเวียนร้อย ข้าพเจ้าไม่ได้ทราบว่าจะประพฤติกุจริต หรือต้องรับราชทัณฑ์อย่างใดมาก่อน ข้าพเจ้าเห็นสมควรจะเป็นข้าราชการได้ แต่ไม่มีทเลียมเสียดของด้วยเหตุอย่างใดเลย

ลงชื่อ

ผู้รับรอง

ประกาศ

แก ไซอัคราคำธรรมเนียมพระราชาบัญญัติศักดิ์พาทนะ

รัตนโกสินทร ศก ๑๑๙

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า อัคราคำธรรมเนียมการท้าวพิมพ์รูปพรรณศักดิ์พาทนะ ซึ่งปรากฏอยู่ในท้ายพระราชาบัญญัติศักดิ์พาทนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๙ นั้น ยังบกพร่องและเกิดอหิชาไครยไม่ชัดเจน พวให้เข้าใจผิดไปหลายประการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลิกอัคราคำธรรมเนียมในท้ายพระราชาบัญญัติอัคราคำศักดิ์พาทนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๙ นั้นเสีย และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ไซ อัคราคำธรรมเนียมในประกาศนี้สำหรับพระราชาบัญญัติศักดิ์พาทนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๙ สืบต่อไป

อัตราค่าธรรมเนียม

รายการ	ข้าง		มา, ไป, กระสอบ, ดย	
	บ.	สต.	บ.	สต.
๑. ค่าธรรมเนียมทั่วไป				
ค่ากระดาษ คือ รูปพรรณ หรือ แทนค รูปพรรณ	—	๒๕	—	๒๕
ค่าเขียนแต่ค่าตรา	—	๒๕	—	๒๕
ค่าช่วยการพยาน	—	๒๕	—	๒๕
๒. ค่าธรรมเนียมพิเศษ				
ค่าวัด ค่าจดทะเบียนหมายคำพิ ออกตั้งรูปพรรณในครั้งแรก (มาตรา ๕-๖-๗ และ ๒๒)	๒๐	—	—	๒๕
ค่าโอนทะเบียนในการที่จะเปลี่ยนเจ้าของ (ขาย แลก เปลี่ยน จำนวน รับมรดก แต่ อื่น ๆ) แต่ ดัง หลัง คือ รูปพรรณ (มาตรา ๘-๘)	๕	—	—	๒๕
ค่าตรวจ ค่าจดทะเบียน หมายคำพิ ออกตั้งรูปพรรณใหม่ (มาตรา ๕ และ ๑๑)	๒	—	—	๒๕
ค่า คว แทน รูปพรรณ ท เป็น อันตรา (มาตรา ๑๓)	๒	—	—	๒๕
ค่า แกไขคำพิให้ ถูก คียง ลงไว้ ใน บัญชีแต่ตั้งรูปพรรณ (มาตรา ๑๖)	๒	—	—	๒๕

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗
เป็นวันที่ ๑๒๘๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

อธิบาย

กำหนดเรียกค่าธรรมเนียม

การทำศพมรณศพพรวณสัตว์พาหะนะ

ตามประกาศลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๕๗

๑. คนทนมรณศพพาหะนะ แต่ยังไม่ทำศพมรณศพพรวณเมื่อนำศพมาขังถ้าเกอชอทำศพพรวณ จะต้องเรียกค่าธรรมเนียม ดังนี้

- (๑) ค่ากระดาษศพพรวณ ๒๕ สตางค์
- (๒) ค่าเขียนแต่ค่าตรา ๒๕ สตางค์
- (๓) ค่าจัดทำจตุระเบียงหมายตำหนิ ช้าง ๒๐ บาท
ม้า, โค, กระบือ, ถ้อ ๒๕ สตางค์
- (๔) ค่าช่วยการพยาน (ให้แก่พยาน) ๒๕ สตางค์
รวมช้าง ๒๐ บาท ๑๕ สตางค์ สัตว์อื่น ๆ ๑ บาท

๒. คนทนมรณศพพรวณสำหรับสัตว์อยู่แล้ว แต่ประสงค์จะขายแตกเปลี่ยน จำนวน รับมรณศพ แลอื่น ๆ จะต้องเรียกค่าธรรมเนียม ดังนี้

- (๑) ค่าโอนทะเบียนแต่ติดกตั้งศพพรวณช้าง ๕ บาท
ม้า, โค, กระบือ, ถ้อ ๒๕ สตางค์
- (๒) ค่าช่วยการพยาน (ให้แก่พยาน) ๒๕ สตางค์
รวมช้าง ๕ บาท ๒๕ สตางค์ สัตว์อื่น ๆ ๕๐ สตางค์

๓. คนทมิฬรูปพรรณอย่างเก่า แต่จะมาขอทำตัวรูปพรรณ
 อย่างไม่ ให้เรียกค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ค่าตรวจ ค่าจดทะเบียน หมายเลขขึ้น ช้าง ๒ บาท
 ม้า, โค, กระบือ, ถู ๒๕ สตางค์

(๒) ค่าบอขการพยาน (ให้แก่พยาน) ๒๕ สตางค์
 รวมช้าง ๒ บาท ๒๕ สตางค์ สัตว์อื่น ๆ ๕๐ สตางค์

๔. คนทมิฬรูปพรรณแต่จะ ตัวรูปพรรณ นั้นเป็นอินทราหรือ
 หาย จะขอตั้งแทนรูปพรรณ ให้เรียกค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ค่ากระดาดตัวแทนรูปพรรณ ช้าง ๒ บาท
 ม้า, โค, กระบือ, ถู ๒๕ สตางค์

(๒) ค่าเขียนแต่ค่าตรา ๒๕ สตางค์

(๓) ค่าวัด ค่าจดทำขึ้น ช้าง ๒ บาท
 ม้า, โค, กระบือ, ถู ๒๕ สตางค์

(๔) ค่าบอขการพยาน (ให้แก่พยาน) ๒๕ สตางค์
 รวมช้าง ๕ บาท ๒๕ สตางค์ สัตว์อื่น ๆ ๓ บาท

๕. ค่าแก้ไขทำขึ้นทดทาศีเดือน ช้าง ๒ บาท
 ม้า, โค, กระบือ, ถู ๒๕ สตางค์

๖. ถ้าผู้ใดนำตัว ทมิฬรูปพรรณ แต่มาจาก
 ต่างแขวงมาขอขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๓

ให้เรียกค่าจดทะเบียน ช้าง ๒ บาท

ม้า, โค, กระบือ, ถู ๒๕ สตางค์

ขอบังคับของกรมสาธารณสุข
ในการมีและใช้ ฉันทาตามพระราชบัญญัติ

พระพทศักราช ๒๕๖๕

(นาม)

ขอบังคับของกรมสาธารณสุข ในการมีและใช้ ฉันทา

(คำนำ)

ตามความในพระราชบัญญัติ พระพทศักราช ๒๕๖๕ มาตรา ๓๕
ซึ่งบังคับกรมสาธารณสุข ได้ตั้งขอบังคับขึ้นไว้เพื่อกำกับแพทย์และผู้ฉันทา
ในการมี ฉันทา ฉันทา และจ่ายฉันทา ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ขอบังคับให้ ใช้ศตอกพระราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑
เมษายน พระพทศักราช ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้ คำว่า ฉันทา ให้ พงเข้าใจ ฉันทา พง จะ
เป็นฉันทาหรือฉันทาปลงดังอื่นใด ซึ่งใช้ หรือเจตนาจะใช้สำหรับ
การบำบัดโรค นอกจากฉันทาซึ่งยกเว้นตามมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติ
ฉันทา พระพทศักราช ๒๕๖๕

ข้อ ๓ แพทย์หรือผู้ฉันทา มีประกาศนียบัตร ของวิทยาลัยหรือ
โรงเรียน ซึ่งออกประกาศนียบัตร ให้ ในวิชาบำบัดโรคทางยาหรือทาง
ผ่าตัด วิชาศัลยกรรม วิชาบำบัดโรคพื้น วิชาปฐมพยาบาล วิชาบำบัด

โรคติดต่อ อาศัยเงินเรื่องรางวัลขอขโมยบัตรกรมตำรวจ ขอรับใบอนุญาต
ซอ, มี, และชายฉันทตามแบบ ๓ ในประเภท ก ได้ เมื่อประกาศนียบ
บัตรและความประพฤติของผู้ยื่นเรื่องรางวัล เป็นที่พอใจ ของขโมยบัตรกรม
ตำรวจแล้ว ขโมยบัตรกรมตำรวจจะได้ขอใบอนุญาตให้แก่
ผู้ยื่น

ข้อ ๔ แพทย์หรือผู้ผู้ส่งยามา ไม่ มี ประกาศนียบัตร ดังกล่าว นั้น
อาศัยเงินเรื่องรางวัลขอขโมยบัตรกรมตำรวจ ขอรับใบอนุญาตซอ, มี, และ
ชายฉันทตามแบบ ๒ ในประเภท ก ได้ แต่ต้องมีผู้ ซึ่งมีใบอนุญาต
ตามข้อ ๓ รับรองในแบบเรื่องรางวัลว่า ผู้ร้อง ขอมิ ความรู้ และความ
ชำนาญพอ จะ จำหน่ายฉันท นั้นได้ โดยมีให้เป็นอันตรายเกิดขึ้น แก่
บุคคลผู้หนึ่งผู้ใด เมื่อขโมยบัตรกรมตำรวจพิจารณาเห็นเป็นการสมควร
แล้ว จะขอใบอนุญาตให้แก่ผู้ร้องขอได้

อนึ่งผู้ร้องขอต้องวางเงินประกัน ๓,๐๐๐ บาท พร้อมกับเรื่อง
รางวัลต่อกรมตำรวจก่อน เมื่อผู้ร้องขอกระทำผิดข้อขอมิบังคับ
ของกรมตำรวจแล้ว ผู้ร้องขอยอมให้กรมตำรวจริบเงิน
ประกันทั้งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด แต่ผู้กรมตำรวจจะ
เห็นสมควร เมื่อครบกำหนดอายุใบอนุญาตแล้วถ้าผู้ร้องขอมิได้กระทำ
ผิดข้อบังคับแต่อย่างใด กรมตำรวจจะได้ คืนเงินประกันให้แก่
ผู้ยื่นไป

ข้อ ๕ ถ้าผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์ จะขอใบอนุญาตใหม่ตามข้อ
บังคับแล้ว ให้ผู้ยื่นเรื่องรางวัลตามแบบ ๓ หรือ ๒ ในประเภท ก
อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ในปีที่มิใบอนุญาตยังไม่หมดอายุนั้น

ข้อ ๖ ค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตฉบับแรกเป็นเงิน ๕ บาท
สำหรับใบอนุญาตฉบับใหม่เป็นเงิน ๒ บาท

ข้อ ๗ ใบอนุญาตตามข้อ ๖ ให้ใช้ได้เฉพาะบุคคลที่ขอลา
ใบอนุญาตและเฉพาะในสถานที่ ๆ ปรากฏในใบอนุญาตนั้น และผู้รับ
ใบอนุญาตทุกคนต้องขายสัญญาโดยตนเองทุกครั้ง

ข้อ ๘ ใบอนุญาตทุกฉบับหมดอายุในวันที่ ๓๑ มีนาคมทุกปี หรือ
เมื่อผู้รับอนุญาตถึงแก่กรรมลง

ข้อ ๙ ผู้รับอนุญาตทุกคนต้องแจ้งใบอนุญาตหรือสำเนาใบอนุ
ญาตซึ่งกรมตำรวจรับรองว่าถูกต้องแล้วไว้ในที่เปิดเผยในสถานที่
ที่ ๆ ปรากฏในใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๑๐ ผู้รับอนุญาตทุกคนต้องปฏิบัติตามข้อต่อไปนี้ คือ
(ก) มีบัญชีสัญญาทางสัตยาตามแบบ ๑ ในประเภทข. ไว้ให้
เรียบร้อยเป็นนิจ

(ข) มีบัญชีสัญญาซึ่งตนได้จำหน่ายไปเป็นรายวัน ตามแบบ ๒
ในประเภทข. ไว้ให้เรียบร้อยเป็นนิจ

(ค) ตั้งสำเนาบัญชีชื่อ และขายสัญญา ประจำเดือนขึ้น ถูกต้อง
และเซ็นชื่อรับรองตามแบบ ๑ และ ๒ ในประเภทข. ส่งอธิบดีกรมฝิ่น
ภายใน ๘ วัน นับแต่วันสิ้นเดือนนั้นแล้วทุกเดือน

ข้อ ๑๑ นอกจากจะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจแล้วเป็น
พิเศษแล้ว ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตามข้อบังคับนี้มีสัญญา ในที่หนึ่งเกิน
กว่าจำนวนซึ่งกำหนดไว้ต่อไปนี้ คือ

(ก) สำหรับผู้รับอนุญาตตามข้อ ๓, ๑ ถึง ๑๖

(๖) สำหรับผู้รับอนุญาตตามข้อ ๕, ๑๐๐ กรัม

ข้อ ๑๒ ผู้รับอนุญาตซึ่งผู้รับอนุญาตคนใดมีอยู่เท่าใด ต้องเก็บรักษาไว้ในแห่งเดียวกัน และให้ปิดฉลากไว้ โดยถูกต้องดังแจ้งว่ามีผู้ใดอยู่ในนั้นเป็นส่วนเท่าใด

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตามข้อบังคับนี้ จำหน่ายผู้ยื่นฯ ให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดเกินกว่า ๕ ไร่ในคราวเดียว และเมื่อจำหน่ายผู้ยื่นฯ ให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดไปนั้น ผู้รับอนุญาตต้องออกใบอนุญาตของกรมฝนเคาะการัน ซึ่งมีอยู่ที่กรมตำรวจแล้ว ให้แก่ผู้ยื่นฯ นั้นหนึ่ง ต้องตรวจข้อความลงในใบอนุญาต และในต้นขี้ให้ถูกต้อง ใบอนุญาตชนิดนี้ให้ตัดไว้ กับตั้งคบบรรจุผู้ยื่นฯ ซึ่งจำหน่ายนั้นอย่างมั่นคง ผู้รับอนุญาตทุกคนอาจยื่นเรื่องราว ขอเบิก ใบอนุญาต ชนิดคือ อธิบัติ กรมตำรวจได้ เมื่อคนใดรับไปแล้วต้องรับสภชอบในกรณีที่ จะเก็บรักษาไว้ ให้ดี และใช้ให้ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ด้วย

ข้อ ๑๔ ใบอนุญาต บัญชีรับและขายผู้ยื่นฯ กับทั้งตัวผู้ยื่นฯ ทั้งสิ้น ต้องให้เจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจตามพระราชบัญญัติเขงวดฯ ค้นได้ทุกเมื่อ

กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย
วันที่ ๓๐ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๐๓

แบบ ๑ ประเภท ก

เรื่อง ขอร้องอนุญาตคำผินยา

ตามข้อ ๓ แห่งข้อบังคับของกรมสาธารณสุข

ในการมีและใช้ ผินยา

นาม อายุ บังคับ

วณ

สำนักงาน

ประเภทงาน

(การบำบัดโรค, บำบัดโรคพิษ, บำบัดโรคสัตว์, ผลิตยา ฯลฯ)

(นาม)

วันที่ พ.ศ. ๒๕๖

แบบ ๒ ประเภท ก

เรื่อง ร่าวขออนุญาตค้ำนยา
ตามข้อ ๕ แห่งข้อบังคับของกรมตำรวจ
ในการ มและใช้ นยา

นาม.....ชาย.....บังคับ.....

ตำแหน่งงาน.....

ประเภทงาน.....

(การบำบัดโรค, บำบัดโรคพิษ, บำบัดโรคติดต่อ, ผดุงยา ฯลฯ)

ขอรับรอง

ข้าพเจ้า.....ชาย.....บังคับ.....

ตำแหน่งงาน.....

ผู้มอบอนุญาต.....ตามข้อ ๓ แห่งข้อบังคับของกรมตำรวจ

ในการ มและใช้ นยา ขอรับรองว่า.....ผู้ยื่น

เรื่อง ร่าวขออนุญาตค้ำนยา ตามข้อ ๕ แห่งข้อบังคับดังท

ได้กล่าวแล้วนั้น เป็นผู้ที่ข้าพเจ้าเห็นควรกำหนด นยา ได้

โดยมิให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหนึ่งผู้ใด

(นาม)

ข้าพเจ้าผู้ นาม ข้างท้ายนี้รับรองว่า จะปฏิบัติตามข้อบังคับทั้ง

หลายของกรมตำรวจซึ่งได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราช

บัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๕ และสัญญาว่าถ้าข้าพเจ้าฝ่าฝืนต่อข้อบังคับนั้น

อย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว ข้าพเจ้ายอมให้ รับเงินประกัน ๑,๐๐๐ บาท

ได้วางไว้พร้อมกับเรื่อง ร่าว ทงหมดหรือแต่สิ่งหนึ่งสิ่งใด แต่แต่

กรมตำรวจจะเห็นสมควร นอกจากโทษซึ่งข้าพเจ้าอาจได้รับตาม

พระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๕ นั้นด้วยอีก ใดสิ่งหนึ่ง

(นาม)

วันที่..... พ.ศ. ๒๔๖.....

แบบ ๓ ประเภท ก

เรื่อง ร่าวขออนุญาตมึนยาเป็นพิเศษ

อธิบดีกรมตำรวจ กรุงเทพฯ

ตามข้อความในข้อ ๑๓ แห่งข้อบังคับของกรมตำรวจในการมี
และใช้ มึนยา ข้าพเจ้า บึงคึม
คังบ้านเรือนอยู่

ตำบล อำเภอ

จังหวัด มณฑล

ผู้มีใบอนุญาตเลขที่ ร้องนเรื่อง ร่าวขออนุญาตพิเศษเพื่อขอ
มึนยาเป็นจำนวน กรัม ซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าที่ใบอนุญาตไว้
ในข้อบังคับ และจะได้นำมาจำหน่ายเฉพาะในสถานที่

ถนนและบ้านเลขที่ ตำบล

อำเภอ จังหวัด

มณฑล ซึ่งได้กำหนดไว้ ในใบอนุญาต

ของข้าพเจ้าเดิมนี้

นับตั้งแต่วันที่ ซึ่งเป็นวันที่ออกใบอนุญาต

ให้แก่ข้าพเจ้าฯ ได้จำหน่ายมึนยาไปแล้วเป็นจำนวน กรัม

ชื่อยกรัเขามึนยา ซึ่งขออนุญาตมาน	จำนวนยกรัเขา มึนยาคัดเป็นกรม	จำนวนมึนยาทมอยในยา เหล่านี้คัดเป็นกรม

(นาม)

วันที่ พ.ศ. ๒๔๖

แบบ • ประเภท ข

บัญชียาพยานยา

ประจำเดือน.....พ.ศ. ๒๕๖๒

ชื่อยา	ห้องยา แต่ก่อนยกย		รับในเดือน		รวม จำนวน		จำหน่ายในเดือน ตามแบบ ๒ ประเภท ข		สิ้นคงเหลือ ในเดือนก่อน โดยหักจำนวน ของซอง ๗ จากซอง ๘		หมายเหตุ
	จำนวนยา ไทยยา	จำนวนยีส ไทยยา	จำนวนยา ไทยยา	จำนวนยีส ไทยยา	กรวม	กรวม	กรวม	กรวม	กรวม	กรวม	
๓	๒	๓	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	

(นาม)

ใบอนุญาตเลขที่

สถานที่

วันที่

พ.ศ. ๒๕๖๒

แบบ ๒ ประเภท ข

บัญชีจำหน่ายรายเดือน

เดือน

พ.ศ. ๒๕๖๖

วันที่	ชื่อยา	จำนวนยา กรัม	จำนวนชิ้นในยา กรัม	ใบอนุญาตของ กรมสัตว	หมายเหตุ
--------	--------	-----------------	-----------------------	------------------------	----------

(นาม)

ใบอนุญาตเลขที่

สถานที่

วันที่

แจ้งความ

เพื่อป้องกันการฉ้อกระเบียบและความเข้าใจผิด ขอเตือนผู้ที่จะขอ
อนุญาตตามข้อ ๓ แห่งข้อบังคับของกรมสาธารณสุขในการมีและใช้
สัญญาว่า ก่อนขอรับค ธรรมเนียมของกรมสาธารณสุขในการมีและใช้
อนุญาตทุกคนจะต้องยื่นประกาศนียบัตรจากวิทยาลัย หรือ โรงเรียน
ออกประกาศนียบัตรสำหรับวิชาบำบัดโรคทางยาหรือทางศัลยกรรม, วิชา
ผดุงครรภ์, วิชาบำบัดโรคฟัน, วิชาปรุงยา หรือวิชาบำบัดโรคสัตว์
หรือยื่นสำเนาประกาศนียบัตร ทมผู้รับรองว่าถูกต้องแล้วนั้นต่ออธิบดี
กรมสาธารณสุข

ถ้ามีเหตุขจัดของที่ไม่ประกาศนียบัตรอยู่ในกรุงเทพมหานคร ขอรับค
อาจออกใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำอธิบายเหตุขจัดของ โดยผู้ขอจะ
ต้องยื่นขอความขแจ้งถึงประกาศนียบัตร ซึ่งคนใดรับพร้อมทั้งนาม
หรือที่ตั้งของโรงเรียนหรือวิทยาลัย ซึ่งออกประกาศนียบัตร และวัน
ออกประกาศนียบัตรนั้นด้วย

ถ้าผู้ขออนุญาตได้ ยื่นคณนียบประกาศนียบัตร กรมสาธารณสุข
จะออกใบรับให้ ได้ และเมื่อพิจารณาการออกใบอนุญาตเสร็จแล้ว
จะใส่ คณประกาศนียบัตรนั้น ในทันที

อธิบดี
กรมสาธารณสุข

วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๕

คำแนะนำการใช้ โทรเลข

ในคดีทบทวนแก้คนในบังคับต่างประเทศในหัวเมือง

๑. ถ้าเป็นคดีสามัญโทษทางอาญา เกิดขึ้นแก่คนในบังคับของ
ประเทศที่มีสัญญาทางพระราชไมตรียอมให้คนในบังคับของประเทศ
นั้นอยู่ในอำนาจกฎหมายสยามแล้ว คนในบังคับนั้นเป็น โจทก์ กัด
หรือจำเลยถ้าไม่ได้ถูกกักขัง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบอกเขาไปยัง
กระทรวงมหาดไทยโดยทางไปบอกล ไม่ต้องใช้ โทรเลข แต่ต้องรับ
ส่งไปบอกลโดยด่วน แล้วส่งส่งเขาไปบอกไปให้สมุหเทศาภิบาลทราบ
พร้อมบอกเวลาที่ส่งไปบอกเขาไปยังกระทรวง

๒. ส่วนที่ยังคงต้องใช้รายงานด้วยโทรเลขนั้น คือ

ก) คดีซึ่งเกี่ยวกับคนในบังคับของประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกฎ-
หมายสยาม จะต้องฟ้องจำเลยทางศาลกงสุล

ข) คดีเกี่ยวกับคนในบังคับต่างประเทศ ไม่ว่าชาติใดๆ ถ้า
จำเลยต้องกักขัง หรือจะต้องจัดการตามสัญญาตั้งผู้ร้ายข้ามแดน
ของฝ่ายอังกฤษ และจัดการตามข้อตกลงพิเศษในเรื่องตั้งตัวผู้ร้าย
ทางฝ่ายฝรั่งเศสซึ่งได้มีของตราตั้งเป็นระเบียบอยู่แล้ว

ค) คดีที่เป็นปัญหา หรือจะต้อง ขอคำสั่ง กระทรวงโดยด่วน

ง) คดีวิสามัญ แต่เหตุการณ์พิเศษ เกี่ยวแก่คนในบังคับต่าง

ประเทศ ไม่ว่าชาติใดๆ ซึ่งสมุหเทศาภิบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่าสมควรจะบอกให้กระทรวงมหาดไทยทราบโดยด่วน

เช่นนั้น ให้ใช้ โทรเลขไปยังกระทรวง ให้ปรากฏชาติ แลบังคับ วันที่จำเลยถูกจับ ต้องชั่ง ฟ้องต่อศาล แลถ้าศาลตัดสินก่อน เวลาที่ส่งใบบอกหรือโทรเลข ก็ให้ปรากฏวันที่ศาลตัดสินด้วย ถ้ายังไม่ได้ตัดสิน ก็ไม่ต้องบอก

๓. ถิ่นแห่งจะเป็นเรื่องอันมีลักษณะดังกล่าวมาในข้อก่อนคดี ถ้าเกิดขึ้นในจังหวัดที่มีทางรถไฟหรือมีการเดินไปรษณีย์ ถึงกรุงเทพฯ ได้ภายในไม่เกิน ๒ วัน แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าจะไม่เสียประโยชน์ของราชการเพราะเหตุที่หนังสือของเดิน ทาง ภายใน กำหนด ดังกล่าวมาแล้ว ก็ให้ใช้ ใบบอกได้เหมือนกัน

๔. การใช้ โทรเลขบางรายใช้ ถ้อยคำอันเป็น ผลความเกินต้องการ เป็นเหตุให้เปลืองเงินค่าคำโทรเลขโดยไม่จำเป็น เพราะฉะนั้น สมควรที่ผู้ลงนามในโทรเลขจะต้องพิจารณาให้ใช้ถ้อยคำให้น้อยที่สุด จนน้อยได้ พอให้ผู้อื่นได้ทราบใจความ อย่าให้ถึงแก่ต้องโทรเลข สอบถามในข้อใจความที่ไม่จำเป็นของถามอีกเท่านั้น

๕. บรรดาเรื่องที่ได้ โทรเลขบอกเข้าไปแล้ว จังหวัดหรือมณฑลควรมีใบบอกชี้แจงรายงานละเอียดไปให้กระทรวงทราบต่อไป ดังที่เคยปฏิบัติมาแล้ว

กระทรวงมหาดไทย

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

หลักรัฐประศาสนโยบาย

ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ราชโองการสำหรับปฏิบัติราชการ
ในมณฑลปัตตานี โดยพระราชหัตถเลขาที่ ๓/๗๘
ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ข้อ ๑. ระเบียบการหรือวิธีปฏิบัติราชการอย่างไรก็ดี เป็นทางให้พลเมือง
รู้สึกหรือเห็นไปว่าเป็นการเบียดเบียนกดขี่ต่างอาศัยตาม ต้องยกเด็ก
หรือแก่ ใจเสียทันที การใดจะจัดขึ้นใหม่ต้องอย่าให้ขัดกับถินนิยม
ของอิสลาม หรือยังทำให้เห็นเป็นการอวดหนุนถนอมหมัดได้ ยังดี

ข้อ ๒. การกะเกณฑ์อย่างใด ๆ ก็ดี การเก็บภาษีอากรหรือพัด
อย่างใด ๆ ก็ดี เมื่อพิจารณาโดยดั่งรวมเทียบกัน ต้องอย่าให้ยิ่ง
กว่าที่พลเมืองในแคว้นแดนของต่างประเทศซึ่งอยู่ใกล้เคียงคิดคอกันนั้น
ต้องเกณฑ์ของเสียอยู่เป็นธรรมดา เมื่อพิจารณาเทียบกันแต่เฉพาะ
อย่าง ต้องอย่าให้ยิ่งหย่อนกว่ากัน จนถึงเป็นเหตุเสียหายในทาง
ปกครองได้

ข้อ ๓. การกดขี่บังคับแต่เจ้าพนักงานของรัฐบาดเมืองแต่การ ไซ
อำนาจในทางที่ผิดเป็นธรรมดา เมืองแต่กรร หมันตุตแกตณพลเมือง
ชาติแขกโดยการเป็นคนต่างชาติก็ดี เมืองแต่การหนองเห็นของชกษา
ในกิจการตามน่าทเป็นเหตุให้ราษฎรเสียความดีตอกในทางหนดยังชีพ
ก็ดี ฟังของแก่ ใจและระมัดระวังมิให้มัน เมื่อเกิดขึ้นแล้วของใหญ่

ทำผิด ต้องรับผิดชอบ ความผิดโดยยุติธรรม ไม่ใช่สักแต่ว่าจัดการ
กลบเกลื่อนให้เงียบไปเสีย เพื่อจะไว้หน้าตั้งฉกรรจ์ของข้าราชการ

ข้อ ๔ กิจการใดๆ ทั้งหมดอันเจ้าพนักงานจะต้องบังคับแก่ราษฎร
ควรต้องระมัดระวังให้ราษฎรต้องชดชอง เสียเวลาเสียการในทางหา
เลี้ยงชีพของเขาเกินสมควร แม้จะเป็นการจำเป็น โดยระเบียบการกัก
เจ้าหน้าที่ต้องต้องแก่ ไซ้อยู่เต็มมือเท่าที่ควรทำได้

ข้อ ๕ ข้าราชการที่จะแต่งตั้งออกไปประจำตำแหน่งในมณฑล
ปัตตานี พงเดือกพนแต่คนที่มีนิสัยซื่อสัตย์สุจริตตั้งบตั้ง ยมเยือกเย็น
ไม่ใช่สักแต่ว่าส่งไปบรรจุให้เต็มตำแหน่ง หรือส่งไปปนทางลงโทษ
เพราะเลว

เมื่อจะส่งไป ต้องตั้งสอนชี้แจง ให้รู้ลักษณะทางกรอื่นจะพึงประ
พฤติระมัดระวัง โดยหลักที่ใดก็ตามได้ ในข้อ ๑ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ข้าง
บนนั้นแล้ว ผู้ใหญ่ในท้องที่ส่งต้องฝึกฝนอบรมกันต่อ ๆ ไปใน
คุณธรรมเหล่านั้นเอง ๆ ไม่ใช่แต่คอยให้พวกพลั้งลงไปก่อนแล้ว
จึงว่ากล่าวลงโทษ

ข้อ ๖ เจ้ากระทรวงทั้งหลายจะจัดการวางระเบียบการ อย่างไร
ขึ้นใหม่ หรือบังคับการอย่างไรในมณฑลปัตตานี อันจะเป็นทางพาด
พานถึงสุขทุกข์ของราษฎร ก็ควรพิจารณาเหตุผลแก่ ไซ้ หรือขบขง
ถ้าไม่เห็นด้วยว่ามีผลชดชอง ก็ควรหารือกับกระทรวงมหาดไทย แม้
ยังไม่ตกลงกันได้ระหว่างกระทรวง ก็พียงนำความขึ้นกราบบังคมทูล
ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัย

ประกาศกระทรวงคมนาคม

แผนกไปรษณีย์ โทรเลข

คำบดหว่านว่า โพงซึ่งเป็นที่ประชุมชน และมีการค้าขายเจริญมาก
สมควรที่จะมีที่ทำการไปรษณีย์และโทรเลข เพื่อติดต่อแก่พ่อค้าและ
สาธารณชนที่จะใช้ ไปรษณีย์และโทรเลขนั้น กระทรวงคมนาคมจึง
ได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณา ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้กรม
ไปรษณีย์ โทรเลข เปิดที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลข ขึ้นที่ตำบลถนน ๒๒
กรกฎาคม อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งนานชื่อว่า ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๓๐
ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษาอนุประพที

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงคมนาคม

แผนกไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยตามประกาศกระทรวงคมนาคมลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ.

๒๕๖๗ ว่า ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปิดที่ทำการไปรษณีย์
โทรเลขที่ ๓๐ ทำการรับส่งเงิน (ไม่มีการจ่ายเงินเช่นเดียวกับที่ท่า
ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๕) ไปมาโดยทางไปรษณีย์ และ โทรเลข
ชานาณัติกับจังหวัดต่างๆ ในพระราชอาณาจักร ที่มีการไปรษณีย์และ
โทรเลขชานาณัติอยู่แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป
จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศมาณวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗
มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษาอนุประพิศ
เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงคมนาคม

พนักไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยที่อำเภอยะโสธร จังหวัดยะลา ซึ่งได้มีการไปรษณีย์
และโทรศัพทอยู่แต่ก่อน เวลานี้การค้าขายได้เจริญมากจนกว่าแต่
ก่อน เพื่อให้เป็นการติดต่อแก่พ่อค้าและข้าราชการชนชั้น
กระทรวงคมนาคมจึงได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระ
ราชทาน พระบรมราชานุญาต เปิด การรับส่ง โทรเลข ขึ้น ณ ที่อำเภอ
ยะโสธรนั้น

บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุ-

๒๕๓

ญาติให้เปิดการรับส่งโทรเลขชนทอำเภอยะไธธร ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษาอนุประพัทธ์

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงคมนาคม

พแนกไปรษณีย์ โทรเลข

ตามที่ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปิด ทำ การ ไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๓๐ ชั้นที่ถนน ๒๒ กรกฎาคม กระทรวงคมนาคมเห็นเป็นควร สมควรจะเปิดการขนานนิตำการติดต่อกับเมืองต่างประเทศด้วย จึง ได้ นำความ กราบบังคมทูลพระกรุณา ขอรับพระราชทานพระบรม ราชานุญาต

บัดนี้ ได้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชา นุญาตให้ ทำ การ ไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๓๐ ทำ การ ไปรษณีย์ ขนานนิตำ กับเมืองต่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้น ไปแล้ว จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษาอนุประพัทธ์

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ประกาศ

ตักเตือนผู้ตั้งอาวธูบน์จากต่างประเทศ

ด้วยมีความปรากฏกันว่า การตั้งอาวธูบน์หรือเครื่องกระตั้นบน์ ผู้ที่ชอนญาตตั้งกระทำอยู่ในเวลา ผู้ชอนญาตได้ให้ทางร้านเบเนเยนตตั้งเขามาจากทางนอก เมื่อนั้นเขามาดังกรมศุลกากรแต่เจ้าของมีได้ไปรับบน์เอง บัดยให้ทางร้านผู้ตั้งไปรับแทน เกิดสืบต้นคนด้วยมากเจ้าของ บน์ของถนนกตบเป็นบน์ของคน บน์ของถนนกตบเป็นของคน บน์เหตุให้ผลจากไปอนญาตบประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ห้างร้านบางแห่งเขานับของคนหนึ่งไปให้แก่อีกคนหนึ่งเสียก่อน โดยเสียชอนญอนมีได้ เพื่อให้เป็นการดีศอกแก่ผู้ตั้ง และโดยเหตุนี้ บางคราวเจ้าพนักงานตองจับกุมยัดบน์และเครื่องกระตั้นบน์ได้ กระทำการสืบต้นเป็นความลำบากและเป็นภาระเดือดร้อนด้วยกันทั้งฝ่ายเจ้าพนักงานและเจ้าของบน์ เพื่อความเรียบร้อย จึงขอประกาศตักเตือนห้างร้านผู้รับตั้งอาวธูบน์ และเจ้าของบน์ให้กระทำดังนี้ คือ

๑. ห้างร้านผู้ตั้ง เมื่อตั้งบน์ กระตั้นบน์ ตกมาถึง กรุงเทพฯ แล้ว ควรจะแจ้งความบอกรายการและเลขหมายอาวธูบน์ไปให้เจ้าของบน์ทราบ และให้เจ้าของบน์ไปรับอาวธูบน์และกระตั้นบน์ยังกรมศุลกากร ถ้าจะไปด้วยตนเองมีได้จะแต่งผู้แทนไป ก็ควรจะชี้แจงผู้ไปแทนให้เข้าใจแจ่มแจ้งในเรื่องรายการของบน์กระบอภน

๒. เมื่อรับบนมาแล้ว เจ้าของ บินควว นำมา จดทะเบียน รับ ใบ
อนุญาตเสียภายในกำหนด ๑๕ วัน

ศาลาว่าการนครบาล

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๕๐๗

พระยาเพชรดา

มหาเสวกตรี สมุหพระนครบาล

ประกาศกระทรวงคมนาคม

พแนกไปรษณีย์

ด้วยได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงคมนาคมร่าง
ตราไปรษณียากร ขึ้นใช้ ในการเดินอากาศไปรษณีย์ คือ ชนิด ๓
ดัดต่างค์ ๕ ดัดต่างค์ ๑๕ ดัดต่างค์ และ ๒๕ ดัดต่างค์ นั้นแล้วเสร็จ

๑. ตราไปรษณียากรสำหรับอากาศไปรษณีย์ ราคา ๓ ดัดต่างค์
สีม่วง มีรูปพระศิวะพาท
๒. ตราไปรษณียากรสำหรับอากาศไปรษณีย์ ราคา ๕ ดัดต่างค์
สีเขียว มีรูปพระศิวะพาท
๓. ตราไปรษณียากรสำหรับอากาศไปรษณีย์ ราคา ๑๕ ดัดต่างค์
สีแดง มีรูปพระศิวะพาท
๔. ตราไปรษณียากรสำหรับอากาศไปรษณีย์ ราคา ๒๕ ดัดต่างค์
สีน้ำเงินแก่ มีรูปพระศิวะพาท

ตราไปรษณียากรอากาศ ไปรษณีย์ ทอวา มาเดรน พระราชทาน
พระบรมราชานุญาตให้ กรมไปรษณีย์ โทรเลข จำหน่าย ๗ ทำการ
ไปรษณีย์ต่าง ๆ ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๗

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๗

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษาอนุประสิทธิ์

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงคมนาคม

พแนกไปรษณีย์

ด้วยการค้าขายกับเมืองต่างประเทศในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นครสวรรค์ ตาก พิศณุโลก นครราชสีมา ร้อยเอ็จ อุตร
นธิงเทรา จันทบุรี นครปฐม และจังหวัดราชบุรี ได้เจริญขึ้นม
ควรจะมีกิจการไปรษณีย์ขนานดีทำการติดต่อกับเมือง ต่าง ประเทศ ที่
ร่วมสัญญาสากลไปรษณีย์ เพื่อให้สะดวกแก่ค้าขายรณชน ที่จะ
ฝากเงินถึงกันและกัน กระทรวงคมนาคมจึงได้นำความขึ้นกราบบังคม
ทูลพระกรุณา ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้เปิดการไปรษณีย์ขนานดี ทำ
การติดต่อกับเมืองต่างประเทศได้ณจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นคร
สวรรค์ ตาก พิศณุโลก นครราชสีมา ร้อยเอ็จ อุตร นธิงเทรา

จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ เป็นต้นไป จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๗

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษาอนุประพัตถ์

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงคมนาคม

พแนกไปรษณีย์

ด้วยตามประกาศลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ เรื่องพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ตราไปรษณียากรสำหรับอากาศ ราคา ๓ สตางค์ & ๕ สตางค์ ๓๕ สตางค์ และ ๒๕ สตางค์ ความแจ้งอยู่เดิมนั้น

บัดนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงคมนาคมออกประกาศให้ตราไปรษณียากรสำหรับอากาศไปรษณีย์อีก ๒ ชนิด คือ ราคา ๒ สตางค์ และ ๓ บาท

ตราไปรษณียากรสำหรับอากาศไปรษณีย์ ราคา ๒ สตางค์ นั้น มีรูปครุฑพ่าห

ตราไปรษณียากรสำหรับอากาศไปรษณีย์ ราคา ๓ บาท นั้น มีเงินแก่ วงในสีน้ำตาล มีรูปครุฑพ่าห

ตราไปรษณียากรอากาศไปรษณีย์ ทดวามาเดวณ พระราชทาน
พระบรมราชานุญาต ให้กรมไปรษณีย์ โทรเลขจำหน่ายแผนที่ทำการ
ไปรษณีย์ต่าง ๆ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๕๖๘

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๘

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ประกาศ

เรื่องเปลี่ยนแปลงอำเภอในจังหวัดสมุทรสงคราม

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยรับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ให้
ประกาศทราบทั่วกันว่า อำเภอบ้านปรก จังหวัดสมุทรสงคราม ตั้ง
อยู่ตำบลบ้านปรกนั้น ยังไม่ตัดวงแก่การปกครอง ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ย้ายไปอยู่ในบับซิมที่ตำบลแม่กลองให้เรียกว่า "อำเภอ
แม่กลอง" เพื่อตัดวงแก่การปกครองต่อไป

กระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๘

มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดี

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

โอนอำเภอเมืองฝาง จังหวัดเชียงราย ไปขึ้นจังหวัดเชียงใหม่

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยรับพระบรมราชโองการไว้เกล้าได้
 กระหม่อม ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศ
 ทราบทั่วกันว่า ท้องที่อำเภอเมืองฝาง จังหวัดเชียงราย ระยะ
 ทางไปมณฑลนครราชสีมา ห่างจากจังหวัดถึง ๘-๕ วัน แต่ใกล้และสะดวก
 มาทางจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีระยะทางเพียง ๕-๖ วันเท่านั้น ไม่
 สะดวกแก่ราชการและเป็นความลำบากแก่ราษฎรในท้องที่อำเภอเมือง
 ฝาง ผู้มีกิจธุระทุกข์สุขจะไปมาจังหวัดเชียงใหม่ชุกชุม จึงทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ โอนอำเภอเมืองฝาง จาก
 จังหวัดเชียงรายไปขึ้นจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่วันไปแต่

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๘

มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดี

ประกาศกรมบัญชาการกลางมหาดเล็ก

เนื่องจากได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทางราชการดำเนินการ

คัตตอนข้าราชการ พเนกต์มูหับญัตติ พเนกตระเบียนและพเนกพัลลัค
 ตามกรมอชบิตต่าง ๆ ในกรมมหาดเล็กทงวงน และเพื่อที่จะให้เป็น
 ระเบียบเรียบร้อยอันดี จึงทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเด็ก
 กิจกรและตำแหน่งต่าง ๆ ในพเนกต์มูหับญัตติ พเนกตระเบียน และ
 พเนกพัลลัค ของกรมชาวทและกรมพระอัสวีราชเสี่ยทงดิน ตงแต่บคน
 เปนคันไป ลังนการงานในพเนกต่าง ๆ ของกรมทกล่าวณซึ่งจะปฏิบัติ
 ค้อไปในภายหน้าั้น โปรดเกล้าฯ ให้รวมอยู่ในหน้าทของกองปลัด
 บัญชีทกล่าวณมหาดเล็กกับกองตระเบียนและพัลลัคทกล่าวณมหาดเล็กทงดิน ทง
 นตงแต่บคนเปนคันไป

ประกาศมาณวันที่ ๓๒ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๘

เจ้าพระยาวรามาฆพ

จางวางเอก ผู้สำเร็จราชการมหาดเล็ก

ประกาศกรมบัญชาการคณะเลื้อบ่า

เรื่อง โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนนามตำแหน่งผู้บังคับกองดับเพลิง
 เป็นผู้บังคับกองดับไฟ

ด้วยทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ เปลี่ยนนามตำแหน่งผู้บังคับกอง
 ดับเพลิง กองพันหลวงราชนาวีเลื้อบ่า เป็นผู้บังคับกองดับไฟ กอง
 พันหลวงราชนาวีเลื้อบ่า ทงนตงแต่บคนเปนคันไป

โดยกระแสด์พระราชดำรัสตั้ง สมเด็จพระนายกเดือบ้ำ
กรมบัญชาการคณะเดือบ้ำ
พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
ประกาศมาณวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘
พระยาก็ำแพงวามภักดี
นายกองโท ทำการแทนเสนาธิการ
กองเสนาหลวง ร.๑.

แจ้งความกระทรวงทหารเรือ เปลี่ยนระเบียบการปกครองบางอย่าง

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนแปลงระเบียบการบาง
อย่างในกระทรวงทหารเรือดังนี้

- ๑) เลิกตำแหน่งรองเสนาบดีกระทรวงทหารเรือ
- ๒) เลิกกรมจเรทหารเรือ
- ๓) กรมปลัดบัญชาทหารเรือ และกรมพระธรรมนูญทหารเรือ
เป็นกรมชนต้อปลัดสูงสุดของกระทรวงทหารเรือ
- ๔) เลิกกองบ้อมทหารเรือ คงให้เป็นบ้อมอิสระชั้นกรมชุด
ทหารเรือ

๕) เลิกกรมยทอศึกษาทหารเรือ คงมีแต่กองโรงเรียนนายเรือ
ชนกรรมเด่นาธิการรททหารเรือ

ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๖๘

คำดำวาการรทกระทรวงทหารเรือ

แจ้งความมาณวันที่ ๑๕ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๘

วุฒิไชย

นายพลเรือเอก เสนาบดีกระทรวงทหารเรือ

แจ้งความกระทรวงกระลาโหม

เรื่องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแบบทหารบกบางอย่าง

ด้วย ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยน เครื่อง แต่งตัว แบบ
ทหารบกบางอย่าง คือ

๑. ให้ยกเลิก หมวกแฮตเมต ดีดากิ แกรมเขียว สำหรับ นายทหาร
นายสิบพดทหาร ซึ่ง แต่งตัวดีดากิ หรือประจำการในกรมทหารบก รวบ
ที่ ๑ มหาดเล็กศึกษาพระองค์ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้า-
อยู่หัว ส่วนหมวกกันแดดสำหรับนายทหารให้ ใช้หมวกกันแดดดีดากิ
แกรมเขียว ตามพระราช กำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก พระพุทธ
ศักราช ๒๔๖๒ มาตรา ๓๓

๒. ให้ยกเลิกหมวกดีดากิระบายพิม ๒ ซ้างสำหรับจอมพดและนาย-
พด ใช้หมวกยอดดีดากิมิภูชนห่านแทน

๓. เครื่องหมายพิเศษสำหรับผู้ ซึ่งเคยไปราชการสงคราม และ
ผู้ ซึ่งได้ถูกอาวุธในราชการสงคราม ซึ่งตามพระราชกำหนดเครื่อง
แต่งตัวแบบทหารบก พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ มาตรา ๓๗ ให้ใช้
แถบสีดำและสีแดงติดที่แขนเสื้อทุกชนิดนั้น ให้เปลี่ยนเป็นบังตาม
ตัวอย่างซึ่งมอญนทวารกรมยกบริบทหารบกติดที่แขนเสื้อทุกชนิด
เว้นแต่เสื้อกันหนาวตามมาตรา ๓๐ คือ

ก. สำหรับผู้ ซึ่งเคยไปราชการสงคราม ให้ใช้บังแดดด้านหน้า
ของแขนเสื้อข้างซ้ายเบื้องปลายตรงด้นยกดาง ริมตะเข็บขอบมือ หิน
ยอดมอญนทวารกรม มุ่งทองอย่างหนึ่ง บังสีกากแก้อย่าง ๓ พบบัง
เหมือนดัดเสื้อทอรวม ถ้าติดกับเสื้อสีกากแกมเขียวให้ ใช้บังสีกากแก
ถ้าติดกับเสื้ออย่างอื่นให้ ใช้บังทอง

ข. สำหรับผู้ ซึ่งถูกอาวุธในราชการสงคราม ให้ ใช้บังสีแดง
ขาด พบบังเหมือนดัดเสื้อทอรวม ติดที่แขนเสื้อข้างขวา ติดที่แขน
เดียวกับที่กล่าว ในหมายอักษร ก.

ค. ติดที่ในการทงระตบงน เช่นเดียวกับการติดแถบ

๔. ให้นำทหารใช้เสื้อแบบหลวงสีกากแกมเขียวคอขั้วติดตามตัว
อย่างซึ่งมอญนทวารกรมยกบริบทหารบก ในเวลาแต่งเครื่อง
แบบสีกากแกมเขียวทุกประเภท ส่วนเสื้อสีกากแกมเขียวคอเบาะซึ่ง
ใช้ชอยู่เวลานั้น ให้คงใช้แต่งได้แต่ในโอกาสต่างของ

๕. การใช้กางเกงขายาวสีกากแกมเขียว ในเวลาแต่งเครื่องแบบ
สีกากแกมเขียว ให้ ใช้ ได้ ในโอกาสต่างของและในเวลาฝึกหัดตั้งต้น
ในร่มหลังคาด้วย และถ้าใช้ ในโอกาสฝึกหัดตั้งต้นก็ดี ในเวลา

ขัตติยบรรพต คือใช้เข็มขัดคาดนอกเสื้ออย่างเครื่องผูกติดเต็มอกทุก ๆ กาดะ

๖. เครื่องแต่งตัวประเภทเต็มยศ และเครื่องยศประเทศรื้อนของ นายทหาร ให้มตงน

ก. เต็มยศใหญ่ แต่งอย่างประเภทเต็มยศเวदान แต่จอมพล และนายพลใช้หมวกยศตมม และให้แต่งเมือมหมายกระทรวงวงหรือ คำตั้งพิเศษของมบงคบบัญญัติชาชนตั้งว่า ให้แต่งเต็มยศใหญ่หรือสรวม ฉายสร้อยเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จตุรอมเกล้า

ข. เต็มยศ แต่งอย่างประเภทเต็มยศชาวเวदान แต่ใช้ อินทรธนู ใหญ่ กับเปลี่ยนใช้กางเกงดักหลดาคมแถบและคาดประคตด้วย

ค. ครึ่งยศ แต่งอย่างประเภทครึ่งยศเวदान แต่ใช้ อินทรธนู ใหญ่ และเปลี่ยนใช้กางเกงดักหลดาคมแถบ

ง. ครึ่งยศชาว แต่งอย่างครึ่งยศเวदान แต่ใช้ อินทรธนูใหญ่ ทรงให้เริ่มเปลี่ยนแปลงตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๘ แต่ตามความในหมายเหตุ ๕ นั้น ผู้ใดจะใช้เสื้อดักกักแกมเขี้ยว คอแบะในเวदानผูกติดตั้งสร้อยหรือควบคุมแถวทหารคือไปจนถึงเดือน กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๘ ก็ได้

๗. ตามความในพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก พระ พุทธศักราช ๒๔๖๒ มาตรา ๓๕ ข้อ ๖ ให้กรมทหารซึ่งพระบาท- สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวดำรงตำแหน่งมบงคบการพิเศษ ใช้เครื่องหมาย อักษรพระปรมาภิไธยย่อ ร.ร. ๖ คัดทอนทรนนั้น ให้เปลี่ยนใช้เครื่อง หมายอักษรพระปรมาภิไธยย่อ ป.ป.ร. คัดทอนทรน ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๘

๘. การใช้รองเท้าประกอบด้วยผ้าพื้นแข็ง สำหรับนายทหาร
เมื่อแต่งในโอกาสต่างของ ให้ใช้รองเท้าหนังเหลืองประกอบด้วยผ้าพื้น
แข็งได้ด้วย

แจ้งความมา ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๘

นายพลเอก เจ้าพระยาบดินทรเดชา ณ สีต

เสนาบดีกระทรวงการกลาโหม

ประกาศกระทรวงเกษตรธิการ

เรื่องระเบียบการผสมพันธุ์เจ้าของที่ดิน
สำหรับที่ดิน ในบริเวณที่รัฐบาลหวงห้าม
และจัดซื้อเพื่อใช้ ในกิจการทหน้าไชน่า

ด้วยตามประกาศกระทรวงพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม
พ.ศ. ๒๕๖๘ กับตั้งวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ว่าการจัดซื้อที่
ดินแคว้นพระบรมมหารัชมัยกับบริเวณเขียงรอกนอยและบางเหี้ย สำหรับการ
ทหน้าไชน่า ด้วยเหตุมีอุปสรรคบางอย่างเกิดขึ้น จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ขยายเขตหวงห้ามและจัดซื้อที่ดินสร้างการ ทหน้าไ
น่ายออกไปอีกแห่งละ ๘ บันน

ในเขตแดนเพื่อเป็นการ บังคับกันกรรมเดือครั้นของเจ้าของที่ดินใน

บริเวณที่กล่าวนี้ กระทรวงเกษตรราธิการจึงได้วางระเบียบขึ้นไว้เป็น
พิเศษสำหรับจัดการผ่อนผัน เพราะฉนั้นถ้าเจ้าของที่ดินผู้ใดมีความ
ประสงค์ เช่น จะขาย ให้ปัน แยกเปลี่ยน ขายฝาก หรือจำนองที่ดิน
ของตนนั้น ก็ให้ ไปแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าพนักงานที่ดิน ณที่ขอ
ทะเบียนที่ดิน จังหวัดนั้น เพื่อเจ้าพนักงานจะได้ชี้แจง และจัดการ
ผ่อนผันทั่วให้ ได้ โดยทำสัญญาพิเศษให้ ไว้ด้วยรัฐบาล

กระทรวงเกษตรราธิการ

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๕๒๘

เจ้าพระยาพลเทพ

เสนาบดีกระทรวงเกษตรราธิการ

ประกาศสภารากรรมการกลาง

จัดการลูกเสือแห่งสยาม

ใช้ข้อบังคับตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับ

ลักษณะปกครองลูกเสือ พระพุทธศักราช ๒๕๒๑

ตามที่ไต่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะ
ปกครองลูกเสือ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในส่วนวิชาลูกเสือเอก ว่าต้องมีเงิน
ฝากคลังออมสินไม่น้อยกว่า ๕ บาท ฉะนั้นในท้องที่ที่ สภานายก

กรรมการจัดการรถเดินมณฑลเห็นสมควรจะใช้ได้เป็นลำดับไปนั้น
 บัดนี้เห็นว่านายกรรมการจัดการรถเดินมณฑลนครราชสีมาได้กำหนด
 ให้ใช้ขอบังคับเพิ่มเติมตามทูลฯ ในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา
 เฉพาะของรถเดินมณฑลนครราชสีมาที่ ๓ และที่ ๕ (ประจำมณฑล)
 จังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะของรถเดินมณฑลนครราชสีมาที่ ๒ (ประจำ
 จังหวัดบุรีรัมย์) จังหวัดชัยภูมิ เฉพาะของรถเดินมณฑลนครราชสีมา
 ที่ ๓ (ประจำจังหวัดชัยภูมิ) และกำหนดจำนวนเงินที่จะฝาก
 ค้างออมสินคนละ ๕ บาทเป็นอย่างต่ำ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ.
 ๒๔๗๐ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐

พระยาไพศาลศิลปศาสตร์

อุปนายก

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

เรื่องตั้งนายช่างบำรุงทางแขวงลำชีในกรมรถไฟหลวง
 แห่งกรุงสยาม เป็นเจ้าพนักงานสำรวจและเก็บเงินรัชูปการ
 แก่ผู้และคนงานของกรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยาม

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
 ตามความในมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเงินรัชูปการ

พุทธศักราช ๒๔๖๗ ให้เสนาบดีมีอำนาจที่จะตั้งผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน
เพิ่มขึ้นนอกส่วนหนึ่งต่างหากจากผูซึ่งมีหน้าที่ปรากฏตามพระราชบัญญัติ
เพื่อให้มีหน้าที่สำรวจชายฉกรรจ์และการเก็บเงินรัชชูปการกับ
ตรวจสอบและไต่สวนในเรื่องที่เกี่ยวข้องของเงินรัชชูปการในท้องที่
ใด ๆ ที่เห็นสมควร

อาศัยความตามพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการดังกล่าวแล้ว จึงได้
ตั้งให้นายช่วงบำรุงทางแขวงท่าชีในกรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยามเป็น
เจ้าพนักงานมีหน้าที่สำรวจและเก็บเงินรัชชูปการแก่ผู้โดยสารและคนงานของ
กรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยาม ซึ่งทำงานอยู่ในท้องที่บำรุงทางชาย
ตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๖๒

หม่อมเจ้าวิจิตรไชย

ลงนามแทนเสนาบดี

ประกาศนี้ยกเลิกแล้ว โดยประกาศตั้งเจ้าพนักงานในกรมรถไฟหลวงและ กรมนครทร
ปนเจ้าพนักงานสำรวจและเก็บเงินรัชชูปการแก่ผู้โดยสารและคนงาน ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ.
๒๔๗๖ (ดูป.ช.ศ. เล่ม ๔๖ หน้า ๒๖๘)

แจ้งความกรมไปรษณีย์โทรเลข

ด้วยที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขอำเภอทุ่งตั้ง จังหวัดนครศรีธรรม-

พุทธศักราช ๒๔๖๗ ให้เสนาบดีมีอำนาจที่จะตั้งผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน
 เพิ่มขึ้นนอกส่วนหนึ่งต่างหากจากผูซึ่งมีหน้าที่ปรากฏตามพระราชบัญญัติ
 เพื่อให้มีหน้าที่สำรวจชายฉกรรจ์และการเก็บเงินรัชชูปการกับ
 ตรวจสอบและไต่สวนในเรื่องที่เกี่ยวกับของเงินรัชชูปการในท้องที่
 ใด ๆ ที่เห็นสมควร

อาศัยความตามพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการดังกล่าวแล้ว จึงได้
 ตั้งให้นายช่วงบำรุงทางแขวงท่าชีในกรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยามเป็น
 เจ้าพนักงานมีหน้าที่สำรวจและเก็บเงินรัชชูปการแก่ผู้โดยสารและคนงานของ
 กรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยาม ซึ่งทำงานอยู่ในกองบำรุงทางชาย
 ตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๖๒

หม่อมเจ้าวิจิตรไชย

ลงนามแทนเสนาบดี

ประกาศนี้ยกเลิกแล้ว โดยประกาศตั้งเจ้าพนักงานในกรมรถไฟหลวงและกรมนครท
 รมเจ้าพนักงานสำรวจและเก็บเงินรัชชูปการแก่ผู้โดยสารและคนงาน ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ.
 ๒๔๗๖ (ดูป. ช. ศ. เล่ม ๔๖ หน้า ๒๖๘)

แจ้งความกรมไปรษณีย์โทรเลข

ด้วยที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขอำเภอทุ่งตั้ง จังหวัดนครศรีธรรม-

ราช ซึ่งได้ทำการรับจ่ายเงินไปรษณีย์ชานันต์ในพระราชอาณาเขตค
อยี่แต่จน บัดนี้กรมไปรษณีย์ โทรเลขได้ให้ทำการเปิดทำการ
รับจ่ายเงิน โทรเลขชานันต์ในพระราชอาณาเขต และรับจ่ายเงิน
ไปรษณีย์ชานันต์ต่างประเทศอื่นอีก ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ.
๒๔๗๒ เป็นต้นไป

ทบวงการกรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๒๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขประเภทรับอนุญาตที่ ๓๓๑ ซึ่งทาง
จากวงศ์อำภรณ์ ถนนเจริญกรุง ตำบลท่ามยอศ จังหวัดพระนคร
เป็นตัวแทนกิจการยูนัน โดยเปิดตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๒
เป็นต้นไปแล้ว

กรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งได้ทำ

การรับจ่ายเงินไปรษณีย์ชานดัดในพระราชอาณาเขตด้วยแล้วนั้น
บัดนี้ กรมไปรษณีย์ โทรเลขได้ให้ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่
กล่าวแล้วนั้น เปิดทำการรับจ่ายเงินโทรเลขชานดัดในพระราชอาณา
เขตต์แต่ไปรษณีย์ชานดัดที่กรุงประเทศชนอิก ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๕๗๒ เป็นต้นไปแล้ว

ที่ว่าการกรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยกรมไปรษณีย์ โทรเลขได้ขุบเลิกที่ทำการไปรษณีย์บางแห่ง
ดังต่อไปนี้

๑) ที่ทำการไปรษณีย์ที่ ๑๗๒ ตั้งอยู่ที่ช่องเลขที่ ๖๓๕ ตำบลบ้าน
ทราย จังหวัดพระนคร

๒) ที่ทำการไปรษณีย์ตู่ไหงป่าติ ๑ ตั้งอยู่ที่ตำบลตู่ไหง โกลีตีก
อำเภอตู่ไหงป่าติ จังหวัดนครราชสีมา

ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ เป็นต้นไปแล้ว

กรมไปรษณีย์ โทรเลข

วันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขจังหวัดกาฬสินธุ์และมหาสารคาม ซึ่งได้ทำการรับจ่ายเงินไปรษณีย์ชานานิตี ในพระราชอาณาเขตตั้งแต่วันที่

บัดนี้ กรมไปรษณีย์ โทรเลขได้ให้ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลข จังหวัดกาฬสินธุ์และมหาสารคาม เปิดทำการรับจ่ายเงินโทรเลขชานานิตีในพระราชอาณาเขต อีกประเภทหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นต้นไปแล้ว

ที่ว่าการกรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๒

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ด้วยกระทรวงมหาดไทย พระราชทาน พระบรมราชานุญาตให้ เครื่องหมายเติมดวงท่มตรงข้างบนหน้าซองในของราชนาวิ เพื่อเป็นเครื่องหมายราชการกระทรวงมหาดไทย ตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติธงแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๕๑๑ คือเครื่องหมายเติมจรมจักรเติมดวงท่มตรงข้างบนหน้าซองในของราชนาวิ ให้เป็นของเครื่องหมายราชการกระทรวงมหาดไทย

๒๗๒

กระทรวงทหารเรือได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบใต้
ฝ่าละอองธุลีพระบาทพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๗๒

วุฒิไชย

นายพลเรือเอก เสนาบดีกระทรวงทหารเรือ

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยกรมไปรษณีย์ โทรเลขได้ขุบเลิก ที่ทำการไปรษณีย์บางแห่ง
ดังต่อไปนี้

ภาคกลาง

๑. ป.ณ. บางนกแขวก ตั้งอยู่ตำบลบางนกแขวก อำเภอคำ-
เนิร์ดจวบ จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๗๒
โดยตัวแทนเจ้าเป็นชอลอน

ภาคใต้

ป.ณ. ต้นหยงมาศ ตั้งอยู่ตำบลต้นหยงมาศ อำเภอต้นหยง-
มาศ จังหวัดนราธิวาส เพราะมีที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขสถานีรถ
ไฟอยู่ใกล้พอกับการแล้ว

๒. ป.ณ. ภูเก็ต & ตั้งอยู่ตำบลตลาดเหนือ อำเภอทุ่งคา จังหวัดภูเก็ต เพราะในคำมตหมิ่นที่ทำการไปรษณีย์ประเภทรับอนุญาตขึ้นใกล้บริเวณเพียงพอแก่กิจการแล้ว

๒ ๕๒ ๖๘
ทง ๒ นตงแตงนท ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๗๒ เป็นต้นไป

กรมไปรษณีย์ โทรเลข

วันที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยกรมไปรษณีย์ โทรเลขได้เปิดทำการรับส่งพัสดุไปรษณีย์ต่างประเทศ และรับจ่ายเงินไปรษณีย์ชำนานิตต่างประเทศขึ้นวันที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขจังหวัดตรังอีกแห่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ เป็นต้นไป

ที่ว่าการกรมไปรษณีย์ โทรเลข

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยกรมไปรษณีย์ โทรเลข ได้เปิดทำการรับจ่ายเงินไปรษณีย์

๒๗๕

ขนาตคชนนททำการไปรษณีย์ โทรเลขกนตง จงหวตตวรัง อกแห่ง
หนง ตงแควนท ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ เป็นต้นไป

ทวการกรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยไปรษณีย์ โทรเลขไคยบเด็กที่ทำการไปรษณีย์บางแห่งคังค่อ
ไปน

จังหวัดพระนคร

๑) ป.ณ. ๓๕๕ ตั้งอยู่ที่องเลขที่ ๓๒๐ ถตปากตรอกโรงหน่ง
มุกษพรวรณ ตำบตบางลำภู อำเภอพระนคร ตั้งแควนท ๓ กุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๕๗๒

ภาคกลาง

๑) ป.ณ. บางต ตั้งอยู่ที่องเลขที่ ๕ อำเภอตองพนอง จงหวต
สุพรรณบุรี ตั้งแควนท ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๗๓

ภาคใต้

๑) ป.ณ. ตงชลา ๓ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ่อพลับ อำเภอเมือง จงหวต
ตงชลา ตั้งแควนท ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๗๒

- ๒) ป.ณ. กระบี่ ๒ ตั้งอยู่ตลาดตำบลเหนือคลอง อำเภอปาก
น้ำ จังหวัดกระบี่ ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๗๒
- ๓) ป.ณ. สตูล ๓ ตั้งอยู่ตำบลนาบึง จังหวัดสตูล ตั้งแต่วัน
ที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๗๒

ภาคตะวันออก

- ๑) ป.ณ. ดงเนิน ตั้งอยู่ตำบลดงเนิน จังหวัดนครราชสีมา
 - ๒) ป.ณ. โคกกรวด ตั้งอยู่ตำบลโคกกรวด อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา
 - ๓) ป.ณ. ท่าช้าง ตั้งอยู่ที่ตลาดท่าช้าง ตำบลมะจัน อำเภอ
เมือง จังหวัดนครราชสีมา
 - ๔) ป.ณ. บริรัมย์ ๓ ตั้งอยู่ที่ท้องถนนหลังสถานีรถไฟ อำเภอ
เมือง จังหวัดบุรีรัมย์
 - ๕) ป.ณ. ชุมนิ ๓ ตั้งอยู่ริมสี่แยกจวงกลม หลังสถานีรถไฟ
อำเภอศีร์ษะเกษ จังหวัดชุมนิ
 - ๖) ป.ณ. ชุมนิ ๒ ตั้งอยู่สี่แยกถนนอุปถ-ชุมนิ อำเภอ
ศีร์ษะเกษ จังหวัดชุมนิ
- ๒๗๕ ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๗๒

ที่ว่าการกรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยได้ตั้งที่ทำการไปรษณีย์ประเภทรับอนุญาต อันที่ตำบลคุดคู้
จังหวัดตากปางอีกแห่งหนึ่งแล้ว จึงได้ขยับเด็กที่ทำการไปรษณีย์ โทร-
เลขตำบลคุดคู้ของกรมไปรษณีย์ ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ เป็นต้นไป
ที่ทำการกรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยกรมไปรษณีย์ โทรเลข ได้ขยับเด็กที่ทำการไปรษณีย์ ๓ แห่ง
เปิดขึ้นใหม่ ๕๗ แห่ง ดังแจ้งต่อไปนี้

- ๑) ขยับเด็กที่ทำการไปรษณีย์ที่ ๓๐๕ ตั้งอยู่ตำบลดงระพานหัน
ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๗๒ โดยตัวแทนขอเด็ก

เปิดที่ทำการใหม่ในพระนคร ๓ แห่ง

- ๑) ร้านส้มตำมี เลขที่ ๕๕๖๐ หน้าโรงเรียนสายปัญญา อำเภอ
พระนคร เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ที่ ๓๐๕”

- ๒) บ้านเลขที่ ๒๓ เจริญพานพระราม ๒ อำเภอบางซื่อ เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ที่ ๓๕๗”
- ๓) บ้านเลขที่ ๓๐๕๗ ถนนเจริญกรุง แขวงปากตรอกพระยาภิรมหารถ อำเภอบ้านพระวชิรเกล้า เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ที่ ๓๗๒”

เปิดที่ทำการใหม่ในภาคเหนือรวม ๔ แห่ง

- ๑) ตำบลหางสัตว์ อำเภอหางสัตว์ตาก เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์หางสัตว์”
- ๒) ตำบลช้างเคื่อง อำเภอแจ้ห่ม เชียงใหม่ เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ช้างเคื่อง”
- ๓) ตำบลบางคตาน อำเภอบางคตาน พิจิตร เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บางคตาน”
- ๔) ตำบลพยุหะคีรี อำเภอพยุหะคีรี นครสวรรค์ เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์พยุหะคีรี”

เปิดที่ทำการใหม่ภาคกลางรวม ๒๔ แห่ง

- ๑) ตำบลคอนขมิ้น อำเภอท่ามะกา ราชบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์คอนขมิ้น”
- ๒) ตำบลท่าเรือ อำเภอท่าเรือ ชัยภูมิ เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ท่าเรือ”

๓) ตำบลบ้านโศทร อำเภอบางปลาร้อย ชลบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ชลบุรี ๒”

๔) ตำบลสำหร่าย อำเภอโพธิ์ทอง อ่างทอง เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์โพธิ์ทอง”

๕) ตำบลบางม่วง อำเภอบางแม่นาง นนทบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บางม่วง”

๖) ตำบลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ปากเกร็ด”

๗) ตำบลปากคลอง อำเภอท่าประจักษ์ ระยอง เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ระยอง ๑”

๘) ตำบลบ้านแพ อำเภอกำประจักษ์ ระยอง เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บ้านแพ”

๙) ตำบลท่ามะกา อำเภอกำมะกา ราชบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ท่ามะกา”

๑๐) ตำบลอุไทย อำเภออุไทย อุทัย เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์อุไทย”

๑๑) ตำบลหนองโน อำเภอปากเพรียว สระบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บ้านบ่อแก้ว”

๑๒) ตำบลทางเกวียน อำเภอแก่ง ระยอง เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ท่ามะกา”

๑๓) ตำบลบางกรูด อำเภอบ้านโพธิ์ ฉะเชิงเทรา เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บางกรูด”

๓๔) ตำบลบ้านดู่ อำเภอบ้านดู่ ปราจ เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บ้านดู่”

๓๕) ตำบลวังกระโจม อำเภอวังกระโจม นครนายก เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์นครนายก”

๓๖) ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา ชลบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บางพระ”

๓๗) ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางใหญ่ นนทบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์มหาสวัสดิ์”

๓๘) ตำบลบางดีทอง อำเภอนนทบุรี นนทบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์นนทบุรี ๓”

๓๙) ตำบลบางไทรบัว อำเภอบางปลา นครปฐม เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บางไทรบัว”

๔๐) ตำบลหนองจอก อำเภอหนองจอก มีนบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์หนองจอก”

๔๑) ตำบลบางกร่าง อำเภอนนทบุรี นนทบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์นนทบุรี ๒”

๔๒) ตำบลวัดเพลง ถึงอำเภอวัดเพลง ราชบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์วัดเพลง”

๔๓) ตำบลตลาดใหม่ อำเภอนนทบุรี นนทบุรี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์นนทบุรี ๓”

๔๔) ตำบลบางพอง อำเภอบางปลา นครปฐม เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บางปลา”

เปิดที่ทำการใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๗ แห่ง

- ๑) ตำบลบัวขาว อำเภอภูพานรายณ์ กาฬสินธุ์ เป็น "ที่ทำการไปรษณีย์ภูพานรายณ์"
- ๒) ตำบลพุดไร่แดง อำเภอพุดไร่แดง บุรีรัมย์ เป็น "ที่ทำการไปรษณีย์พุดไร่แดง"
- ๓) ตำบลประโคนชัย อำเภอตลุง บุรีรัมย์ เป็น "ที่ทำการไปรษณีย์ตลุง"
- ๔) ตำบลดงขะ อำเภอดงขะ สุรินทร์ เป็น "ที่ทำการไปรษณีย์ดงขะ"
- ๕) ตำบลชุมพล อำเภอชุมพลบุรี สุรินทร์ เป็น "ที่ทำการไปรษณีย์ชุมพลบุรี"
- ๖) ตำบลวานรนิวาส อำเภอวานรนิวาส บุรีรัมย์ เป็น "ที่ทำการไปรษณีย์วานรนิวาส"
- ๗) ตำบลนางรอง อำเภอนางรอง บุรีรัมย์ เป็น "ที่ทำการไปรษณีย์นางรอง"

เปิดที่ทำการใหม่ในภาคใต้รวม ๑๑ แห่ง

- ๑) ตำบลบ้านเนิน อำเภอปากพนัง นครศรีธรรมราช เป็น "ที่ทำการไปรษณีย์ปากพนัง ๑"
- ๒) ตำบลพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ หลังสวน เป็น "ที่ทำการไปรษณีย์พะโต๊ะ"

๓) ตลาดท่าสาบ อำเภอสังขละบุรี ยะดา เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ยะดา ๒”

๔) อำเภอยะหา ยะดา เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ยะหา”

๕) อำเภอโกตบารู ยะดา เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์โกตบารู”

๖) อำเภอบันนังสตา ยะดา เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บันนังสตา”

๗) ตำบลบ้านนาสาร อำเภอบ้านนา รัฐราษฎร์ธานี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์บ้านนาสาร”

๘) ตำบลเทพา อำเภอเทพา สงขลา เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์เทพา”

๙) ตำบลท่าช้าง ถึงอำเภอท่าช้าง รัฐราษฎร์ธานี เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ท่าช้าง”

๑๐) ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา นครศรีธรรมราช เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์ท่าศาลา”

๑๑) ตำบลกวดามาร้า อำเภอทุ่งหว้า สตูล เป็น “ที่ทำการไปรษณีย์กวดามาร้า”

ที่ทำการไปรษณีย์ ๕๘ แห่ง เป็นที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลข ประเภทรับอนุญาตชั้นที่ ๒ รับทำการจำหน่ายตราไปรษณียากร รับส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดาและลงทะเบียน พัสดุไปรษณีย์ และโทรเลขในประเทศ ก็รับจัดการสาธารณโทรศัพท์

เวลาเปิดทำการตั้งแต่ ๘ นาฬิกาถึง ๑๗ นาฬิกาทุกวัน เว้นแต่วัน
อาทิตย์และวันหยุดชดเชย ปิดทำการ

ทำการไปรษณีย์ของหลายวัน เปิดทำการตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

กรมไปรษณีย์ โทรเลข

วันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยที่จังหวัดชัยภูมิซึ่งมีแผนการไปรษณีย์น กรมไปรษณีย์ โทร-
เลขได้เปิดใช้การ โทรเลขขึ้นอีกประเภทหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน
พ.ศ. ๒๔๗๓ เป็นต้นไป

ที่ว่าการกรมไปรษณีย์ โทรเลข

วันที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

แจ้งความกระทรวงมหาดไทย

ด้วยมณฑลนครศรีธรรมราชมีใบบอกมาว่า ตำบลไชยคราม
ตำบลตอตันก ซึ่งขึ้นอยู่กับอำเภอติซด จังหวัดนครศรีธรรมราช

เวลานี้ไม่สะดวกแก่การปกครอง เพราะเป็นตำบลที่ห่างไกลจาก
อำเภอดีซด ทางตะวันตกันตาร ขออนุญาตโอนไปขึ้นอำเภอ
กาญจนบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป กระทรวง
มหาดไทยได้พิจารณาเห็นชอบ จึงได้อนุญาตให้ โอนโดยตามความ
ประสงค์ และได้้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละออง
ธุลีพระบาทแล้ว

คำสั่งว่ากรกระทรวงมหาดไทย

แจ้งความมาณวันที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๗๑

จอมพล ป.พิบูลย์

เสนาบดี

แจ้งความกระทรวงมหาดไทย

ด้วยได้มีคำกราบบังคมทูลขอพยานขึ้นบอกมาว่า ตำบลอมก๋อย
ตำบลยางเมียง ตำบลแม่ตั้น ในท้องที่อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่
เป็นท้องที่ห่างไกลจากที่ว่าการอำเภอ ทั้งการไปมากไม่สะดวกยาก
แก่กรรมการอำเภอที่จะตรวจตราดูแลให้ตกลง ขออนุญาตตั้งกิ่งอำเภอ
อำเภอชนตำบลอมก๋อย เรียกว่า “กิ่งอำเภออมก๋อย” รวมการปก
ครองตำบลอมก๋อย ตำบลยางเมียง ตำบลแม่ตั้น ขึ้นอยู่กับอำเภอ
ฮอด จังหวัดเชียงใหม่ กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นเป็นการ
สมควร แต่ได้อนุญาตแล้ว

คำดำงาการกระทรวงมหาดไทย

แจ้งความมาณวันที่ ๓๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๗๒

จอมพล บัรพตว์

เสนาบดี

แจ้งความกระทรวงมหาดไทย

ด้วยมณฑลนครราชสีมาได้มีใบบอกมาว่า เขตต์ของต้งบางแห่งใน
มณฑลนครราชสีมา ยังเหลือมณฑลกาอยู่ ๓ มณฑลจะแก้ไข
ให้ต้งดกแก่การปกครองยิ่งขึ้น เห็นต้งควรแก้ไขต้งต่อไปนี้

๑. โอนตำบลโนนก่อ รวม ๓๓ หมู่บ้าน จากอำเภอรัตนารมณ
จังหวัดชุนนธ์ ไปขึ้นอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี คง
เรียกตำบลเนินก่อตามเดิม เหลืออีก ๒ หมู่บ้าน โอนไปขึ้นกับตำบล
จาวใหญ่ อำเภอสำอ้อม จังหวัดชุนนธ์

๒. โอนตำบลเมืองน้อย ตำบลดงดวย จากอำเภอเขื่องในจังหวัด
อุบลราชธานี มาขึ้นอำเภอรัตนารมณ จังหวัดชุนนธ์ นามตำบล
ดงเดิม

๓. โอนหมู่บ้านในตำบลกัณฑ์ธารมณี อำเภอห้วยเหนือ จังหวัด
สุโขทัย ไปขึ้นตำบลตะเตา ๓ หมู่บ้าน ตำบลดงชะ ๓ หมู่บ้าน ในท้องที่
อำเภอดงชะ จังหวัดสุโขทัย ตั้งแต่วันเป็นต้นไป

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นชอบ และได้อนุญาตให้จัด
การได้ตามความประสงค์ ได้นำความกราบบังคมทูลทูลเกล้าฯ ของ
ผู้พระบาทด้วยแล้ว

คำดำใจการกระทรวงมหาดไทย

แจ้งความมาฉันท ๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

จอมพล บวรพิตร

เสนาบดี

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

เพื่อตั้งเดิมการสื่อสารในท้องที่อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย
ให้สะดวกแก่พ่อค้าประชาชนยิ่งขึ้น กรมไปรษณีย์ โทรเลขจึงได้เปิด
ที่ทำการไปรษณีย์ ขึ้นในตำบลกุดดาวแดงอีกแห่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๓
มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๒ เป็นต้นไป

กรมไปรษณีย์ โทรเลข

วันที่ ๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๒

ประกาศ

เรื่อง เลิกอัยการพระนครบาล

ด้วยคดีอาชญาที่เกิดขึ้นในตำบลอำเภอชั้นนอก ๑ ตำบล คือ ตำบล
อำเภอ (๑) บางกระบือ (๒) บางขุนเทียน (๓) พระโขนง
(๔) คลองตัน (๕) ภาษีเจริญ (๖) บางซื่อ (๗) บางเขน
ซึ่งในเขตแดนตกอยู่ในหน้าที่อัยการพระนครบาลจะต้องฟ้องร้องใน
ศาลไปริตภานัน บัดนี้เห็นว่าควรจะให้ตำรวจนครบาลจัดการไต่สวน
แต่ฟ้องร้องในศาลไปริตภานัน ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยหน้าที่ราชการเกี่ยวซึ่งกันอยู่ในระวางกระทรวงนครบาล
และกระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๔๖๐ (ร.ศ. ๓๓๖) กระทรวง
มหาดไทยจึงได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลี
พระบาท พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เลิกกองอัยการพระ
นครบาลเสีย ให้ตำรวจนครบาลทำการไต่สวนฟ้องคดียังศาล
ไปริตภานานต่อไป หน้าที่อัยการพระนครบาล นอกจากนั้น รวมทั้ง
พนักงานอัยการและเสมียนพนักงานในกองอัยการพระนครบาล ให้
โอนไปรวมกันอยู่ในกรมอัยการ

ทงน คังแควนที ๓๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นไป

จอมพล ปรีพทวิ

เสนาบดี

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ตั้งให้นายช่างบำรุงทางแขวงลำซี้ ในกรมรถไฟหลวง
 แห่งกรุงสยาม เป็นเจ้าพนักงานสำรวจและเก็บเงินรัชชูปการ
 แก่กุลีและคนงานของกรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยาม

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
 ตามความในมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ
 พุทธศักราช ๒๔๖๘ ให้เสนาบดีมหาดไทยตั้งผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานรับ
 อดัดเงินทางท่าอากาศยาน ซึ่งมหาดไทยปรากฏตามพระราชบัญญัติ เพื่อ
 ให้นำเงินค่าตรวจ ขายฉกรรจ์ และเก็บเงินรัชชูปการ กับตรวจ
 อดัดและได้ดัดในเรื่องที่เกี่ยวข้องของเงินรัชชูปการในท้องที่ใด ๆ ที่
 เห็นสมควรนั้น

อาศัยความตามพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการดังกล่าวแล้ว จึงได้
 ตั้งให้นายช่างบำรุงทาง แขวงลำซี้ ใน กรมรถไฟหลวง แห่งกรุงสยาม
 เป็นเจ้าพนักงานนำหน้าค่าตรวจและเก็บเงินรัชชูปการแก่กุลีและคนงาน
 ของกรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยาม ซึ่งทำงานอยู่ในกองบำรุงทาง
 สายตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๗๒ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

หม่อมเจ้าวิวัฒนไชย

ลงนามแทนเสนาบดี

แจ้งความกรมไปรษณีย์โทรเลข

ด้วยที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จังหวัดสระบุรี ซึ่งได้ทำการรับ
ส่งเงินไปรษณีย์ขนาดเล็กในพระราชอาณาเขตอยู่แถวถนน บัดนี้กรม
ไปรษณีย์โทรเลขได้เปิดทำการรับส่งเงินไปรษณีย์ขนาดเล็กต่างประ-
เทศขึ้นอีก ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๗๒ เป็นต้นไป

ที่ว่าการกรมไปรษณีย์โทรเลข
วันที่ ๒๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๒

แจ้งความกรมไปรษณีย์โทรเลข

เพื่อความสะดวกแก่พ่อค้าประชาชน และส่งเสริมการค้าขายให้
เจริญยิ่งขึ้น กรมไปรษณีย์โทรเลขได้เปิดทำการรับส่งเงินขนาดเล็ก
ขึ้นใหม่ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข หัวหินและทุ่งสง ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึง-
ห้าาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ กับเป็นที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขภาคใหญ่ ตั้ง
แต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๗๒ เป็นต้นไป

กรมไปรษณีย์โทรเลข
วันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๗๒

ข้อบังคับที่ ๑/๒๔๓๑

ว่าด้วยการทำจรรยาบรรณสำหรับตัวข้าราชการ

กระทรวงมหาดไทย

ด้วยเป็นการสำคัญอันหนึ่งในทางปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ
 ที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องทราบถึง คุณณคุณความดี มารด คตอด จน ความ
 ประพฤติและนิสัยอัธยาศัยของข้าราชการในบังคับบัญชา โดยวิธี
 ให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ทำรายงานฉบับประจำตัวข้าราชการ
 ไปบังคับบัญชาของตนเดือนละตามระเบียบ ซึ่งเห็นไปให้ เรียกว่า
 “จรรยาบรรณ”

การ ทำรายงานฉบับประจำตัว สำหรับข้าราชการ ในกระทรวง
 มหาดไทยนั้น ได้ มีกฎเกณฑ์ที่ สดราชนไว้เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม
 พ.ศ. ๒๔๑๑ ใช้เป็นระเบียบอยู่แต่ก็ แต่บางอย่างบางข้อเป็นการล่อ
 ลมัย สัมควรจะแก้ไขให้เป็นผลดียิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นให้ยกเลิกกฎ
 ระเบียบนั้นเสีย และให้ ใช้ข้อบังคับแทนสืบไป

กำหนดชั้นข้าราชการที่จะต้องมัจรรยาบรรณ

ข้อ ๑ ข้าราชการที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องเขียนจรรยาบรรณเดือน
 ประจำนั้น กำหนดตั้งแต่ชั้นปลัดข้าเถอ หรือผู้ ทมเงินเดือนตั้งแต่
 ๑๐ บาทขึ้นไป ยังกองรับราชการประจำสังกัดชน กระทรวงมหาดไทย
 ทุก ๆ คน ไม่ว่าจะเป็นผู้อยู่ในเกณฑ์จะชอบบำเหน็จหรือหาไม่

ว่าด้วยหน้าที่เขยนจรรยาบรรณ

ข้อ ๒ ในการเขยนจรรยาบรรณ ให้แบ่งข้าราชการ ออกเป็น ๒ แผนก คือข้าราชการในกระทรวงแผนกหนึ่ง กับข้าราชการหัวเมือง (รวมทั้งข้าราชการของสมเด็จพระนครบาลด้วย) อีกแผนกหนึ่ง

ก. ข้าราชการในกระทรวง

ให้เป็นหน้าที่เจ้ากรมหรือหัวหน้าแผนกเป็นผู้เขยนจรรยาบรรณ สำหรับข้าราชการชั้นรองที่อยู่ในบังคับบัญชาแห่งตน แล้วนำเดิ่นขอรับคัดลงความเห็นออกชั้นหนึ่ง

ส่วนจรรยาบรรณสำหรับตัวเจ้ากรมหรือหัวหน้าแผนกนั้น ให้ขอรับคัดเป็นผู้ทงเอง

ข. ข้าราชการแผนกหัวเมือง

(๑) ข้าราชการซึ่งรับราชการในท้องที่ต่าง ๆ เช่น ตำรวจภูธร ตำรวจพระนครบาล ตำราวนต์ช อัยการ ตลอดจนข้าราชการในกองอำเภอ ให้เป็นหน้าที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเขยนจรรยาบรรณ แล้วนำเดิ่นขอสมเด็จพระนครบาลพิจารณาถึงความเห็นออกชั้นหนึ่ง

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดและข้าราชการของมณฑลชั้นหัวหน้าแผนกเช่น มหาดไทยมณฑล, อัยการมณฑล, ตำราวนต์ชมณฑล, ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล, ผู้บังคับการตำรวจภูธรมณฑล เป็นต้น ให้เดิ่นขอสมเด็จพระนครบาลเป็นผู้เขยนจรรยาบรรณ

(๓) ข้าราชการของมณฑลชั้นรองแต่หัวหน้าแผนกตงมา เช่น เดิ่นนครวามณฑล, เดิ่นานุการมณฑล, ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจ

นครบาล, ผู้ช่วยผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บังคับการแขวงลงไป ผู้ช่วยข้าราชการชั้นมณฑล เหล่านี้เป็นต้น ให้ความหมายแผนกของมณฑลเป็นผู้เขียนจรรยาบรรณ เด่นชัดต่อสังคมที่ค่ามิอาจลดความเห็นอีกชั้นหนึ่ง

ว่าด้วยการตั้งจรรยาบรรณ

ข้อ ๓. จรรยาบรรณนั้น ตามปกติให้เขียนเป็นครั้ง และให้ส่งถึงกระทรวงมหาดไทยภายในเดือนสิงหาคม ของปี ที่ตราขานนั้น, เว้นแต่ถ้าผู้ใดทำความดีความชอบควรได้รับบำเหน็จเป็นพิเศษนอกควรหรือผู้ใดทำความผิดควรมิโทษ จะตั้งจรรยาบรรณเป็นพิเศษตามควรกรวดได้

ข้อ ๔. บรรดาจรรยาบรรณทั้งหลายที่กล่าวนี้ ให้แยกเป็นแผนกส่งตรงไปยังอธิบดีหัวหน้ากรมเจ้าหน้าตแห่งแผนกการนั้น ๆ และให้อธิบดีหัวหน้ากรมเจ้าหน้าตลงความเห็นให้แล้วเสร็จ และรอมนำเสนอสั่งเจ้าหน้าตภายในเดือนกันยายน

ข้อ ๕. บรรดาจรรยาบรรณสำหรับตัวข้าราชการ ให้ถือว่าเป็นหนังสือราชการลับ ให้ทราบได้แต่เฉพาะผู้มีอำนาจบังคับบัญชาเหนือราชการนั้น ๆ กับอธิบดีหัวหน้ากรมเจ้าหน้าตแผนกการแห่งราชการเหล่านั้นเท่านั้น

ข้อ ๖. เมื่ออธิบดีหรือหัวหน้ากรมเจ้าหน้าตแผนกการตรวจลงความเห็นแล้ว ก็อนจะนำขึ้นเสนอสั่งเจ้าหน้าต ให้แยกรายงานฉบับออกเป็นจำพวก ดังนี้

(ก) ผู้ที่สมควรเสนอ ขอบบำเหน็จ เช่น ยศจำพวก ๑ บรรดา ศักดิ์จำพวก ๑ เครื่องราชอิสริยาภรณ์จำพวก ๑ หรือเงินเดือนเดือนค่าแห่งจำพวกหนึ่ง

(ข) ผู้ที่พ้นตำแหน่งหรือให้ตั้งโทษ เช่นควรให้ปลดจากตำแหน่งหรือลดชั้น ตัดตำแหน่ง ประเภทหนึ่ง

(ค) ผู้ที่ทรงยศตามเดิม ประเภทหนึ่ง

และในประเภทเหล่านี้ ถ้าความเห็นเดิมที่เท่าเทียมกับข้อบังคับหัวหน้ากรมเจ้าหน้าที่จะแยกไว้ให้แยกไว้เป็นพวกหนึ่งที่ไม่เห็นพ้องต้องกันแยกไว้พวกหนึ่ง เมื่อถึงคราวเดิมนัดวินิจฉัยจะได้พิจารณาว่าพวกที่เห็นพ้องต้องกันเสียก่อน แต่จะได้วินิจฉัยความเห็นของผู้ที่นำเสนองาน และของหัวหน้ากรมเจ้าหน้าที่จะแตกต่างกันต่อไป

ข้อ ๗ ความเห็นที่ตั้งในจรรยาบรรณนั้น ย่อมเป็นการให้คุณหรือให้โทษแก่ข้าราชการซึ่งอยู่ในบังคับบัญชา ฉะนั้นผลของความเห็นจะต้องตั้งใจเป็นธรรมจริง ๆ และรัฐได้รับผิดชอบในความเห็นของตนอย่างปรกติว่าผู้น้อย โดยไม่เป็นธรรม อย่าขอบำเหน็จจนเป็นการพ้นผิดซึ่งจะกลายเป็นเสียผลในราชการ

ข้อ ๘ ข้าราชการผู้ใดที่ควรย้ายท้องที่ หรือย้ายแผนกหน้าทึวราชการไปรับราชการในท้องที่อื่น แผนกอื่น โหม่ให้ถือว่าตามความในข้อ ๒ เช่นจรรยาบรรณสำหรับบุคคลผู้นั้นตั้งไปให้ผู้นั้นรับราชการใหม่ในชั้นที่ตรงกันกับผู้นั้นได้ทราบโดยง่าย

ข้อ ๙ จรรยาบรรณให้ใช้ตามแบบและตามคำอธิบายซึ่งแนบท้ายข้อบังคับนี้ ส่วนแบบเก่าที่เคยใช้มาแต่ได้ โหยงเลิกเสียทั้งสิ้น

คำว่าว่าการกระทรวงมหาดไทย

วันที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๓

จอมพล บวรพิตร

เสนาบดี

กรม..... กอง.....

มณฑล..... จังหวัด.....

จรรยาบรรณ

สำหรับข้าราชการกระทรวงมหาดไทย

ยศและนามบรรดาศักดิ์.....

บำเหน็จไต่รับครบครั้งสุดท้าย

นามตัวและนามสกุล..... ยศ..... เมื่อ.....

ตำแหน่ง..... บรรดาศักดิ์..... เมื่อ.....

แผนก..... ตรา..... เมื่อ.....

เลขประจำตัวในประวัติ..... เงินเดือน..... เมื่อ.....

ประเภทคุณวุฒิ	ความเห็น ของท ๓	หมายเหตุของท ๓	ความเห็น ของท ๒	หมายเหตุของท ๒
๑. ความรู้สำหรับปฏิบัติการ				
๒. การปกครอง				
๓. นิติศาสตร์				
๔. ความประพฤติ				
๕. ก้ำดั้งกาย				
๖. การส่งมาค้ทวไป				

ความชอบพิเศษ

ความผิด

มีความสามารถ..... มีความสามารถ.....

สมควรได้รับบำเหน็จ..... สมควรได้รับบำเหน็จ.....

วันที่..... พ.ศ..... วันที่..... พ.ศ.....

นามผู้เขียน..... นามผู้เขียน.....

ตำแหน่ง..... ตำแหน่ง.....

ความเห็นหัวหน้ากรมเจ้าหน้าท.....

คำอธิบาย

วิธีการขอข้อความในจรรยาบรรณ

๓. ความเห็นข้อที่ ๓ และข้อที่ ๒ ให้เขียนแค่เฉพาะคำว่า ต้ม, ตี, ปานกดาง, เถว, เถวมก. ตามความริ่ความดำมารัดและคุณศัพท์ของคน

๒. ในข้อที่หมายเหตุข้อที่ ๓ และที่ ๒ ให้เขียนคำอธิบายคุณวุฒิและคุณศัพท์เพิ่มเติมประกอบใน ข้อที่ความเห็นให้เข้าใจยิ่งขึ้น

๓. ประเภทคุณวุฒิหมายถึง ๓ หมายความว่าถึงการงานในหน้าที่ ๆ กระทำอยู่ โดยมีควมปฏิบัติ การได้ ค้างหรือไม่ได้ หมายถึง ๒ ปกครองคนในบังคับพร้อมเป็นตั้งและเป็นระเบียบเรียบร้อยมี ความรักใคร่นับถือหรือไม่ หมายถึง ๓ หมายความว่าถึงว่าเป็นผู้ต้นตางข้อดีขดีจริยธรรมคงกล้าหาญ พุดจริงทำจริงสัมพันธ์กับเกียรติยศ และเป็นที่ไว้วางใจได้หรือไม่ ทั้งมีชยาศัยอ่อนโยนสุภาพโอบอ้อมอารี หรือประการใด หมายถึง ๕ ความประพฤติของผู้นั้นเรียบร้อยด้วยประการทั้งปวงสัมพันธ์กับเกียรติศักดิ์ หรือบกพร่องประการใด หมายถึง ๕ หมายถึงถึงว่าผู้นั้นมีความตั้งใจแรงออกทนพอแก่หน้าที่ หรือมี โรคภัยไข้เจ็บประการใด หมายถึง ๖ หมายถึงถึงว่ามีความกับข้าราชการและชนทุกชนตลอดจนราษฎร ด้วยความกว้างขวางติดต่อหรือคบเคิบขาดการติดมาคมอย่างไร

๕. ข้อที่ขอความชอบพิเศษและความผดคน เป็นหน้าที่ของผู้ที่เขียนจรรยาบรรณคนแรกจะต้องดู ข้อ ความชอบพิเศษนั้นหมายถึงการพิเศษจริง ๆ ไม่ใช่แต่เพียงกระทำการตามหน้าที่เท่านั้น ความผดคนให้ ลงความผดซึ่งได้กระทำจนต้องรับโทษยิ่งกว่าภาคทัณฑ์ กับต้องบอกได้ว่าได้รับโทษอย่างไร ความชอบ พิเศษและความผดคนให้ คิดเวลาว่างตั้งแต่ตั้งจรรยาบรรณครั้งก่อนจนถึงเวลาตั้งจรรยาบรรณครั้งนี้

๕. ข้อที่ขอความดำมารัดให้ลงความเห็นได้เฉพาะ ๓ ประการ คือ ควรเลื่อนตำแหน่งตั้งขึ้นได้ หรือ พอกับตำแหน่งที่ททำอยู่ หรือไม่พอแก่ตำแหน่ง กับถ้ามความเห็นแน่ชัดว่า ควรเลื่อนขึ้นเป็นตำแหน่งใด หรือย้ายไปเป็นตำแหน่งใด หรือควรปลดจากประจำการ ก็ให้ลงมาด้วย

๖. ข้อที่ลงสมควรได้รับบำเหน็จให้ลงว่าเห็นสมควรได้รับบำเหน็จอย่างไร เช่น สมควรเลื่อนขึ้นเงิน เดือน รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ รับพระราชทานหรือเลื่อนบรรดาศักดิ์ รับพระราชทาน หรือเลื่อนยศ

๗. ความเห็นในข้อที่ ๓ และ หมายเหตุข้อที่ ๓ ตลอดจนถึงสมควรได้รับบำเหน็จนั้น ถ้าเป็น ข้าราชการในกระทรวงเป็นหน้าที่เจ้ากรมหรือหัวหน้ากองเป็นผู้ลง ถ้าเป็นหัวเมืองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ หัวหน้าแผนกมหณฑลเป็นผู้ลง ความเห็นในข้อที่ ๒ และหมายเหตุข้อที่ ๒ ตลอดจนถึงสมควรได้รับ บำเหน็จ ถ้าในกระทรวง อธิบดี หรือปลัดทูลฉลองเป็นผู้ลง (ถ้าสำหรับกรมที่ขึ้นตรงต่อของบัญชาการ กดาง) ถ้าหัวเมืองสมุหเทศาภิบาลเป็นผู้ลง

๘. ความเห็นหัวหน้ากรมเจ้าหน้าทนั้น ถ้าเป็นข้าราชการหัวเมือง อธิบดีหัวหน้ากรมตามแผนกกระทรวง ข้าราชการอื่น ๆ เป็นผู้ลง (ถ้าในกระทรวงก็ไม่ต้องลง และจำกัดของลงให้ชัดเจน) ดังนี้

ก. ขอพระราชทานยศศักดิ์ หรือบรรดาศักดิ์กต จะต้องลงให้ชัดว่าควรให้เพียงไร ถ้าเห็นว่าไม่ควร ก็ให้ลงว่าเพราะเหตุผดอย่างไร

ข. ถ้าขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะต้องลงความเห็นไปด้วยว่า เป็นกรถูกต้องตาม หลักเกณฑ์อย่างไร

ค. ถ้าขอเลื่อนเงินเดือน จะต้องลงให้ชัดว่า เติมได้รับอยู่ในชั้นใด และขอเลื่อนขึ้นเป็นชั้นใด

ข้อบังคับ ท ๒/๒๔๗๑
ว่าด้วยการตรวจราชการ ในหัวเมือง

ด้วยการตรวจราชการในท้องที่เป็นสิ่งสำคัญส่วนหนึ่ง ในการที่จะ
จัดหรือแก้ไขให้ประโยชน์ราชการยิ่งขึ้น เพราะกิจการทั้งหลายอัน
เป็นความดีหรือความเจริญ โดยมากย่อมปรากฏจากการตรวจ
ตราของเจ้าพนักงานผู้ มีหน้าที่เขาใจได้ตลอดถึง

ข้อบังคับระเบียบการที่เกี่ยวแก่การตรวจการนี้ ได้มีอยู่บางแห่ง
แต่กระจัดกระจายอยู่ในที่หลายแห่ง บางอย่างก็ยังไม่เป็นประโยชน์
ด้วย บางอย่างก็ล้าสมัยแล้ว ลมควรจะจัดสรรและนำมาประมวล
ไว้ในแห่งเดียวกัน เพื่อเป็นบรรทัดฐานสำหรับเจ้าพนักงานจะพึงปฏิบัติ
การต่อไป จึงได้ตราข้อบังคับนี้ขึ้นไว้ ให้เป็นหลักตั้งต่อไป

ว่าด้วยการใช้ข้อบังคับ

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ ให้เรียกว่าข้อบังคับว่าด้วยการตรวจราชการ
ในหัวเมือง พ.ศ. ๒๔๗๑

ข้อ ๒ ให้ใช้ เป็นข้อบังคับสำหรับ ข้าราชการผู้มี หน้าที่ ตรวจ
ราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยทั่วทุกจังหวัด, มณฑล และเมื่อ
ได้ใช้ข้อบังคับนี้แล้ว ให้ยกเลิกข้อบังคับและท้องตราอื่น ๆ ที่มีข้อ
ความแย้งหรือขัดกันความในข้อบังคับนี้เสีย

การตรวจตามปกติ

ข้อ ๓ คำว่า "ตรวจการ" ในที่นี้ หมายความว่า การตรวจ

ตามปกติการ ไม่เกี่ยวแก่เหตุการณ์ พิเศษ หรือการปราบปรามใน
บางคราว ซึ่ง จำต้อง ปฏิบัติจัดการ เป็นพิเศษตามระเบียบ ดุคแล้ว
แต่เรื่อง

ข้อ ๕ การตรวจ แยกใต้เป็น ๒ ประเภท คือ

ก. ตรวจตราการงานในสถานที่ราชการทั่วไปและกรมของที่ เพื่อ
ทราบกิจธุระทุกขของประชาชนพลเมืองประเภทหนึ่ง

ข. ตรวจตราระเบียบราชการ โดยเฉพาะหน้าที่ประเภทหนึ่ง

ข้อ ๕ การตรวจในประเภท ก. เป็นหน้าที่กรมเทศาภิบาลและ
ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บัญชาการรับผิดชอบตลอดเขตติดต่อของ
นั้น ๆ

ข้อ ๖ การตรวจในประเภท ข. ได้แก่ราชการ ชั้นเจ้าหนวทหว
หน้าแผนก มีมหาดไทยมณฑล, ปลัดจังหวัด, อัยการมณฑล, ผู้
บังคับการและผู้บังคับกองตำรวจภูธร, ตำราณดุขมณฑลและ
ตำราณดุขจังหวัด เหล่านี้เป็นตน

ข้อ ๗ เมื่อกล่าวโดยเฉพาะมีหน้าที่ดังนี้ คือ

ก. มหาดไทยมณฑล, ปลัดจังหวัด เป็นหน้าที่ตรวจตรารักษา
ระเบียบงานในเฉพาะแผนกมหาดไทยฝ่ายปลัดทั้งคี่ ตลอดจนทั้งศาลา
มณฑลจังหวัดและทว่าการอำเภอ

ข. อัยการมณฑล เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจตรารักษาระเบียบการ
ในแผนกอัยการตามจังหวัดต่าง ๆ

ค. ผู้บังคับการ, ผู้บังคับกองตำรวจภูธร มีหน้าที่ตรวจตรา
รักษาระเบียบการในแผนกตำรวจภูธร ตามสถานที่ตำรวจภูธร, กอง

จังหวัด, กองอำเภอและตำบล ตลอดจนการตรวจตราเพื่อตีพิมพ์ผัง
เหตุการณ์ตามท้องที่ มีตำบลและหมู่บ้านต่างๆ

ข. ตำรวจนครบาล และตำรวจจังหวัด มีหน้าที่ตรวจ
ตราโรคภัยไข้เจ็บ และแนะนำอรรถปฏิบัติแก่ประชาชนพลเมืองในทาง
สัตววิทยาและอนามัย

กำหนดเวลาให้อัยการตรวจราชการ

ข้อ ๘ การตรวจราชการ ควรกำหนดดังนี้ คือ

ก. ผู้มหาดำเนินการ ให้มีเวลาตรวจราชการตามคำสั่งจากต่างจังหว
ัดและที่ว่าการอำเภอ ๓ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าแห่งละครั้งตลอดเขต
มณฑล หรือมีเวลาตรวจราชการตามท้องที่ ๓ ไม่ต่ำกว่า
๖๐ วัน

ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้มีเวลาตรวจการตามอำเภอและกิ่ง
ต่างๆ ๓ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าแห่งละ ๒ ครั้ง หรือมีเวลาตรวจ
ตรวจราชการตามท้องที่ในเขตจังหวัดนั้น ๓ ไม่ต่ำกว่า ๖๐ วัน

ค. ผู้บังคับการตำรวจภูธร ให้มีเวลาตรวจการแผนกตำรวจ
ภูธร ตามสถานีตำรวจภูธร, กองจังหวัด, กองอำเภอและกิ่งต่างๆ
ตลอดเขตมณฑลนั้น ๓ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าแห่งละ ๓ ครั้ง หรือ
ให้มีเวลาตรวจราชการตามท้องที่ในมณฑลนั้น ๓ ไม่ต่ำกว่า
๖๐ วัน

ง. ผู้บังคับกองตำรวจภูธร ให้มีเวลาตรวจการแผนกตำรวจ
ภูธร ตามสถานีตำรวจภูธร, กองอำเภอและกิ่งต่างๆ ในเขตจังหวัด

๕๕. อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าแห่งละ ๒ ครั้ง หรือให้ มีเวลาเตรียมตัว
ตรวจราชการตามตำบลหมู่บ้านในจังหวัดนั้น ๑ ไม่ต่ำกว่า ๖๐ วัน

ง. เจ้าหน้าที่อื่น ๆ เช่นมหาดไทยมณฑล, อัยการมณฑล,
ข้าราชการชั้นมณฑล ให้มีเวลาออกตรวจราชการตามแผนกหน้าที่ อย่าง
น้อยที่สุดปีละ ๒ ครั้ง

แต่จะควรไปตรวจที่ใด เมื่อใด เพียงใด ให้สมุหเทศาภิบาลเป็น
ผู้กำหนดการ ผู้ใดจะเห็นสมควรแก่ความดีความชอบเป็นครั้งคราว

จ. ปลัดจังหวัด, ข้าราชการชั้นจังหวัด ให้มีเวลาออกตรวจราชการ
ตามท้องที่อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

แต่จะควรไปตรวจที่ใด เมื่อใด เพียงใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
เป็นผู้กำหนดการ ผู้ใดจะเห็นสมควรแก่ความดีความชอบเป็นครั้งคราว

นอกจากการตรวจระเบียบราชการในสถานที่แล้ว ผู้หน้าที่ตรวจ
การตามความในหมายอักษร ก. ถึง ข. ควร หักเวลาพบปะฟังกิจธุระ
ทุกข์จากภักดี ผู้ใหญ่บ้าน ราษฎร ตามตำบล และ หมู่บ้าน ด้วยอย่าง
มากที่สุดที่จะทำได้

หลักความมุ่งหมายในการตรวจ

ข้อ ๘ ลักษณะการตรวจ จะต้องอาศัยความชำนาญและไหว
พริบของผู้ตรวจตั้งแต่เรื่องและเหตุการณ์ และนอกจากหัวข้อ
ระเบียบการตรวจซึ่งได้วางไว้ โดยเฉพาะ หน้าที่นั้นๆ แล้ว ให้ พึง
เข้าใจว่า เป็นอันรวมอยู่ในความประสงค์เหล่านี้ คือ

ก. เพื่อทราบ หรือรู้แจ้งถึงกิจการอันพึงปฏิบัติอยู่ ว่าดีใด

เต็มตามเดี่ยหาย และควรแก้ไขปฏิบัติการนั้นต่อไปเป็นผลดีขึ้น โดยเกี่ยวแก่ระเบียบวิธีการ หรือแปดด้วยวิธีปฏิบัติของเจ้าพนักงาน

ข. เจ้าพนักงานปฏิบัติการ ได้ทำการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เต็มตามหน้าที่ หรือมีความเต็มใจในความสุจริตหรือศีลธรรมอันดีประการใด

ค. ความดีงามความเรียบร้อย ตลอดจนความปลอดภัยของประชาชนพลเมืองในท้องที่ตกอยู่ในสภาพอย่างไร และมีทางจะเร่งเคราะห์ช่วยเหลือแก้ไขประการใด

ง. ความสุขทุกข์และการทำมาหากินของประชาชนพลเมืองได้ตกอยู่ในอาการอย่างไร มีทางที่จะช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อันเป็นทางที่จะอุปการณได้ยงไรหรือไม่

ว่าด้วยอำนาจจัดและสั่ง

ข้อ ๑๐ การใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจจะจัดตั้งและแก้ไขได้ตามระเบียบบรรทัดฐานที่มออยู่ ก็ให้ผู้ตรวจมีอำนาจที่จะจัดการแก้ไขหรือมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ปฏิบัติจัดการไปทันที ถ้าการใดเกินกว่าอำนาจหน้าที่หรือมีขบฎขัดแย้ง ก็ให้รายงานเสนอและขอคำสั่งจากผู้มีอำนาจเห็นชอบตามชั้นลำดับ ตั้งแต่แต่เรื่อง

ว่าด้วยการรายงาน

ข้อ ๑๑ ทุกคราวที่ผู้ทำหน้าที่ตรวจได้ไปตรวจการใด ก็เห็น

กิจการเป็นไปอย่างไร และได้จัดส่งไปหรือชดของสถานที่ใด จะต้องม
รายงานบรรยายการที่ได้ตรวจและจัดส่งไปนั้น ยื่นต่อผู้มีอำนาจเหนือ
ทุกคราวที่ไปตรวจ คือ

ก. รายงานตรวจการของปลัดจังหวัด, ผู้บังคับกองตำรวจภูธร,
ข้าราชการจังหวัด ให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ข. รายงานตรวจการของผู้ว่าราชการจังหวัด, มหาศไทยมณฑล,
อัยการมณฑล, ผู้บังคับกองตำรวจภูธร, ข้าราชการมณฑล, ให้
ยื่นต่อสมุหเทศาภิบาล

ค. รายงานตรวจการของสมุหเทศาภิบาล ให้ยื่นต่อเสนาบดี
กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๑๒ ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับรายงานตรวจราชการของ
ปลัดจังหวัด และผู้บังคับกองตำรวจภูธรหรือข้าราชการจังหวัดแล้ว
ให้พิจารณาแต่งตั้งการตามควรแก่อำนาจหน้าที่ แต่มีบอกส่งรายงาน
ตรวจการชี้แจงถึงการที่จัดส่งและตั้งไปยังสมุหเทศาภิบาลให้ทราบ

เมื่อสมุหเทศาภิบาลได้ถึงการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปจากความเห็น
ของผู้ว่าราชการจังหวัดประการใด หรือมีเหตุผลและปัญหาที่ควรจะ
เสนอเข้าไปยังกระทรวงมหาดไทย ก็ให้มีบอกเสนอปัญหาหรือการที่
ได้แก้ไขนั้นไปตามระเบียบ

ข้อ ๑๓ เมื่อสมุหเทศาภิบาลได้รับรายงานตรวจการของผู้ว่าราชการ
จังหวัด, มหาศไทยมณฑล, อัยการมณฑล และผู้บังคับกอง
ตำรวจภูธร, ข้าราชการมณฑล แล้ว ก็ให้วินิจฉัยและตั้งการ
ความท่านของทุกคราวไว้ในข้อ ๑๒

ข้อ ๑๔ เมื่อต้นปี ๑ ให้สมุหเทศาภิบาลส่งยอดงานแล้วส่งบัญชีงบ

วันตรวจราชการของผู้ ทมหน้าตรวจการตามข้อบังคับนี้ส่งเข้าไปยัง
กระทรวงมหาดไทย ภายในวันที่ ๓๑ มีนาคมทุก ๆ ปี ถ้าปรากฏว่าผู้
ใดมิได้ออกตรวจการครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ ในข้อบังคับนี้ จะ
ต้องสอบสวน และชี้แจงไปให้ทราบด้วยว่า ที่ไม่ได้ตรวจการครบ
ถ้วนตามกำหนดเวลา เป็นด้วยเหตุใด และมีความจำเป็นอย่างไร

ว่าด้วยกรมการอำเภอตรวจตามท้องที่

ข้อ ๓๕ ส่วนการตรวจท้องที่ของกรมการอำเภอ นั้น มีบทบังคับ
ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่มาตรา ๘๘ อยู่แล้ว ให้คง
ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น

ว่าด้วยการตรวจเรือนจำ

ข้อ ๓๖ การตรวจเรือนจำ ซึ่งอยู่ในหน้าที่ผู้บัญชาการเรือนจำ
ตามข้อบังคับเรือนจำปี ๑๓๘ นั้น คือไปให้มีการตรวจตามปกติเป็น
กำหนดดังนี้

ก. ผู้บัญชาการบัญชา ให้มีเวลาเขาตรวจเรือนจำตามจังหวัดต่างๆ
ปี ๑ อย่างน้อยแห่งละ ๑ ครั้ง ทุก ๆ เรือนจำ

ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้มีเวลาเขาตรวจเรือนจำดังนี้ คือถ้า
เป็นเรือนจำจังหวัด ต้องตรวจด้วยตนเองอย่างน้อยอาทิตย์ละครั้ง ถ้า
เป็นเรือนจำอำเภอ ให้มีเวลาใดตรวจในโอกาสที่ไปตรวจราชการ
อำเภอในทุกคราวก็ได้ แต่ถ้ามการจำเป็นจะตั้งข้าราชการที่สมควร
ไปตรวจแทน เป็นบางครั้งบางคราวก็ได้

ค. นายอำเภอ ที่เป็นผู้บัญชาการเรือนจำบางแห่ง ต้องมีเวลา
ตรวจตราด้วยตนเองอย่างน้อยอาทิตย์ละครั้ง

ฅ. ตำรวจนครหลวง หรือแพทย์หลวงประจำท้องที่ซึ่งคงเรือน
จำนน ให้มีหน้าที่ตรวจตราอาหารการบริโภคน และการรักษาพยาบาล
ไข้เจ็บชอนักโทษ ตามปกติอย่างน้อยอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง

ฉ. ๓๖ หลังก่อตั้งหอขังการตรวจเรือนจำนั้น ให้เป็นไปตามที่
ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับเรือนจำสำหรับคุมขังนักโทษตามหัวเมือง
ศก. ๓๓๘

ช. ๓๗ ให้ผู้มีหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ปฏิบัติควรตั้งแต่บัดนี้สืบไป.

เจ้าพนักงานกระทรวงมหาดไทย

ตราไว้ณวันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๗๓

จอมพล. บริพัตร

เสนาบดี

ข้อบังคับที่ ๓/๒๔๗๑

แก้ไขกฎเสนาบดีที่ ๑

เรื่องให้ ข้าราชการรวม ใหญ่ออกไปสืบสวนผล ราชด้วยตนเอง

ด้วยตามความในกฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยที่ ๑ ลงวันที่ ๒๖

สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่องให้ข้าราชการผู้ใหญ่ออกไปสืบสวนผู้ร้าย
 ด้วยตนเอง ข้อ ๓ ซึ่งมีความว่า “เมื่อเกิดคดีอุกฉกรรจ์ ปด้น, ซึ่ง
 ทรัพย์, ซากนตาย ขึ้นในท้องที่ใดเมื่อใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกับ
 ผู้บังคับกองตำรวจภูธรออกไปหรือแยกกันไปตามและไปสืบและไต่สวนในที่เกิด
 เหตุด้วยตนเองในทันที ถ้าไปไม่ได้ด้วยเหตุใด ให้รายงานชี้แจงตั้ง
 ตามลำดับจนถึงกระทรวงนั้น”

ตามความในกฎข้อนี้ แปลว่าถ้ามีคดีอุกฉกรรจ์เกิดขึ้นในประเภท
 ที่กล่าวมาแล้ว ไม่ต้องนับว่าเป็นการร้ายแรงเพียงไรหรือไม่ ผู้
 ว่าราชการจังหวัดกับ ผู้บังคับกอง จะต้อง ออกไป สืบสวน ด้วย ตนเอง
 ทุก ๆ ราย

การที่กำหนดบังคับไว้ดังนี้ ก็คงด้วยความมุ่งหมายในท้องที่ให้เจ้า
 พนักงานชั้นผู้ใหญ่ตั้งใจปราบปรามการโจรผู้ร้าย โดยกวัดขันธ์ แต่
 ความจริงถ้าจะคิดถึงผลแห่งราชการแล้ว หาได้อยู่ในข้อสำคัญที่ว่า
 เพียงแต่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดออกไปเป็นพดงนน ข้อสำคัญนั้นเห็น
 ว่าอยู่ที่การพยายามตั้งใจให้ ได้ผลเป็นดังสำคัญยิ่งกว่า ก็เมื่อการ
 จะเป็นไปแต่เพียงดูคนเดียวความเหตุเกิดขึ้นเมื่อใดผู้ว่าราชการจังหวัดต้อง
 ออกไปนั้นแล้ว ก็กลายเป็นกิจธรรมดา ไม่สามารถจะบังเกิดผลตาม
 ความมุ่งหมายได้ หรืออาจเป็นไปได้ดงนน

ฉบับคนใดวางข้อบังคับกำหนด การตรวจราชการท้องที่ตาม ปกติ
 ขึ้นไว้ อีกส่วนหนึ่ง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องมีหน้าที่ตรวจตรา
 ตามข้อบังคับนั้นด้วย การที่จะออกไปสืบสวนผู้ร้ายทุกรายตามความ
 ในข้อ ๓ นี้ จึงไม่สามารถจะเกิดผลได้ เป็นอย่างดี

ณนจิงไทยกเด็กความในข้อ ๑ แห่งกฎเด้นาบติ ๑ นั้นเดี่ย และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน คือ

“ ๑. เมื่อมีเหตุออกฉกรรจ์ ปดณ, ชิงทรัพย์, ซ้ำคนตาย, เกิดชนในท้องทงจังหวัดใด ถาเป็นเรื่องประกอบดด้วยชการอันอุกาจร้ายแรงกิด หรือเป็นชการชากฎกรรมดด้วยวิธีหรือลักษณะอันทารุณหดเสียดเป็นพิเศษกิด หรือเป็นเรื่องทประกอบดด้วยบุคคลและเหตุผลอันจะเป็นเรื่องให้เกิดการค้นเค้นเอาใจได้ในหมชนกิด หรือทเห็นเป็นการจำเป็นว่า ถาผู้วราชการจังหวัดจะออกไปจัดการหรือสืบสวนจะได้ผลดเป็นพิเศษกิด เรื่องอนุดของดด้วยลักษณะทำนองเช่นกล่าวนี้ ให้ผู้วราชการจังหวัดออกไปจัดการสืบสวนดด้วยตนเองโดยทันที และให้ยื่นรายงานประพฤติกการทจัดพรชมทงผลทได้ ตรงไปยงเด้นาบติให้ทราบเป็นพิเศษทกรวย ถัดนั้นผู้บังคับทงของตำรวจภูธรนั้น ถมสมควรจะออกไปจัดการดด้วยลักษณะของเหตุการณ้อย่างใด หรือรายใด ให้อยู่ในอำนาจผู้วราชการจังหวัดจะจัดตั้งได้ โดยเด็ดขาดดแต่จะเห็นสมควร ”

ข้อเบ็ดเตล็ดเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้ ถอเป็นเหตุกปฏิบัติกการดงแต่บัดนสืบไป

คำดำวการกระทรวงมหาดไทย
วันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๗๑
จอมพล ป.พิพทวี
เสนาบดี

ประกาศ

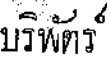
ตั้งแต่งผู้บัญชาการเรือนจำ

ตามความในพระราชบัญญัติลักษณะเรือนจำ ค.ศ. ๑๒๐ (พ.ศ. ๒๔๕๕) มาตรา ๒ ให้ตั้งผู้บัญชาการเรือนจำให้เจ็ดกรม หรือผู้ทนายในตำแหน่งเจ้ากรมกองตหุโทษและมหันตโทษเป็นผู้บัญชาการเรือนจำสำหรับกรมกองตหุโทษและมหันตโทษเป็นผู้บัญชาการเรือนจำสำหรับกรมกองทัพบกครองบังคับบัญชาอยู่ ให้สมเด็จพระนครบาลเป็นผู้บัญชาการเรือนจำมณฑลทั่วไปในเขตต์กรุงเทพพระมหานคร

ให้ผู้บัญชาการเรือนจำที่ใดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติเรือนจำ ค.ศ. ๑๒๐ (พ.ศ. ๒๔๕๕) และตามกฎหมายอื่นซึ่งได้มาแต่ใดตั้งขึ้นไว้สำหรับเรือนจำนั้นทุกประการ

เจ้าอาวาสกรมกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓

จอมพล บวพิตร

เสนาบดี

ประกาศแจ้งความกรมราชเลขาธิการ

(ฉบับที่ ๓/๒๕๗๑)

เรื่องระเบียบเลิกส่งตรวจราชการซึ่งสมควรจะรับ

พระราชทานเหรียญกษาปณ์มาลา เข็มศิลปวิทยา

มหาเสวกเอก เจ้าพระยามหิธร ราชเลขาธิการ รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แจ้งความแก่เจ้ากระทรวงทบวงการทั้งปวง

ด้วยตามพระราชบัญญัติเครื่องราชอิสริยยศสำหรับความดีความชอบเหรียญกษาปณ์มาลา ซึ่งทรงใช้ในรัชกาลที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๒๕) ล้วนเข็มศิลปวิทยานอว่าสำหรับพระราชทานข้าราชการทุกชั้นบรรดาศักดิ์ ซึ่งทรงคุณพิเศษในทางศิลปวิทยา ล้วนระเบียบการเลิกส่งตรวจตัวบุคคลซึ่งจะพระราชทานนั้น เช่นเดิมแต่จะทรงพระราชวินิจฉัยอย่างเดียวกัน ครั้นต่อมาได้โปรดฯ ให้เสนาบดีเจ้ากระทรวงกรมบังคับมณฑลฯ เสนอขอความชอบ แล้วจึงทรงพระราชวินิจฉัย ในสมัยนั้นยังมีข้าราชการสมควรรับพระราชทานน้อยคือก็เป็นการดีดก แต่เมื่อการสำเร็จเรียบร้อยเรียบร้อยแล้ว และข้าราชการในกระทรวงทบวงการต่าง ๆ มากขึ้น ก็เป็นเหตุให้ยากแก่เจ้ากระทรวงที่จะวินิจฉัยและกราบบังคมทูลฯ เสนอนามผู้จะสมควรได้รับพระราชทานเหรียญกษาปณ์มาลา เข็มศิลปวิทยาให้ถ้วนทั่ว และเสนาบดีเดิมก็ไม่ได้ทุกกระทรวงทบวงการ

เพื่อจะแก้ไขของเหล่านี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งระเบียบการกราบบังคมทูลฯ เสนอนามผู้สมควรรับพระราชทานเหรียญดุษฎีมาลาเข็มศิลปวิทยาไว้คือไปน

ข้อ ๑ ผู้ซึ่งสมควรจะรับพระราชทานเหรียญดุษฎีมาลาเข็มศิลปวิทยานัน ต้องเป็นข้าราชการทรงคุณวิเศษอันได้ดำรงให้ประจักษ์แล้วอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ

(ก) เป็นผู้ต้นคิดขนบนิยมในศิลปหรือวิทยา

(ข) เป็นผู้เชี่ยวชาญขนบนิยมในศิลปหรือวิทยา

ข้าราชการทรงคุณวิเศษแะได้ดำรงให้ ประจักษ์แล้วดังกล่าวนมา ข้าราชการรับพระราชทานเหรียญดุษฎีมาลาเข็มศิลปวิทยาได้ โดยวิธีเลือกสรรครั้งจะกล่าวต่อไปข้างหน้า

ข้อ ๒ คุณวิเศษของผู้ต้นคิดนั้น คือได้คิดแบบหรือวิธีอันใดให้เป็นประโยชน์ใหม่ในศิลปวิทยา หรือคิดแก้ไขแบบหรือวิธีที่มีอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น

ข้อ ๓ คุณวิเศษของผู้เชี่ยวชาญในศิลปหรือวิทยานัน คือ

(ก) ความสามารถแต่งหนังสือถึงขนาด มีปริมาณพอให้เห็นได้ว่าทรงความสามารถจริง และหนังสือนั้นได้พิมพ์โฆษณาแล้ว ถ้าเป็นหนังสือซึ่งแปลมาจากภาษาอื่น หนังสือซึ่งนำมาแปลต้องเป็นหนังสืออันนิยมกันว่าเป็นแบบแผนดี หรือ

(ข) ความสามารถแต่งสิ่งมีอ มีคุณค่าและปริมาณให้เห็นได้ว่าทรงความสามารถจริง หรือ

(ค) ความสามารถขับรำทำเพลงถึงขนาด ปรากฏเกียรติคุณกว้างขวางเป็นที่นิยมทั่วไป

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ทรงคุณพิเศษอย่างใดดังกล่าวมา มีสังกัดอยู่ในกระทรวงใดซึ่งใช้คุณพิเศษอย่างนั้นในราชการกระทรวงนั้นไซ้ เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นว่าได้ตำแหน่งคุณพิเศษดังกล่าวแล้วสมควรจะได้รับพระราชทานเหรียญคุณงามาตราเข็มคิปปวิทยาก็ให้ทำรายงานอธิบายความชอบเสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นขึ้นไปตามระเบียบในกระทรวง จนถึงเสนาบดีเจ้ากระทรวง ถ้าเสนาบดีเห็นว่าควรเสนอความชอบนั้นสมควรพิจารณา ก็ให้ตั้งกรรมการขึ้น หรือกรมการพิจารณาประจำอยู่แล้ว ก็ให้ส่งรายงานเรื่องนั้นไปยังกรรมการให้พิจารณาว่าสมควรได้รับเลือกสรรคนใด ตำแหน่งคุณพิเศษดังกล่าวสมควรได้รับพระราชทานเหรียญคุณงามาตราเข็มคิปปวิทยาก็หรือยัง เมื่อกรรมการพิจารณาแล้วให้ทำรายงานชั้นแจ้งความเห็นต่อเสนาบดี ถ้ากรรมการเห็นว่ายังไม่สมควรให้เป็นอันตกไป ถ้ากรรมการเห็นสมควรและเสนาบดีเห็นชอบ ก็เป็นเจ้ากรรมการเลือกสรรคนในกระทรวง

ข้อ ๕ การที่จะกำหนดความสามารถในศิลปหรือวิทยาประเภทใด จะรับเป็นหลักในการเลือกสรรคนของกระทรวงใดก็ได้ วัตถุประสงค์ และวิธีพิจารณาก็ให้เสนาบดีกำหนดในกระทรวงของตน และให้แจ้งกำหนดซึ่งใดตั้งขึ้นนั้นให้ราชบัณฑิตยสภาทราบด้วย

ข้อ ๖ เมื่อเจ้ากรรมการเลือกสรรคนในกระทรวงเห็นว่าสมควรแล้วให้เสนาบดีเจ้ากระทรวงแจ้งความและส่งรายงานไปยังราชบัณฑิตยสภาให้พิจารณาอีกชั้นหนึ่ง ว่าวิธีการเลือกสรรคนและคุณพิเศษของผู้ที่ได้รับเลือกนั้นจะระเบียบเทียบทันกับกระทรวงอื่นหรือยัง ถ้า

ราชบัณฑิตยสภาพิจารณาเห็นว่า ยังบกพร่องไม่ถึงขนาดซึ่งสมควร
จะได้รับพระราชทาน เหรียญดุษฎีมาลา เข็มศิลปวิทยา ก็คัดค้านได้
ถ้าราชบัณฑิตยสภาพิจารณาเห็นชอบก็ให้ ให้อนุมัติไปยังเสนาบดีกระทรวง
ทรง เป็นอันเสร็จกระบวนการแต่อกัฏฐการ เสนาบดีเจ้ากระทรวงนำ
ความกราบบังคมทูลฯ เสนอความชอบผู้ทรงคุณวิเศษนั้นได้

คำสาถุถุขนใน ในพระบรมมหาราชวัง

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๓

เจ้าพระยามหิธร

ราชเลขาธิการ

ประกาศ

สภากรรมการกลางจัดการลูกเสือสยาม

ใช้บังคับตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะ

ปกครองลูกเสือ พุทธศักราช ๒๔๖๑

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะ
ปกครองลูกเสือ พ.ศ. ๒๔๖๑ ในส่วนวิชาลูกเสือเอก ว่าต้องมีเงิน
ฝาก ค้างออมสิน ไม่น้อยกว่า ๕ บาท และเพราะ ในท้องที่ที่ สภา
กรรมการจัดการลูกเสือมณฑลเห็นสมควรจะใช้ ได้ เป็นลำดับไปนั้น
สภากรรมการจัดการลูกเสือ จันทบุรีได้ กำหนดให้ ใช้ ข้อบังคับ

เพิ่มเติมตามทิวาน ในท้องที่จังหวัดตราดและจังหวัดระยอง และกำหนดจำนวนเงินที่จะฝากออมสินเพียงคนละ ๕ บาท ฉะเพาะกองตึกออมสินที่บุรีรัมย์ (ตราดระการคุณ) กองตึกออมสินที่จังหวัดบุรีรัมย์ (ประจำอำเภอบางพระ) กองตึกออมสินที่จังหวัดบุรีรัมย์ (ประจำอำเภอเกาะช้าง) จังหวัดตราดกองตึกออมสินที่บุรีรัมย์ (ระยอง-มิตรอุปถัมภ์) จังหวัดระยองแล้ว

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๑

พระยาไพศาลศิลปศาสตร์

อุปนายก

แจ้งความกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ขอให้แจ้งความให้ทราบทั่วกันว่า รัฐบาลได้อินิจฉัยจะเปลี่ยนถ้อยคำบนธนบัตรของรัฐบาล จากคำว่า “สัญญาจะจ่ายเงินให้แก่ผู้ขอธนบัตรมาจนเป็นเงินตราสยาม” เป็นว่า “ธนบัตรเป็นเงินตราชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย”

ธนบัตรชุดแรกซึ่งมีถ้อยคำใหม่นี้ คือ ธนบัตรราคาหนึ่งบาท “ข.”

การเปลี่ยนถ้อยคำนี้ย่อมไม่กระทบกระเทือนฐานะการชำระหนี้ของธนบัตรที่มีถ้อยคำอย่างเก่า

หอรัษฎากรพิพัฒน์

แจ้งความมา ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๓

ศุภโยคเกษม

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

แจ้งความกระทรวงวัง

เสนาบดีกระทรวงวัง รับพระบรมราชโองการเห็นเกล้าฯ ตั้งข้า
ข้าออกของชุดพระบาทหม่อมราชวงศ์ และผู้สืบตั้งกลงไปใน เวลา
เผ่าทูตของชุดพระบาท ให้มีตำแหน่งเผ่าฯ ตามกระทรวงที่สังกัด
และมีลำดับเรียงตามยศ แต่เวลาเมื่อเข้าเผ่าทูตของชุดพระบาท
รับพระราชทานเงินในการพระราชกุศลทักษิณานุปทาน หรือการ
อื่นนับเนื่องทางพระราชกุศลโดยฉะเพาะนั้น ให้เรียงตามชั้นญาติตั้ง
ลำดับซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ถือเป็นระเบียบต่อไป

กรมวัง

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๓

ลำดับหม่อมราชวงศ์และหม่อมหลวง

(๑) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๑

อินทรางกูร ณอยุธยา (กรมหมื่นอินทรพิพิธ)

หอรัษฎากรพิพัฒน์

แจ้งความมา ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๓

ศุภโยคเกษม

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

แจ้งความกระทรวงวัง

เสนาบดีกระทรวงวัง รับพระบรมราชโองการเห็นเกล้าฯ ตั้งข้า
ข้าออกของชุดพระบาทหม่อมราชวงศ์ และผู้สืบตั้งกลงไปใน เวลา
เผ่าทูตของชุดพระบาท ให้มีตำแหน่งเผ่าฯ ตามกระทรวงที่สังกัด
และมีลำดับเรียงตามยศ แต่เวลาเมื่อเข้าเผ่าทูตของชุดพระบาท
รับพระราชทานเงินในการพระราชกุศลทักษิณานุปทาน หรือการ
อื่นนับเนื่องทางพระราชกุศลโดยฉะเพาะนั้น ให้เรียงตามชั้นญาติตั้ง
ลำดับซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ถือเป็นระเบียบต่อไป

กรมวัง

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๓

ลำดับหม่อมราชวงศ์และหม่อมหลวง

(๑) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๑

อินทรางกูร ณอยุธยา (กรมหมื่นอินทรพิพิธ)

ทัพพะกุด	ณอยุธยา	(กรมหมื่นจิตรภักดี)
สุริยกุด	ณอยุธยา	(กรมพระรามอิสสระ)
ฉัตรกุด	ณอยุธยา	(กรมหมื่นสุรินทรรักษ์)
พืงบุญ	ณอยุธยา	(กรมหลวงวิสุทธิกระษัตริ์)
คารากร	ณอยุธยา	(กรมหมื่นศรีสุเทพ)
ดวงจักร	ณอยุธยา	(กรมหมื่นนรงค์หริรักษ์)
สุทัศน์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นไกรสรวิชัย)

(๒) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๒

ธำภรณกุด	ณอยุธยา	(เจ้าฟ้าธำภรณ)
มาตากุด	ณอยุธยา	(ส้มเต๋เจ้าฟ้ากรมพระยาบารามประบักร์)
กตวยไม	ณอยุธยา	(กรมหมื่นสุนทรวิบัติ)
กุดมา	ณอยุธยา	(กรมหมื่นเดงสุนทร)
เดชาติวงศ์	ณอยุธยา	(กรมสมเด็จพระเดชาดิศร)
พนมวัน	ณอยุธยา	(กรมพระพิพิธโภคภิรมย์)
กฤษ	ณอยุธยา	(กรมพระพิทักษ์เทเวศร์)
เรณุนันทน์	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายเรณู)
นิยมีศรี	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายเนียม)
ทินกร	ณอยุธยา	(กรมหลวงภูวนศรานุรักษ์)
ไพฑูริย์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นสุนทรนันทน์)
มหากุด	ณอยุธยา	(กรมหลวงมหิศวรินทรามเรศร์)
วัชรวิวงศ์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นเทเวศร์วัชรินทร์)

ชมแดง	ณอยุธยา	(กรมหลวงสรรพศิลป์ปรีชา)
ฉันทวงศ์	ณอยุธยา	(กรมหลวงวงศาธิราชสนิท)
นิทรัน	ณอยุธยา	(กรมหมื่นอดงกฎกิจปรีชา)
อรุณวงศ์	ณอยุธยา	(กรมหลวงวรศักดิ์พิศาล)
กบิตดา	ณอยุธยา	(กรมหมื่นภษวดีบริรักษ์)
ปราโมช	ณอยุธยา	(กรมขุนวรจักรธรานุภาพ)

(๓) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๓

คีรีวงศ์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นมาตยาพิทักษ์)
โกเมน	ณอยุธยา	(กรมหมื่นเชษฐาธิเบนทร์)
กเพชร	ณอยุธยา	(กรมหมื่นอมเรนทรบดินทร์)
งอนรต	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายงอนรต)
ดดาวดัย	ณอยุธยา	(กรมหมื่นภมรินทร์ภักดี)
ชมด้าย	ณอยุธยา	(กรมขุนราชดีหวิกรม)
บิยากวิ	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายเมียง)

ในกรมหมื่นอดุลยดิศพลักษณสมบัติ

อรรณพ	ณอยุธยา	(กรมหมื่นอดุลรัตนราช)
อับรรณ	ณอยุธยา	(กรมขุนภควินชนกเบญจาทิบาล)
สิงหวิ	ณอยุธยา	(กรมหลวงบดินทรไพศาลโสภณ)
ชมพูนุก	ณอยุธยา	(กรมขุนเจริญผลภูลดดี)

(๔) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๔

จักรพันธ์	ณอยุธยา	(ด้อมเด็กเจ้าฟ้ากรมพระจักรพรรดิพงษ์)
-----------	---------	--------------------------------------

ภาณุพันธ์	ณอยุธยา	(สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระนริศรานุวัดติวงศ์)
นพวงศ์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นนมหิศวศิววิลาส)
สุประติษฐ	ณอยุธยา	(กรมหมื่นวิษณุานุภินภากร)
กฤตากร	ณอยุธยา	(กรมพระนเรศวรฤทธิ)
คัคณางค์	ณอยุธยา	(กรมหลวงพิชิตปรีชากร)
ศุขสวัสดิ์	ณอยุธยา	(กรมหลวงอดิศรอุดรเดช)
ทิววงศ์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นทิฆเรศวรราชวงศ์ศักดิ์)
ทองใหญ่	ณอยุธยา	(กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม)
เกษมรัตน์	ณอยุธยา	(กรมหลวงพรหมวรานุรักษ์)
กมลรัตน์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นทิวากรวงศ์ประวัติ)
ศรีขวัญ	ณอยุธยา	(กรมขุนศรีวิชัยตั้งภาค)
ทองแถม	ณอยุธยา	(กรมหลวงธรรพธำมรงค์กิจ)
ชุมพล	ณอยุธยา	(กรมหลวงธรรพประสิทธิ์ประสงศ์)
เทวฤดี	ณอยุธยา	(สมเด็จพระเจ้าฟ้าเทววงศ์ ไร่ปการ)
สวัสดิ์กฤ	ณอยุธยา	(กรมพระดมตอมรพันธ์)
จันทัด	ณอยุธยา	(กรมหมื่นวิจิตรวราณปรีชา)
ชยางกูร	ณอยุธยา	(กรมหมื่นพงษาดิศรมหิป)
อรุณวรรณ	ณอยุธยา	(กรมพระนราธิปพันธุพงศ์)
ทิศกุด	ณอยุธยา	(กรมพระตำรวจราชานุภาพ)
ไศโรวงศ์	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายศรีเสาวภาค)
ไฉนฤดี	ณอยุธยา	(กรมขุนพิทยตาทิพคุณวิเศษ)
วิวัฒนวงศ์	ณอยุธยา	(กรมขุนมรุพงศ์ศิริพัฒน์)

สัตว์ตีควมน์ ฌอຍຸຊຍາ (ດຳເຕັຈກຣມພຣະດັວສັດຕິວັດນວິສັຍູ)
 ໄຊຍຍັນດ໌ ฌອຍຸຊຍາ (ກຣມທຳມນທິສ໌ຣຣາຊທຸຖັຍ)

(๕) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๕

ในสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิต
 ในสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมขุนตั้งชดถนนครินทร์
 ในสมเด็จพระกรมขุนเพชรบูรณ์อินทราชัย
 กิติยากร ฌอຍຸຊຍາ (ກຣມພຣະຈັນຕບຸນິຖນາວ
 ໃນກຣມທຳວງຣາຊນຸຣິຕິເຣກຸຖັຍ)
 ประวิตร ฌอຍຸຊຍາ (ກຣມທຳວງປຣາຈິນຕິຕິບຕ໌)
 ในกรมหลวงนครชัยศรีดิระเดช
 ในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์
 ในกรมหลวงกำแพงเพชรอัครโยธิน
 ในกรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม
 ในกรมขุนตั้งหวิกรมเกรียงไกร
 ในกรมหมื่นไชยาศรีศิริโยภาส
 ในกรมขุนชัยนาทนเรนทร

(๖) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๑ ฝ่ายพระราชวังบวร

อดุนิ ฌอຍຸຊຍາ (ກຣມທຳມິນເດນິເທພ)
 ดั้งชกต ฌอຍຸຊຍາ (ກຣມຂຸນນຣານຸຣິຕ)
 บั๊กมตั้งท ฌอຍຸຊຍາ (ພຣະອຸງຄ໌ເຈົ້າຊາຍບັວ)
 นีระดังท์ ฌอຍຸຊຍາ (ພຣະອຸງຄ໌ເຈົ້າຊາຍເເນຣ)

(๗) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๒ ฝ่ายพระราชวังบวร

บวรยงกะเสนา	ณอยุธยา	(กรมขุนทิเบศวร์บวร)
อิสร์เสนา	ณอยุธยา	(กรมหมื่นกษัตริย์ศรีศักดิ์เดช)
กุมรินทร	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายกุมรินทร)
พยัคฆเสนา	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายเสือ)
วังดีเสนา	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายโย)
สหาจ	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายชุมแสง)
ยุคนทร	ณอยุธยา	(กรมหมื่นอนันตการฤทธิ)
ดีสังข	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายดีสังข)
รัชนิกร	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายรัชนิกร)
รชังทรง	ณอยุธยา	(กรมหมื่นดีทิธิ์ขุมการ)

(๘) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๓ ฝ่ายพระราชวังบวร

อิสร์ศักดิ์	ณอยุธยา	(เจ้าฟ้ายศราพงษ์)
กำภู	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายกำภู)
เกตุระ	ณอยุธยา	(กรมหมื่นอนภาพพิศลศักดิ์)
อนชระศักดิ์	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายอนุช)
นนทศักดิ์	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชาย เรือง คนอง หรือ มือก)

(๙) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๔ ฝ่ายพระราชวังบวร

ชวรัตน์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นพิศาดมวรศักดิ์)
---------	---------	----------------------------

ภาณุมาศ	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายภาณุมาศ)
หัตถินทร	ณอยุธยา	(กรมหมื่นบริรักษ์นรินทรฤทธิ)
นพรัตน์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นสถิตย์ธำรงสวัสดิ์)
ยุคนธรานนท์	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายยุคนธร)
โตษณีย์	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายโตษณีย์)
นันทวัน	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายนันทวัน)
จรัญโรจน์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นจรัสพรปฏิภาณ)
ด้ายดั้น	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าดั้น)

(๑) หม่อมราชวงศ์ชั้น ๕ ฝ่ายพระราชวังบวร

วิไลวงศ์	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายวิไลยวโรดม)
กาญจนวิชัย	ณอยุธยา	(กรมหมื่นชาตวิชัยบวรยศ)
กตยาณวงศ์	ณอยุธยา	(กรมหมื่นกตยาณบุรีราช)
ดุษฎี	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายดุษฎีนิภาธร)
วรุดม	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายวรุดมอาภรณ์ราชกุมาร)
รจนะวิชัย	ณอยุธยา	(พระองค์เจ้าชายรจนะวิชัย)
รัชัน	ณอยุธยา	(กรมหมื่นพิทยาดงกรณ์)

(๑๑) หม่อมราชวงศ์ ปฐมวงศ์ชั้น ๑

เจษฎางกูร	ณอยุธยา	(เจ้าฟ้ากรมหลวงจักรเจษฎา)
นรินทร์กฤต	ณอยุธยา	(กรมหลวงนรินทร์เทวี)

(๑๒) หม่อมราชวงศ์ ปฐมวงศ์ชั้น ๒

ในกรมพระราชวังบวรสถานพิมุข

นรินทร์วงกูร ฌอชยุชยา (เจ้าฟ้ากรมหลวงนรินทร์วรรณเรศร์)

มนตรีวงกูร ฌอชยุชยา (เจ้าฟ้ากรมหลวงพิทักษ์มนตรี)

ชิศรวงกูร ฌอชยุชยา (เจ้าฟ้ากรมขุนชิศรานุรักษ์)

(๑๓) หม่อมราชวงศ์สายสามกรม ในพระราชวังบวรสถานพิมุข

ปาดกระวงศ์ ฌอชยุชยา (กรมหมื่นนราเทเวศร์)

เดินวงศ์ ฌอชยุชยา (กรมหลวงเดินบริรักษ์)

(๑๔) หม่อมราชวงศ์ ในพระเจ้าวรวงศ์เธอ(๑๕) หม่อมราชวงศ์ นอกปฐมวงศ์

สุนทรกุด ฌนชดบุรี (กรมขุนสุนทรภูเบศร์)

(๑๖) หม่อมหลวงเข้าต่อหม่อมราชวงศ์อนุโลมตามลำดับข้างบน(๑๗) นาย เข้าต่อหม่อมหลวง

สกุลต่าง ๆ ฌอชยุชยา ตามลำดับข้างบน

เทพหัสดิน ฌอชยุชยา (พระยาราชภักดี ข้าง)

สุนทรกุด ฌนชดบุรี

ประกาศกระทรวงเกษตรราชการ

เรื่องให้ โอนการราชโลหกิจในจังหวัดพังงา ๘ ตำบล ซึ่งขึ้นอยู่กับ
ในความปกครองของกองราชโลหกิจมณฑลภูเก็ต กลับคืนไปขึ้นอยู่กับ
ในความปกครองของกองราชโลหกิจจังหวัดพังงา

และให้ยกเลิก กฎเดิมนับตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธ-
ศักราช ๒๕๐๔

ข้อบังคับที่ ๑ / ๒๔๗๓

ว่าด้วยการตั้งและย้ายข้าราชการกระทรวงมหาดไทย
ในหัวเมือง

ตามความใน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๕๑๑ มาตรา ๓๒ กำหนดให้เสนาบดีตั้งหรือมอบอำนาจให้หัวหน้า
กรมเป็นผู้ตั้งข้าราชการหรือจากเจ้ากรมลงมา

เพื่อสะดวกแก่ราชการ จึงมอบอำนาจให้สมุหเทศาภิบาลและผู้ว่า
ราชการจังหวัด ตั้งข้าราชการเข้ารับตำแหน่งและย้ายเปลี่ยนได้ตาม
ที่จะกล่าวต่อไป

ข้อ ๓ ข้อบังคับไทยเรียกว่า ข้อบังคับว่าด้วยการตั้งและย้าย
ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยในหัวเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๓

ข้อ ๒ ให้ ไซ ข้อบังคับดังกล่าวเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกกฎเดิมนับตั้งกระทรวงมหาดไทยฉบับที่ ๗ ว่า
ด้วยการตั้งและกรายย้ายเปลี่ยนหน้าทราขการ และบรรดากฎข้อบังคับ
ที่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้

ว่าด้วยการตั้งข้าราชการเข้ารับตำแหน่ง

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้มณฑลภิบาล เป็นผู้เลือก
สรรและตั้งเลี่ยมพนักงานได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเลือกสรรตั้งข้าราชการชั้นราชบริษ
ไต โดยอนุมัติของมณฑลภิบาล แล้วให้บอกมายังกระทรวง

ข้อ ๖ ข้าราชการชั้นสัญญาบัตร ตั้งแต่ นายอำเภอ หรือ
เทียบชนนายอำเภอลงมา เว้นแต่ ข้าราชการในตำแหน่งที่ต้องใช้
วิชาการเป็นพิเศษ ให้มณฑลภิบาลเลือกตั้งได้ โดยอนุมัติของ
เลี่ยมบดีกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๗ ข้าราชการในตำแหน่งที่ต้องใช้ วิชาการเป็นพิเศษ ให้
อธิบดีหัวหน้ากรมเป็นผู้เลือกสรรนำเลี่ยมเลี่ยมบดี เมื่อเลี่ยมบดี เห็น
ชอบ จึงให้เข้ารับตำแหน่งได้

ว่าด้วยการย้ายตำแหน่งหรือหน้าทราขการ

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์แก่ราชการในหน้าที่ ให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดและมณฑลภิบาล มีอำนาจตั้งย้ายเปลี่ยนหน้าทราขการที่อยู่ใน
บังคับบัญชาของตนได้ตามที่เห็นสมควร ดังต่อไปนี้

ก. ข้าราชการชั้นได้มีนพณงานนน ผู้มีอำนาจตั้งตามความใน
ข้อ ๕ เป็นผู้ มีอำนาจตั้งย้ายเปลี่ยนได้ภายในเขตศ ทคนปกครอง

ข. ข้าราชการชั้นราชบุรุษ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจตั้ง
ย้ายได้ภายในเขตศ ทคนปกครอง โดยอนุมัติของสมุหเทศาภิบาลแล้ว
ให้บอกมายังกระทรวง

ค. ข้าราชการชั้นสัญญาบัตร ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๖ และข้อ ๗ นั้น
ให้สมุหเทศาภิบาลมีอำนาจตั้งย้ายได้ภายในเขตศ มณฑลศ ทปกครอง
แล้วให้บอกมายังกระทรวง

ข้อ ๘ ขอบังคับไม่เกี่ยวข้องด้วยการตั้งข้าราชการไปทำกรแทน
หรือช่วยราชการชั่วคราว เมื่อมีเหตุการณ์พิเศษเกิดขึ้นในท้องถิ่น
ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือสมุหเทศาภิบาล มีอำนาจทำได้ตามที่เห็น
สมควร

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ตราไว้วันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓

จอมพล นวพิตร

เสนาบดี

๒๖๖๘
ข้อบังคับที่ ๒/๒๔๗๓

ว่าด้วยลักษณะตง โทษข้าราชการผู้ประพฤติผิดวินัย

ตาม ความใน พระราช บัญญัติ ระเบียบข้าราชการ พด เรือน พ.ศ.

๒๕๗๓ มาตรา ๓๗ กำหนดให้เงินอุดงโทษหรือมอบอำนาจให้หัวหน้า
กรมเป็นผู้ตั้งโทษข้าราชการชั้นรองจากเจ้ากรมลงมา

เพื่อตรวจแก้ราชการ จึงมอบอำนาจให้สมุหเทศาภิบาลและ
ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งโทษข้าราชการชั้นรองจากเจ้ากรมลงมา ดัง
ต่อไปนี้

ข้อ ๑ ขอบังคับให้เรียกว่า ขอบังคับว่าด้วยลักษณะตั้งโทษ
ข้าราชการที่ประพฤติผิดวินัย

ข้อ ๒ ให้ใช้ขอบังคับนี้ตั้งแต่ตนเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ขอบังคับปกครองหัวเมืองชั่วคราวปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมีความทับถมในส่วนที่เกี่ยว
แก่การตั้งโทษนั้น และบรรดากฎขอบังคับอื่น ๆ ซึ่งมีความแย้งหรือ
ขัดกับขอบังคับ ให้เป็นอันยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ว่าด้วยความผิดและการไต่สวนความผิด

ข้อ ๕ ถ้ามีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้น ให้ผู้บังคับบัญชาสอบสวน
ดู ถ้าปรากฏว่าการกระทำผิดวินัยถึงต้องตั้งโทษ ต้องให้โอกาส
แก่ผู้ถูกรับโทษมาฟังการไต่สวนแก้ตัวได้ตามควรแก่ความยุติ
ธรรม เว้นแต่เป็นความผิดอันประจักษ์ซึ่งหน้า เช่นความผิดฐานชก
ต่อกัน เป็นต้น

ในกรณีที่ควรมีการไต่สวน ผู้บังคับบัญชาอาจไต่สวนเสียเอง
หรือจะตั้งข้าราชการผู้หนึ่งผู้ใดให้ไต่สวนโดยเฉพาะ หรือตั้งเป็น
คณะกรรมการก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ผู้บังคับบัญชาจะเห็นสมควร แต่ถ้า

จะตั้งให้เป็นผู้ใดแล้ว ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้มียศหรือตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้
ที่ถูกแต่งตั้ง และถ้าตั้งเป็นคณะกรรมการผู้เป็นประธานกรรมการ
ของมัยศหรือตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกแต่งตั้ง

ข้อ ๕ เมื่อเสร็จการแต่งตั้งแล้ว ผู้ทำการแต่งตั้งต้องรายงาน
ผลแห่งการแต่งตั้งนั้นต่อผู้บังคับบัญชาที่ตั้งให้แต่งตั้งนั้น

ในรายงานควรแสดงถึงชื่อหา คำให้การ คำพยาน หรือ
หลักฐาน พร้อมทั้งความเห็นโดยดีสมควร ถ้าเป็นกรณีที่มีผู้ใดเห็น
ว่าผู้ถูกแต่งตั้งนั้นมีความผิด ต้องชี้แจงถึงความผิดของตนทุกข้อหมาย
ที่จะปรับใช้ลงโทษให้ชัดเจน

ว่าด้วยอำนาจการลงโทษ

ข้อ ๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สหุเทศาภิบาล มีอำนาจลงโทษ
ข้าราชการผู้กระทำความผิด ดังนี้

ข้อ ๗ โทษฐานได้ออกจากหน้าราชการ

(๑) ข้าราชการชั้นเดิมขึ้นพนักงาน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
หรือสหุเทศาภิบาล เป็นผู้ มีอำนาจลงโทษ

(๒) ข้าราชการชั้นราชบุรุษ ให้สหุเทศาภิบาลเป็นผู้ มีอำนาจ
ลงโทษ แต่ขอออกมายังกระทรวง

(๓) ข้าราชการชั้นสัญญาบัตร ต้องได้รับอนุญาตจากเดินามัด
ก่อน จึงจะลงโทษได้ แต่ถ้ามีเหตุผลที่เห็นว่าจะรังโรไว้ ไม่ได้
หรือถ้าจะขึ้นให้ข้าราชการผู้นั้นคง อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไป อาจเดี่ย
ราชการไว้ ให้สหุเทศาภิบาลมีอำนาจสั่งพักหน้าราชการเดี่ยก่อน

โทษชั่วคราว ตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน มาตรา ๕๕ ก็ได้ การตั้งพนักงานราชการชั่วคราว เช่นนี้ ต้องแจ้ง เหตุผลและรายงานชี้แจงแก่เนาบติ

ข้อ ๘ โทษฐานลดตำแหน่งหรือลดชั้น

(๑) ลดตำแหน่ง หมายความว่า ลดตำแหน่งดังตลงมาให้รับราชการในตำแหน่งต่ำ

(๒) ลดชั้น หมายความว่า คงอยู่ในตำแหน่งเดิมแต่ให้ลดชั้น เงินเดือนที่ได้รับอยู่

การลดชั้นและลดตำแหน่งดังกล่าวมาข้างต้น ถ้าด้วยความผิด ครั้งหนึ่ง ห้ามมิให้ตั้งโทษลดตำแหน่ง หรือลดชั้นมากกว่าตำแหน่งหนึ่ง หรือ ชั้นหนึ่ง ตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๓ มาตรา ๓๘

ข้อ ๙ การลดชั้นและลดตำแหน่ง

(๑) ข้าราชการชั้นเสมียนพนักงาน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้เทศาภิบาลเป็นผู้มีอำนาจ

(๒) ข้าราชการชั้นราชบุรุษ ให้ผู้เทศาภิบาลเป็นผู้มีอำนาจ แล้วบอกมายังกระทรวง

(๓) ข้าราชการชั้นสัญญาบัตร ต้องได้รับอนุญาตจากเลขาธิการ ก่อนจึงจะตั้งโทษได้

ข้อ ๑๐ โทษฐานตัดเงินเดือนน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้เทศาภิบาล มีอำนาจตัดเงินเดือนข้าราชการบรรดาศักดิ์ อยู่ในบังคับบัญชาได้ตามที่เห็นสมควรแก่ความผิด

แต่ห้ามมิให้ตัดเงินเดือนสำหรับความผิดครั้งหนึ่งมากกว่าเดือน
หนึ่ง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๓
มาตรา ๓๘

ข้อ ๓๑ โทษฐานตั้งตำแหน่งโทษ

ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้มณฑลเทศาภิบาล มีอำนาจตั้งตำแหน่งโทษ
ข้าราชการบรรจุตำแหน่งใดซึ่งบังคับบัญชาได้ทุกตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๓๒ ในการตั้งโทษทุกชั้น ต้องชั่งชั่งความผิดตามที่
ปรากฏจากกรณีใดกรณีหนึ่ง หรือซึ่งปรากฏเฉพาะหน้าไว้ให้ชัด แต่ใน
กรณีที่ปรับบทลงโทษ ต้องอ้างบทมาตราแห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๓ ลงไว้ด้วยว่า ผิดด้วยบทใด มาตรา
ใด ควรแก้โทษสถานใด หรือมีเหตุสมควรปรับลดผ่อนปรนเพียงไร
(ถ้ามี) คำตั้งนั้นอาจทำโดยวิธี แฉกแฉกลักษณะการ คือ

- ก. มีคำตั้งเป็นตงยดลักษณะอักษร ระบบความผิดแต่ตั้งให้ทราบโดย
เปิดเผย หรือ
- ข. ระบบความผิดลงในด้านจนการใดลงน หรือ
- ค. มีตราตั้งระบบความผิดออกไป เมื่อผู้ถูกลงโทษประจำรับ
ราชการท่อน ไม่ใช่อยุณที่ตั้งลงโทษ

ภาวะวิสัยของทุกข

ข้อ ๓๓ ถลผู้ถูกลงรับโทษปรารวดนาระวังทุกขเป็นตงยดลักษณ
อักษร ตามดำคบบชนกรบงคบบัญชา ก็ให้ ยนตอผู้ มีอำนาจเห็นอ
ถดจากผู้ตั้งลงโทษขึ้นไปภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำตั้ง

ข้อ ๓๕ คำร้องทุกข์เข้ามาในข้อก่อนนั้น ถ้าว่าได้ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือส่งลงทะเบียนไปรษณีย์อันใด ให้ถือว่าเป็นวันที่ได้ ยื่นฟ้องในวณนณแถว

ข้อ ๓๕ เมื่อสมหนวทรวคำรของทกข ได้รบคำรของทกขเข้ามาณแถว อาจใช้ตฤยพินจแถวตั้งการอย่างใดอย่างหนึ่ตามทเหินลัมคอรกได้ ดังคยไปน คือ

ก. เมขปรากฎว่า กรณทเบณมดให้ตถองโทษแถวโทษที่ตงแก่ขารวชการณพน เป็นตจรฤกตของลัมคอรแก้ความยคตจรวมแถวจะตั้งยคการของทกขเดี่ย ยินตามควตั้งเคม หรือ

ข. ตั้งลอบล่อน หรือเรียกลัวนวน หรือคำตั้งมาประกอบการพิจารณาแถว ตั้งตั้งการตามทเหินลัมคอรแก้อำนาจแถวหนวทกได้ หรือ

ค. รอกการวินิจฉัยไว้ แถวยื่นลัวนวนไปให้ ได้ล่อนเพิ่มเติมขอทขงบคพร้องลัดดีให้ ลันกระแถคจวณ

ในกรณีทว่าในวรวค ข. ค. นั้น ถ้ามีเหตุลัมคอรตั้ง จะให้รอกการลงโทษไว้ชวคครวกได้

การร้องทุกข์อย่างใดไม่ต้องพิจารณา

ข้อ ๓๖ คำร้องทุกข์ที่ไม่ได้ ยื่นภายในเวลากำหนด ห้ามมิให้พิจารณา

ข้อ ๓๗ โทษฐานคักเงินเคอน หรือค่านโทษ หรือโทษที่ตงแก่ลัมยชนพนังงาน ซึ่งผู้จวราชการจังหวัดตั้งไปแถวณน ถ้าลัมเหตุ

เทศาภิบาลเห็นสมควรของ และตั้งย่นตามความเห็นผู้ว่าราชการจังหวัด
นั้นแล้วก็ได้ หรือสั่งให้เทศาภิบาลได้ตั้งการตามอำนาจตนเองก็ได้ ให้
ถือว่าคำสั่งนั้นเกิดผลตั้งแต่วัน ห้ามมิให้ร้องทุกข์ต่อไป

คำตาวาการกระทรวงมหาดไทย
ตราไว้วันที่ ๕ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓
จอมพล ป.พิพจน์
เสนาบดี

ประกาศกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

แผนกไปรษณีย์

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้แก้ไขตราไปรษณียากรรัชชกาลที่ ๕ ชนิดราคาต่าง ๆ ที่ไม่ตรงกับราคาที่ใช้อยู่ในเวลานั้นออกใช้ คือ

ราคา ๑๒ สตางค์ แก้เป็นราคา ๑๐ สตางค์ ด้วยเลขไทยและเลขอาหรับที่มีบนรูปครุฑ กับขีดฆ่าราคาเดิมด้วยหมึกสีแดง

ราคา ๒๔ สตางค์ แก้เป็นราคา ๒๕ สตางค์ ด้วยเลขไทยและเลขอาหรับที่มีบนรูปครุฑ กับขีดฆ่าราคาเดิมด้วยหมึกสีน้ำเงินแก่

ตราไปรษณียากรที่แก้ไขแล้ว ๒ ชนิดนี้ กรมไปรษณีย์ โทรเลขจะ

ได้นำออกจำหน่าย ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๗๓ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๗๓

นายพลเอก บรรณิทร ไชยวาท

เสนาบดี

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยกรมไปรษณีย์ โทรเลข ได้จัดตั้งทำการไปรษณีย์ โทรเลข ประเภทรับอนุญาตขึ้นที่ตำบลบางคด้า อําเภอบางคด้า จังหวัดฉะเชิงเทรา แต่จัดตั้งโดยยกเลิกทำการไปรษณีย์ โทรเลขบางคด้าเสียตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๗๓ เป็นต้นไป

กรมไปรษณีย์ โทรเลข

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๗๓

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

เพื่อตัดวงแก่พ่อค้าประชาชน และตั้งค่าธรรมเนียมการค้าขายให้เจริญขึ้น

กรมไปรษณีย์ โทรเลขได้เปิดทำการขนานคดีต่างประเทศซึ่งหน้าที่ทำ
การไปรษณีย์ โทรเลขนราธิวาสอีกแห่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๗๓ เป็นต้นไป

กรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๗๓

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๗๓ เป็นต้นไป จะได้เปิดการ
ขนานคดีในประเทศซึ่งหน้าที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๑๒ กรุงเทพฯ
ตำบลตลาดพลู ท้องที่อำเภอบางยี่เรือ จังหวัดชลบุรี โดยทำการ
ณะเพาะประเพณีมีฝากเงินเท่านั้น

กรมไปรษณีย์ โทรเลข
แจ้งความมาณวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๓

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

เพื่อส่งเสริมการค้าสารในท้องที่อำเภอชัยบุรี จังหวัดหนองคาย

ให้ตั้งกองแก้ฟ้องประชาชนยั้งชน กรมไปรษณีย์ โทรเลขได้ให้
ทำการไปรษณีย์อำเภอชัยบุรี เปิดทำการรับตั้งโทรเลขทางโทรศัพท์
ชนอกแห่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราชเป็นต้นไป

กรมไปรษณีย์ โทรเลข

วันที่ ๓๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓

แจ้งความกระทรวงมหาดไทย

ด้วยตำบลบ่อพลอย ตำบลบ้านทอน จังหวัดกาญจนบุรี เวลามี
มีความเจริญด้วยการหาเดชะฯฯฯ มีราษฎรไปตั้งภูมิลานามากจน
สมควรจะยกขึ้นเป็นกิ่งอำเภอ เพื่อความดีต่อกแก่ประชาชนในตำบล
บ่อพลอยและตำบลใกล้เคียง เพราะฉะนั้น จึงได้ตั้งกิ่งอำเภอขึ้นที่
ตำบลบ่อพลอย เรียกว่า "กิ่งอำเภอบ่อพลอย" ขึ้นอำเภอเมือง
กาญจนบุรี มีพื้นที่ปกครองตำบลขึ้นรวม ๓ ตำบล คือ ตำบลบ่อ
พลอย ๑ กับได้โอนตำบลหนองกุ่ม ๑ ตำบลหนองรี ๑ ซึ่งขึ้นอยู่กับ
ตำบลบ้านทอน มาตั้งขึ้นขึ้นกิ่งอำเภอบ่อพลอยอีก ๒ ตำบล ตั้งแต่
บัดนี้ไป

คำสั่งว่าการกระทรวงมหาดไทย

แจ้งความมาณวันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

มหาอำมาตย์โท พระยาไพศาลศิลปศาสตร์

ลงนามแทนเสนาบดี

ประกาศกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม แผนกไปรษณีย์ โทรเลข

เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม ขอประกาศการเปิดที่
ทำการขอมติตามความในข้อ ๒ แห่งกฎข้อบังคับคลังขอมติฉบับที่ ๓
ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๗๒ ให้ทราบทั่วกันว่า

ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๕ ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๖
ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๗ และที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๑๒
จะได้เปิดรับทำการคลังขอมติกับประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม
พ.ศ. ๒๕๗๓ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๗๓

นายพลเอก บรรณิศ ไชยการ

เสนาบดี

แจ้งความกระทรวงมหาดไทย

ด้วยทรงพระวชิราวุธเห็นว่า อำเภอท่าโรงช้าง จังหวัดสุราษฎร์-
ธานี ตั้งอยู่ย่านกลางระวางอำเภอท่าช้างกับอำเภอท่าขนอน โดย
ระยะใกล้ ชัดกัน มีตำบลเพียง ๗ ตำบล ทั้งที่เล็กและจำนวนพลเมือง

น้อย ทั้งในเวดานมการคมนาคนแะยวดยานต์ดวกรชนกว่าด้นยก่อน
มาก ราษฎรไปมาถึงกันได้ทั้ง ๓ อำเภอภายในวันเดียวกัน เพื่อตัดดอก
แก่การปกครอง ส้มควรจะยบได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ยุบอำเภอท่าโรงช้าง และโอนตำบลท่าโรงช้าง ตำบลบางเคื่อ
ตำบลบางเคื่อน ตำบลหนองไทร ตำบลน้ำรอบ ตำบลบางขน ไป
รวมอยู่ในความปกครองของอำเภอท่าช้าง และโอนตำบลถ้ำสิงขร
ไปขึ้นอำเภอท่าขนอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ศาสตราจารย์กระทรวงมหาดไทย

แจ้งความมาณวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓

จอมพล บวรพิตร

เสนาบดี

แจ้งความล้ากาชาดล้ายาม

เรื่องประกาศการตรวจคน ในทางแพทยศาสตร์

กรรมการพิจารณาเรื่องการตรวจคน ได้วางหลักให้ข้อให้ผู้ตรวจ
คนปฏิบัติดังนี้

- ก. เรื่องที่เขียนส่งมาจะต้องมี
๑. หัวข้อการเรียบเรียง
๒. เนื้อเรื่องของ การตรวจคน

๓. วิธี ทดลอง ประกอบ เรื่องที่ทำการ ตรวจค้น ตลอดจนการ
แสดงภาพ

๔. หลักฐานที่อ้างจากคำร่ำต่าง ๆ

๕. ความเห็นของตนเอง

๖. ให้ตั้งสำเนาของเรื่องอีก ๕ ฉบับ

๗. เรื่องใดที่โต้แย้ง แข่งขัน เพื่อชิงรางวัลจากที่อื่นแล้ว จะนำ
มาแข่งขันรับรางวัลของสภาภาษาศาสตร์สยามไม่ได้

แจ้งความมา ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๗๓

บริพัตร

อุปนายกผู้อำนวยการสภาภาษาศาสตร์สยาม

ประกาศกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

แผนกไปรษณีย์

เดิมนับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๗๓ ขอประกาศการเปิดที่ทำการ
คลังออมสิน ตามความในข้อ ๒ แห่งกฎข้อบังคับคลังออมสินฉบับ
ที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ทราบทั่วกันว่า

ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขกระบวนกรับที่ทำการไปรษณีย์ โทร-
เลขศรีราชา ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขหัวหิน ที่ทำการไปรษณีย์
โทรเลขหาดใหญ่ ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขทุ่งตั้ง ที่ทำการไปรษ-

ณีย์ โทรเลขเบตง จะได้เปิดรับทำการคดง่อมดินกับประชาชนตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๗๓ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๗๓

นายพลเอก บุรินทร์ ไชยากร

เสนาบดี

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

เพื่อความสะดวกแก่พ่อค้าประชาชนและส่งเสริมการค้าขายในตำบลบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ให้เจริญยิ่งขึ้น กรมไปรษณีย์ โทรเลข ได้เปิดทำการรับส่งเงินรณาคคีณคที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขบ้านโป่ง ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๗๔ เป็นต้นไป

กรมไปรษณีย์ โทรเลข

วันที่ ๒๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๗๔

ประกาศกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

แผนกไปรษณีย์

เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม ขอประกาศเปิดทำการ

คลังออมสินตามความในข้อ ๒ แห่งกฎข้อบังคับคลังออมสินฉบับที่ ๓
ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ ให้ทราบทั่วกันว่า
ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จะได้
เปิดทำการคลังออมสินกับประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ.
๒๔๗๔ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔
นายพลเอก บุรฉัตรไชยากร
เสนาบดี

ประกาศสภาเผยแผ่พานิชย์ เรื่องตั้งกรรมการและที่ปรึกษาสภา

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดี
กรมตรวจจกดีกรรม เป็นกรรมการของสภา โดยตำแหน่งอีก ๒ ตำแหน่ง
กับให้ที่ปรึกษากรมรักษาดีกรรม เป็นที่ปรึกษาของสภาด้วย
อีกผู้หนึ่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นต้นไป

สภาเผยแผ่พานิชย์

ประกาศมาณวันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๔

นายพลเอก บุรฉัตรไชยากร

นายกสภาเผยแผ่พานิชย์

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยกรมไปรษณีย์ โทรเลขจะได้เปิดทำการรับส่งพัสดุไปรษณีย์
ต่างประเทศ และรับจ่ายเงินไปรษณีย์รชานัดต่างประเทศ ขึ้น
ทำการไปรษณีย์ โทรเลขจังหวัดสตูลบุรีอีกแห่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๓
มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

ที่ว่าการกรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

แจ้งความกรมรถไฟหลวง เรื่องสร้างและเดินรถไฟราษฎร์

ด้วยได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้บริษัทรถไฟท่าเรือจำกัด ทำการสร้างทางและเดินรถไฟหรือ
รถรางระวางท่าเรือกับพระพุทธบาท ตามพระราชบัญญัติจัดวางการ
รถไฟและทางหลวง พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นระยะทางยาวประมาณ ๒๐
กิโลเมตร หนังสือสัมประทานได้ออกให้ตั้งแต่วันที่ ๓๒ พฤษภาคม
พ.ศ. ๒๕๑๕ มีกำหนดการให้อนุญาตจนถึงเที่ยงคืนวันที่ ๓๑ มีนาคม
พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นหมดเขตต์ จะขอคุณได้นที่ว่าการกรมรถไฟหลวง

ศาลารัฐบาลมณฑลอยุธยาและศาลากลางจังหวัดสระบุรี ซึ่งทางรถไฟ
ไต่สายนี้สร้างจน จึงแจ้งมาให้ทราบทั่วกัน

กรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยาม

แจ้งความมาณวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์ตรี พระยาสุรศักดิ์ศรีสุภะ

ผู้บัญชาการ

ประกาศกระทรวงวัง

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกตำแหน่งอธิบดีและผู้ช่วย
อธิบดีกรมบัญชาพระราชสำนัก กระทรวงวัง ซึ่งมีแต่เจ้ากรมบังคับ
บัญชาการ และโปรดเกล้าฯ ให้เสวกเอก พระยาตรีศักด์ิธำรง
เป็นเจ้ากรมกรมบัญชาพระราชสำนัก รับราชการสนองพระเดชพระ
คุณตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวรวงศา

เสนาบดี

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ยกเลิกสิทธิอำนาจในการสำรวจและเก็บเงินรัชชูปการ
ของนายช่างด้านสายตะวนอกเฉียงเหนือ

แห่งกรมรถไฟหลวง

ตามความในประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ลงวันที่ ๓๐
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ ด้งให้นายช่างด้านสายตะวนอกเฉียงเหนือ
แห่งกรมรถไฟหลวงเป็นเจ้าของงานมีหน้าที่สำรวจและเก็บเงินรัชชูปการ
แก่ผู้โดยสารและคนงานของกรมรถไฟหลวงซึ่งทำงานอยู่ ตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๗๓ เป็นต้นไป

มีต้นการก่อสร้างรถไฟในเขตจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุดรราช-
ธานีได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ทั้งเจ้าพนักงานก็ได้ย้ายไปรับราชการ ใน
ตำแหน่งอื่นแล้วด้วย เพราะฉะนั้นให้ยกเลิกประกาศลงวันที่ ๓๐
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ นั้นเสีย

ทอรัชฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๓๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาโกมารกุลมนตรี

เสนาบดี

ประกาศกระทรวงธรรมการ

จัดรูปกรมศึกษาธิการใหม่

เนื่องด้วยการเงินตกต่ำ รัฐบาลจำเป็นต้องตัดทอนรายจ่ายลง จึงเห็นสมควรให้ยุบกรมสามัญศึกษาและกรมวิสามัญศึกษาเดิม กิจการทั้งปวงคงบัญชาตรงจากกรมศึกษาธิการทีเดียว เพื่อให้ราชการดำเนินไปโดยปกติ โรงเรียนทั้งปวงคงรับผิดชอบโดยพนักงานตรวจการศึกษาแขวงนั้น ๆ ส่วนในหัวเมืองก็คงตามที่เป็นอย่างในขณะนี้ เว้นแต่โรงเรียนวิสามัญชั้นสูง คือ โรงเรียนเพาะช่าง ๑ โรงเรียนพาณิชยการ วัดแก้วฟ้าดวง ๑ โรงเรียนพาณิชยการวัดสามพระยา ๑ โรงเรียนฝึกหัดครูประถมวัดบวรนิเวศ ๑ โรงเรียนฝึกหัดครูหญิงเบญจมาศราชวิทยาลัย ๑ รวม ๕ โรงเรียนนี้ให้ขึ้นตรงต่อกรมศึกษาธิการกรมศึกษาธิการ ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔

ธานินทร์ เทวอำมาตย์เอก

เสนาบดี

ประกาศกระทรวงวัง

รวมราชภัฏการกรมมหาดเล็กเวรศักดิ์กับเวรสิทธิ์

เดินามติกระทรวงวังรับพระบรมราชโองการเห็นชอบเกล้าฯ ตั้งว่า

ราชการในกรมมหาดเล็กเวรศักดิ์ และกรมมหาดเล็กเวรดิถี ซึ่งต่าง
กรมต่างมีจางวางเป็นผู้บังคับการแยกกันอยู่นั้น สัมควรจะรวมกันได้
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมราชการ กรมมหาดเล็กเวรศักดิ์
และกรมมหาดเล็กเวรดิถีเข้าเป็นกรมเดียวกัน เรียกว่ากรมมหาดเล็ก
หลวง มีจางวางเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในกรมนี้แต่ผู้เดียว
และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มหาเสวกตรี พระยาอัครราช
เดวี เป็นจางวางกรมมหาดเล็กหลวง รับราชการสนองพระเดชพระ
คุณสืบไป

๒๕๒ ๑๖๕ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

กระทรวงวัง

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวรรพศรีพพัฒน์

เสนาบดี

ประกาศ

สถาปนามการกลางจัดการลูกเสือแห่งสยาม

ใช้บังคับตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ

ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๕

ตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ ลงวันที่ ๒๕

กษัตริย์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ว่าจะระเบียบให้ผู้จะเป็นลูกเดือเฮกมีเงิน
ฝากคลังออมสินณะเพราะท้องที่ซึ่งเห็นสมควรนั้น บัดนี้ได้กำหนดให้ใช้
ข้อบังคับเพิ่มเติมความสำหรับกองลูกเดือมณฑลอยุธยาที่ ๓ (ประ
จำจังหวัดสระบุรี) ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ แล้ว
โดยกำหนดจำนวนเงินฝากคนหนึ่งไม่น้อยกว่า ๕ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๔

ฮานันวัค มหาอำมาตย์เอก

อุปนายก

ประกาศ

สภากรรมการกลางจัดการลูกเดือแห่งสยาม

ใช้ข้อบังคับตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเดือ

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๕

ตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเดือ ลงวันที่ ๒๙
กษัตริย์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ว่าจะระเบียบให้ผู้จะเป็นลูกเดือเฮกมีเงิน
ฝากคลังออมสินณะเพราะท้องที่ซึ่งเห็นสมควรนั้น บัดนี้ได้กำหนดให้ใช้

ขอบังคับเพิ่มเติมความสำหรับของลูกเดือนมณฑลจันทบุรีที่ ๖ (ประจำอำเภอขลุง) และของลูกเดือนมณฑลจันทบุรีที่ ๕๓ (โรงเรียนน้ำแข็ง) จังหวัดจันทบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน และในจังหวัดชัยภูมิ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้ว โดยกำหนดจำนวนเงินฝากคนหนึ่งไม่น้อยกว่า ๕ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ธานีนิติ มหาอำมาตย์เอก

อุปนายก

ประกาศกรมศุลกากร

ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ของซึ่งนำเข้ามาในประเทศสยามทางอรัญญประเทศเพื่อบรรทุกขึ้นรถไฟไปกรุงเทพฯ จะต้องบรรทุกในรถตู้ ซึ่งจะได้ต้นกัญแจประจำตรา เมื่อของนั้นมาถึงกรุงเทพฯ เจ้าพนักงานจะอนุญาตให้มิผู้รับเอาไปได้ คือเมื่อได้นำใบขนสินค้าอันได้ เสียภาษีถูกต้องแล้วตามพิกัตศัตราภาษีศุลกากรไปแสดง

ของซึ่งนำเข้ามาในประเทศสยามทางอรัญญประเทศที่ไม่ได้จับเก็บ

ราชตามทวามาข้างถนน เจ้าพนักงานคัดการจะจัดเก็บภาษีที่อริญ-
ประเทศ

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕
มหาอำมาตย์ตรี พระยาชัยสุรินทร
อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกระทรวงเกษตรธิการ

ตามประกาศฉบับก่อนลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ มี
ความว่า ทางปกครองได้โอนตำบลโพนงคำ อำเภออินทบุรี จัง-
หัดสิงหนวี ไปขึ้นอำเภอสรพยา จังหวัดชัยนาท แต่ที่ดินในตำบล
โพนงคำได้ได้รับสำรวจออกโฉนดไปแล้วรวม ๕๕๓ ราย หอทะเบียน
ที่ดินทางจังหวัดชัยนาทยังไม่มีสำรับทำการ จึงจำกัดให้เจ้าของ
ที่ดินหรือผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งมีความประสงค์จะทำธุระในเรื่องที่ดินในตำบลที่
กล่าวนี้ไปพบกับเจ้าพนักงานหอทะเบียนที่ดินจังหวัดสิงหนวี ความ
แจ้งอยู่แต่ฉนั้น

บัดนี้ ได้จัดการสร้างหอทะเบียนที่ดินสำหรับจังหวัดชัยนาท และ
ประกาศเปิดทำการแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และเจ้าหน้าที่
ได้โอนสรพยาหนังสือสำคัญ สำหรับที่ดินตำบลดังกล่าวแล้ว ฉนั้นไปเก็บ

รักษานเพื่อรับค่าการยงหอกะเบยนทคนจังหวัดชัยนาทแล้ว ถ้าเจ้าของ
ทคนหรือใครผู้ใดประสงค์จะทำอะไรในเรื่องทคนค่าบดโพนางค่าทำโอิน
ไปขึ้นอำนาจสรรพยา จังหวัดชัยนาท ก็ให้ไปพบกับเจ้าพนักงานณ
หอกะเบยนทคนจังหวัดชัยนาทต่อไป

กระทรวงเกษตราธิการ

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาพิชัยญาติ

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

แจ้งความกรมไปรษณีย์โทรเลข

เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยได้ประสงค์รวมการปกครองแถบ
จังหวัดสุโขทัย หล่มสัก กิ่ง ชัยภูมิ กาบฉิมบุรี หล่มสัก คระกัว
ฉิมบุรี พระประแดง และฉิมบุรี คงแควนท ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕
และพระคลังจังหวัดนนทบุรีคงอยู่ด้วยกัน เพราะฉนั้นการคมนาคม
ซึ่งต้องอาศัยพระคลังจังหวัดคงกล่าวแต่ยังคงเปิดทำการต่อไปไม่ได้

กรมไปรษณีย์โทรเลขจึงขอแจ้งความให้ทราบทั่วกันว่า ททำการ
ไปรษณีย์สุโขทัย หล่มสัก กิ่ง ชัยภูมิ กาบฉิมบุรี หล่มสัก คระกัว

ฝ่ายบุรี พระประแดง และเมืองบุรี จะหยุดทำการรับและจ่ายเงินอนา-
ณัติ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

กรมไปรษณีย์ โทรเลข

แจ้งความมา ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ ดังว่า เมืองแต่ได้
ยุบเลิกจังหวัดสุโขทัยลงเป็นอำเภอขึ้นจังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว ชื่อ
จังหวัดสุโขทัยของแต่ประวัติคำศัพท์อันควรคงเอาไว้ จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่ออำเภอธานี ซึ่งเป็นอำเภอที่
ตั้งจังหวัดสุโขทัย ให้มีชื่อว่า "อำเภอสุโขทัยธานี" ตั้งแต่วันที่

คำสั่งว่าด้วยกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

จอมพล บวรพิตร

เสนาบดี

แจ้งความกรมไปรษณีย์ โทรเลข

ด้วยกรมไปรษณีย์ โทรเลขจะได้ เปิดทำการ รับส่งพัสดุไปรษณีย์
ต่างประเทศ และรับจ่ายเงินไปรษณีย์ชานันต์ต่างประเทศชั้นที่
ทำการไปรษณีย์ โทรเลขจังหวัดปราจีนบุรีอีกแห่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๓
ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ที่ว่าการกรมไปรษณีย์ โทรเลข
วันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

แจ้งความกระทรวงธรรมการ

เนื่องด้วยเดานปรากฏว่ามีผู้สมัครขอรับ ดำรงตำแหน่งสถาน
ใหญ่โตชนนมากหลาย บางรายนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอ
พระราชทานพระบรมรูปไปประดิษฐานไว้ ณ ที่นั้น ๆ เพื่อเป็นเกียรติยศ
จึงทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงธรรมการ จัดสร้าง พระ-
บรมรูปรัชกาลปัจจุบันขึ้นไว้ พระราชทาน แก่ สถาน ที่ตั้ง กล่าวแต่
เพื่อ ตอบ แทนการก่อกำเนิดผู้ดำรงตำแหน่งใน รัชสมัยแห่งพระองค์
โดยมีระเบียบดังนี้

๑. สถานที่ตั้งขึ้นใหม่โตเป็นสำนักงานสถาน และใช้เงินใน

การก่อสร้างเป็นจำนวนมาก ซึ่งในชั้นต้นกำหนดได้พียงว่าไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท

๒. บุคคลหรือคณะที่ทำการก่อสร้างปรารภมาจะได้รับพระราชทานเกียรติยศ และขอพระราชทานมา และ

๓. ผู้ปกครองท้องที่พิจารณาเห็นชอบแล้ว

บทนทรวงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงมหาดไทย จัดตั้งไปพระราชทานแก่สถานที่ยื่นขอสร้างขนตามเกณฑ์นั้นแล้ว ๓ ราย คือ

๑. อ.โบสถ์วัดบางนมโค อําเภอลําไย พระนครศรีอยุธยา

๒. ศาลาการเปรียญวัดบ้านดึก อําเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

๓. ถิ่นนวดคําของ อําเภอยะหริ่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

แจ้งความมาฉนวนที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

อานันท์มหาดินคํา

เสนาบดี

(๕๖ ร.๖ ๘๓๔ (แผนกราชการ) ทรงวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕

ประกาศ

ตั้งนายทะเบียนตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์

พุทธศักราช ๒๔๗๓

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช

๒๕๗๓ ตั้งให้เจ้าพนักงานตำแหน่งผู้บังคับการตำรวจนครบาลของ
พิเศษเป็นนายทะเบียน ตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธ
ศักราช ๒๕๗๓ มาตรา ๕ (๗) นั้น

บัดนี้ กิจการในหน้าที่นายทะเบียนรถยนต์ ได้ มารวม อยู่ในกอง
ทะเบียนกลางกรมตำรวจ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องจัด
แบ่งแผนกงานย่อยใน กรมตำรวจ ลงวันที่ ๓๗ พฤศจิกายน พุทธ
ศักราช ๒๕๗๕ แล้ว ฉะนั้นจึงตั้งให้เจ้าพนักงานตำแหน่งผู้กำกับการ
กองทะเบียนกลางกรมตำรวจเป็นนายทะเบียน ตามความในมาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๕๗๓ และให้ยกเลิก
ประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๗๓
ที่กล่าวในวรรคต้นนี้

สั่งว่า การกระทรวงมหาดไทย

ประกาศเมื่อวันที่ ๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรีลงนามแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ

แผนก ปศุสัตว์ โทรเลข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรพาณิชย์การ ขอประกาศให้

ทราบทั่วกันว่า เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่พ่อค้าประชาชนในการ
ติดต่อหาหรือดูเรื่องอื่น ได้จัดให้ ททำการไปรษณีย์ โทรเลขจังหวัด
ประทุมธานี เปิดทำการส่งโทรเลขโดยทางวิทยุชนิดกึ่งแผ่นหนึ่ง ตั้ง
แต่วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ

ประกาศ

สถาปนาการกลางจัดการลูกเสือแห่งประเทศไทย

แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ

พุทธศักราช ๒๕๖๑

ด้วยเป็นการสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครอง
ลูกเสือ พุทธศักราช ๒๕๖๓ สำหรับบางส่วนของให้ใหม่จะแก่ภาคสมัคร
สมัครตั้งองค์ตั้งคณะกึ่งสถาปนาการกลางจัดการลูกเสือแห่งประเทศไทย จึง
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกหมวดที่ ๑๐ ซึ่งว่าด้วยการฝึก
วิชาชีพพิเศษ และตราขึ้นใหม่ดังมีข้อความต่อไปนี้แทน

หมวดที่ ๑๐

การฝึกวิชาชีพพิเศษ

ข้อ ๗๑ วิชาชีพพิเศษ คือวิชาชั้นนอกหลักสูตรการฝึกลูกเสือ เป็นวิชาเฉพาะซึ่งเหมาะกับชนิดพิเศษเฉพาะตัวและความเมื่อยในถิ่นนั้นๆ ซึ่งควรแก่ลูกเสือจะได้รับการฝึกเป็นพิเศษ ลูกเสือคนใดมีนิสัยทางใด ก็ควรจัดให้ได้รับการฝึกทางนั้น ตามโอกาสที่จะหาผู้ฝึกได้ การฝึกวิชาชีพพิเศษนี้ ไม่จำเป็นต้องจัดทำตั้งนักเรียนลูกเสืออย่างเดียว ผู้กำกับลูกเสือควรจะแนะนำชักจูงไปตามบรรดา หรืออุปการของลูกเสือ ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาใดวิชาหนึ่งให้ช่วยฝึกด้วยอีกแรงหนึ่งก็ได้

วิชาชีพพิเศษควรเป็นวิชาชีพซึ่งนิยมกระทำกันในถิ่นนั้นๆ จะได้เป็นประโยชน์แก่เด็กสำหรับประกอบหาเลี้ยงชีพในอนาคต และเป็น การบำรุงศิลปวัฒนธรรมของบ้านเมืองด้วย เมื่อมีสิ่งดังกล่าวเกิดขึ้นผู้ใหญ่ต้องไม่ในกองทัพแล้ว จะได้ช่วยเด็กให้เพียงตรงงานนั้นไปพลาง

ข้อ ๗๒ วิชาชีพพิเศษกำหนดไว้ ในชั้น ๓๑ ประเภท คือ

(๑) วิชาทำนา

๑. ให้อุปกรณ์ไถ และฤดูที่จะไถ
๒. ให้อุปกรณ์หว่าน และฤดูที่จะหว่าน
๓. ให้อุปกรณ์ดำ และฤดูที่จะดำ
๔. ให้อุปกรณ์ปฏิบัติบำรุงเลี้ยงสัตว์ที่ใช้ ไถนา

๕. ไหมจกตัดจําพวกสัตว์ของเขา
๖. ไหมจกเก็บรักษาเครื่องอุปโภคกรรมการทำนา

(๒) วิชาทำสวน

๑. ไหมจกหาพันธุ์ไม้เถา
๒. ไหมจกยกท่อนรวง
๓. ไหมจกพรวนดิน
๔. ไหมจกทำปุ๋ยและถาวรไชนัย
๕. ไหมจกถาวรรักษาต้นไม้
๖. ไหมจกถาวรคอกต้นไม้
๗. ไหมจกเก็บและรักษาผลไม้
๘. ไหมจกเก็บรักษาเครื่องอุปโภคกรรมการทำสวน

(๓) วิชาจักสาน

๑. ไหมจกถาวรใช้และการเก็บรักษาเครื่องมือ
๒. ไหมจกถาวรจักตอกและการเหลาหวาย สำหรับใช้ทำสิ่งของต่าง ๆ ได้ ที่ไม่งายนืดหรือขากนืด
๓. ไหมจกถาวรถายต่าง ๆ ได้ ไม่ต่ำกว่า ๕ ถาย
๔. ไหมจกเหลาขอบปากของใหญ่และของเล็กได้
๕. ไหมจกถาวรขอบปากของซึ่งแบนแผ่นแบนได้ ทั้งใหญ่และเล็ก
๖. ไหมจกถาวรขอบปากด้วยหวายเส้นเดียว เช่นรับขอบปากหมวกถาวรอื่นได้

๗. ให้อรรถกถากับหมู ดินปลาทูอ่อน ต้นตะขาบ หางงู และหาง
ตะกวดได้
๘. ให้อรรถกถาและถักปากซองด้วยหวายเส้นเดียว
๙. ให้อรรถกถาของใช้ที่จำเป็นสำหรับบ้าน เช่น ตะขอน กระได้
กระเช้า กระบุง ตะแกรง หีบหมาก ฯลฯ

(๕) วิชาช่างไม้

๑. ให้อรรถกถาใช้ การวัด การแต่ง และการเก็บรักษาเครื่องมือ
๒. ให้อรรถกถารัดไม้
๓. ให้อรรถกถาแต่งไม้
๔. ให้อรรถกถาการเข้าเดือยได้หลายอย่าง เช่น เดือยคุด เดือย
หางเหยี่ยว
๕. ให้อรรถกถารดอกบัว
๖. ให้อรรถกถารัดแบบและทำตามแบบได้
๗. ให้อรรถกถาของเหล่าน เช่น หีบ ขนวางของ กรอบรูป โต๊ะ
เก้าอี้ ตู้ ฯลฯ

(๕) วิชาช่างเย็บผ้า

๑. ให้อรรถกถารัดต่าง ๆ เช่น ดินปล่อยและดินถมตะเข็บ
๒. ให้อรรถกถารัดอย่างต่าง ๆ เช่น รัดขอบหลังคา รัดขั้วตะเข็บ
และรัดขยับตะเข็บ
๓. ให้อรรถกถารัดต่าง ๆ เช่น ถกรัดตุ้ม และถักตุ้มด้วยผ้า
และด้าย

๕. ให้อุบายการทำให้มีน้ำ เช่น เติม ต้นผักแค ล้อยผักแค เข้าปากกบและขมิบ

๕. ให้อุบายการขยันท้ำ เช่น ประ คาม คิดสถาป เชาขบและเข้าถา

๖. ให้อุบายการขยันท้ำ ขยันท้ำจากปากข้าง หรือเป็นรอย่างถูกไฟ

๗. ให้อุบายการคิด และเขียนเลขทางคงเพียงอย่างนักเรียน

(๖) วิชาทำเครื่องเหล็ก

๑. ให้อุบายการทำเครื่องเบ็ดเตล็ดเล็กน้อยตามแบบสำหรับเครื่องกล

๒. ให้อุบายการทำเครื่องใช้ตามแบบ เช่น มีด ค้อน ฯลฯ

๓. ให้อุบายการขึ้นครื่องเหล็ก

(๗) วิชาช่างกลขั้นต่ำ

๑. ให้อุบายการเดินของเครื่องยนต์

๒. ให้อุบายการเหตุเกิดของกรรมคาและวิธีแก้

๓. ให้อุบายการรักษาเครื่องยนต์

๔. ให้อุบายการแก้หาพลว หรือเครื่องถานต่างๆ อย่างง่าย ๆ

(๘) วิชาเดินเรือขั้นต่ำ

๑. ให้อุบายการเดินเรือกลไฟ และเรือใบขนาดเล็กได้ในน่านน้ำสยาม

๒. ให้อุบายการกฎข้อบังคับการเดินเรืออย่างละเอียด

(๕) วิชาทำเชือก

๑. ให้อรรถการทำเชือกถว้ย ตั้งแต่เด็กกามาถว้ยตลอดจนการเกิดขงเบ็นเชือก
๒. ให้อรรถการทำเชือกใหม่ดบประรด ตั้งแต่เด็กใหม่ดบประรดตลอดจนการเกิดขงเบ็นเชือกใหม่ดบประรด
๓. ให้อรรถการทำเชือกใหม่มะพร้าว ตั้งแต่การเลือกใหม่ตลอดจนการเกิดขงเบ็นเชือกใหม่มะพร้าว
๔. ให้อรรถการทำเชือกปอ
๕. ให้อรรถการทำควย ทั้งเด็กและเด็กใหญ่

(๑๐) วิชาช่างกลึง

๑. ขงคณ ให้อรรถกลึงคานและเครื่องมอต่าง ๆ
๒. ให้อรรถกลึงเทา โต๊ะและเทาเถา
๓. ให้อรรถกลึงทแฉงนหมวก
๔. ให้อรรถกลึงขงทเบ็นรูปกลมต่าง ๆ
๕. ให้อรรถกลึงขอตทรงมนและมอต่าง ๆ
๖. ขงกลวง ให้อรรถกลึงขอตทรงมน
๗. ให้อรรถกลึงคตบไม
๘. ให้อรรถกลึงคตบงารูปต่าง ๆ

(๑๑) วิชาทอเสื่อ

๑. ให้อรรถเลือกคณกทไซ ในการทอเสื่อ

๒. ไหฺรจกทอเดื่อโดยวิธีโพมขนเดื่อ

๓. ไหฺรจกทอเดื่อโดยวิธีโพมสองขน

๔. ไหฺรจกยอมตนกก

๕. ไหฺรจกถ่านเดื่อเบนนวดยศนกกทยอมดี

ข้อ ๗๓ ถูกเดื่อซึ่งด้อมได้เดื่อวิชาพิเศษนั้น หรือแต่งความ
ข่าณานุพิเศษวิชาใดวิชาหนึ่ง ใน ๑๑ ประเภทนั้น ซึ่งกรรมการเห็น
ว่าเป็นผู้สมควรจะได้รับพระราชทานเหรียญศิปวิชาพิเศษ ถูกเดื่อ
เป็นที่ระลึก ก็จะได้รับพระราชทานในโอกาสอันควร

ข้อ ๗๔ เหรียญศิปวิชาพิเศษถูกเดื่อนี้ทำด้วยทองแดง ดัชนี-
ฐานรูปไข่ วัดผ่าศูนย์กลางตามยาว ๒ เซนติเมตร ๕ มิลลิเมตร ตาม
กว้าง ๒ เซนติเมตร มีรูปวงรีระตอบน และมีคำว่า "เดื่อศิปวิทยา
เดื่อเดื่อ" ที่ตอนล่าง ส่วนตอนกลางมีเครื่องหมายแต่งประเภท
วิชาดังนี้

(๑) เครื่องหมายรูปไข่ สำหรับวิชาทำนา

(๒) เครื่องหมายรูปจอบ สำหรับวิชาทำสวน

(๓) เครื่องหมายรูปมีดคอก สำหรับวิชาจักสาน

(๔) เครื่องหมายรูปขวาน สำหรับวิชาช่างไม้

(๕) เครื่องหมายรูปเหล็กเย็บผ้า สำหรับวิชาช่างเย็บผ้า

(๖) เครื่องหมายรูปกัง สำหรับวิชาทำเครื่องเหล็ก

(๗) เครื่องหมายรูปใบจักร สำหรับวิชาช่างถนอมผ้า

(๘) เครื่องหมายรูปเครื่องถักทอ สำหรับวิชาเดินเรือยนต์

(๙) เครื่องหมายรูปโน สำหรับวิชาทำเชือก

(๓๐) เครื่องหมายรูปพระมอญ สำหรับวิชาช่างกลึง

(๓๑) เครื่องหมายรูปพิมพ์ สำหรับวิชาทอเสื่อ

ข้อ ๗๕ ลูกเด็กซึ่งจะสมัครสอบได้วิชาพิเศษ หรือประสงค์
จะแสดงความชำนาญพิเศษต่อกรรมการ ต้องเป็นลูกเด็ก โทแล้ว
และยังประจำการอยู่

ลูกเด็กสมัครเรียนจะสมัครสอบวิชาใดเรียนซ้ำไม่ได้

ข้อ ๗๖ เมื่อมณฑลใดจะจัดการสอบ หรือตรวจความชำนาญ
ของลูกเด็กในส่วนวิชาพิเศษประเภทใดเมื่อไร ให้ตั้งกรรมการ
มณฑลเดี่ยวนั้น มีความรู้ความชำนาญในวิชานั้น ๆ ตั้งเป็นกรรมการ
จัดการสอบ จำนวนกรรมการสำหรับกรรมต้องไม่น้อยกว่า ๓ คน
เมื่อสอบเสร็จแล้ว มีลูกเด็กสอบได้ใด หรือมีความชำนาญสมควร
ได้รับพระราชทานเหรียญศิลปวิชาพิเศษประเภทใด ให้ตั้งกรรมการ
การมณฑลรายงานชี้แจงความสามารถเป็นรายตัวมายัง อุปนายก
ตั้งกรรมการกลาง ๆ เพื่อจะได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณา
ขอพระราชทานเหรียญศิลปวิชาพิเศษเป็นที่ระลึกให้

ข้อ ๗๗ เหรียญศิลปวิชาพิเศษลูกเด็คนั้น ให้ใช้คัตตอกเด็ก
ข้างขวาได้ทุกเวลา ทั้งแต่งเครื่องลูกเด็กและเครื่องแต่งตัวของอื่น

ประกาศมาณวันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

นายหมวดเอก พระยาประมวณวิจิตร

อุปนายก

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชย์

แผนกไปรษณีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์ ขอประกาศเปิดทำการคลังออมสิน ความหมายในมาตรา ๒ แห่งกฎข้อบังคับคลังออมสิน ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ให้ทราบทั่วกันว่า

ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขกันตัง อ่าเภอกันตัง จังหวัดตรัง จะได้เปิดรับทำการคลังออมสินกับประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์

ประกาศกระทรวงธรรมการ

เปลี่ยนชื่อแผนกปรุงยาในคณะแพทยศาสตร์

แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้วยการศึกษาวิชาปรุงยา ที่ได้จัดขึ้นไว้เป็นแผนกหนึ่งในคณะ

แพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น บคนเห็นควรชาน
นามแผนกให้ตรงกับรูปการ ฉนนทเคยเรียกว่า “วิชาปรุรงยา”
ให้เปลี่ยนเป็น “เภ็ดชวิทยา” ตรงกับคำอังกฤษ “Pharmacology”
การปรุรงยา ให้เปลี่ยนเป็น “เภ็ดชกรรม” ตรงกับ คำ อังกฤษ
“Pharmacy” แผนกหรือโรงเรียนปรุรงยาให้เปลี่ยนเป็น แผนกหรือ
โรงเรียนเภ็ดชกรรม

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

เจ้าพระยาอรรคมหาคิติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ

ประกาศกระทรวงเกษตราธิการ

แผนกไปรษณีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ ขอประกาศเบ็ดทำ
การคดง้ออมดินตามความในมาตรา ๒ แห่งกฎออบังคัมคดง้ออมดิน
ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๓๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ให้ทราบทงกันฉา

ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขหล่มคักค อ่างทองฉบบ้า จังหวัดเพชร-
บูรณ์ จะได้เบ็ดรับทำการคดง้ออมดินกับประชาชน ตั้งแแต่ฉวันที่
มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

๓๕๖

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ

ประกาศกระทรวงธรรมการ

เรื่องระเบียบการสอบไล่แข่งขัน

เพื่อรับพระราชทานทุนเล่าเรียนหลวง

๑. ลักษณะของผู้รับพระราชทานทุนเล่าเรียนหลวง ผู้ที่จะรับพระราชทานทุนเล่าเรียนหลวงต้องเป็นผู้ประกอบด้วยลักษณะ คือ
ก. ในสัญชาติไทยในบังคับสยาม
- ข. มีอายุไม่เกิน ๓๘ ปีบริบูรณ์ นับถึงวันสุดท้ายเดือนมีนาคมของปีที่เข้าสอบไล่เพื่อรับทุนเล่าเรียน
- ค. ไม่เคยเข้าสอบไล่แข่งขันเพื่อรับพระราชทานทุนเล่าเรียนหลวงเกินกว่าครั้งหนึ่ง และเมื่อผู้ใดเข้าสอบชิงทุนครั้งหนึ่งแล้วไม่สำเร็จ ผู้หนึ่งใดเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมัธยมศึกษา ในโรงเรียนมัธยม แต่ได้ไปเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือในสถานอุดมศึกษาอื่นๆ
- ง. เป็นผู้ที่ได้คะแนน เป็นที่ ๓ และที่ ๒ ของผู้ที่สอบไล่ประโยค

มัธยมบริบูรณ์ (ชาย) ทั้งหมด และผู้ที่ไต่คะแนนเป็นที ๓ (นอก
จาก ๒ คนที่กล่าวแล้ว) ในแผนกวิทยาศาสตร์

๒ การตรวจอนามัย

กระทรวงธรรมการกำหนดให้นายแพทย์ ๓ นายพร้อมกันตรวจ
อนามัยของผู้ที่ไต่คะแนนเยี่ยม ดังกล่าวในข้อ ๓ (ง) แห่งระเบียบ
การนี้ ว่าควรไปศึกษาณต่างประเทศหรือไม่ ถ้าไม่ควรก็ให้เด็ก
ผู้ที่ไต่คะแนนรองลงมา เช่นนั้นเป็นลำดับไป

๓ ใบรับรอง

ผู้ปกครองของผู้ที่จะไต่พระราชาทานทุนเล่าเรียนหลวง ต้องขอ
สัญญารับรองต่อกระทรวงธรรมการตามแบบซึ่งมีอยู่แล้ว

ให้ยกเลิกระเบียบการสอบไล่แข่งขัน เพื่อรับพระราชาทานทุนเล่า
เรียนหลวงประจำปี ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ให้ใช้ระเบียบ
การซึ่งกำหนดใหม่ตามประกาศนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๖

สำหรับการสอบไล่แข่งขันเพื่อรับ พระราชาทานทุนเล่าเรียน หลวง
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้คงใช้ระเบียบการเดิม แต่ให้เลิกการตรวจ
อุทกัมบคคต การตรวจอุทกัมตองอนามัย การสอบเขาคณิตทั้งทีและ
วิชา (คะแนนรวม ๓๕๐) และให้มีแพทย์ตรวจตรมทว่าได้ ในข้อ ๒

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ

ประกาศกระทรวงกลาโหม

เรื่องสนามบินท่าอากาศยาน

ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า สนามบินท่าอากาศยาน ตามประกาศกระทรวงกลาโหม ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๖๗ ซึ่งอนุมัติตามความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๖๕ นั้น บัดนี้ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามกรณี

เพราะฉะนั้นสนามบินที่ได้อำนาจให้เป็นสนามบินท่าอากาศยาน ตั้งแต่วันประกาศนี้ไป คือสนามบินดอนเมือง

ส่วนสนามบินท่าอากาศยานเชียงใหม่ อุบลราชธานี และสิงขร ตามประกาศกระทรวงกลาโหมเรื่องสนามบินท่าอากาศยาน ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๖๗ นั้นเป็นอันยกเลิก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

นายพดเรือโท พระยาราชาวัจน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ประกาศ

สภากรรณการกลางจัดการลูกเลื้อแห่งลยาม

ใช้ข้อบังคับเพิ่มเติมประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเลื้อ

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๕

ตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเลื้อ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๕ ด้วงระเบียบให้ผู้จระเป็นลูกเลื้อเอก มีเงินฝากตั้งออมดินณะเพราะทองที่ซึ่งเห็นดัมคอรณน บัดนี้ได้กำหนด ให้ใช้ข้อบังคับเพิ่มเติมทวณ สำหรับกองลูกเลื้อมณฑลอยุธยาที่ ๖ (ปทุมวิไล) ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๕ แด้ว โดยกำหนด จำนวนเงินฝากคนหนึ่งไม่น้อยกว่า ๕ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๓๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๖๕

นายพันเอก พระยาศรีวิไลธิสังศรรม

ลงนามแทนอุปนายก

ประกาศกรมเจ้าท่า

เรื่องมอบอำนาจให้ ผู้อำนวยการจังหวัดปทุมธานี
ทำการเป็นเจ้าพนักงานเจ้าท่า

โดยที่เคยมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการจังหวัดปทุมธานี
เจ้าพนักงานเจ้าท่า โดยอาศัยความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
เดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๐ ให้อำนาจและหน้าที่ตามความ
ในมาตรา ๓๓๗ และ ๒๘๒ แห่งพระราชบัญญัติทกถาวแสด่วน

บัดนี้เห็นว่าในท้องที่จังหวัดปทุมธานีเรือกลไฟ เรือยนต์เรือรับ
จ้างเรือและบรรทุกคนโดยสารขึ้นลงมากรชนสมควรมอบอำนาจ
ให้ผู้อำนวยการจังหวัดทำการเป็นเจ้าพนักงานเจ้าท่า เช่นเดียวกับจังหวัด
อื่น ๆ โดยอนุมัติของเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย กรมเจ้าท่าจึง
มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการจังหวัดปทุมธานีทำการเป็นพนักงานเจ้าท่า
มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้ คือ

- ๑. ที่จะเรียกคนและรับใบอนุญาตตามความในมาตรา ๓๓๗ แห่ง
พระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๐ และ
- ๒. ที่จะงดหรือเรียกคืนประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตใด ๆ ได้
ตามความในมาตรา ๒๘๒ แห่งพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำสยาม
พ.ศ. ๒๔๕๐

ทงนณะเพาะในท้องที่จังหวัดปทุมธานี

ประกาศมาณวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

อำมาตย์เอก พระยาสาครวิสัย

เจ้ากรม

ประกาศ

ตั้งนายทะเบียนตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์

พ.ศ. ๒๔๗๓

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ ตั้งให้เจ้าพนักงานตำแหน่งผู้บังคับการตำรวจนครบาลกองพิเศษ เป็นนายทะเบียนตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๔๗๓ มาตรา ๕ (๗) นั้น

บัดนี้ กิจการในหน้าที่นายทะเบียนรถยนต์ ได้มารวมอยู่ในกองทะเบียนรถทางกรมตำรวจ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องจัดแบ่งแผนกตำรวจในกรมตำรวจ ลงวันที่ ๓๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้ว ฉะนั้นจึงตั้งให้เจ้าพนักงานตำแหน่งผู้บังคับการกองทะเบียนรถทางกรมตำรวจ เป็นนายทะเบียนตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๔๗๓ และให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ ที่กล่าวในวรรคต้นนั้นเสีย

ศาสตราจารย์กระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรีลงนามแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ด้วยมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ว่า ถนนตำบลหัวดำโพง ซึ่งได้สร้างขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งมีชุมชนทางตรงกลางเรียกว่า “วงเวียน” และได้พระราชทานชื่อถนนและวงเวียนนั้นไว้แต่เดิมว่า “ถนน ๒๒ กรกฎาคม” นั้น ถนนที่รวมวงเวียนนั้นหมดลงด้วย อาจเกิดการดับต้นแก่การเรียกชานของประชาชน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานให้ชื่อถนน จำแนกเป็นสายๆ เพื่อมิให้ดับต้นในการเรียกชาน ดังต่อไปนี้ คือ

ด้วยที่ ๑ ตั้งแต่ด้านแยก ถนนพระรามที่ ๕ จนถึงบ้านเจริญสุขวัดถึงดีแยกถนนพหลโยธิน กับถนนหนอง ให้ชื่อว่า “ถนนโมศรีจิตต์”

ด้วยที่ ๒ ตั้งแต่ถนนเจริญกรุง ทางถนนตรงวัดไปจนถึงด้านแยกถนนกรุงเกษม กับถนนหนอง ให้ชื่อว่า “ถนนมิตรพันธ์”

ด้วยที่ ๓ ตั้งแต่ถนนพหลโยธิน ถึง ถนนกรุงเกษม ให้ชื่อว่า “ถนนต้นศิวาภ”

ชื่อเดิมของถนนตำบล หัวดำ “๒๒ กรกฎาคม” ให้เป็นชื่อวงเวียนต่อไป

อนึ่งยังมีถนนที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ตัดแต่สร้างใหม่อีกหลายสาย ยังไม่ชื่อ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชื่อถนน ดังต่อไปนี้ คือ

ถนนตำบลศาลเจ้าต้นไทร

ตั้งแต่ถนนเจริญกรุงถึงถนนเยาวราช ต่อจากถนนเยาวราชถึงถนนพาดสาย ให้ชื่อว่า “ถนนผดุงดาว”

ถนนตำบลศาลเจ้าอมาตย์

สายที่ ๓ ตั้งแต่ถนนเจริญกรุงถึงถนนเยาวราช ให้ชื่อว่า “ถนนบำรุงรัฐ”

สายที่ ๒ ตั้งแต่ถนนราชวงศ์ถึงคลองจักรวรรดิ ให้ชื่อว่า “ถนนวิวัฒมเวียง”

ถนนตำบลบางขุนพรหม

สายที่ ๓ ตั้งแต่ถนนสามเสนถึงแม่น้ำเจ้าพระยา (ขยายศรอกเก่าข้างวัดสามพระยา) ให้ชื่อว่า “ถนนสามเสน”

สายที่ ๒ ตั้งแต่ถนนสามเสนถึงแม่น้ำเจ้าพระยา (ขยายศรอกเก่าข้างวัดสังเวช) ให้ชื่อว่า “ถนนสาม”

ถนนตำบลมหาพฤฒาราม

ตั้งแต่เชิงสะพานกษัตริย์ดำงถนนพระรามที่ ๕ ให้ชื่อว่า “ถนนมหาพฤฒาราม”

ถนนที่ตัดขยายถนนจักรเพชร ไปถึงคลองผดุงกรุงเกษม

ตั้งแต่วัดมณเฑียรเพชร ถึงถนนราชวงศ์ตอน ๓ ขยายถนนทรง-
วาด และถนนประทุมคงคา ถึงถนนเจริญกรุงตอน ๓ และตั้งแต่นถนน
เจริญกรุง ถึงคลองผดุงกรุงเกษมอีกตอน ๓ ทั้ง ๓ ตอนนี้เป็นถนนคิด
ค่าถ่ายเดียวกัน ให้ตั้งชื่อเต็มไว้ว่า “ถนนทรงวาด” ส่วนชื่อ “ถนน
ประทุมคงคา” ให้ยกเลิกเสีย

ส่วนถนนทรงวาดอีกตอนหนึ่ง ซึ่งต่อจากถนนเจริญกรุงบรรจบ
ถนนประทุมคงคาที่ยกเลิกถนน ให้ชื่อว่า “ถนนทรงสวัสดิ์”

ถนนซอยจากถนนสุริยวงศ์

สายที่ ๑ ตั้งแต่นถนนสุริยวงศ์ ถึงคลองดีถม ตรงถนนสุริยวงศ์
ข้าม ให้ชื่อว่า “ถนนมหาดิถี”

สายที่ ๒ ตั้งแต่นถนนสุริยวงศ์ ถึงคลองดีถม ตรงถนนประมอด
ข้าม ให้ชื่อว่า “ถนนปราโมทย์”

สายที่ ๓ ตั้งแต่นถนนสุริยวงศ์ ถึงคลองดีถม ตรงถนนบนข้าม
ให้ชื่อว่า “ถนนประดิษฐ์”

ถนนตำบลแยกมหานาค

สายที่ ๕ ตั้งแต่นถนนสายที่ ๓ เจริญพจนเจริญราษฎร์บรรจบถนน
สายที่ ๒ ให้ชื่อว่า “ถนนเมณฑิ”

สายที่ ๕ ตั้งแต่นถนนสายที่ ๗ บำซาแซก ถึงถนนกรุงเกษมตรง
ปากตรอกเก่า ให้ชื่อว่า “ถนนภษงศ์”

ฉายที่ ๒ ตั้งแต่นั้นทรงเกษม บรรจบถนนฉายที่ ๗ ให้ชื่อว่า
“ถนนอนันตนาถ”

ถนนฉายที่ ๗ ตั้งแต่นั้นบำรุงเมือง บรรจบถนนฉายที่ ๓ ให้ชื่อ
ว่า “ถนนนครราชสีมา”

ถนนต่อจากถนนสุริยวงศ์

ตอนร่วมถนนเจริญกรุง ถึงริมแม่น้ำเจ้าพระยา ให้ชื่อว่า “ถนน
ท่าขนอน”

ถนนตำบลถนนเขาวราช

ฉายที่ ๓ ตั้งแต่นั้นเขาวราช ถึงถนนดำเพ็ง ให้ชื่อว่า “ถนน
เดิริมต้นคำ”

ฉายที่ ๒ ตั้งแต่นั้นราชวงศ์ ถึงคลองจักรวรรดิ ให้ชื่อว่า
“ถนนเพาะพาณิชย์”

ถนนเชื่อมคมนาครังเทพ ๑ กับจังหวัดนนทบุรี

ตั้งแต่นั้นพระรามที่ ๕ ข้ามคลองบางซื่อ ถึงแม่น้ำเจ้าพระยา
ตำบลบางขวาง ให้ชื่อว่า “ถนนพระราชกฐิน”

คำกล่าวการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจำแลนยบดี

เสนาบดี

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่องเปลี่ยนแปลงนามอำเภอตลาดใหญ่เป็นอำเภอตะกั่วป่า

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ตั้งว่า เนื่องแต่ได้
ยุบเลิกจังหวัดตะกั่วป่าเป็นอำเภอขึ้นจังหวัดพังงาแล้ว ขอจังหวัด
ตะกั่วป่าเปลี่ยนชื่อแก่ประวัติคำศัพท์อันควรตั้งจนไว้ จึงทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนแปลงชื่ออำเภอตลาดใหญ่ซึ่งเป็นท้องจังหวัด
ตะกั่วป่า ให้ชื่อว่า "อำเภอตะกั่วป่า" ตั้งบัดนี้ไป

ควรวางการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๖๕

จอมพล บริพัตร

เสนาบดี

ประกาศ

สภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งประเทศไทย

ให้ข้อบังคับตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับ

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๕

ตามประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับ ลักษณะปก ครอง ลูกเสือ ลงวันที่

๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๕ วางระเบียบให้ผู้จะเป็นลูกเดือเอือก
มีเงินฝากคดงออดเงิน ฉะเพาะทองทซงเห็นดัดมคอรนนบตนไดกาหนด
ให้ ไซซอบังคัมเพิมเตมทวาม สำหรับของลูกเดือมณฑลชยรยาที่ ๕
(ประจำจังหวัดอ่างทอง) ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๕ แล้ว
โดยกำหนดจำนวนเงินฝากคนหนึ่งไม่น้อยกว่า ๕ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๖๕

ธานีวิท มหาอำมาตยเอือก

อุปนายก

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ตั้งเรือนจำอำเภอและตั้งนายอำเภอที่

เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ

ด้วยตามประกาศกระแสพระบรมราชโองการลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์
พุทธศักราช ๒๔๖๔ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกมณฑล
๕ มณฑล และจังหวัดกาฬสินธุ์ รัญญบุรี หล่มสักดี พระประ
แดง มีนบุรี ฯลฯ รวม ๘ จังหวัดแล้วนั้น แต่ในบางตำบลยังจำ
เป็นตองให้มเรือนจำไว้เพื่อสัดคอกแก่ราชการ จึงให้ตั้งเรือนจำแต่

ผู้บัญชาการเรือนจำ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓-๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๕ (ร.ศ. ๑๒๐) ซึ่งในท้องที่อำเภอคงต่อไป

๑. เรือนจำอำเภอวัดป่า ให้ นายอำเภอวัดป่า เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ

๒. เรือนจำอำเภอห้วย ให้ นายอำเภอห้วย เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ

๓. เรือนจำอำเภอรังสิต ให้ นายอำเภอรังสิต เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ

๔. เรือนจำอำเภอพระประแดง ให้ นายอำเภอพระประแดง เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ

๕. เรือนจำอำเภอมันนบุรี ให้ นายอำเภอมันนบุรี เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ

ทั้งนี้ ให้มีอำนาจบังคับบัญชาการเรือนจำได้ตามพระราชบัญญัติลักษณะเรือนจำ พุทธศักราช ๒๕๕๕ (ร.ศ. ๑๒๐) แดงภูษิต บังคับเรือนจำทุกประการ ตั้งแต่วันที่

คำสั่งว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๕
จอมพล ปรีพัทธ์
เสนาบดี

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่องเปลี่ยนแปลงนามอำเภอเสนาตอ เป็นอำเภอน้ำป่าด

ด้วยมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งเจ้าเมืองแต่
ใต้ โอนจังหวัดกำแพงเพชร ไปตั้งมณฑลพิษณุโลก นามกิ่งเสนาตอ
อำเภอชานุมัน ไปพร้อมอำเภอเสนาตอ จังหวัดอุตรดิตถ์ จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนแปลงนามอำเภอเสนาตอ จังหวัดอุตรดิตถ์
เป็น "อำเภอน้ำป่าด" ตั้งแต่นั้นไป

คำกล่าวการกระทรวงมหาดไทย

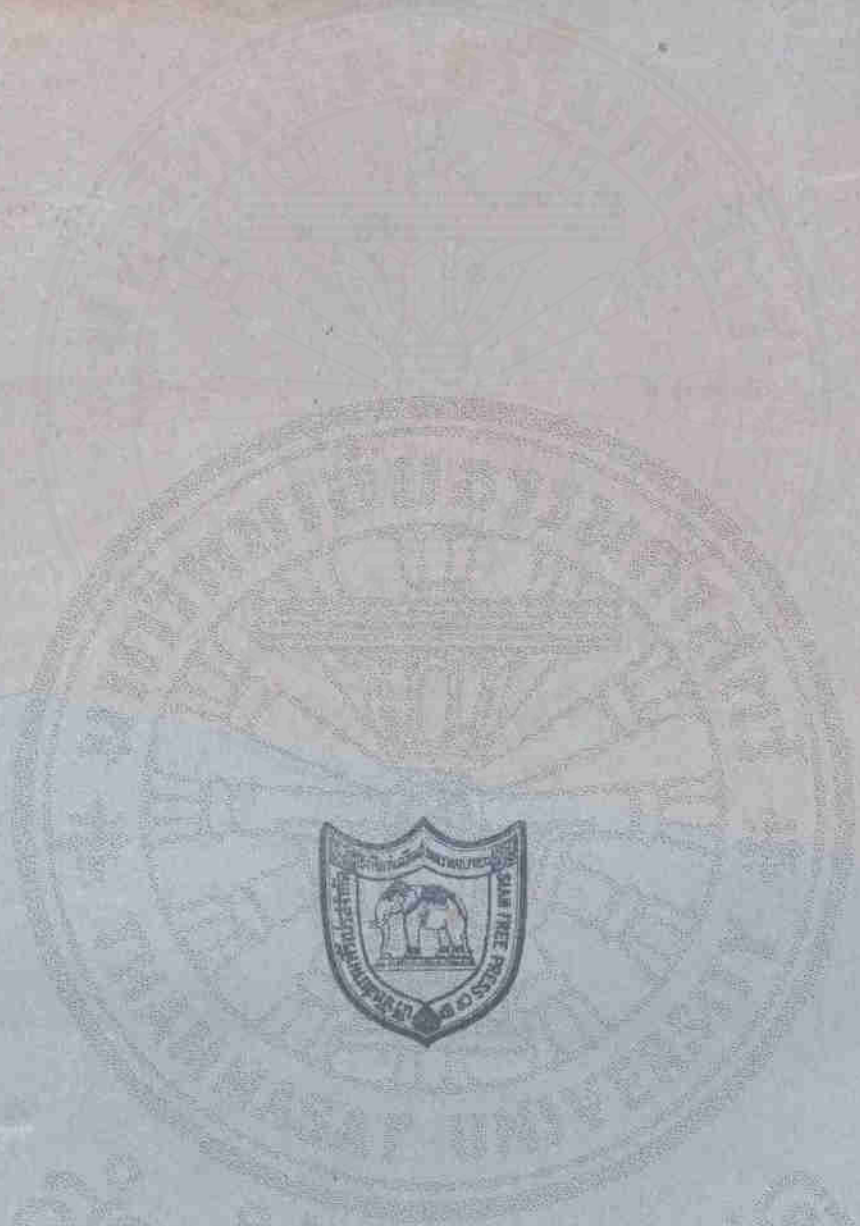
ประกาศมาณวันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

จอมพล ป.พิพิตร

เสนาบดี

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เดลิเมล์ ถนนสีพระยา จังหวัดพระนคร

มาจ้อ หล่มสาโรช ผู้พิมพ์โฆษณา, ๒๐/๑๐/๗๕

สำนักหอสมุด

02/12/2565